

PARLAMENT DE CATALUNYA

Departament d'Assessorament Lingüístic

**Llibre d'estil de les lleis i altres textos
del Parlament de Catalunya**

PARLAMENT DE CATALUNYA

Departament d'Assessorament Lingüístic

Versió provisional, maig del 2026

© Parlament de Catalunya

Parc de la Ciutadella, s/n · 08003 Barcelona

Tel. 933 046 635 · Fax 933 046 636

www.parlament.cat · <https://www.parlament.cat/web/documentacio/recursos-linguistics/index.html>

A/e: assessoramentlinguistic@parlament.cat

© Departament d'Assessorament Lingüístic del Parlament de Catalunya

El Llibre d'estil de les lleis i altres textos del Parlament de Catalunya està en permanent revisió i ampliació com a conseqüència de les necessitats de fixació de criteris que sorgeixen en la tasca diària d'assessorament lingüístic i revisió de textos del Departament d'Assessorament Lingüístic del Parlament de Catalunya.

Sumari

Presentació	5
Introducció	7
Part I. Principis generals del llenguatge normatiu	9
I.1. Principis d'adequació lingüística.....	9
I.2. Principis de funcionalitat.....	10
I.3. Principi de neutralitat i objectivitat	14
I.4. Principi de vigència.....	16
Part II. Criteris d'estil i de redacció	17
II.1. Criteris generals d'estil i de redacció.....	17
II.2. Criteris d'adequació al llenguatge normatiu	24
II.3. Estructura i forma dels textos parlamentaris.....	34
Part III. Aspectes gramaticals	96
III.1. Els verbs.....	96
III.2. Els substantius	105
III.3. Els adjectius qualificatius	106
III.4. Els adjectius demostratius.....	108
III.5. Els possessius.....	109
III.6. Els quantificadors.....	110
III.7. Els articles	114
III.8. Els adverbis i els complements circumstancials.....	115
III.9. Els pronoms	117
III.10. Les preposicions.....	121
III.11. Les conjuncions	131
Part IV. Lèxic, terminologia i noms propis.....	134
IV.1. Derivació.....	134

IV.2. Composició	136
IV.3. Noms propis	137
Part V. Qüestions convencionals	143
V.1. La puntuació	143
V.2. L'apostrofació.....	154
V.3. Tipus de lletra	157
V.4. Majúscules i minúscules	160
V.5. Les abreviacions.....	174
V.6. Els nombres.....	179
Annex 1. Vocabulari i taula de col·locacions lèxiques	181
1. Vocabulari	181
2. Taula de col·locacions lèxiques	228
Annex 2. Règims verbals	234
Annex 3. Construccions i locucions adverbials	242
Annex 4. Locucions prepositives	250
Annex 5. Locucions conjuntives.....	263
Annex 6. Els connectors textuais	267
Annex 7. Locucions i expressions llatines.....	270
Annex 8. Numerals llatins	270
Referències bibliogràfiques	271

Presentació

El *Llibre d'estil de les lleis i altres textos del Parlament de Catalunya* estableix les regles lingüístiques i formals que han de regir la redacció i la revisió dels textos del Parlament. Conté, doncs, el recull actualitzat dels criteris que han aplicat els lingüistes del Parlament des del restabliment de la institució.

L'objectiu d'aquest llibre d'estil és ajudar i guiar en la redacció d'iniciatives i propostes parlamentàries i en la revisió dels textos que tramiten els òrgans del Parlament de Catalunya, amb la finalitat que tinguin la necessària qualitat tècnica i lingüística i siguin coherents, entenedors i eficaços. Pretén ésser, doncs, una eina de consulta per als redactors, els tècnics i els assessors –lingüistes i juristes– que intervenen en els procediments parlamentaris.

Aquest llibre d'estil s'estructura en cinc grans parts, i el completen vuit annexos, que amplien els criteris exposats al llarg del llibre, amb un seguit de llistes que faciliten les cerques.

La primera part, [«Principis generals del llenguatge normatiu»](#), exposa i detalla amb exemples els principis del llenguatge normatiu o legislatiu: adequació lingüística (normativa, llengua estàndard, formalitat, especialitat, genuïnitat), funcionalitat (precisió, concisió i claredat), neutralitat i vigència.

La segona part, [«Criteris d'estil i de redacció»](#), conté els criteris generals d'estil i de redacció (ordre de les frases, ús de la veu activa, impersonalització, formulació positiva, etc.), els criteris d'adequació al llenguatge normatiu (ús dels temps verbals, nominalitzacions, connectors, expressió del temps, etc.) i els criteris que determinen l'estructura i la forma de les lleis i dels textos reglamentaris o declaratius aprovats pel Parlament (estructuració de la norma, ordenació lògica dels preceptes, etc.).

La tercera part, [«Aspectes gramaticals»](#), es refereix a qüestions gramaticals que afecten l'estil dels textos parlamentaris (usos de verbs, substantius, adjectius, possessius, quantificadors, articles, adverbis, pronoms, preposicions, conjuncions, etc.).

La quarta part, [«Lèxic, terminologia i noms propis»](#), es refereix a la formació de mots (derivació, composició), l'especialització de termes i les característiques dels noms propis.

La cinquena part, [«Qüestions convencionals»](#), inclou criteris de puntuació, apostrofació, tipus de lletra, majúscules i minúscules, abreviacions i nombres.

Pel que fa als annexos, el primer, [«Vocabulari i taula de col·locacions lèxiques»](#), inclou una llista de mots usats en els textos del Parlament que poden presentar problemes o dubtes, i també inclou informació de les combinacions lèxiques («col·locacions») més freqüents, exposada en una taula perquè sigui de consulta àgil, com a recurs útil de redacció.

El segon annex, [«Règims verbals»](#), conté fitxes sobre els règims dels verbs més usuals que poden presentar dubtes en l'ús de les preposicions que els acompanyen, amb exemples concrets.

El tercer, quart i cinquè annexos, [«Construccions i locucions adverbials»](#), [«Locucions prepositives»](#) i [«Locucions conjuntives»](#), inclouen llistes de les locucions més freqüents, també amb exemples d'ús.

El sisè annex, [«Els connectors textuals»](#), inclou una llista dels connectors més usuals, especialment en els textos no articulats.

El setè i vuitè annexos, [«Locucions i expressions llatines»](#) i [«Numerals llatins»](#), contenen una llista dels llatinismes que solen aparèixer en textos jurídics, amb definicions, recomanacions d'ús i exemples, i una llista dels adverbis numerals llatins que es fan servir en les lleis de modificació i en els informes de les ponències legislatives per a numerar les esmenes als textos articulats.

Al llarg del llibre hi ha exemples per a ajudar a contextualitzar els criteris. Quan cal aclarir o determinar usos diferents, els exemples s'identifiquen amb símbols: els recomanats (✓), tant perquè són correctes des del punt de vista normatiu com perquè són adequats al registre i a l'estil d'aquest tipus de textos; els no recomanats o desaconsellats (~), perquè no són adequats al registre o a l'estil o perquè són dubtosos des del punt de vista normatiu, i els incorrectes (✗) des del punt de vista normatiu.

El llibre també incorpora un capítol de [referències bibliogràfiques](#) de les obres i publicacions que s'han tingut en compte.

Finalment, cal fer avinent que el *Llibre d'estil de les lleis i altres textos del Parlament de Catalunya* és una obra oberta, en procés constant d'actualització, i es pot consultar en línia al web del Parlament, a la secció [«Recursos lingüístics»](#).

Introducció

El Parlament és la primera institució del país i representa el poble de Catalunya, cosa que li confereix un caràcter solemne, que es reflecteix en l'alt nivell de formalitat lingüística dels textos que aprova.

El Parlament produeix diversos tipus de textos: textos que aproven els òrgans de la cambra, textos administratius generats per l'Administració parlamentària, transcripcions de les sessions parlamentàries, textos divulgatius i pedagògics, etc. En aquest llibre d'estil ens referirem exclusivament als textos que aproven els òrgans del Parlament (Ple, Mesa, comissions, Junta de Portaveus, presidència), que tenen unes característiques molt específiques.

Ahora, el conjunt format pels textos que aprova el Parlament tampoc no és completament homogeni. Dins aquest conjunt hi podem distingir les lleis, els estatuts interns, les normes de funcionament dels òrgans, les resolucions, les mocions, les recomanacions, les declaracions institucionals, els plans i programes, els convenis i els acords. Les lleis, els estatuts i les normes de funcionament pertanyen a l'àmbit del llenguatge normatiu, com els reglaments o els decrets. El llenguatge normatiu o llenguatge de les normes jurídiques és un subllenguatge d'especialitat dins el llenguatge jurídic, que inclou també altres subllenguatges, com el llenguatge judicial. Atès que les lleis presenten unes característiques pròpies, en part diferents de les dels altres tipus de normes, sovint es parla de *llenguatge legislatiu* per a fer referència al llenguatge específic de les lleis.

La llei és la norma jurídica parlamentària per excel·lència. Té caràcter general i obligatori. Les lleis es componen del preàmbul i l'articulat o part dispositiva. L'articulat és la part pròpiament normativa, a la qual s'han d'aplicar de manera rigorosa els principis i els criteris de redacció del llenguatge normatiu. El preàmbul, en canvi, té caràcter expositiu, per la qual cosa l'aplicació dels dits criteris es pot fer amb més flexibilitat, sense oblidar, però, que el seu valor jurídic interpretatiu i la seva vinculació amb el text articulat obliguen a mantenir l'aplicació dels principis de precisió, concisió i claredat.

Les resolucions i les mocions tenen com a finalitat impulsar l'acció política i de govern, que, juntament amb la funció legislativa, és una de les funcions principals del Parlament. Són textos de llenguatge juridicoadministratiu que, pel fet d'ésser aprovats pel Parlament, comparteixen amb els textos normatius el mateix grau de solemnitat i de nivell de formalitat. S'hi apliquen, amb caràcter general, els mateixos criteris d'estil que als textos normatius.

Les recomanacions són acords adoptats per la Comissió de Peticions mitjançant els quals la Comissió recomana als poders públics i a les institucions una determinada actuació. No tenen valor normatiu, però, per llurs característiques, són homologables amb les resolucions i les mocions, per la qual cosa s'hi apliquen els mateixos criteris d'estil.

Les declaracions institucionals són textos en què el Parlament es pronuncia sobre qüestions d'interès dels ciutadans o de la Generalitat. Aquests textos s'adrecen al conjunt dels ciutadans. N'hi ha de tres tipus: declaracions del Parlament, de la presidència i de la Junta de Portaveus. Comparteixen la major part de les característiques estilístiques de la resta de textos que aprova el Parlament.

Els plans, els programes i els convenis són textos de caràcter administratiu que són aprovats per la Mesa i per les comissions. Els acords són decisions preses formalment per òrgans col·legiats com la Mesa i la Mesa Ampliada. Tant els uns com els altres es redacten seguint els criteris propis de les lleis.

Part I. Principis generals del llenguatge normatiu

I.1. Principis d'adequació lingüística

I.1.1. Adequació a la normativa lingüística

Els textos del Parlament s'han de sotmetre a la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans. La normativització i la normalització de la llengua requereixen el compromís i el respecte dels usuaris, especialment els institucionals, envers l'autoritat lingüística. En el cas del Parlament, a més, l'adequació a la normativa respon a una obligació legal, d'acord amb el que estableix la Llei 8/1991, de 3 de maig, sobre l'autoritat lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans.

I.1.2. Adequació a la llengua estàndard i al registre formal

La llengua dels textos parlamentaris ha d'ésser adequada a la varietat estàndard i al registre formal. Atès el caràcter universal dels destinataris d'aquests textos, el model de llengua no és el de cap estàndard regional concret, propi d'un determinat àmbit restringit, sinó el de la varietat estàndard supraregional, vàlid per a tota la comunitat lingüística. D'altra banda, els textos parlamentaris requereixen l'ús d'un llenguatge amb un nivell de formalitat molt elevat, per tal com el Parlament és la primera institució del país i la màxima expressió de la voluntat popular.

No són adequats a l'estàndard supraregional per al registre formal els mots vulgars o informals, les formes molt locals ni les excessivament literàries. Per a determinar entre diverses variants lèxiques la més adequada a la varietat estàndard i, per tant, als textos del Parlament, tindrem en compte el tractament que en fa el *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC). Si el DIEC estableix remissions entre elles, tant si es tracta de les anomenades *remissions pròpies* (amb *Vegeu*) com de remissions sinonímiques, emprarem la forma a la qual remeten les altres. Això afecta tant les variants formals com els sinònims. Així, per exemple, en comptes de les formes *àliga, junc, mitat, vet, viudo* i *xocolate*, usarem les formes a les quals remeten: *àguila, jonc, meitat, veto, vidu* i *xocolata*. I, en lloc dels mots *buscar, desenrotllar, pispar, plata, rerevera* i *verm*, emprarem, en les accepcions corresponents, els sinònims als quals remeten: *cercar, desenvolupar, furtar, argent, tardor* i *cuc*.

I.1.3. Adequació a les característiques del llenguatge d'especialitat

Els textos del Parlament pertanyen a l'àmbit del llenguatge jurídic. Un cas especial és el de les lleis, que corresponen a un subllenguatge dins el llenguatge jurídic: el llenguatge normatiu o, més concretament, el llenguatge legislatiu.

En la redacció de les lleis, com a textos d'un llenguatge d'especialitat, s'empren una terminologia i una fraseologia específiques, pròpies del llenguatge legislatiu, i, a més, en cada llei, la terminologia pròpia del sector regulat.

I.1.4. Adequació al principi de genuïtat

En els textos parlamentaris s'han d'emprar preferentment les formes que, essent adequades a la varietat estàndard, siguin pròpies del català genuí, tot tenint en compte les aportacions que poden fer els diversos estàndards regionals. El model de llengua dels textos parlamentaris ha de contribuir a la preservació del cabal lingüístic i ha d'ésser fidel al geni de la llengua.

~ S'han d'establir mesures perquè els sectors econòmics ofereixin suficients llocs i de qualitat suficient per a les pràctiques dels alumnes.

✓ S'han d'establir mesures perquè els sectors econòmics ofereixin prou llocs i de prou qualitat per a les pràctiques dels alumnes.¹

~ L'increment del nombre de parats

✓ L'increment del nombre de desocupats

I.2. Principis de funcionalitat

Els textos del Parlament han d'ésser funcionals: han de complir eficientment la funció que els correspon (normativa, expositiva, declarativa, etc.), per a la qual cosa convé que es redactin atenent els principis de precisió, concisió i claredat. En el cas dels textos normatius, l'aplicació dels dits principis és especialment necessària per a garantir la seguretat jurídica. Les imprecisions, les vaguetats, les ambigüitats i l'expressió confusa de les idees podrien dificultar la interpretació i l'aplicació de la norma.

I.2.1. Principi de precisió

Els mots, els termes i la fraseologia s'han d'emprar amb precisió, evitant la sinonímia i la polisèmia. La relació entre terme i concepte ha d'ésser biunívoca, és a dir, s'ha d'emprar un únic terme per a cada concepte i cada terme només pot expressar un concepte. La introducció de variació en la selecció dels elements lèxics podria afectar la seguretat jurídica.

~ Les sol·licituds adreçades als consellers es poden presentar en qualsevol registre de qualsevol òrgan de l'Administració de la Generalitat. Els titulars dels departaments han de respondre en el termini de quinze dies.

✓ Les sol·licituds adreçades als consellers es poden presentar en qualsevol registre de qualsevol òrgan de l'Administració de la Generalitat. Els consellers han de respondre en el termini de quinze dies.

Per a afavorir la precisió, es poden fer especialitzacions d'ús de mots sinònims o quasisinònims, de manera que a cada un se li atribueix un valor semàntic distint, especialitzat: *ajuda/ajut, acollida/acolliment, etc.*

¹ ✓ ús recomanat (adequat o correcte) | ~ ús no recomanat (no adequat al registre o a l'estil) | ✗ ús incorrecte

D'acord amb el principi de precisió, s'han d'evitar les expressions imprecises o vagues i les locucions semànticament buides.

~ L'Administració de la Generalitat ha de procurar evitar duplicitats

✓ L'Administració de la Generalitat ha d'evitar duplicitats

~ o) En general, l'incompliment dels deures per negligència greu.

✓ o) L'incompliment dels deures per negligència greu.

~ e) Mantenir el nivell d'aportacions econòmiques a les associacions esportives escolars.

✓ e) Mantenir l'import de les aportacions econòmiques a les associacions esportives escolars.

~ les autonomies

✓ les comunitats autònomes

~ les lleis autonòmiques catalanes

✓ les lleis de Catalunya

També per raons de precisió s'han d'evitar els eufemismes i els correferents: cal fer servir preferentment denominacions unívokes.

~ les comarques de Girona

✓ la província de Girona

~ les relacions entre el Govern autonòmic i el Govern central

✓ les relacions entre el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat

~ les conselleries del Govern

✓ els departaments del Govern

L'expressió imprecisa *el país* s'ha de substituir pel nom del país al qual es vol fer referència.

~ El món fundacional ha experimentat els darrers anys un notable increment del seu volum d'activitat i de presència en la vida econòmica del país.

✓ El món fundacional ha experimentat els darrers anys un notable increment del seu volum d'activitat i de presència en la vida econòmica de Catalunya.

I.2.2. Principi de concisió

El llenguatge normatiu ha d'ésser concís. S'ha d'afavorir l'economia formal en l'exposició sense generar ambigüitat. Amb aquesta finalitat, hem d'evitar les expressions supèrflues o redundants, els adjectius innecessaris i les circumlocucions. Les idees s'han d'expressar de la manera més simple i breu possible, sense que se'n ressenti la comprensibilitat.

~ S'ha de procedir a realitzar l'avaluació dels informes.

✓ S'han d'avaluar els informes.

~ El Govern ha d'establir per decret els supòsits d'exempció a què fa referència l'article 51. Així mateix, també ha de desplegar per reglament les qüestions relatives al dret individual a l'educació.

✓ El Govern ha d'establir per decret els supòsits d'exempció a què fa referència l'article 51. Així mateix, ha de desplegar per reglament el dret individual a l'educació.

~ Si la primera opció és rebutjada, s'han de considerar les altres alternatives existents tenint en compte els precedents anteriors.

✓ Si la primera opció és rebutjada, s'han de considerar les alternatives tenint en compte els precedents.

~ les peticions que facin referència a l'element indicat abans

✓ les peticions que facin referència al dit element

S'ha d'evitar l'ús de mots o expressions que no aporten res a la comprensió de la frase perquè expressen idees òbvies.

~ L'òrgan actiu competent en matèria d'immigració té les funcions que es determinen per reglament.

✓ L'òrgan competent en matèria d'immigració té les funcions que es determinen per reglament.

~ La manca d'activitat de marisqueig sense causa justificada, durant un període de temps de dos anys continuats, porta a considerar que la persona titular hi ha renunciat.

✓ La manca d'activitat de marisqueig sense causa justificada, durant un període de dos anys continuats, porta a considerar que la persona titular hi ha renunciat.

En les enumeracions, a vegades, es fan servir sinònims o quasisinònims. En aquests casos, és preferible reduir els diversos sinònims a una sola forma.

~ El Parlament de Catalunya insta el Govern a fomentar, potenciar i impulsar les cooperatives de segon grau.

✓ El Parlament de Catalunya insta el Govern a fomentar les cooperatives de segon grau.

I.2.3. Principi de claredat

La redacció dels textos parlamentaris ha d'ésser clara i comprensible. El llenguatge emprat ha d'ésser eficaç i ha de contribuir a fer que el text compleixi la seva funció. Per a aconseguir-ho, les frases han d'ésser preferentment breus i simples. Això vol dir que s'ha d'evitar l'abús de frases amb oracions subordinades o amb una estructura innecessàriament complexa.

Així mateix, s'ha de respectar l'ordre lògic dels elements dins la frase (vegeu [II.1.2. Ordre dels constituents de l'oració](#)). No són propis tampoc del llenguatge normatiu els recursos efectistes o emfatitzadors, com ara les tematitzacions.

~ Les restes de fibrociment s'han de portar als centres de tractament de materials perillosos. Als abocadors s'hi ha de portar la runa provinent de les demolicions.

~ Les restes de fibrociment s'han de portar als centres de tractament de materials perillosos. Als abocadors és on s'ha de portar la runa provinent de les demolicions.

✓ Les restes de fibrociment s'han de portar als centres de tractament de materials perillosos. La runa provinent de les demolicions s'ha de portar als abocadors.

S'ha de donar preferència a la veu activa (vegeu [II.1.3. Preferència per la veu activa](#)):

~ El compliment dels principis de publicitat i de concurrència ha d'ésser garantit mitjançant els procediments d'adjudicació.

✓ Els procediments d'adjudicació han de garantir el compliment dels principis de publicitat i de concurrència.

i a la formulació positiva dels enunciats (vegeu [II.1.7. Preferència per la formulació positiva](#)):

~ El departament competent no ha de concedir l'autorització si l'organitzador no és solvent.

✓ El departament competent ha de denegar l'autorització si l'organitzador és insolvent.

També s'ha d'evitar l'abús de nominalitzacions (vegeu [II.2.2. Nominalitzacions](#)):

~ L'adopció de les mesures necessàries per a la implantació d'un sistema d'ajuts general és una obligació que correspon al Departament.

✓ El Departament ha d'adoptar les mesures necessàries per a implantar un sistema d'ajuts general.

i de construccions impersonals (vegeu [II.1.4. Impersonalització](#)).

S'ha de tenir en compte que, en general, és millor redactar en singular, car la redacció en plural afavoreix l'ambigüitat. L'ús del singular, amb valor genèric, evita el dubte sobre si un precepte s'aplica per separat a cada membre d'una classe o a la classe en el seu conjunt.

Un bon ús dels signes de puntuació també contribueix a facilitar la comprensió del text. S'han d'emprar amb circumspecció i s'han de considerar en cada cas les raons sintàctiques, semàntiques o estilístiques que justifiquen d'usar-los o d'evitar-los. (Vegeu [V.1. La puntuació](#)).

Com a criteri general, s'ha d'evitar l'ús d'abreviacions (vegeu [V.5. Les abreviacions](#)).

Pel que fa al lèxic, s'ha de donar preferència a les formes pròpies de la llengua estàndard i evitar les formes locals o d'àmbit restringit, els arcaïsmes i els tecnicismes

i estrangerismes que no siguin imprescindibles. També s'han d'evitar els neologismes quan ja hi ha algun mot de la llengua per al concepte en qüestió.

De la mateixa manera, en general, s'han d'evitar els llatinismes, freqüents en el llenguatge jurídic, especialment en l'àmbit del dret civil, i substituir-los, sempre que sigui possible, per les formes catalanes equivalents. Nogensmenys, alguns mots i expressions llatins han esdevingut d'ús comú en la llengua culta, com per exemple *statu quo*, *per capita* o els ordinals *bis*, *ter*, etc. Alguns d'aquests llatinismes són recollits fins i tot pel diccionari normatiu català. Per a una llista detallada sobre els llatinismes que podem emprar en els textos parlamentaris, vegeu [l'annex 7](#) i [l'annex 8](#).

I.3. Principi de neutralitat i objectivitat

El llenguatge dels textos parlamentaris ha de mantenir un to neutre –amb una certa flexibilitat en el cas de les declaracions institucionals i de les resolucions declaratives, en què s'expressa la posició de la institució amb relació a una qüestió determinada. En la part dispositiva de les lleis s'ha d'evitar l'expressió explícita del punt de vista del legislador.

I.3.1. Tractament del punt de vista

No són pròpies dels textos parlamentaris les expressions que transmeten connotacions positives o negatives ni les expressions valoratives. Tampoc no en són propis les marques de subjectivitat ni els mots que indiquen pertinença al grup, com el possessiu *nostre*, que no són necessaris per a la comprensió del text i que, en canvi, poden introduir una certa confusió. Aquesta mena de mots amb càrrega emocional apareixen freqüentment en les exposicions de motius dels projectes i les proposicions de llei, però, per les raons que hem exposat, és preferible de substituir-los per altres mots i expressions més neutres.

~ la comprensió de la vida del nostre país

✓ la comprensió de la vida de Catalunya

~ de manera semblant al conjunt dels ordenaments similars al nostre

✓ de manera semblant al conjunt dels ordenaments similars al de Catalunya

~ l'assumpció plena de les competències reconegudes a les nostres institucions nacionals

✓ l'assumpció plena de les competències reconegudes a les institucions nacionals de Catalunya

En les resolucions declaratives i en les declaracions institucionals aquest criteri es pot aplicar d'una manera més flexible.

I.3.2. Tractaments personals

Els tractaments protocol·laris tampoc no tenen lloc en els textos que aprova el Parlament; per tant, els noms personals no han d'anar acompanyats de cap tractament, ni tan sols del de *senyor* o *senyora*.

~ La Mancomunitat de Catalunya, dirigida pel senyor Jordi Rubió i Balaguer [...]

✓ La Mancomunitat de Catalunya, dirigida per Jordi Rubió i Balaguer [...]

I.3.3. Tractament del gènere

En les referències personals genèriques, especialment quan es tracta de condicions, professions o càrrecs que pot ocupar qualsevol persona, cal respectar els principis de neutralitat i objectivitat. Per tal de garantir un ús del llenguatge respectuós i inclusiu pel que fa al gènere, se segueixen les pautes següents i en aquest ordre:

– Valorar si es pot reformular el text per a evitar formes personals.

~ 2.1. Per a ésser admesos en la convocatòria, els aspirants han de complir els requisits següents:

✓ 2.1. Per a participar en la convocatòria, cal complir els requisits següents:

– Prioritzar l'ús de noms col·lectius, invariables o epicens.

~ La delegació ha estat acompanyada per treballadors del Parlament.

✓ La delegació ha estat acompanyada per personal del Parlament.

– Valorar si es pot fer referència a la funció, el càrrec o l'òrgan.

~ S'ha de complir la paritat de gènere entre les persones que ocupen els càrrecs de president o presidenta i de vicepresident o vicepresidenta.

✓ S'ha de complir la paritat de gènere entre les persones que ocupen els càrrecs de la presidència i la vicepresidència.

– Utilitzar la forma doble (només en singular) o el masculí amb valor extensiu (només en plural).

~ El Parlament de Catalunya es complau a convidar-vos a la sessió plenària amb motiu de l'elecció de la presidència del Parlament de Catalunya.

✓ El Parlament de Catalunya es complau a convidar-vos a la sessió plenària amb motiu de l'elecció del president o presidenta del Parlament de Catalunya.

~ En aquesta primera sessió s'elegeixen la presidència del Parlament, les dues vicepresidències i les quatre secretaries de la Mesa.

✓ En aquesta primera sessió s'elegeixen el president o presidenta del Parlament, els dos vicepresidents i els quatre secretaris de la Mesa.

Per a més informació sobre l'aplicació d'aquests criteris, vegeu el document [Pautes per a un ús inclusiu del llenguatge en els textos i les comunicacions del Parlament de Catalunya](#).

I.3.4. Tractament de col·lectius humans

S'ha d'evitar d'emprar mots amb una connotació o un sentit que es desvia del que els és propi. En aquest sentit, cal ésser especialment rigorosos en l'ús dels mots que s'apliquen a col·lectius humans. Així doncs, s'han de defugir determinats usos escampats pels mitjans de comunicació que falsegen el sentit propi dels termes amb què es qualifiquen persones i grups.

- ✘ Tipus de gravamen en l'adquisició de l'habitatge habitual per part de [minusvàlids](#)
- ✓ Tipus de gravamen en l'adquisició de l'habitatge habitual per part de [persones amb discapacitat](#)

I.4. Principi de vigència

En les lleis les referències temporals han d'ésser coherents amb el temps de vigència de la mateixa llei, i no pas amb el temps corresponent a la redacció o elaboració d'aquesta. Aquesta mena de problemes d'incoherència en les expressions temporals emprades són freqüents en el preàmbul.

- ~ el règim jurídic del personal de la Junta i del personal que en el futur s'hi incorpori
- ✓ el règim jurídic del personal de la Junta
- ~ Fins a la data d'avui, la gestió de la pesca s'ha basat en [...]
- ✓ Fins a la data d'aprovació d'aquesta llei, la gestió de la pesca s'havia basat en [...]
- ~ Atès que la llei vigent aplica regles sobre nomenament de tutor
- ✓ Atès que la Llei 39/1991, de 30 de desembre, de la tutela i les institucions tutelars, aplica regles sobre nomenament de tutor
- ~ l'any passat
- ✓ l'any 2011

L'aplicació del principi de vigència comporta l'ús del present amb valor de permanència. (Vegeu [II.2.1.1. La durabilitat](#).)

Part II. Criteris d'estil i de redacció

L'aplicació dels principis generals del llenguatge normatiu es concreta en un seguit de criteris d'estil i de redacció per als textos normatius que es fan extensius, en allò que hi sigui aplicable, als altres textos parlamentaris, sens perjudici de les particularitats pròpies de cada tipus de text.

II.1. Criteris generals d'estil i de redacció

II.1.1. Criteris generals per a la construcció de les frases

D'acord amb els principis de concisió i claredat, les frases han d'ésser com més breus millor. S'han d'evitar, doncs, les frases innecessàriament llargues i complexes. Si cal, es pot recórrer a l'enumeració amb lletres.

~ L'assemblea ha de ratificar els gestors i aprovar-ne, si escau, la gestió; aprovar els estatuts del col·legi, i elegir les persones que han d'exercir els càrrecs corresponents en els òrgans col·legials.

✓ L'assemblea té les funcions següents:

a) Ratificar els gestors i aprovar-ne, si escau, la gestió.

b) Aprovar els estatuts del col·legi.

c) Elegir les persones que han d'exercir els càrrecs corresponents en els òrgans col·legials.

L'ús de frases preferentment breus no ha d'anar en detriment de l'objectiu que els apartats siguin informativament complets, sense referències implícites a altres parts de la norma.

~ Si la resolució és absolutòria, s'han de prosseguir les actuacions per a la imposició de la sanció administrativa que, si escau, correspon.

✓ Si la resolució a què fa referència l'apartat 1 és absolutòria, s'ha de reprendre el procediment sancionador.

Així mateix, s'han d'evitar les el·lipsis que puguin afectar el principi de precisió o la formalitat del text. Si cal, és preferible repetir els elements lingüístics. De fet, en l'àmbit del llenguatge normatiu es considera que la repetició d'elements lingüístics, si escau, aporta concreció a la norma.

~ la Llei 4/1999 i [la 10/2000](#)

✓ [la Llei 4/1999](#) i [la Llei 10/2000](#)

~ la variant de [la C-251](#)

✓ [la variant de la carretera C-251](#)

~ els policies han d'intervenir sempre, tant si estan de servei com si no, en defensa de la llei

✓ els policies han d'intervenir sempre, tant si estan de servei com si no hi estan, en defensa de la llei

~ els supòsits de dictamen preceptiu de la Comissió

✓ els supòsits en què el dictamen de la Comissió és preceptiu

Altres vegades, per a evitar repeticions innecessàries d'informació, pot ésser convenient agrupar els apartats.

~ 1. Si com a resultat de la inspecció d'una biblioteca integrada en el Sistema de Lectura Pública es constata que no compleix la normativa a què fa referència l'article 40, l'òrgan titular de la biblioteca ha d'adoptar les mesures correctores que estableixi el departament competent en aquesta matèria.

2. Si l'òrgan competent de la biblioteca integrada en el Sistema de Lectura Pública que, d'acord amb el que estableix l'apartat 1, no compleix la normativa a què fa referència l'article 40 no adopta les mesures correctores a què fa referència l'apartat 1, la biblioteca perd el dret d'accés als serveis nacionals de suport.

✓ 1. Si com a resultat de la inspecció d'una biblioteca integrada en el Sistema de Lectura Pública es constata que no compleix la normativa a què fa referència l'article 40, l'òrgan titular de la biblioteca ha d'adoptar les mesures correctores que estableixi el departament competent en aquesta matèria. Altrament, la biblioteca perd el dret d'accés als serveis nacionals de suport.

S'han d'evitar les perífrasis innecessàries i els elements redundants o que contenen informació sobrera, més propis d'un estil retòric.

~ Els fets que figurin consignats en les actes

✓ Els fets que constin en les actes

S'ha d'assegurar la completesa del significat i s'ha de vetllar perquè les relacions semàntiques entre els elements lèxics siguin adequades i les frases no resultin ambigües o poc clares.

~ La idea clau és coordinar per a potenciar els serveis locals de policia

✓ La idea clau és coordinar els serveis locals de policia per a potenciar-los

~ les competències estadístiques

✓ les competències en matèria d'estadística

~ Es prohibeix batre l'aigua, llançar-hi pedres i qualsevol altra conducta encaminada a espantar els peixos d'espècies protegides deliberadament

✓ Es prohibeix batre l'aigua, llançar-hi pedres i qualsevol altra conducta deliberadament encaminada a espantar els peixos d'espècies protegides

Un ús adequat dels signes de puntuació afavoreix la visualització de l'estructura de la frase i, en conseqüència, la comprensió de la informació transmesa. (Vegeu [V.1. La puntuació.](#))

II.1.2. Ordre dels constituents de l'oració

L'ordre neutre dels constituents d'una oració és:

[marc] + subjecte + verb + complements del verb

[D'acord amb el que estableix l'article 209, la Comissió Mixta ha de proposar les mesures de cooperació necessàries.](#)

Segons el tipus d'oració, també es considera ordre neutre:

[marc] + verb + complements + subjecte

[Correspon a la Generalitat l'establiment dels límits per a assolir els objectius de l'estabilitat pressupostària.](#)

L'alteració d'aquest ordre serveix per a emfatitzar o destacar algun element. En els textos parlamentaris, d'acord amb el principi de neutralitat, hem d'evitar els usos enfàtics. Per tant, les oracions s'han de construir seguint preferentment l'ordre neutre.

En l'ordre neutre de l'oració, els complements de temps i de lloc i altres complements amb funció contextualitzadora poden anar al començament, fent de marc de l'oració. És preferible situar aquests complements al començament de la frase en els casos en què, si els situéssim al final, podrien donar lloc a una interpretació ambigua.

[D'acord amb el que estableix el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, el Govern pot delegar en els ajuntaments i els ens supramunicipals l'exercici de competències que aquesta llei atribueix a l'Agència de Salut Pública de Catalunya.](#)

[Amb relació a l'Agència de Salut Pública de Catalunya, correspon al Govern l'aprovació de la Cartera de serveis de salut pública.](#)

Tanmateix, si la comprensió de la frase no se'n ressent, és preferible començar-la amb el subjecte o, si no n'hi ha, amb el verb. En la mesura que sigui possible, cal evitar començar un apartat amb una oració subordinada (per exemple, amb oracions que expressen una condició o una finalitat), llevat que sigui pertinent de començar per l'enunciació del supòsit de fet que justifica l'aplicació del precepte.

~ [A més de](#) comprovar que en les escriptures relatives a crèdits hipotecaris no s'inclouen clàusules que hagin estat declarades nul·les, [els notaris](#) han de vetllar pel respecte dels drets que aquesta llei atorga als consumidors.

✓ [Els notaris, a més de](#) comprovar que en les escriptures relatives a crèdits hipotecaris no s'inclouen clàusules que hagin estat declarades nul·les, han de vetllar pel respecte dels drets que aquesta llei atorga als consumidors.

~ En el marc de la legislació reguladora del tractament de residus, es crea el Fons de Gestió de Residus.

✓ Es crea el Fons de Gestió de Residus en el marc de la legislació reguladora del tractament de residus.

Vegeu també [III.3.1. Posició de l'adjectiu](#).

II.1.3. Preferència per la veu activa

Hi ha dos tipus d'oracions passives: les perifràstiques i les pronominals o reflexes. L'oració passiva perifràstica, amb l'estructura [subjecte] + ésser + [participi] + [complement agent], és un recurs sintàctic que converteix en subjecte el que seria el complement directe de l'oració activa. La passiva pronominal es construeix amb el pronom reflexiu *es* i un verb transitiu en tercera persona. Aquesta construcció és un recurs per a la impersonalització, per tal com omet el subjecte agent.

II.1.3.1. Passiva perifràstica

En general, en els textos parlamentaris, s'han d'evitar les passives perifràstiques i s'ha d'emprar la corresponent oració en veu activa.

~ Les esmenes poden ésser presentades pels grups parlamentaris

✓ Els grups parlamentaris poden presentar les esmenes

En el cas de les passives perifràstiques sense agent, és preferible convertir-les en passives pronominals.

~ La llei és aprovada

✓ S'aprova la llei

En alguns casos, però, pot ésser convenient mantenir la passiva perifràstica, perquè a vegades l'oració en activa corresponent introdueix un matís diferent. Així, per exemple, l'oració «La modificació ha d'ésser aprovada per l'assemblea» té un valor semàntic diferent de «L'assemblea ha d'aprovar la modificació». En el segon cas, es podria entendre que l'assemblea té l'obligació d'aprovar la modificació, quan en realitat el que es vol dir és que no es pot fer cap modificació si no l'aprova l'assemblea.

El complement agent de la passiva perifràstica és introduït per la preposició *per* o per la locució *per part de*. En els textos parlamentaris evitem l'ús de *per part de* en oracions de passiva perifràstica. Vegeu [l'annex 4. Locucions prepositives \(per part de\)](#).

II.1.3.2. Passiva pronominal

La passiva pronominal és una construcció pronominal de subjecte indefinit que es construeix amb el pronom *es*. Aquestes oracions són freqüents en els textos parlamentaris.

Les balances fiscals de Catalunya amb l'Administració central s'han d'elaborar d'acord amb el mètode acordat.

Cal tenir en compte, però, que les passives pronominals amb complement agent són incorrectes, llevat que l'agent s'introdueixi amb la locució *per part de*. En els textos parlamentaris evitem les passives pronominals amb el complement agent introduït per la locució *per part de*.

- ✘ Les disposicions s'han de dictar pel Govern en el termini de quinze dies.
- ~ Les disposicions s'han de dictar per part del Govern en el termini de quinze dies.
- ✓ El Govern ha de dictar les disposicions en el termini de quinze dies.

Quan, en una passiva pronominal, es fa referència a una norma o una part d'una norma, si aquesta norma o part de la norma pot funcionar com a subjecte gramatical, és preferible explicitar el subjecte i convertir, doncs, la passiva pronominal en oració en veu activa.

- ~ En la Llei s'estableix un sistema de revisió.
- ✓ La Llei estableix un sistema de revisió.
- ~ En l'article 4 de la Llei 4/1998 es delimita una zona.
- ✓ L'article 4 de la Llei 4/1998 delimita una zona.

A vegades, l'ús de la passiva pronominal amaga el subjecte sobre el qual recauen les obligacions o els deures que estableix el precepte. Aquest ús no és recomanable perquè crea inseguretats jurídiques. Cal fer explícits, doncs, sempre que sigui possible, els subjectes dels dits deures o obligacions.

- ~ S'ha de donar compte a l'Administració de l'Estat de la creació del municipi.
- ✓ El Govern ha de donar compte a l'Administració de l'Estat de la creació del municipi.

II.1.3.3. Participi passiu

Els participis dels verbs transitius tenen valor passiu perquè denoten el resultat de l'acció del verb damunt del complement directe. El sintagma *la llei aprovada* pressuposa l'oració *s'ha aprovat la llei*, en la qual *la llei* és el complement directe d'*aprovar*. Per tant, pel que fa al significat, *la llei aprovada* és equivalent a *la llei que s'ha aprovat*.

Sovint el participi passiu, a causa del seu valor verbal, envaeix abusivament les funcions del verb en forma personal. Aquest abús es pot evitar si el participi té algun complement que pot funcionar com a subjecte de l'oració equivalent.

- ~ El compliment de l'establert per la normativa
- ✓ El compliment del que estableix la normativa
- ~ la regulació i el procediment establerts per aquesta llei
- ✓ la regulació i el procediment que estableix aquesta llei

Hem d'evitar l'expressió amb participi passiu «d'acord amb allò establert per».

- ~ Els espais i recorreguts autoritzats per a les competicions esportives són delimitats per les autoritzacions preceptives del departament competent en matèria de medi natural, d'acord amb allò establert per l'article 24.
- ✓ Els espais i recorreguts autoritzats per a les competicions esportives són delimitats per les autoritzacions preceptives del departament competent en matèria de medi natural, d'acord amb el que estableix l'article 24.

El participi en construcció absoluta és una forma freqüent en el llenguatge jurídic. En els textos parlamentaris l'emprem dins l'estructura *una vegada* + [participi].

- ~ La declaració s'ha de fer per decret, escoltada la Junta de Museus
- ✓ La declaració s'ha de fer per decret, una vegada escoltada la Junta de Museus

II.1.4. Impersonalització

En els textos parlamentaris, en general, per raons de precisió i seguretat jurídica, convé explicitar el subjecte de l'oració, perquè és important saber, per exemple, qui és la persona o entitat a la qual s'aplica un determinat precepte, qui és qui està obligat a complir una determinada obligació o a fer una determinada actuació. Per tant, s'han d'evitar, en la mesura que sigui possible, les construccions impersonals, si bé s'ha de reconèixer que, en alguns casos, la impersonalització és un recurs útil, sobretot quan el subjecte té un caràcter molt indefinit o difícil de concretar.

- ~ S'han d'adoptar les mesures necessàries per a garantir la igualtat en l'accés a les places convocades.
- ✓ L'òrgan convocant ha d'adoptar les mesures necessàries per a garantir la igualtat en l'accés a les places convocades.

II.1.5. Anàfores

Per a fer referència a un element lingüístic que ja ha aparegut en el discurs, és millor emprar un pronom feble, si escau, que no pas un element sinònim (mot o sintagma), sempre que no se'n ressenti la comprensió.

- ~ Dins l'àrea protegida regeixen les normes següents:
 - a) Només poden pescar en aquesta zona els vaixells autoritzats.
- ✓ Dins l'àrea protegida regeixen les normes següents:
 - a) Només hi poden pescar els vaixells autoritzats.

D'altra banda, s'ha d'evitar l'ús d'elements anafòrics sense antecedent explícit. (Vegeu també [II.3.1.5.1. Criteris generals per a la redacció dels articles.](#))

~ El Parlament de Catalunya insta el Govern a desenvolupar programes que siguin eines de prevenció de conductes antisocials i a dotar les zones d'alt risc dels recursos necessaris per a llur reinserció

✓ El Parlament de Catalunya insta el Govern a desenvolupar programes que siguin eines de prevenció de conductes antisocials i a dotar les zones d'alt risc dels recursos necessaris per a la reinserció dels qui tinguin aquestes conductes

II.1.6. Construccions amb verbs buits

Els verbs buits no tenen un significat propi, sinó que llur significat recolza en el verb amb el qual formen una estructura lingüística. L'ús d'aquests verbs no aporta, doncs, cap precisió semàntica i, en canvi, fa més complexa l'estructura de la frase en què s'integren.

D'acord amb el principi de concisió, en els textos normatius no és recomanable l'ús de verbs buits.

~ han de procedir a verificar les signatures

✓ han de verificar les signatures

II.1.7. Preferència per la formulació positiva

Les oracions negatives dificulten la comprensió del precepte. En molts de casos, és possible substituir-les fàcilment per una oració amb enunciat afirmatiu. Així doncs, d'acord amb el principi de claredat, és preferible construir les frases amb una formulació positiva, perquè són més fàcils d'entendre que les equivalents amb formulació negativa.

~ El departament competent de la Generalitat no ha de concedir l'autorització si l'empresa organitzadora no és solvent.

✓ El departament competent de la Generalitat ha de denegar l'autorització si l'empresa organitzadora no és solvent.

~ En el còmput civil dels terminis no s'exclouen els dies inhàbils.

✓ En el còmput civil dels terminis s'inclouen els dies inhàbils.

S'ha d'evitar descriure una matèria o una situació per exclusió o per defecte.

~ Projecte de llei de relacions de convivència diferents del matrimoni

✓ Projecte de llei d'unions estables de parella

II.1.8. Coordinació de verbs amb règims diferents

S'ha d'evitar la coordinació de verbs o locucions verbals amb règims preposicionals diferents. És preferible agrupar els verbs tenint en compte la preposició que regeixen o, si escau, la manca de preposició (si es tracta de verbs transitius). El primer verb o primer grup de verbs ha d'anar seguit pel complement corresponent (amb

preposició o sense); en el segon verb o grup de verbs el complement en qüestió es pot substituir per un pronom feble.

~ Crear, gestionar i fer l'explotació del Registre de Població

✓ Crear i gestionar el Registre de Població i fer-ne l'explotació

~ Es deroguen totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin o contradiguin aquesta llei.

✓ Es deroguen totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin a aquesta llei o que la contradiguin.

Una altra solució consisteix a substituir un dels verbs per un altre de sinònim que tingui el règim preposicional dels altres.

~ els demandants han de verificar i avisar del canvi de dades

✓ els demandants han de verificar i comunicar el canvi de dades

Vegeu també [l'annex 2 \(Règims verbals\)](#).

II.2. Criteris d'adequació al llenguatge normatiu

II.2.1. Temps verbals

II.2.1.1. La durabilitat

D'acord amb el principi de vigència, el temps bàsic de redacció dels textos normatius ha d'ésser el present, tant en el cas de la perífrasi d'obligació, que s'empra per a expressar les prescripcions amb caràcter general, com en el cas de la forma simple del present.

El present és el temps que dona actualitat permanent a la norma i que, per tant, fa saber al lector que el que s'estableix o s'ordena és vigent en el moment de llegir-la. En aquest sentit, s'ha d'evitar l'ús del futur perquè pot generar confusió sobre el moment en què s'ha d'aplicar el precepte.

~ l'assemblea general es reunirà en sessió ordinària

✓ l'assemblea general es reuneix en sessió ordinària

~ seran funcions d'aquesta comissió...

✓ són funcions d'aquesta comissió...

~ els edificis d'ús privat compliran els requisits d'accessibilitat

✓ els edificis d'ús privat han de complir els requisits d'accessibilitat

II.2.1.2. L'ús del temps futur

S'ha de reservar l'ús del futur per als casos referits a fets que poden ocórrer en un temps futur respecte a un altre moment al qual fa referència el text, com quan una llei ordena una cosa que està condicionada al compliment d'una altra.

La disposició addicional segona regula el procediment que cal seguir en cas que la creació, la modificació o la supressió de vegueries requereixi la modificació de normativa estatal, i estableix que les dues iniciatives s'hauran de tramitar conjuntament.

II.2.1.3. L'ús del temps passat

El temps passat, en general, només pot aparèixer en la part expositiva de les lleis. En aquest cas, s'admet l'ús tant del pretèrit perfet perifràstic com del pretèrit perfet simple, que es poden alternar en el text.

el 1979 les universitats van constituir el primer consell de coordinació interuniversitària sota la presidència de Josep Tarradellas, hom instituí la figura dels delegats de la Generalitat

II.2.1.4. L'ús dels modes indicatiu i subjuntiu

L'indicatiu és el mode que s'empra normalment en l'enunciació dels preceptes. Així, doncs, s'escriuen en present d'indicatiu les definicions, descripcions, prescripcions, prohibicions i permissions. En canvi, el mode subjuntiu s'empra per a situacions hipotètiques o fets improbables, especialment en els supòsits d'infracció, de delictes o, en general, de situació contrària a la norma, per llur condició de fet no desitjable.

~ els municipis que per raons econòmiques no puguin disposar de policia local

✓ els municipis que per raons econòmiques no poden disposar de policia local

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Estatut, en el termini de quatre anys s'ha de revisar i modificar el règim especial d'Aran per a adaptar-lo, en el que calqui, al que estableix aquest Estatut.

La Generalitat serà Administració ordinària de l'Estat a Catalunya en la mesura que li siguin transferides, mitjançant els instruments que corresponguin, les funcions executives que compleix l'Administració de l'Estat per mitjà dels seus òrgans territorials a Catalunya.

~ els policies locals que n'indueixen d'altres a fer actes de falta disciplinària

✓ els policies locals que n'indueixin d'altres a fer actes de falta disciplinària

Vegeu també [II.2.6. L'expressió de les condicions](#).

II.2.2. Nominalitzacions

La nominalització més freqüent consisteix en l'ús d'un substantiu obtingut a partir d'un verb en comptes del verb mateix. En la redacció de textos normatius hi ha una certa tendència a abusar de les nominalitzacions. Convé evitar aquest abús, per tal

com les nominalitzacions solen donar com a resultat oracions més llargues i complexes, amb més càrrega de possessius i preposicions.

~ Per a la instal·lació de les centrals, s'ha de complir el requisit de l'obtenció d'una llicència específica.

✓ Per a instal·lar les centrals, s'ha de complir el requisit d'obtenir una llicència específica.

~ condicions per a l'accés a l'activitat i per al seu acompliment

✓ condicions per a accedir a l'activitat i acomplir-la

Un cas semblant, molt freqüent també en els textos parlamentaris, és l'ús de les formes nominals *la totalitat de* i *una pluralitat de*, en comptes dels adjectius equivalents *tots* i *diversos*. Aquestes nominalitzacions són abusives i innecessàries, i, per tant, cal evitar-les.

~ un termini de tres mesos perquè es faci la totalitat de les actuacions

✓ un termini de tres mesos perquè es facin totes les actuacions

~ Si hi ha una pluralitat de persones obligades a prestar aliments, l'obligació s'ha de distribuir entre elles.

✓ Si hi ha diverses persones obligades a prestar aliments, l'obligació s'ha de distribuir entre elles.

Finalment, un altre cas de nominalització abusiva és el que es produeix amb l'adverbi *no*, en què la negació afecta un substantiu deverbal acompanyat de complements, que són regits pel verb del qual deriva el substantiu. Es tracta de la nominalització de tota una oració, amb un article que afecta tota l'expressió.

Hem d'evitar aquest tipus de nominalitzacions i emprar preferentment la construcció verbal corresponent, que permet d'explicitar amb més claredat que la negació abasta l'oració entera (nucli i complements).

~ la no constitució de la garantia exigida [nominalització de: «no constituir la garantia exigida»]

✓ el fet de no constituir la garantia exigida

~ l'adopció de mesures per a la no-discriminació de les dones

✓ l'adopció de mesures per a no discriminar les dones

Vegeu també [V.1.10.1.1. L'adverbi no](#).

II.2.3. Els connectors

Els textos articulats s'organitzen en articles, que alhora es poden subdividir en apartats. Cadascun dels articles o dels apartats conté un precepte que ha d'ésser expressat d'una manera completa i independent. Com que no es tracta, doncs, de textos redactats en paràgrafs entrelligats, no s'han d'emprar connectors textuals que

relacionin un article o apartat amb l'anterior o el posterior. Qualsevol referència que es faci al precepte anterior o posterior ha d'ésser en forma de remissió explícita i precisa.

~ 2. Una vegada finalitzada la votació, s'ha de fer l'escrutini i estendre'n l'acta, en la qual s'han d'indicar detalladament el nombre d'electors i el de votants.

3. Tot seguit, la Mesa, per mitjà del seu president o presidenta, ha de trametre-la a la junta electoral, la qual l'endemà de la votació ha de fer l'escrutini general.

✓ 2. Una vegada finalitzada la votació s'ha de fer l'escrutini i estendre'n l'acta, en la qual s'han d'indicar detalladament el nombre d'electors i el de votants.

3. Una vegada fet l'escrutini i estesa l'acta, la Mesa, per mitjà del seu president o presidenta, ha de trametre-la a la junta electoral, la qual l'endemà de la votació ha de fer l'escrutini general.

~ 2. Igualment, per a exercir llurs competències, els ens locals poden adscriure recursos humans i materials a l'Agència de Protecció de la Salut mitjançant els convenis pertinents.

✓ 2. Per a exercir llurs competències, els ens locals poden adscriure recursos humans i materials a l'Agència de Protecció de la Salut mitjançant els convenis pertinents.

~ 2. A més, en els supòsits d'infraccions molt greus, el Govern pot acordar el tancament temporal de la instal·lació [...]

✓ 2. En els supòsits d'infraccions molt greus, el Govern pot acordar el tancament temporal de la instal·lació [...]

Tanmateix, es poden usar connectors per a lligar les frases d'un mateix apartat, i també, naturalment, en la part no articulada de la norma, és a dir, en el preàmbul. També es poden usar connectors en textos parlamentaris no organitzats en apartats, com les declaracions institucionals.

Els consells comarcals han de participar en la gestió del museu comarcal corresponent. Igualment, els ajuntaments han de participar en la gestió del museu local corresponent.

La persona usuària té dret a mantenir en secret tota la informació que figura en la documentació clínica. Així mateix, té dret a accedir-hi [...]

En els textos normatius no hi tenen cabuda les paràfrasis explicatives i, per tant, no s'hi han d'emprar els connectors que solen introduir-les, com és a dir. Si cal, es pot definir en l'article de definicions o en un apartat específic el concepte que requereix l'aclariment.

~ b) *Expressió de gènere*: la manera com les persones expressen externament el gènere, és a dir, amb les accions que duen a terme i l'aparença que manifesten, com per exemple els gestos, la manera de parlar i la manera de vestir.

✓ b) *Expressió de gènere*: la manera com les persones expressen externament el gènere, per mitjà de les accions i l'aparença, com els gestos, la manera de parlar i la manera de vestir.

Vegeu també una llista comentada dels connectors textuais més freqüents en els textos parlamentaris a [Annex 6. Els connectors textuais](#).

II.2.4. L'expressió del temps

II.2.4.1. Les dates

Les dates s'han d'escriure, si pot ésser, senceres i han d'anar precedides de l'article *el*, d'acord amb el model següent: *el* [dia en xifres] *de* [mes en lletres] *de* [any en xifres].

~ la Convenció de París de 22 de novembre de 1928

✓ la Convenció de París del 22 de novembre de 1928

Quan l'expressió de la data no és completa, perquè hi manca el dia, el mes i l'any van precedits de l'article *el*.

la Convenció de París del novembre del 1928

Les datacions de les normes no van precedides d'article.

la Llei 3/2023, de 28 de febrer, d'ocupació

la Directiva 91/156/CE, de 18 de març

II.2.4.1.1. Les expressions *amb data* i *en data*

Cal distingir les expressions *amb data* i *en data* perquè s'utilitzen de manera diferent.

L'expressió *amb data* indica la data en què es crea un document, que és la data que consta inscrita a l'encapçalament o al peu. Amb aquest significat, també és possible la construcció *de data*.

una carta amb data 30 de novembre de 2023

L'expressió *en data* indica la data en què es rep o es presenta un document o en què té lloc un fet.

la sol·licitud presentada en data 5 de maig

Aquestes expressions són útils en el llenguatge administratiu i jurídic, ja que el dia de redacció, és a dir, la data que porta inscrita el document, no ha d'ésser necessàriament el mateix que el dia de recepció, és a dir, la data en què es rep el document. Això pot ésser especialment útil per al còmput de terminis i per a marcar la doble datació dels documents.

De tots els informes presentats en data 15 de juny només van acceptar l'informe amb data 7 de juny.

L'expressió **a data* no és correcta.

✗ A data 2 de gener hem rebut el vostre escrit de queixa.

✓ [El 2 de gener](#) hem rebut el vostre escrit de queixa.

✓ [En data 2 de gener](#) hem rebut el vostre escrit de queixa.

II.2.4.1.2. La construcció *a* + [data]

L'estructura formada per la preposició *a* més una data s'usa per a remarcar la idea de situació o estat, especialment en balanços, informes econòmics i pressupostos.

✓ Informe sobre el compliment del pressupost [a 29 de febrer de 2023](#).

✓ l'import dels traspassos de crèdit [a 30 d'abril de 2024](#)

La preposició ha de dependre d'un substantiu i la data s'ha d'expressar en xifres o amb el numeral corresponent:

✗ Els romanents de tresoreria [a l'últim dia de l'any](#).

✓ Els romanents de tresoreria [a 31 de desembre](#).

✗ [A 1 de gener de 2024](#) es mantenen els crèdits inicials del pressupost aprovat per al 2023.

✓ [L'1 de gener de 2024](#) es mantenen els crèdits inicials del pressupost aprovat per al 2023.

✓ [En data 1 de gener de 2024](#) es mantenen els crèdits inicials del pressupost aprovat per al 2023.

II.2.4.2. Les hores

En els textos parlamentaris expressem l'hora amb lletres, amb el sistema tradicional de les dotze hores i els quarts, indicant-hi la part del dia d'acord amb el quadre següent.

Part del dia	matinada	matí	migdia	tarda	vespre	nit
Hora	00.15- 04.14	04.15- 11.14	11.15- 14.14	14.15- 18.14	18.15- 22.14	22.15- 00.14

~ els espais es poden emetre entre les vint-i-dues i les sis hores

✓ els espais es poden emetre entre les deu del vespre i les sis del matí

~ de les 23 hores a les 8 hores de l'endemà

✓ de les onze de la nit a les vuit del matí de l'endemà

~ fins a [¼ d'1](#) de la matinada

✓ fins a [un quart d'una](#) de la matinada

Tanmateix, en les enumeracions dels annexos i en les taules expressem l'hora amb el sistema internacional.

- de les 6 h a les 12 h
- de les 16 h a les 19 h

Si les hores no són exactes, els minuts s'expressen separant-los de les hores amb un punt. En les hores en punt, en principi, no s'expressen els minuts, però, si en la mateixa enumeració hi ha hores en punt i altres que no ho són, s'han d'indicar els minuts també en les hores en punt.

- de les 6.15 h a les 12.00 h
- de les 16.00 h a les 19.45 h

Si els períodes s'expressen amb un guionet (per exemple, dins una taula), només posem el símbol (h) darrere l'hora que marca la fi del període.

- 6.15-12.00 h
- 16.00-19.45 h

II.2.4.3. Els terminis

II.2.4.3.1. L'expressió dels terminis

Quan s'indiquen terminis, ha de quedar ben clar quan comença i quan acaba el termini. Els terminis es poden expressar de maneres molt variades. En els textos parlamentaris, en tant que sigui possible, hem d'emprar una fórmula única per a expressar els terminis, d'acord amb el model següent: *en el termini de* [període] *a comptar de* [moment].

Per a la primera part de la fórmula, entre les diverses construccions possibles (*dins el termini de* [període], *dins* [període], *en* [període], etc.), preferim la construcció *en el termini de* [període].

- ~ dins el termini de tres mesos
- ~ dins de tres mesos
- ~ en tres mesos
- ✓ en el termini de tres mesos

Per a la segona part de la fórmula, entre les diverses construccions possibles (*des de* [moment], *a partir de* [moment], *a comptar des de* [moment], *comptador(s) des de* [moment], *comptador(s) a partir de* [moment], etc.), preferim la construcció *a comptar de* [moment].

- ~ des de la data de l'acord
- ~ a partir de la data de l'acord
- ~ a comptar des de la data de l'acord

✓ [a comptar de la data de l'acord](#)

~ en el termini de quinze dies [comptadors des de](#) la data de l'acord

~ en el termini de quinze dies [comptadors a partir de](#) la data de l'acord

✓ en el termini de quinze dies [a comptar de la data de l'acord](#)

Tanmateix, quan el punt d'inici del termini s'indica per mitjà d'una oració subordinada, es pot introduir amb la locució *des que* o amb alguna altra expressió com *a partir del moment en què*.

en el termini de setanta-dues hores [des que](#) rep la comunicació

en el termini de setanta-dues hores [a partir del moment en què](#) rep la comunicació

A vegades el termini fa referència a un període concret que es repeteix amb una freqüència determinada. En aquest cas, fem la fórmula *dins* [període] o *en* [període], segons el context.

~ [durant el](#) primer trimestre de cada any

✓ [dins el](#) primer trimestre de cada any

✓ [en](#) el primer trimestre de cada any

Quan, en comptes d'indicar el termini, volem indicar el moment concret en què té lloc o ha de tenir lloc alguna cosa amb relació a un altre moment anterior, fem la fórmula *al cap de* [període].

~ Les infraccions greus prescriuen [dins de](#) tres anys

~ Les infraccions greus prescriuen [en el termini de](#) tres anys

✓ Les infraccions greus prescriuen [al cap de](#) tres anys

S'ha d'evitar l'ús de l'expressió *en el termini màxim de*, perquè el significat de l'adjectiu *màxim* ja és implícit per definició en el concepte de *termini*.

~ els documents s'han de trametre [en el termini màxim](#) d'un mes

✓ els documents s'han de trametre [en el termini](#) d'un mes

Si el que es vol dir és que el termini és improrrogable, cal fer-ho amb aquest mateix terme.

els documents s'han de trametre [en el termini improrrogable](#) d'un mes

Es pot emprar l'expressió *termini de com a màxim* quan el termini no és fixat directament per la llei, sinó que aquesta permet a uns determinats subjectes que el fixin ells mateixos dins un marge de temps determinat.

[Es pot pactar, no obstant el que estableix l'apartat 1, la no-redimibilitat per un termini de com a màxim seixanta anys o durant la vida de la persona titular del dret d'aprofitament parcial i una generació més.](#)

II.2.4.3.2. El venciment dels terminis

Entre els diversos verbs que s'empren normalment per a indicar el fet d'acabar-se un termini, hi trobem: *finalitzar*, *finir*, *expirar* i *vèncer*. En els textos parlamentaris, preferim emprar el verb *vèncer* i els seus derivats.

~ a partir de la finalització del termini que fixa l'apartat 1

✓ a partir del venciment del termini que fixa l'apartat 1

És incorrecte l'ús de *transcórrer* amb el significat de *vèncer*, per tal com *transcórrer* fa referència al pas del temps, i no pas a l'acabament del termini.

* el dret s'extingeix pel transcurs del termini

✓ el dret s'extingeix pel venciment del termini

II.2.4.3.3. La fixació dels terminis

Hi ha diverses maneres d'indicar l'acció de fixar un termini. En els textos parlamentaris preferim emprar, amb aquest significat, el verb *fixar*.

~ l'autoritat judicial ha d'establir un termini que no pot excedir els dos mesos

✓ l'autoritat judicial ha de fixar un termini que no pot excedir els dos mesos

II.2.4.3.4. La reducció i l'ampliació de terminis

Per a fer referència a la reducció i l'ampliació de terminis, evitem els verbs *escurçar*, *abreujar* i *allargar*. Són preferibles les formes *reduir* i *ampliar*.

~ l'autoritat judicial pot allargar motivadament el termini de contestació a la demanda

✓ l'autoritat judicial pot ampliar motivadament el termini de contestació a la demanda

II.2.5. L'expressió de l'obligació i de la prohibició

En els manaments i les prohibicions, cal que els preceptes tinguin un grau suficient de definició, per seguretat jurídica, especialment els que poden generar multes o sancions.

Els preceptes de les normes que estableixen una obligació es construeixen amb la perífrasi d'obligació *haver de* + [infinitiu] en temps present. S'ha d'evitar l'ús del futur amb valor d'obligació. També s'ha d'evitar, en general, l'ús de la forma simple del present amb valor d'obligació, perquè aquest valor es pot confondre amb el merament descriptiu.

~ Els edificis d'ús privat compliran els requisits mínims d'accessibilitat

~ Els edificis d'ús privat compleixen els requisits mínims d'accessibilitat

✓ Els edificis d'ús privat han de complir els requisits mínims d'accessibilitat

Per a expressar la prohibició, emprem la forma negativa de la perífrasi de possibilitat *poder* + [infinitiu].

No es poden construir edificis d'ús privat dins la zona protegida

O bé, l'expressió «Es prohibeix».

Es prohibeix matar o maltractar els animals emprats en produccions cinematogràfiques, televisives, artístiques o publicitàries.

Si el precepte atribueix competències o funcions al Govern, és preferible evitar les fórmules d'obligació o les descriptives i recórrer a una altra construcció, com ara *Correspon al Govern de...*

~ El Govern ha de fixar les normes de funcionament del Consell

~ El Govern fixa les normes de funcionament del Consell

✓ Correspon al Govern de fixar les normes de funcionament del Consell

Tanmateix, si el precepte estableix un deure, cal emprar la fórmula d'obligació corresponent:

~ L'Administració de la Generalitat, en atorgar o denegar autoritzacions, evita les duplicitats

✓ L'Administració de la Generalitat, en atorgar o denegar autoritzacions, ha d'evitar les duplicitats

II.2.6. L'expressió de les condicions

En la redacció dels preceptes dels textos normatius, sovint s'indica el supòsit de fet o la condició en què aquella regla s'ha d'aplicar. Aquest supòsit o condició s'ha d'expressar en forma d'oració condicional, introduïda preferentment per la conjunció *si*. En alguns casos, però, les locucions conjuntives *sempre que* i *en cas que* poden ésser útils, especialment quan en la frase ja apareix una altra oració condicional introduïda per *si* i les dues oracions condicionals no es poden coordinar perquè se situen en nivells diferents. De tota manera, cal no abusar d'aquestes locucions, que donen com a resultat una construcció més feixuga.

La locució *en el supòsit que* sovint té un valor merament condicional i es pot substituir per la conjunció *si*. Tanmateix, cal tenir present que els preceptes es componen de supòsit de fet i conseqüència jurídica. El supòsit de fet d'un precepte són els requisits del compliment dels quals depèn la producció d'efectes jurídics. Si des del punt de vista jurídic és rellevant explicitar que la condició en qüestió actua com a supòsit de fet del precepte, és convenient mantenir la locució *en el supòsit que*.

D'altra banda, cal evitar l'ús d'oracions temporals introduïdes per la conjunció *quan* en els casos en què es vol expressar una condició. És preferible reconvertir-les en oracions condicionals amb *si*.

~ Quan els liquidadors incompleixin les normes, l'òrgan administratiu ho ha de comunicar a l'entitat.

✓ Si els liquidadors incompleixen les normes, l'òrgan administratiu ho ha de comunicar a l'entitat.

II.3. Estructura i forma dels textos parlamentaris

II.3.1. La redacció dels textos normatius

II.3.1.1. L'estructura de les normes. La llei

Les normes que aprova el Parlament són les lleis i les normes de caràcter intern, com el Reglament o els Estatuts del règim i el govern interiors. Aquest llibre d'estil pren la llei com a model de norma sobre la base del qual es construeixen les altres normes.

Les lleis poden venir d'un projecte de llei (del Govern) o d'una proposició de llei (dels grups parlamentaris, d'una iniciativa legislativa popular, etc.). Els projectes de llei també poden tenir l'origen en un decret llei que el Parlament ha decidit que es tramiti com a projecte de llei.

Les lleis tenen un títol, una part expositiva, una part dispositiva i una part final. Algunes lleis poden portar annexos. Les lleis llargues, a més, és recomanable que portin un sumari abans del preàmbul.

II.3.1.2. El títol

El títol d'una llei, que ha de permetre de fer-se una idea justa del contingut bàsic de la norma, ha d'ésser clar, precís i breu. És a dir, ha d'identificar i descriure l'objecte de la llei d'una manera immediata, ho ha de fer amb exactitud i completesa, i ha d'ésser tan concret i concís com ho permeti el respecte dels dos criteris anteriors. El títol té l'estructura *Llei de* + [objecte].

~ Llei sobre una addició a l'article 39 de la Llei 3/1998, de 4 de març, de protecció dels animals, per la qual s'atorga a les associacions de protecció i defensa dels animals la qualitat d'interessades en els procediments sancionadors

✓ [Llei de modificació de la Llei 3/1998, de protecció dels animals](#)

~ Llei de drets de les persones gais, lesbianes, bisexuals i transsexuals i per l'erradicació de l'homofòbia, la lesbofòbia i la transfòbia

✓ [Llei dels drets dels gais, les lesbianes, els bisexuals i els transsexuals](#)

S'han d'evitar els títols en què s'expressa la finalitat perseguida per la llei amb una forma més pròpia de manifestos que de textos normatius.

~ Llei per a la igualtat efectiva entre dones i homes

✓ [Llei de la igualtat efectiva entre dones i homes](#)

El títol ha d'ésser coherent amb el contingut de la llei. No hi pot haver divergències entre els termes i expressions emprats en el cos de la llei i el títol. Així, per exemple, una llei que regula la potestat del pare i de la mare i que en l'articulat hi fa referència amb aquesta expressió («potestat del pare i de la mare») ha de dur un títol que sigui coherent amb aquest ús:

~ Llei de la potestat del pares

✓ [Llei de la potestat del pare i de la mare](#)

Per aquest mateix motiu, en el cas de les lleis que creen o regulen organismes, el títol ha de designar l'organisme en qüestió de la mateixa manera que ho fa la llei.

~ Llei de la Policia Autònoma de Catalunya

✓ [Llei de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra](#)

S'han d'evitar elements redundants com *de creació de* o *de regulació de*.

~ Llei de regulació del servei públic d'atenció de trucades d'urgència i de creació de l'Entitat de dret públic «Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya»

✓ [Llei del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya](#)

S'han d'evitar els títols formats amb un adjectiu que modifica el mot *Llei*.

~ Llei ferroviària

✓ [Llei del ferrocarril](#)

II.3.1.2.1. Parèntesis i sigles

En el títol s'han d'evitar els parèntesis i les sigles. Si les sigles són necessàries, s'han d'escriure entre parèntesis després del nom desplegat.

~ Llei de concessió d'un crèdit extraordinari per a finançar el programa Foc Verd (Programa de prevenció d'incendis)

✓ [Llei de concessió d'un crèdit extraordinari per a finançar el programa de prevenció d'incendis Foc Verd](#)

✓ [Llei de concessió d'un crèdit extraordinari per a finançar el programa Foc Verd](#)

~ Llei 4/2009, de 15 d'abril, de l'IRTA

✓ [Llei 4/2009, de 15 d'abril, de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries](#)

En els títols de les lleis i, en general, dels textos parlamentaris, no s'expressa la comarca darrere els noms dels municipis que hi apareixen.

~ Llei d'aplicació a Reus (Baix Camp) del règim d'organització dels municipis de gran població

✓ [Llei d'aplicació a Reus del règim d'organització dels municipis de gran població](#)

II.3.1.2.2. Normes temporals

Els títols de les normes que són necessàriament temporals, com en el cas de les que aproven pressupostos o crèdits o de les que aproven plans per a un període determinat, han d'especificar el període de vigència.

✓ [Llei 15/2008, de 23 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2009](#)

II.3.1.2.3. Àmbit territorial d'aplicació

L'àmbit territorial d'aplicació de les lleis és generalment el de Catalunya. En aquest cas, no cal especificar-lo en el títol.

~ Llei de les policies locals de Catalunya

✓ [Llei de les policies locals](#)

En canvi, sí que s'ha d'especificar quan és més restringit.

[Llei de modificació de la Llei 1/1995 i de la Llei 23/1983 per a fixar l'àmbit de planificació territorial del Penedès](#)

[Llei de l'Àrea Metropolitana de Barcelona](#)

Cal tenir en compte, però, que l'expressió *de Catalunya* es manté quan fa part d'un nom propi.

[Llei de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya](#)

II.3.1.2.4. Lleis provinents de decrets llei

Quan el Parlament aprova que un decret llei es tramiti com a projecte de llei, el títol del projecte de llei ha de conservar el del decret llei amb les mínimes adaptacions necessàries. El títol final de la llei, en canvi, no té per què mantenir el del projecte de llei, sinó que s'ha d'adaptar al contingut final de la llei i s'hi han d'aplicar els criteris que estableix aquest llibre d'estil.

[Decret llei 2/2011, de 15 de novembre, pel qual es modifica el text refós de la Llei de protecció dels animals aprovat pel Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, i s'estableix un règim provisional de captura en viu i possessió d'ocells fringíl·lids per a la cria en captivitat adreçada a l'activitat tradicional de cant durant el 2011](#)

[Projecte de llei de modificació del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, i d'establiment d'un règim provisional de captura en viu i possessió d'ocells fringíl·lids per a la cria en captivitat adreçada a l'activitat tradicional de cant durant el 2011](#)

Vegeu també, pel que fa als títols de les lleis de modificació, [II.3.1.9.4. Títol de la llei de modificació](#).

Per a una informació més àmplia sobre els criteris de titulació dels expedients presentats al Registre del Parlament, vegeu en el web del Parlament el document [Manual de titulacions](#).

II.3.1.3. La part expositiva: preàmbul

L'exposició de motius del projecte de llei o de la proposició de llei esdevé el preàmbul de la llei, amb les modificacions que s'hi hagin introduït en la tramitació parlamentària.

El preàmbul compleix la funció de presentar la llei, n'exposa la finalitat i fa referència a l'estat de la qüestió de l'àmbit material que es regula. Pot incloure també un repàs

de la legislació anterior i una exposició de les raons que fan necessària la nova llei. Tot seguit s'hi sol fer una explicació de l'estructura i del contingut de la llei i se'n destaquen els aspectes més rellevants.

En el preàmbul, en la mesura que fa part de la llei, s'hi apliquen els principis de redacció propis dels textos normatius: la precisió i la claredat, la univocitat terminològica i el llenguatge neutre i distanciat. Tanmateix, el fet que no tingui caràcter dispositiu i que no sigui text articulat permet, d'una banda, que l'aplicació dels criteris de redacció sigui més flexible i que s'hi admetin figures retòriques i recursos expressius propis de textos literaris, i, d'altra banda, que s'hi emprin connectors per a cohesionar els paràgrafs i les frases i que s'hi puguin emprar sinònims en mots i locucions que no siguin termes propis d'un àmbit d'especialitat.

El preàmbul no pot incloure formulacions pròpies del text articulat.

~ Aquesta llei s'adapta a la terminologia internacional en matèria de paisatge definida pel dit Conveni europeu. Així, als efectes d'aquesta llei:

– S'entén per *paisatge* una àrea geogràfica tal com la percep la col·lectivitat i que és el resultat de la interacció de factors naturals i humans.

✓ Aquesta llei s'adapta a la terminologia internacional en matèria de paisatge definida pel dit Conveni europeu. Així, fa servir el terme *paisatge* per a referir-se a una àrea geogràfica tal com la percep la col·lectivitat i que és el resultat de la interacció de factors naturals i humans.

Els preàmbuls llargs amb parts clarament diferenciades es poden subdividir en parts numerades amb xifres romanes i, si cal, amb un títol introductori.

A vegades, encara que no és gaire habitual, el preàmbul pot contenir enumeracions. En aquest cas, a diferència del text articulat, els diferents elements de l'enumeració s'introdueixen amb guions.

II.3.1.4. La part dispositiva: articulat

La unitat bàsica en què es divideix la part dispositiva o articulat és l'article. Alhora l'article es pot subdividir en apartats. Els apartats no han de tenir més d'un paràgraf. Els apartats i els articles que no tenen apartats poden contenir enumeracions organitzades en lletres.

Els articles s'agrupen normalment en capítols, i aquests, en títols. L'existència d'aquestes divisions superiors depèn de la llargada i la complexitat de la llei. Es recomana d'agrupar els articles, per coherència temàtica, en capítols si la llei té més de vint articles i l'estructura interna ho aconsella. En alguns casos, els capítols es poden subdividir en seccions, que agrupen articles amb un contingut homogeni, i aquestes alhora es poden subdividir en subseccions. Convé evitar els capítols i les seccions amb un sol article.

Si la llei té un sol article, aquest ha de portar títol, encara que coincideixi amb el títol de la llei. En el cas de les lleis de modificació, el títol de l'article únic pot concretar

més que el títol de la llei, de manera que el títol de l'article únic pot incloure el precepte o preceptes concrets que són modificats.

[Llei de modificació de la Llei 1/2009, de l'Autoritat Catalana de la Competència](#)

[Article únic. Modificació de l'article 7 de la Llei 1/2009](#)

Algunes normes especials de gran extensió, com els codis, es divideixen en llibres, que són unitats més grans que els títols. Alguns codis, com el Codi civil, en comptes d'aprovar-se sencers, es van aprovant per llibres, per mitjà de lleis successives.

Els articles i els apartats es numeren amb xifres aràbigues. Els capítols i els títols, amb xifres romanes en versaleta. Les subseccions, les seccions i els llibres, amb ordinals escrits amb lletres (*primer, segon...*).

Els articles, les subseccions, les seccions, els capítols, els títols i els llibres porten un títol o rúbrica. Les rúbriques de les divisions que són títols s'introdueixen amb la preposició *de*, sempre que consisteixin en el nom de la matèria que tractin. En el cas que aquesta secció no reguli una matèria concreta, sinó que especifiqui drets, deures, disposicions generals o principis, el títol no ha de dur la preposició.

[Títol preliminar](#)

[Títol I. Disposicions generals](#)

[Títol II. De l'estructura i l'organització](#)

Tot seguit es mostra de forma esquemàtica l'estructura d'una llei:

- Títol

[Projecte de llei / Proposició de llei \[nom\]](#)

- Part expositiva

[Exposició de motius / Preàmbul \[una vegada aprovada\]](#)

- Part dispositiva

[Llibre \[primer, segon, tercer...\]](#)

[Títol \[I, II, III...\]](#)

[Capítol \[I, II, III...\]](#)

[Secció \[primera, segona, tercera...\]](#)

[Subsecció \[primera, segona, tercera...\]](#)

[Article \[1, 2, 3...\]](#)

[\[apartat\] \[1, 2, 3...\]](#)

[\[lletra\] \[a, b, c...\]](#)

- Part dispositiva final

[Disposicions addicionals \[Primera, Segona, Tercera...\]](#)

[Disposicions transitòries](#) [Primera, Segona, Tercera...]

[Disposició derogatòria](#)

[Disposicions finals](#) [Primera, Segona, Tercera...]

- Annexos

[Annex](#) [1, 2, 3...]

II.3.1.5. La part dispositiva: l'article

II.3.1.5.1. Criteris generals per a la redacció dels articles

Els articles han d'enunciar els preceptes que contenen d'una manera completa, sense sobreentesos, perquè es puguin interpretar independentment dels altres articles. Si escau, s'han de repetir en cada article o apartat els elements comuns als quals es fa referència o s'hi ha de fer una remissió explícita.

Si un article conté més d'un precepte, s'ha de dividir en apartats, de manera que cada apartat correspongui a un precepte. Cap apartat no ha de tenir més d'un paràgraf. Els apartats s'han de numerar amb xifres aràbigues.

~ 1. Els dictàmens pericials relatius al règim d'exercici de la responsabilitat parental tenen per objecte primordial esbrinar si la persona menor d'edat pateix una malaltia mental.

Els dictàmens que les parts aportin al procés equivalen als que elabora l'equip tècnic de suport judicial.

✓ 1. [Els dictàmens pericials relatius al règim d'exercici de la responsabilitat parental tenen per objecte primordial esbrinar si la persona menor d'edat pateix una malaltia mental.](#)

2. [Els dictàmens pericials relatius al règim d'exercici de la responsabilitat parental que les parts aportin al procés equivalen als que elabora l'equip tècnic de suport judicial.](#)

Els paràgrafs han de començar preferentment pel subjecte gramatical, si n'hi ha, o pel verb. S'ha d'evitar, en la mesura que sigui possible, de començar els paràgrafs que constitueixen articles o apartats amb complements circumstancials, oracions subordinades o altres elements més propis d'incisos. Tanmateix, en alguns casos, la complexitat de la frase pot fer recomanable, per a afavorir la claredat i la comprensibilitat, de mantenir aquests elements al començament de la frase.

En la redacció de l'article, d'acord amb els principis de la tècnica normativa, s'ha de limitar l'ús de conjuncions adversatives per a enllaçar oracions.

Vegeu també [II.1.2. Ordre dels constituents de l'oració](#).

II.3.1.5.2. La intitulació

Els articles han de dur un títol descriptiu i sintètic, que ha d'anar a continuació del número d'article, d'acord amb l'estructura següent:

Article [número]. [Rúbrica]

Com en l'exemple següent:

[Article 7. Classificació de les sancions](#)

Per raons de concisió, els títols dels articles poden ometre la informació comuna que ja apareix en el títol del capítol en què s'insereixen.

~ Capítol V. Règim jurídic, de personal, econòmic i de contractació de l'Agència Catalana de Protecció de Dades

Article 26. Règim jurídic de l'Agència Catalana de Protecció de Dades

✓ [Capítol V. Règim jurídic, de personal, econòmic i de contractació de l'Agència Catalana de Protecció de Dades](#)

[Article 26. Règim jurídic](#)

II.3.1.5.3. Les enumeracions

Els articles poden contenir enumeracions d'elements (drets, deures, funcions, activitats, composició d'un òrgan, infraccions, sancions, etc.). En aquest cas, és convenient fer servir lletres (a, b, c...), en rodona, seguides de parèntesi de tancament, de manera que cada lletra correspongui a un dels elements. La llista de lletres va precedida de l'encapçalament.

El text de les lletres ha de començar amb majúscula i acabar amb punt. A més, els elements de les diferents lletres han de tenir la mateixa estructura: generalment, oracions d'infinitiu (per a les funcions, per exemple) o sintagmes nominals (per a la composició d'un òrgan, per exemple).

~ L'ordenació de les actuacions en matèria de salut pública s'ha d'ajustar als principis informadors següents:

a) Considerar les prestacions de salut pública com un dret individual.

b) La concepció integral de les actuacions.

c) Racionalitzar la qualitat de les actuacions de salut pública.

d) La descentralització de la gestió de les actuacions de salut pública.

e) L'equitat.

✓ [L'ordenació de les actuacions en matèria de salut pública s'ha d'ajustar als principis informadors següents:](#)

[a\) La consideració de les prestacions de salut pública com un dret individual.](#)

[b\) La concepció integral de les actuacions.](#)

[c\) La racionalització en la qualitat de les actuacions de salut pública.](#)

d) [La descentralització de la gestió de les actuacions de salut pública.](#)

e) [L'equitat.](#)

No és convenient que l'enumeració dels elements sigui molt llarga, però, si és inevitable i el nombre d'elements supera el conjunt de les lletres de l'alfabet, es pot continuar l'enumeració amb la sèrie a', b', c'...

En el cas que alguna lletra de l'enumeració s'hagi de subdividir, s'empra la numeració amb ordinals abreujats: 1r, 2n...

d) [Onze vocals, amb la distribució següent:](#)

1r. [Un vocal o una vocal en representació del departament competent en matèria d'economia.](#)

2n. [Cinc vocals en representació del departament competent en matèria de salut.](#)

3r. [Cinc vocals en representació de les regions sanitàries.](#)

L'encapçalament ha d'explicitar, sempre que sigui possible, la naturalesa dels elements enumerats.

~ El Consell Rector [és format per:](#)

a) El president o presidenta.

b) El vicepresident o vicepresidenta.

c) Vuit vocals en representació dels ens locals.

✓ El Consell Rector [és format pels membres següents:](#)

a) El president o presidenta.

b) El vicepresident o vicepresidenta.

c) Vuit vocals en representació dels ens locals.

L'encapçalament és comú per a tots els elements; per tant, no cal repetir en cadascuna de les lletres la informació que apareix en l'encapçalament.

~ El Consell Pedagògic i Científic de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya és integrat pels membres següents:

a) El president o presidenta, que és el director o directora de [l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya](#).

b) Tres vocals en representació dels ens locals, a proposta de les associacions representatives dels municipis.

c) Dos vocals en representació de l'Ajuntament de Barcelona, a proposta de l'alcalde o alcaldessa.

✓ El Consell Pedagògic i Científic de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya és integrat pels membres següents:

a) El president o presidenta, que és el director o directora de [l'Institut](#).

- b) Tres vocals en representació dels ens locals, a proposta de les associacions representatives dels municipis.
- c) Dos vocals en representació de l'Ajuntament de Barcelona, a proposta de l'alcalde o alcaldessa.

Les lletres són independents entre elles. Això vol dir que no hi pot haver referències implícites entre elles i que la informació que apareix en una lletra no es pot sobreentendre en les altres, sinó que, si cal, s'ha de repetir.

Algunes enumeracions es clouen amb una clàusula genèrica de tancament, que inclou tots els elements no especificats per les altres lletres perquè són difícils de concretar però que també han de quedar afectats pel precepte en qüestió. Aquests elements no especificats es determinen sovint amb relació a la mateixa llei o a altres normes.

La clàusula de tancament ha d'emprar la fórmula «Els altres que...», respectant la concordança de gènere amb el nom de l'element al qual fa referència, expressat en l'encapçalament. S'ha d'evitar la fórmula «Qualsevol altre que...».

~ La persona menor d'edat pot fer per si mateixa, segons la seva edat i capacitat natural, els actes següents:

- a) Els relatius als drets de la personalitat, llevat que les lleis que els regulin estableixin una altra cosa.
- b) Els relatius a béns o serveis propis de la seva edat, d'acord amb els usos socials.
- c) Qualsevol altre que les lleis li permetin fer.

✓ La persona menor d'edat pot fer per si mateixa, segons la seva edat i capacitat natural, els actes següents:

- a) Els relatius als drets de la personalitat, llevat que les lleis que els regulin estableixin una altra cosa.
- b) Els relatius a béns o serveis propis de la seva edat, d'acord amb els usos socials.
- c) Els altres que les lleis li permetin fer.

II.3.1.5.4. L'objecte i la finalitat

L'objecte de la llei s'ha d'explicitar en un article –preferiblement en el primer–, a manera d'introducció de la part dispositiva. Aquest article ha de fer esment de la matèria que la llei ordena, la qual ja ha hagut d'expressar-se en el preàmbul.

El títol de l'article ha d'ésser *Objecte*. El cos de l'article ha de començar per la fórmula «L'objecte d'aquesta llei és...».

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és l'ordenació de les actuacions en matèria de salut pública que estableix la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, per a garantir la vigilància de la salut pública.

Cal evitar de repetir en aquest article el títol de la llei.

~ Projecte de Llei d'orientació agrària

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és l'orientació agrària.

✓ Projecte de Llei d'orientació agrària

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és l'actuació de l'Administració de la Generalitat i dels agents econòmics i socials en els àmbits agrícola, ramader i forestal.

Si l'objecte de la llei ho fa necessari, es pot emprar una enumeració.

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és:

- a) La regulació, en compliment de l'article 79.3 de l'Estatut, del Síndic de Greuges.
- b) L'atribució al Síndic de Greuges de la condició d'Autoritat Catalana per a la Prevenció de la Tortura i d'altres Tractes o Penes Cruels, Inhumans o Degradants, en l'àmbit d'actuació que estableixen els articles 3.1 i 69.

A vegades, a més de l'objecte de la llei, se n'explicita la finalitat.

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta llei és regular el dret a l'habitatge, entès com el dret de tota persona a accedir a un habitatge digne que sigui adequat, en les diverses etapes de la vida de cadascú, a la situació familiar, econòmica i social i a la capacitat funcional.

Article 2. Finalitats

Les finalitats d'aquesta llei són:

- a) Fer efectiu el dret a un habitatge digne i adequat, establert per la Constitució i per l'Estatut, i la resta de drets constitucionals connexos.
- b) Establir criteris per a assegurar la coherència de les actuacions públiques i privades de promoció i rehabilitació d'habitatges amb les polítiques públiques de desenvolupament econòmic, social i urbanístic.
- c) Garantir que els habitatges compleixen els requisits de qualitat pertinents, fixar els criteris per a establir els requisits que han de complir les edificacions amb ús residencial amb relació a la cohesió social i al respecte al medi ambient i vetllar perquè l'entorn urbà en què s'integren sigui digne.

II.3.1.5.5. L'àmbit d'aplicació

La llei, en un article específic situat després de l'article corresponent a l'objecte, ha d'indicar el seu àmbit d'aplicació, és a dir, les categories de situacions de fet o de dret i les persones a les quals s'ha d'aplicar la llei. També s'han de determinar les excepcions que hi pugui haver. En un sentit més ampli, es tracta d'establir l'àmbit personal, material, territorial i temporal de la llei.

El títol de l'article ha d'ésser *Àmbit d'aplicació*. El cos de l'article ha de començar per la fórmula «Aquesta llei s'aplica a...» o per una fórmula semblant.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei s'aplica a les societats que tenen el domicili a Catalunya.

II.3.1.5.6. Les definicions

La llei, si cal, ha de definir els conceptes que fa servir en el text, amb la finalitat d'evitar ambigüitats i de fer una delimitació precisa dels termes emprats per a cada concepte. Per a fer-ho, la llei ha d'incloure un article de definicions, preferiblement després dels articles corresponents a l'objecte i a l'àmbit d'aplicació de la llei.

El títol de l'article ha d'ésser *Definicions*. El cos de l'article ha de començar per la fórmula «Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per [terme en cursiva] [definició]». La definició, com que depèn de la fórmula «s'entén per», ha de començar amb article o amb el mot *qualsevol*.

Les definicions no han d'ésser lexicogràfiques, com les dels diccionaris, vocabularis o reculls terminològics, sinó que han d'ésser definicions explicatives o legals (estipulatives) de determinats termes emprats per la llei. Les definicions explicatives són les que redefeixen termes de la llengua, perquè en concreten el significat o l'expliquen per a evitar la vaguetat o l'ambigüitat.

Als efectes d'aquesta llei i de les disposicions que la despleguen, s'entén per *infant* la persona menor de dotze anys i per *adolescent* la persona amb una edat compresa entre els dotze anys i la majoria d'edat establerta per la llei.

Les definicions legals atribueixen a un terme ja existent un sentit nou per a un concepte nou.

a) *Contaminació lumínica*: l'emissió de flux lluminós de fonts artificials nocturnes en intensitats, direccions o rangs espectrals innecessaris per a la realització de les activitats previstes en la zona en què s'han instal·lat els llums.

O bé introdueixen un terme nou per a un concepte nou.

a) *Família homoparental*: la família constituïda per una parella homosexual, masculina o femenina, amb un o més fills.

L'article dedicat a les definicions, que és vinculant, no ha de contenir en cap cas preceptes o enunciats normatius o elements normatius autònoms, com ara fórmules d'obligació, sinó que ha de fer servir un estil descriptiu.

~ b) *Comarca limítrofa*: ha de limitar amb una comarca rural amb un elevat grau de ruralitat.

✓ b) *Comarca limítrofa*: la comarca que limita amb una comarca rural amb un elevat grau de ruralitat.

Els termes només s'han de definir si en la llei tenen un sentit distint del que tenen en la llengua comuna. La definició, tanmateix, no pot donar al terme un sentit contrari al que aquest té en la llengua comuna. Pot ampliar la definició acadèmica, però no canviar-ne el sentit.

~ d) *Empresari o empresària*: la persona que dirigeix o que té part en una empresa.

✓ d) *Empresari o empresària*: qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, que, en l'acompliment d'un negoci, un ofici o una professió, comercialitza béns o serveis o, de qualsevol altra manera, actua en el marc de la seva activitat empresarial o professional.

El text de la definició no pot incloure el mateix terme definit ni derivats d'aquest. Naturalment, tots els termes que es defineixen han d'aparèixer en la llei.

Si s'ha de definir un sol terme, la definició es fa en un sol paràgraf, que pot constituir un article independent. En aquest cas, l'article en qüestió no cal que ocupi en la llei la posició que correspondria a l'article de definicions.

Article 23. Concepte de *col·lecció*

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per *col·lecció* tot fons d'interès especial que no tingui el tractament biblioteconòmic que estableix la normativa en matèria de biblioteques.

Quan s'ha de definir un concepte aïllat, també és possible de fer-ho en el mateix article o apartat on apareix per primera o única vegada.

2. Per a partides amb un pes total inferior a una tona, la quantia és, per cada dos-cents quilograms, la cinquena part de la que correspondria pagar per una tona. A l'efecte del que estableix aquest apartat, s'entén per *partida* les mercaderies incloses en cada línia d'un mateix coneixement d'embarcament.

Si s'han de definir diversos termes, és preferible de fer servir una enumeració amb lletres. Els conceptes definits han de seguir una ordenació, que pot ésser, segons el cas, jeràrquica (tenint en compte la relació que hi ha entre els conceptes), per ordre d'aparició en l'articulat de la llei o per ordre alfabètic.

Article 3. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

a) *Salut pública*: el conjunt organitzat d'actuacions dels poders públics i del conjunt de la societat per a fomentar la salut de les persones.

b) *Protecció de la salut*: el conjunt d'actuacions i serveis destinats a garantir la innocuïtat i la salubritat dels productes alimentaris.

c) *Promoció de la salut*: el conjunt d'actuacions i serveis destinats a fomentar la salut individual i col·lectiva.

II.3.1.5.7. La regulació d'òrgans

II.3.1.5.7.1. Creació i adscripció

La creació d'òrgans o organismes s'ha d'expressar amb la fórmula «Es crea [òrgan]...». En l'article de creació d'un òrgan s'indica habitualment l'òrgan jeràrquicament superior al qual s'adscriu, la qual cosa s'ha de fer preferentment amb la fórmula «adscriu a [òrgan al qual s'adscriu]...».

Es crea el Registre de Patrimonis Protegits, adscrit al departament competent en matèria de dret civil.

La denominació d'un òrgan o un organisme no ha d'incloure la destinació o la finalitat, sinó que ha d'ésser neutra, concisa, precisa i objectiva; ha d'indicar l'objecte o la matèria de treball, introduïts, preferentment, per la preposició *de*:

~ Junta per al Sanejament

✓ Junta de Sanejament

~ Consell Català de Consulta i d'Assessorament pel que fa als Serveis del Taxi a Catalunya

✓ Consell del Taxi

Tots els elements del nom d'un òrgan o un organisme s'escriuen amb majúscula inicial, llevat dels articles, les preposicions i les conjuncions.

És convenient que, a l'hora de crear un òrgan o un organisme, la llei, a més d'especificar-ne la denominació oficial, n'estableixi la sigla o l'acrònim corresponent, i, si cal, el logotip:

Es crea el Centre de Telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya (CTGC).

Al llarg d'una llei que crea un òrgan o un organisme, aquest s'ha de citar preferentment amb la denominació completa. Tanmateix, si la denominació completa és molt llarga, es pot citar amb una denominació escurçada, però sempre de la mateixa manera.

~ 1. Es crea l'Institut per al Desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i l'Aran [...]

2. L'Institut de l'Alt Pirineu i Aran és adscrit al departament competent en matèria de política territorial [...]

✓ 1. Es crea l'Institut per al Desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i l'Aran [...]

2. L'Institut per al Desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i Aran és adscrit al departament competent en matèria de política territorial [...]

II.3.1.5.7.2. Naturalesa i règim jurídic

Quan es crea un òrgan o una entitat, és habitual establir-ne la naturalesa i el règim jurídic.

Article 2. Naturalesa i règim jurídic

L'Agència Catalana de la Joventut és una entitat de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment dels seus fins, de les regulades per l'article 1.1.b del text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre. L'Agència ha d'ajustar la seva activitat al dret privat, sens perjudici dels àmbits en què, segons la legislació vigent, s'ha de sotmetre al dret públic.

II.3.1.5.7.3. Funcions

Les lleis estableixen les funcions dels òrgans que creen. Aquesta atribució de funcions se sol fer per mitjà d'una enumeració.

Article 5. Funcions

1. Són funcions de l'Agència Catalana de la Joventut:

- a) Executar els programes per a l'emancipació de les persones joves per encàrrec del departament competent en matèria de joventut, d'acord amb el Pla nacional de joventut i en coordinació amb els departaments competents.
- b) Executar programes de foment de la participació juvenil i del diàleg intercultural, per encàrrec del departament competent en matèria de joventut.
- c) Assessorar els ens locals en matèria de polítiques de joventut i en el desplegament dels plans locals de joventut en el territori.
- d) Impulsar els punts i les oficines de la Xarxa Catalana de Serveis d'Informació Juvenil, autoritzar-los, donar-los suport, fer-ne el seguiment i vetllar per llur coordinació general.

II.3.1.5.7.4. Composició

La composició dels òrgans s'ha d'indicar per mitjà d'una enumeració.

El Consell de Direcció és integrat pels membres següents:

- a) El president o presidenta.
- b) El vicepresident o presidenta.
- c) El director o directora de l'Agència Catalana de Turisme.
- d) Dos representants del departament competent en matèria de turisme, nomenats per la persona titular d'aquest departament.

II.3.1.5.7.5. Nomenament i cessament de membres dels òrgans

Pel que fa al nomenament i el cessament dels membres dels òrgans, cal tenir en compte el criteri referent al règim verbal dels verbs *nomenar* i *cessar*. També s'ha de tenir en compte de no incloure la regulació referent a la destitució o la separació del càrrec en la del nomenament perquè pot donar lloc a una redacció confusa.

~ El president o presidenta del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya és nomenat i separat pel Govern, d'entre persones amb reconegut prestigi en l'àmbit socioeconòmic, laboral, ocupacional i acadèmic.

✓ El president o presidenta del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya és nomenat pel Govern d'entre persones amb reconegut prestigi en l'àmbit socioeconòmic, laboral, ocupacional i acadèmic. Si escau, és separat del càrrec pel Govern.

II.3.1.5.8. Règim sancionador

II.3.1.5.8.1. Les infraccions

La tipificació d'infraccions s'ha d'indicar emprant unes fórmules fixes i enumeracions. La fórmula per a introduir l'enumeració ha d'ésser «Són infraccions [lleus / greus / molt greus]...». S'ha d'evitar l'ús de la formulació apreciativa «Es consideren infraccions...».

Les infraccions s'ordenen de més greus a més lleus, seguint una gradació de fins a tres graus.

Article 87. Infraccions

1. Són infraccions administratives en matèria de serveis socials les accions o omissions tipificades per aquesta llei.

2. Les infraccions poden ésser molt greus, greus o lleus segons la naturalesa del deure infringit i l'entitat del dret afectat.

Article 88. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

a) Deixar els serveis o l'establiment sense el personal responsable que asseguri que el servei es continua prestant correctament, si això comporta perjudicis greus o molt greus als usuaris.

[...]

Article 89. Infraccions greus

Són infraccions greus:

a) No tenir el programa individualitzat d'atenció i d'activitats, els protocols d'actuació i els registres preceptius, o que aquests no s'ajustin a la normativa i això comporti la vulneració dels drets dels usuaris.

[...]

Article 90. Infraccions lleus

Són infraccions lleus:

a) No portar un llibre de registre d'usuaris dels serveis o no tenir-lo degudament actualitzat d'acord amb els requisits que exigeix la normativa reguladora.

[...]

Vegeu també, pel que fa a la clàusula de tancament, [II.3.1.5.3. Les enumeracions](#).

II.3.1.5.8.2. Les sancions

Les sancions s'han d'establir també emprant fórmules fixes i enumeracions. S'ordenen seguint la gradació de les infraccions.

Article 91. Sancions

1. Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposa una de les sancions següents:

[...]

2. Per la comissió d'infraccions greus s'imposa una de les sancions següents:

a) Una multa d'una quantia equivalent a l'import de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples corresponent a un període d'entre quatre mesos i un dia i vuit mesos.

b) La inhabilitació per un període de fins a cinc anys del director o directora.

[...]

3. Les infraccions lleus se sancionen amb una multa d'una quantia equivalent a l'import de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples corresponent a un període d'entre un dia i quatre mesos.

Article 15. Sancions

1. Les infraccions molt greus són objecte de les sancions següents, que poden ésser alternatives o acumulatives:

a) Una multa d'entre 60.001 i 150.000 euros.

b) La inhabilitació durant un any per a l'exercici de l'activitat empresarial de ramaderia de bous i d'organització d'espectacles taurins.

2. Les infraccions greus són objecte de les sancions següents, que poden ésser alternatives o acumulatives:

a) Una multa d'entre 601 i 60.000 euros.

b) La inhabilitació per a prendre part en espectacles amb bous per un període de fins a dos anys.

3. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa d'entre 50 i 600 euros.

II.3.1.5.8.3. La prescripció

També és habitual que la llei estableixi els terminis de prescripció de les infraccions i les sancions.

Article 18. Prescripció i caducitat

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les infraccions greus, al cap de dos anys, i les infraccions lleus, al cap de sis mesos.

2. El termini de prescripció de les infraccions es comença a comptar des del moment que es cometen o des que l'Administració en té coneixement.

3. Les sancions per la comissió d'infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; per la comissió d'infraccions greus, al cap de dos anys, i per la comissió d'infraccions lleus, al cap d'un any.

Vegeu també, en el vocabulari, [infracció](#) i [sanció](#).

II.3.1.5.9. Referències i remissions

II.3.1.5.9.1. Referències a elements anteriors

Entre les diverses expressions que serveixen per a referir-se a conceptes que ja han aparegut en el text (*l'esmentat, el damunt dit, el dit...*), preferim *el dit*. Tanmateix, aquest recurs només l'emprem si la referència es produeix dins el mateix apartat; altrament, s'ha de repetir sencer el nom del concepte.

1. [L'organització del sistema públic de serveis socials](#) ha de garantir la disponibilitat i l'adscripció del personal professional estable, homologat laboralment i necessari per a una atenció social de qualitat en funció de la població, les característiques geogràfiques del territori i les necessitats específiques que s'hagin d'atendre. [En la dita organització](#), s'ha de cercar l'equitat en l'atenció a les persones independentment de la classe del servei.

Els noms de conceptes que apareixen diverses vegades al llarg de la norma s'han d'escriure sempre amb una forma unificada.

~ Article 3. Cens

S'ha d'elaborar el cens de les embarcacions de pesca.

[...]

Article 8. Pesca professional

No poden practicar la pesca professional les embarcacions no incloses en la [relació a què fa referència l'article 3](#).

✓ Article 3. Cens

S'ha d'elaborar el cens de les embarcacions de pesca.

[...]

Article 8. Pesca professional

No poden practicar la pesca professional les embarcacions no incloses en [el cens a què fa referència l'article 3](#). [o bé: [el cens de les embarcacions de pesca](#)]

S'ha d'evitar l'ús de dítics demostratius que tinguin l'antecedent en un altre apartat o en un altre article.

~ Article 3. Requisits

1. [...] han de complir [els requisits següents](#):

[...]

2. [Aquests requisits](#) han de constar en els estatuts [...].

✓ Article 3. Requisits

1. [...] han de complir [els requisits següents](#):

[...]

2. [Els requisits a què fa referència l'apartat 1](#) han de constar en els estatuts [...].

Pel que fa a les referències de denominacions oficials que, per llei, canvien de nom, vegeu [II.3.1.6.1.1. Disposicions addicionals](#).

II.3.1.5.9.2. Referències a òrgans i organismes

Els òrgans o els organismes que apareixen diverses vegades en la llei s'han d'escriure amb el nom complet cada vegada. Ara bé, si un mateix òrgan o organisme apareix diverses vegades en un mateix apartat, s'ha d'escriure complet la primera vegada i se'n pot emprar una forma escurçada, sempre la mateixa, en la resta d'ocurrències.

Poden assistir a les sessions del [Consell General de Serveis Socials](#), per raons d'oportunitat, representants d'altres òrgans de participació de la Generalitat. Aquests òrgans i el [Consell](#) poden fer deliberacions conjuntes.

Quan hom fa referència a institucions i organismes oficials de Catalunya, no cal especificar-ne l'àmbit, llevat que hi pugui haver ambigüïtat.

~ l'avantprojecte de llei elaborat pel [Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya](#) i aprovat pel Govern de Catalunya

✓ l'avantprojecte de llei elaborat pel [Departament de Justícia](#) i aprovat pel [Govern](#)

~ mitjançant els pressupostos de [la Generalitat de Catalunya](#)

✓ mitjançant els pressupostos de [la Generalitat](#)

En el cas del Parlament de Catalunya, emprem la denominació completa la primera vegada que apareix en el preàmbul i emprem la denominació escurçada (*Parlament*) en la resta d'ocurrències.

En el cas dels òrgans menors en què s'organitza l'Administració de la Generalitat i dels ens que en depenen, i també en el cas de les entitats privades, la denominació «de Catalunya» s'ha de mantenir sempre si forma part del nom oficial.

Els organismes i les empreses de l'àmbit públic que tenen el nom oficial en una llengua altra que el català s'escriuen en català.

~ les estadístiques de l'Estat i de [l'Institut Nacional de Estadística](#) referides a Catalunya

✓ les estadístiques de l'Estat i de [l'Institut Nacional d'Estadística](#) referides a Catalunya

~ el [Conselh Generau d'Aran](#)

✓ el [Consell General d'Aran](#)

Contràriament, els noms de les societats mercantils no es tradueixen.

[la concessió al grup Fersa Energías Renovables de l'explotació d'un parc eòlic](#)

Si la traducció dona lloc a un nom molt allunyat de l'original que pot dificultar el reconeixement de l'organisme o empresa, la primera vegada que apareix s'ha d'afegir entre parèntesis la forma original.

~ el Defensor del Poble del País Basc

✓ el Defensor del Poble del País Basc (Ararteko)

Si la mateixa denominació pot correspondre a adscripcions orgàniques diferents i el context no és prou aclaridor, s'ha de precisar l'adscripció orgànica o l'àmbit territorial de l'òrgan en qüestió per a evitar la possible confusió.

[l'acord entre la Direcció General de la Funció Pública de la Generalitat i la Direcció General de la Funció Pública de l'Estat](#)

Pel que fa a les referències a ens que, per llei, canvien de nom, vegeu [II.3.1.6.1.1. Disposicions addicionals](#).

II.3.1.5.9.3. Remissions internes

Són remissions internes les que es fan a altres parts de la mateixa norma. En tècnica normativa es recomana de fer-ne un ús moderat. Un nombre excessiu de remissions pot ésser símptoma d'una mala ordenació sistemàtica de la llei. S'han d'evitar sobretot les remissions en cadena, és a dir, la remissió a un precepte que alhora conté una altra remissió.

Per a fer la remissió, fem, segons que correspongui, fórmules com «a què fa referència [part de la norma]» o «que estableix [part de la norma]».

[3. En el supòsit a què fa referència l'article 63.2, la persona usuària pot participar en el cost del servei mitjançant l'aplicació compensatòria en origen de les pensions econòmiques públiques de les quals pugui ésser beneficiària.](#)

Pel que fa a la inadequació de l'expressió «d'acord amb allò establert per», vegeu [II.1.3.3. Participi passiu](#).

En la remissió, el número de l'apartat i la lletra, si escau, s'escriuen darrere el número d'article separats per punts. La lletra s'escriu en cursiva.

~ a què fa referència la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 2

~ a què fa referència l'article 2, apartat 1, lletra *a*

✓ a què fa referència l'article 2.1.*a*

Si la referència es fa a diverses lletres d'un mateix apartat, aquestes s'escriuen darrere el número d'apartat. Semblantment, si es fa referència a diversos apartats d'un mateix article, els números d'apartat s'escriuen darrere el número d'article.

[a què fa referència l'article 2.1.*a*, *c* i *d*](#)

[a què fa referència l'article 2.1, 3 i 4](#)

En els casos de remissions a diversos apartats de més d'un article, per a facilitar-ne la comprensió, és preferible repetir cada vegada l'expressió «l'article».

[a què fa referència l'article 2.1, 3 i 4, l'article 3.2 i 5 i l'article 4.1 i 2](#)

Si es fa una remissió a tres o més apartats consecutius, es pot emprar la fórmula «els apartats del [número del primer apartat] al [número del darrer apartat] de l'article [número de l'article]».

~ a què fa referència l'article 2.1, 2, 3 i 4

✓ a què fan referència els apartats de l'1 al 4 de l'article 2

Quan es remet a un altre apartat del mateix article, no s'ha d'incloure en la remissió la referència a l'article.

~ 2. En el marc del que estableix l'apartat 1 d'aquest article, també és objecte d'aquesta llei aconseguir que els serveis socials es prestin amb els requisits i els estàndards de qualitat òptims necessaris per a garantir la dignitat i la qualitat de vida de les persones.

✓ 2. En el marc del que estableix l'apartat 1, també és objecte d'aquesta llei aconseguir que els serveis socials es prestin amb els requisits i els estàndards de qualitat òptims necessaris per a garantir la dignitat i la qualitat de vida de les persones.

D'acord amb el principi de precisió, les remissions sempre s'han de fer especificant el número de l'apartat, article o altra part de la llei a què es remet. En aquest sentit, s'ha d'evitar l'ús d'adjectius com *anterior* o *següent* per llur caràcter imprecís.

~ 2. En el marc del procés d'adaptació a què fa referència l'apartat anterior, l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials ha d'esdevenir l'organisme de l'Administració de la Generalitat responsable de la gestió de les prestacions econòmiques de caràcter individual

✓ 2. En el marc del procés d'adaptació a què fa referència l'apartat 1, l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials ha d'esdevenir l'organisme de l'Administració de la Generalitat responsable de la gestió de les prestacions econòmiques de caràcter individual

En les remissions a lletres, apartats o articles, mai no s'hi inclou la referència al capítol, al títol o a qualsevol altra divisió superior a l'article, encara que sigui diferent de la que correspon a l'article en què es fa la remissió. Tampoc no s'ha d'emprar l'expressió «d'aquesta llei» quan es fa una remissió a un precepte de la mateixa llei.

~ 1. El sistema de serveis socials és integrat pel conjunt de recursos, equipaments, projectes, programes i prestacions de titularitat pública i privada destinats a la finalitat que estableix l'article 3 del capítol I.

✓ 1. El sistema de serveis socials és integrat pel conjunt de recursos, equipaments, projectes, programes i prestacions de titularitat pública i privada destinats a la finalitat que estableix l'article 3.

~ L'acord de constitució del grup de treball ha d'incloure les funcions, la composició i criteris d'organització complementaris als que estableix l'article 11 d'aquesta llei.

✓ L'acord de constitució del grup de treball ha d'incloure les funcions, la composició i criteris d'organització complementaris als que estableix l'article 11.

Es poden fer remissions directes a parts de la llei superiors a l'article.

3. Els serveis socials de titularitat pública garanteixen l'existència i el desenvolupament de les accions bàsiques, i també l'equitat territorial, que contribueixen a la justícia i al benestar socials, d'acord amb el que estableix el títol II.

Quan es vol fer referència a la mateixa part de la llei des de la qual es fa la remissió, s'ha d'emprar la fórmula «aquest [part de la llei]».

4. El que estableix aquest article s'entén sens perjudici dels requisits addicionals per a l'accés a determinades prestacions, d'acord amb llur naturalesa, llurs característiques específiques i llur disponibilitat.

De la mateixa manera, quan la llei fa referència a ella mateixa, s'ha d'emprar la fórmula «aquesta llei».

Aquesta llei fixa també el procediment que s'ha de seguir a l'hora de decidir elevar el recurs a la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques.

En aquest sentit, reservem l'adjectiu *present* per a desfer l'ambigüitat en cas que una remissió interna sigui precedida per una d'externa a una altra llei.

L'experiència derivada de l'aplicació pràctica de la Llei 4/2005, en els més de tres anys de vigència, ha palesat algunes insuficiències i alguns defectes que la present llei pretén esmenar.

II.3.1.5.9.4. Remissions externes: lleis i altres normes

Entenem per *remissions externes* tant les remissions directes a altres normes com les referències a fragments de text d'altres normes. Segons que correspongui, emprem fórmules com «que estableix [norma]», «que estableix l'article [número] de [norma]», «a què fa referència [norma]», etc., o bé, senzillament, reproduïm el nom de la norma.

4. Les administracions competents en matèria de serveis socials han de tenir en compte el principi de prioritat pressupostària que, per a la infància, estableixen l'article 4 de la Convenció internacional dels drets dels infants i l'article 16 de la Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents i de modificació de la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors deseparats i de l'adopció.

La referència a normes jurídiques

Les normes s'han d'esmentar amb el nom complet (designació genèrica del tipus de norma, número de promulgació, data i nom descriptiu) la primera vegada que apareixen en el preàmbul i la primera vegada que apareixen en la part dispositiva (incloent-hi la part final). En la resta d'ocurrències, n'hi ha prou d'esmentar-les amb la forma abreujada, és a dir, només amb la designació genèrica del tipus de norma i el número de promulgació.

Per això, la Llei 4/2005, de 8 d'abril, dels recursos contra les qualificacions dels registradors de la propietat de Catalunya, es va haver de fonamentar en la

competència general en matèria de dret civil i en la relativa a les especialitats processals.

La [Llei 4/2005](#) va significar un important pas endavant en l'assoliment de l'objectiu de la salvaguarda del dret català i en va esbossar mínimament el règim dels recursos.

Tanmateix, en les disposicions que tinguin per objecte l'alteració del dret vigent és preferible, per raons de seguretat jurídica, fer referència a les normes amb el nom complet la primera vegada que apareixen en la part final, encara que ja s'hagi remès a la norma afectada en un precepte anterior de la part dispositiva. La referència amb el nom complet és singularment necessària en les disposicions que deroguin una norma, fins i tot si ja s'ha remès a aquesta norma en una disposició precedent de la part final.

Disposició transitòria vuitena

Les relacions convivencials d'ajuda mútua constituïdes d'acord amb la [Llei 19/1998, de 28 de desembre, sobre situacions convivencials d'ajuda mútua](#), produeixen els efectes que estableix el títol IV del llibre segon del Codi civil, sens perjudici de la validesa dels pactes reguladors de la convivència atorgats d'acord amb la dita Llei 19/1998.

Disposició derogatòria

Es deroga la [Llei 19/1998, de 28 de desembre, sobre situacions convivencials d'ajuda mútua](#).

Algunes normes de caràcter molt general i algunes lleis molt conegudes i sotmeses a modificacions freqüents es poden citar pel nom escurçat amb què són habitualment conegudes, sense la numeració ni la data.

[l'Estatut d'autonomia de Catalunya](#)

[el Reglament del Parlament](#)

[la Constitució espanyola](#)

[el Codi civil de Catalunya](#)

[el Codi civil espanyol](#)

[la Llei hipotecària](#)

[la Llei d'urbanisme](#)

[la Llei de contractes del sector públic](#)

[la Llei de costes](#)

[la Llei de finances públiques](#)

[la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat](#)

[la Llei d'enjudiciament criminal](#)

[la Llei d'universitats de Catalunya](#)

[els tractats de la Unió Europea](#)

En canvi, no és adequat citar les lleis i altres normes a partir de denominacions populars o periodístiques de caràcter col·loquial.

~ la Llei del «només sí és sí»

✓ [la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual](#)

En el cas de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i de la Constitució espanyola, els esmentem amb les formes *Estatut d'autonomia de Catalunya* i *Constitució espanyola* la primera vegada que apareixen en el preàmbul i en l'articulat i emprem les formes escurçades *Estatut d'autonomia* i *Constitució* en les ocurrences següents. Tanmateix, si en un mateix paràgraf o apartat apareix més d'una referència a l'Estatut, a partir de la segona ocurrencia usem la forma simple *Estatut*.

Les referències al Reglament del Parlament es poden fer simplement al *Reglament* si pel context queda clar que es tracta del Reglament del Parlament.

En els títols dels articles i de les divisions superiors de la llei, les normes s'han d'esmentar amb la forma abreujada.

~ Article 2. Modificació de l'article 5 de la [Llei 15/2008, de 23 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2009](#)

✓ [Article 2. Modificació de l'article 5 de la Llei 15/2008](#)

En els articles de les lleis de modificació i, en general, en les disposicions que alteren el dret vigent, encara que no pertanyin a una llei de modificació, els preceptes modificats s'esmenten posant en primer terme l'element modificat, al contrari del que es fa generalment en les remissions.

~ Es modifica [l'article 14.2](#) del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya

✓ [Es modifica l'apartat 2 de l'article 14 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya](#)

Aquest ordre és també el que es fa servir quan es fa referència a lletres o apartats de les disposicions de la part final de la llei.

~ d'acord amb el que estableix [la disposició addicional primera.1.a](#)

✓ [d'acord amb el que estableix l'apartat 1.a de la disposició addicional primera](#)

En la remissió a lleis de l'Estat, per a evitar que es puguin confondre amb les lleis de Catalunya, cal afegir l'expressió «de l'Estat» darrere la designació genèrica del tipus de norma.

~ 3. Sens perjudici del que estableixen els apartats 1 i 2, el règim sancionador que estableix la [Llei 39/2006](#), de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, es pot aplicar a Catalunya.

✓ [3. Sens perjudici del que estableixen els apartats 1 i 2, el règim sancionador que estableix la Llei de l'Estat 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, es pot aplicar a Catalunya.](#)

No obstant això, en els casos en què el caràcter estatal de la norma sigui evident, com en les lleis orgàniques, les lleis amb data anterior al restabliment del Parlament (1980), les lleis de modificació de lleis estatals o les lleis el títol de les quals no deixi cap dubte sobre llur caràcter estatal, prescindim de l'expressió «de l'Estat».

~ Concretament, en matèria tributària, ha adequat el tipus d'interès del diner que fixa la [Llei de l'Estat 2/2008, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2009](#)

✓ Concretament, en matèria tributària, ha adequat el tipus d'interès del diner que fixa la [Llei 2/2008, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2009](#)

La referència a normes del Govern

Quan dins d'un text del Parlament se cita un decret llei o qualsevol altra norma del Govern, s'ha de respectar el títol de la norma i reproduir-lo literalment, però s'hi poden fer les adaptacions ortotipogràfiques pertinents (majúscules i minúscules, cursives, etc.) per a mantenir la coherència amb el tractament que es fa d'aquestes qüestions en el text parlamentari en què s'insereix la citació.

En canvi, en les resolucions de validació de decrets llei, s'ha de mantenir el títol del decret llei sense adaptacions tipogràfiques.

En tots els casos, la data que acompanya la norma del Govern ha d'anar introduïda per l'article determinat *el*, encara que en la publicació oficial en el DOGC no hi aparegui.

d'acord amb el que estableix el Decret llei 2/2021, de 12 de gener, d'ajuts extraordinaris en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la [COVID-19](#)

d'acord amb el que estableix el Decret llei 2/2021, de 12 de gener, d'ajuts extraordinaris en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la [Covid-19](#)

La referència a normes de la Unió Europea

Les normes de la Unió Europea s'han de d'esmentar d'acord amb els usos convencionals de la mateixa Unió Europea:

Directiva [any]/[número]/[sigla de la institució en el moment en què s'aprova la norma] de [òrgans], de [data], sobre [matèria]

[Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior](#)

Reglament ([sigla de la institució en el moment en què s'aprova la norma]) [número]/[any] de [òrgans], de [dia i mes], sobre [matèria]

[Reglament \(CE\) 2006/2004 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'octubre de 2004, sobre la cooperació entre les autoritats nacionals encarregades d'aplicar la legislació de protecció dels consumidors](#)

[Reglament \(UE\) 37/2010 de la Comissió, de 22 de desembre de 2009, sobre les substàncies farmacològicament actives i llur classificació pel que fa als límits màxims de residus en els productes alimentaris d'origen animal](#)

Les comunicacions i recomanacions segueixen el mateix model:

[Comunicació 2020/66 de la Comissió, de 19 de febrer, al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions](#)

[Recomanació 2005/217 de la Comissió de les Comunitats Europees, de 25 de maig, relativa a la independència, la integritat i la responsabilitat de les autoritats estadístiques dels estats membres i de la Comunitat](#)

Si no hi ha una versió catalana oficial de la norma, s'ha de fer una traducció del títol tan literal com sigui possible.

La referència a dictàmens i informes

Els informes i dictàmens de diverses institucions s'esmenten indicant, per aquest ordre, el tipus de document, el codi numèric, l'organisme i la matèria.

[Informe de fiscalització 33/2012, sobre la Fundació Privada Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, corresponent al 2009](#)

[Dictamen 3/2013 del Consell de Garanties Estatutàries, sobre les disposicions addicionals vuitanta-unena i vuitanta-quatrena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013](#)

Els dictàmens dels consells assessors i altres òrgans, si s'han d'esmentar d'una manera abreujada, s'escriuen d'acord amb aquest model:

[SIGLA] + [número]/[any], de [dia] de [mes]

[Dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries](#) [DCGE 1/2012, de 10 de gener](#)

II.3.1.5.9.5. Referències a butlletins oficials

Per a fer referència a una publicació oficial amb relació a alguna disposició aprovada seguim aquest model:

SIGLA número, data, pàgina

La indicació de la pàgina és opcional.

En el cas de les publicacions del Parlament de Catalunya consignem el número de la publicació i la legislatura amb el format següent:

número/legislatura

En aquest cas, la legislatura s'expressa en xifres aràbigues.

Si cal consignar la data, es fa d'acord amb el format següent:

dia.mes.any

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya (BOPC)	BOPC 229/9, 08.01.2012, p. 3-50
Diari de Sessions del Parlament de Catalunya - Ple (DSPC-P)	DSPC-P 028/9, 19.01.2012, p. 11-33
Diari de Sessions del Parlament de Catalunya - Comissions (DSPC-C)	DSPC-C 190/9, 25.11.2011, p. 32
Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC)	DOGC 5745, 29.10.2010, p. 79058-79085
Boletín Oficial del Estado (BOE)	BOE 63, 15.03.2011
diari oficial de la Unió Europea	DOUE L90, 28.03.2012

Els títols dels butlletins oficials no es tradueixen, llevat del diari oficial de la Unió Europea, que es tracta com una denominació comuna, amb minúscules i en rodona.

II.3.1.5.9.6. Referències a dictàmens d'òrgans públics i a resolucions judicials

Les resolucions d'òrgans judicials s'esmenten indicant, per aquest ordre, el tipus de document, el codi numèric, l'organisme i la matèria.

[Sentència 138/2010 del Tribunal Constitucional, sobre l'Estatut d'autonomia de Catalunya](#)

Les resolucions dels tribunals i els dictàmens dels consells assessors i altres òrgans, si s'han d'esmentar d'una manera abreujada, s'escriuen d'acord amb aquest model:

[SIGLA] + [número]/[any], de [dia] de [mes]

[Dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries](#)

[DCGE 1/2012, de 10 de gener](#)

[Sentències del Tribunal Constitucional](#)

[STC 157/2004, de 21 de setembre](#)

II.3.1.5.9.7. Referències a informes de les sindicatures

Els informes de la Sindicatura de Comptes es consignen de la manera següent:

[Informe de fiscalització \[número\]/\[any\], referent a \[tema\], corresponent al \[any\]](#)

[Informe de fiscalització 5/2010, referent a la Cambra de Comerç de Lleida, corresponent al 2007](#)

I els del Síndic de Greuges:

[Informe del Síndic de Greuges relatiu a \[tema\] corresponent al \[any\]](#)

[Informe del Síndic de Greuges al Parlament corresponent al \[any\]](#)

Informe del Síndic de Greuges sobre [tema]

[Informe del Síndic de Greuges relatiu a les activitats de l'Autoritat Catalana de Prevenció de la Tortura corresponent al 2010](#)

[Informe del Síndic de Greuges al Parlament corresponent al 2010](#)

[Informe del Síndic de Greuges sobre els drets de l'infant](#)

II.3.1.5.9.8. Reproduccions de textos

Quan es reproduïen fragments de textos –per exemple, d'altres normes– en estil directe, el text reproduït ha d'anar entre cometes i s'ha de reproduir literalment, esmenant-ne els errors ortogràfics o gramaticals evidents, sempre que la solució sigui lingüísticament inqüestionable i jurídicament innòcua. De tota manera, sempre que sigui possible, és preferible fer referència al text esmentat en estil indirecte.

Si el text que es vol esmentar és en una altra llengua i no té traducció oficial al català, l'hem de traduir de la manera més literal possible.

Vegeu també [V.1.11. Les cometes](#).

II.3.1.6. La part dispositiva: part final

La part final d'una llei consta de disposicions, que s'agrupen per categories, d'acord amb l'ordre següent: *addicionals*, *transitòries*, *derogatòries* i *finals*. Cada categoria de disposicions s'encapçala amb una rúbrica: *Disposicions addicionals*, *Disposicions transitòries*, etc. Si en una categoria hi ha una sola disposició, la rúbrica es posa en singular: *Disposició addicional*, *Disposició transitòria*, etc.

Dins de cada grup les disposicions es numeren amb ordinals escrits amb lletres (*Primera*, *Segona*, *Tercera*...). Si en una categoria només hi ha una disposició, no es numera.

Les disposicions tenen la mateixa estructura que els articles: es poden subdividir en apartats i en lletres, i han de portar un títol identificador, llevat de la derogatòria.

Disposicions finals

Primera. Desplegament normatiu

S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar i executar els preceptes d'aquesta llei, a proposta del departament competent en matèria d'agricultura i alimentació.

Segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Si una categoria només conté una disposició, el títol ha d'anar darrere la rúbrica que identifica la categoria de disposicions.

Disposició addicional. Criteri de paritat

Els departaments de l'Administració de la Generalitat i de les altres administracions, entitats i organitzacions que tenen més d'una persona representant en algun dels òrgans de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries han de fer efectiu el criteri de paritat entre homes i dones en les propostes de nomenament de llurs representants.

Disposició transitòria. Drets i garanties del personal funcionari anterior

El personal funcionari que va passar a integrar l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries en el moment de la creació de l'Institut continua mantenint els drets i les garanties que li foren respectats en aquell moment.

De la mateixa manera que els articles, cada disposició s'ha de poder entendre de manera independent; per tant, el seu contingut ha d'ésser complet, sense que es doni res per sobreentès.

II.3.1.6.1. Tipus de disposicions

II.3.1.6.1.1. Disposicions addicionals

Les disposicions addicionals regulen:

- a) Els règims jurídics especials.
- b) Els manaments i les autoritzacions de contingut no normatiu.
- c) Les excepcions, les dispenses i les reserves.
- d) Els preceptes residuals.

Disposicions addicionals

Primera. Càmput dels terminis

Els terminis indicats en dies per aquesta llei es computen com a dies hàbils, entesos com a tals els dies feiners compresos entre dilluns i divendres. Els terminis indicats en mesos es computen de data a data.

Segona. Successió entre el Consell Consultiu de la Generalitat i el Consell de Garanties Estatutàries

El Consell de Garanties Estatutàries succeeix el Consell Consultiu de la Generalitat en tot allò que no reguli aquesta llei, inclosos els drets i les obligacions en matèria de personal, contractes i titularitat dels béns.

Tercera. Elaboració del Reglament d'organització i funcionament del Consell

El Consell de Garanties Estatutàries ha d'aprovar el seu reglament d'organització i funcionament en el termini de sis mesos a comptar de l'endemà d'haver-se constituït.

Quan una llei canvia la denominació d'un ens o un col·lectiu, cal fer una disposició addicional que estableixi l'equivalència entre les referències a la denominació antiga que apareixen en la legislació anterior i les referències a la nova denominació que s'empra a partir de la llei que introdueix el canvi. Aquestes disposicions addicionals,

corresponents a la interpretació de les diverses referències, segueixen una fórmula fixa: «Les referències que [norma] fa a [nom1] s'entenen fetes a [nom2]».

Les referències que la Llei 25/2002, de 25 de novembre, de mesures de suport al retorn dels catalans emigrats i llurs descendents, i de segona modificació de la Llei 18/1996, i el Decret 268/2003, de 4 de novembre, de desplegament de la Llei 25/2002, fan a l'Oficina de Gestió Unificada del Pla d'Ajuda al Retorn i al Consell Assessor del Pla d'Ajuda al Retorn s'entenen fetes, respectivament, a l'Agència de Migracions de Catalunya i a la Taula de Ciutadania i Immigració.

Primera. Referències a l'Escola de Policia de Catalunya i a l'Escola de Bombers i Seguretat Civil de Catalunya

Les referències que la legislació vigent fa a l'Escola de Policia de Catalunya i a l'Escola de Bombers i Seguretat Civil de Catalunya s'entenen fetes a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya.

Primera. Referències als animadors o monitors esportius professionals i als entrenadors professionals

Les referències que la Llei 3/2008 fa als animadors o monitors esportius professionals s'entenen fetes als monitors esportius i les referències que fa als entrenadors professionals s'entenen fetes als entrenadors esportius.

S'ha d'evitar d'incloure en les disposicions addicionals preceptes que poden fer part de l'articulat.

~ Disposicions addicionals

[...]

Cinquena. Àmbit territorial de les cambres agràries

Els àmbits territorials de les cambres agràries de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona estan integrats per les comarques de les províncies respectives.

✓ Capítol II. Àmbit territorial

Article 4. Divisió territorial

1. Hi ha quatre cambres agràries territorials, amb seu, respectivament, a Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona.

2. Els àmbits de les cambres agràries territorials estan integrats per les comarques de les províncies respectives.

II.3.1.6.1.2. Disposicions transitòries

Les disposicions transitòries regulen:

- a) Els preceptes de dret transitori material.
- b) Els preceptes que regulen la col·lisió temporal de lleis.

Disposicions transitòries

Primera. Manteniment en funcions del Consell Consultiu de la Generalitat

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Consell Consultiu de la Generalitat i els membres que el componen romanen en funcions fins a la constitució del Consell de Garanties Estatutàries.

Segona. Primera designació dels membres del Consell de Garanties Estatutàries

Dins els dos mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Parlament i el Govern han de designar els membres del Consell de Garanties Estatutàries i proposar-ne el nomenament al president o presidenta de la Generalitat.

Tercera. Règim transitori fins a la constitució del Consell de Governos Locals

Mentre no es constitueixi el Consell de Governos Locals, la legitimació que li atribueix l'article 23.e correspon a les entitats representatives dels ens locals. En aquest cas, l'acord de sol·licitud de dictamen a què fa referència l'article 29.3 requereix el vot favorable de les dues terceres parts dels membres de l'entitat que el sol·liciti.

Quarta. Règim intern transitori

Mentre el Consell de Garanties Estatutàries no aprovi el seu reglament d'organització i funcionament, manté la vigència, en tot allò que no s'oposi a aquesta llei, el reglament del Consell Consultiu de la Generalitat.

II.3.1.6.1.3. Disposició derogatòria

La disposició derogatòria conté les clàusules que deroguen altres normes.

Disposició derogatòria

Es deroga la Llei 1/1981, de 25 de febrer, del Consell Consultiu de la Generalitat.

Vegeu [II.3.1.6.2. La derogació](#).

II.3.1.6.1.4. Disposicions finals

Les disposicions finals contenen:

- a) La modificació subsegüent del dret vigent.
- b) Les clàusules de salvaguarda.
- c) Les clàusules de supletorietat.
- d) Els manaments i les autoritzacions de contingut normatiu:
 - L'habilitació per al desplegament reglamentari de la llei.
 - La delegació per a dictar decrets legislatius.
 - Les remissions a les lleis de pressupostos.
 - Els manaments per a presentar projectes de llei.
 - Les clàusules de deslegalització.

e) L'entrada en vigor.

Disposicions finals

Primera. Modificació del Decret legislatiu 3/2008

Es modifica l'apartat 3 de l'article 14 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

«3. Certificacions unitàries relatives a exempció d'homologació, autorització de fitxa tècnica, catalogació com a vehicle històric: 6,65 euros.»

Segona. Autorització per a refondre el Decret legislatiu 3/2008

S'autoritza el Govern perquè, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, refongui en un text únic el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny.

Tercera. Desplegament

S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar i executar aquesta llei.

Quarta. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

II.3.1.6.2. La derogació

La derogació de normes es fa en la disposició derogatòria emprant la fórmula següent: «Es deroga [norma]». S'han d'evitar fórmules com «Se suprimeix» o «Es deixa sense efecte». Els títols de les lleis s'han d'esmentar complets.

Disposició derogatòria

Es deroga la Llei 40/1991, de 30 de desembre, del Codi de successions per causa de mort en el dret civil de Catalunya.

Sempre que es pugui, és preferible identificar les normes que es deroguen. És preferible evitar l'ús de clàusules de tancament genèriques, com ara «Es deroguen totes les disposicions que s'oposin a aquesta llei», perquè:

- a) Són innecessàries, ja que la llei nova sempre preval sobre la llei anterior.
- b) Són inconcretes i, per tant, imprecises, ja que no permeten conèixer, a partir de la mateixa llei, quins són els preceptes i disposicions afectats.

~ Es deroguen totes les disposicions legals o reglamentàries que s'oposin a aquesta llei o que la contradiguin.

✓ 1. Es deroguen els articles 41.2 i 60 de la Llei 17/1985, de 23 de juliol, de la funció pública de l'Administració de la Generalitat.

2. Es deroga l'article 302.3 de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i del règim local de Catalunya.

~ Es deroguen:

a) La Llei 33/1991, de 24 de desembre, de taxes i preus públics.

b) La Llei 17/1996, de 27 de desembre, per la qual es fixen els preus públics que constitueixen prestacions patrimonials.

c) Qualsevol altra disposició que s'oposi a aquesta llei.

✓ 1. Es deroga la Llei 33/1991, de 24 de desembre, de taxes i preus públics.

2. Es deroga la Llei 17/1996, de 27 de desembre, per la qual es fixen els preus públics que constitueixen prestacions patrimonials.

Si es deroguen diverses lleis, s'ha de dedicar un apartat a cada llei derogada. Si entre les lleis que es deroguen n'hi ha de desenvolupament bàsic de l'Estatut, aquestes s'han de posar en primer lloc.

II.3.1.6.3. Autoritzacions i encàrrecs al Govern

II.3.1.6.3.1. Autorització per a la refosa de lleis

Sovint, les lleis que regulen una matèria que ja havia estat objecte de regulació per altres lleis inclouen una disposició final per mitjà de la qual s'autoritza el Govern perquè refongui les diverses lleis que regulen la mateixa matèria. Aquesta disposició ha d'emprar, amb les adaptacions que calguin en cada cas, una fórmula com la següent: «S'autoritza el Govern perquè, en el termini de [temps] a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, refongui [normes que es refonen]».

Segona. Autorització per a refondre la Llei 7/1993 i les disposicions que la modifiquen
S'autoritza el Govern perquè, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, refongui en un text únic la Llei 7/1993 i les disposicions que la modifiquen. Aquesta refosa ha de comprendre la regularització, l'aclariment i l'harmonització de les dites disposicions.

II.3.1.6.3.2. Desplegament de la llei

L'encàrrec al Govern per a desplegar la llei, si cal, s'ha de fer en una disposició final. Cal tenir present, però, que el Govern té potestat reglamentària, pròpia i originària, atribuïda directament per via constitucional i per via estatutària. Per tant, no cal que cada llei en concret habiliti el Govern perquè dicti les disposicions per al desplegament normatiu o l'execució de la mateixa llei. Conseqüentment, es recomana defugir les habilitacions genèriques, ja que no aporten res al contingut de la llei i són redundants.

Si el que es vol és reforçar i concretar el manament dirigit al Govern, es poden establir condicions concretes per a l'exercici del desplegament reglamentari, com per exemple que l'ha de fer en un temps determinat. En aquest supòsit, cal que es concreti l'habilitació amb la precisió del termini de què disposa per a fer-lo, a fi de facilitar-ne el control posterior.

Primera. Desplegament normatiu

En el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern, a proposta del departament competent en matèria d'agricultura i alimentació, ha de dictar les disposicions necessàries per a desplegar i executar els preceptes d'aquesta llei.

II.3.1.6.4. Entrada en vigor

El precepte que estableix l'entrada en vigor de la llei s'ha de situar en les disposicions finals, normalment com a darrera disposició. Si l'entrada en vigor no s'estableix expressament, s'entén que s'aplica la *vacatio legis*, és a dir, que la llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada.

El precepte de l'entrada en vigor ha d'emprar una fórmula fixa: «La data d'entrada en vigor d'aquesta llei és [data]» o, segons l'estructura de l'expressió de la data, «Aquesta llei entra en vigor [data]» o «Aquesta llei és vigent des del [data]». És preferible referir-se a una data concreta, encara que també és habitual expressar la data d'entrada en vigor amb referència a la data de publicació de la llei. El títol d'aquesta disposició ha d'ésser «Entrada en vigor».

Segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor al cap de dos mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

La data d'entrada en vigor d'aquesta llei és el 20 de maig de 2013.

Aquesta llei és vigent des del 20 de maig de 2013.

No és recomanable, encara que és habitual, que la llei entri en vigor l'endemà d'haver estat publicada, per tal com una *vacatio legis* tan curta crea indefensió en els ciutadans que han de complir la llei.

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

II.3.1.7. Els annexos

Algunes lleis incorporen un annex o més d'un. La finalitat de l'annex és completar o complementar la regulació de l'objecte de la llei amb llistes o elements que, per llur complexitat o exhaustivitat, no poden constar en l'articulat. Per exemple, en el cas d'una llei que declara un espai natural protegit, l'annex pot incloure un plànol topogràfic i la descripció detallada dels límits precisos de l'espai protegit. Un altre exemple d'annexos són els que acompanyen les lleis de pressupostos.

Annex. Llista actualitzada dels municipis on se celebren festes tradicionals amb bous

Municipis amb correbous	Nucli de població	Festivitat
Aldover	Aldover	Festes del setembre

Alfara de Carles	Alfara de Carles	Sant Jaume
Camarles	Camarles	Festa Major (Sant Jaume)
	el Lligallo del Gànguïl	Festa Major dels Lligallos
Deltebre	Deltebre	Festa Major d'agost
	la Cava	Festa Major de Sant Roc
l'Aldea	l'Aldea	Festa Major d'agost
	l'Ermita	Festa de l'Ermita
	l'Estació	Festa Major de l'Estació
	l'Hostal	Festes del Barri de l'Hostal
l'Ampolla	l'Ampolla	Festes de Sant Joan
	l'Ampolla	Festes del Carme
Paüls	Paüls	Festa Major d'agost
Roquetes	Roquetes	Festa Major (juliol)
Tortosa	Campredó	Festa Major (Sant Jaume)
	els Reguers	Festa Major dels Reguers
EMD de Jesús	Jesús	Festa Major (juliol)

Els annexos no poden incloure cap precepte que sigui propi de l'articulat. En general, els annexos no estableixen preceptes (obligacions, prohibicions...); per tant, la redacció no ha d'ésser la pròpia del llenguatge normatiu (amb perífrasis d'obligació o de possibilitat, per exemple). Tanmateix, alguns annexos, com els que fan referència a figures impositives o els que especifiquen drets, sí que tenen caràcter normatiu. En aquest cas, podem dir que l'annex és llei, fa part de la llei, i, en conseqüència, s'ha de redactar com un text normatiu.

El text articulat ha de contenir, com a mínim, una referència o remissió a l'annex.

Article 27. Sistemes d'eliminació

1. Els sistemes d'eliminació de residus són [els que especifica l'annex 1](#).

Si l'annex és molt extens i té parts clarament diferenciades, es pot dividir en diversos annexos. Els annexos s'han de numerar amb xifres aràbigues i han de portar un títol que n'identifiqui clarament el contingut.

Annex 1. Activitats sotmeses al règim d'autorització ambiental

[...]

Annex 2. Activitats sotmeses al règim de llicència municipal

[...]

En els annexos es poden usar abreviacions. Si cal, per raons de comprensibilitat, la primera vegada que apareix el concepte es pot escriure amb la forma desplegada i

l'abreviació entre parèntesis, i en la resta d'ocurrències es pot emprar directament l'abreviació.

Places equivalents a 50 unitats ramaderes (UR)

[...]

Places equivalents a 25 UR.

En els annexos, els nombres s'hi poden escriure amb xifres, sense les limitacions d'ús que s'apliquen en l'articulat. (Vegeu [V.6. Els nombres.](#))

Les enumeracions dels annexos han d'ésser clares i sintètiques. S'ha de fer un ús adequat i funcional dels recursos gràfics i dels signes de puntuació.

Annex. Espècies de fauna piscícola no protegides

– truita comuna (*Salmo trutta*)

– anguila (*Anguilla anguilla*)

II.3.1.8. El sumari

Algunes lleis, especialment les llargues i complexes, com la llei d'acompanyament dels pressupostos, poden dur un sumari que en faciliti la consulta.

II.3.1.9. Les lleis de modificació

II.3.1.9.1. Classes de modificacions

Les modificacions que una llei de modificació pot introduir en la llei modificada poden ésser: modificacions de la redacció, addicions i supressions de preceptes. Les modificacions de la redacció donen una nova redacció al text del precepte. A vegades, les modificacions de la redacció poden consistir en la supressió o l'addició de mots. Les addicions consisteixen a afegir preceptes (lletres, apartats o articles) a la llei modificada. Les supressions de preceptes consisteixen en la derogació de preceptes sencers.

II.3.1.9.1.1. Modificacions de la redacció

Els articles que modifiquen la redacció de preceptes han d'emprar la fórmula següent: «Es modifica [precepte] de [norma], que resta redactat de la manera següent: [...]». Tot seguit s'ha de reproduir entre cometes el text del precepte modificat.

Article 1. Modificació de la Llei 18/2017

Es modifica l'apartat 1 de l'article 1 de la Llei 18/2017, d'1 d'agost, de comerç, serveis i fires, que resta redactat de la manera següent:

«1. L'objecte d'aquesta llei és la regulació administrativa del comerç i dels serveis en el mercat interior amb la finalitat d'ordenar-ne els aspectes bàsics i impulsar aquests sectors econòmics, i també la promoció i la preservació del comerç i, especialment, del comerç de proximitat com a elements de cohesió, benestar, equilibri i accés als productes de necessitat.»

En el cas que la modificació afecti només una frase d'una lletra, d'un apartat o d'un article, per raons de claredat i de seguretat jurídica, convé repetir sencer el precepte modificat.

~ Es modifica la lletra *a* de l'apartat 2 de l'article 5 de la Llei 21/2001, amb l'afegit següent:

«tenint en compte les modificacions que d'aquest concepte ha introduït la Llei de l'Estat 42/1994.»

✓ Es modifica la lletra *a* de l'apartat 2 de l'article 5 de la Llei 21/2001, que resta redactada de la manera següent:

«a) Són famílies nombroses les que defineix la Llei 25/1971, de 19 de juny, de protecció a la família nombrosa, tenint en compte les modificacions que d'aquest concepte ha introduït la Llei de l'Estat 42/1994.»

A vegades es pot fer una modificació que afecti totes les ocurrences d'una expressió al llarg d'una llei.

Segona. Modificació del llibre quart del Codi civil

1. Es modifiquen els articles 412-3 i 412-5 del Codi civil, en què l'expressió «unió estable» se substitueix per l'expressió «parella estable».

2. Es modifiquen els articles 421-11, 422-13, 423-9, 424-1, 424-5, 424-10, 425-12, 431-2, 431-17, 441-2, 442-1, 442-2, 442-3, 442-4, 442-5, 442-6, 442-7, 451-16, 451-17, 451-26, 452-1, 452-2, 452-3, 452-4, 452-5, 452-6 i 463-2 del Codi civil, i també la rúbrica de la secció segona del capítol II del títol IV del llibre quart del Codi civil, en què l'expressió «unió estable de parella» se substitueix per l'expressió «parella estable».

II.3.1.9.1.2. Addicions

Els articles que afegeixen preceptes han d'emprar la fórmula següent: «S'afegeix un [tipus de precepte], el [número del precepte afegit], a [norma], amb el text següent:». Tot seguit s'ha de reproduir entre cometes el text del precepte afegit.

S'afegeix un article, el 10 *bis*, a la Llei 7/1993, amb el text següent:

«Article 10 *bis*. Canvi de titularitat de carreteres entre les administracions catalanes

»1. L'Administració de la Generalitat pot acordar amb altres administracions públiques el canvi de titularitat de les carreteres. Amb aquesta finalitat, l'administració titular de la carretera ha d'incoar l'expedient corresponent, el qual s'ha d'eleva al Govern perquè, si escau, l'aprovi.»

II.3.1.9.1.3. Supressions de preceptes

Pel que fa a les modificacions que comporten la supressió d'un article, un apartat o un fragment d'un precepte, es recomana d'incloure-les en la part final com a disposició derogatòria.

~ Article 21. Modificació del títol VII de la Llei 15/1997

1. Se suprimeix l'article 143 del capítol I del títol VII de la Llei 15/1997.

✓ Disposició derogatòria

1. Es deroga l'article 143 del capítol I del títol VII de la Llei 15/1997.

La derogació genèrica dels preceptes que s'oposen a la Llei de modificació altres que els de la Llei o les lleis expressament modificades, si escau, s'ha d'incloure en la part final de la Llei com a disposició derogatòria.

Vegeu també [II.3.1.6.2. La derogació](#).

II.3.1.9.2. Ordenació

Per raons de seguretat jurídica, els articles de les lleis de modificació han de seguir l'ordre de numeració dels preceptes de la llei modificada, especialment en el cas de la modificació de lleis extenses, de modificacions de gran envergadura o de la modificació de lleis que regulen matèries de gran transcendència. En aquest sentit, no és aconsellable agrupar i ordenar els preceptes modificats segons la classe de modificació que s'hi fa, perquè això pot comportar, per exemple, que diversos preceptes d'un mateix article apareguin dispersos per diferents capítols de la llei de modificació.

A cada precepte modificat (article o disposició) li ha de correspondre un article en la llei de modificació. Ara bé, si s'afegeixen dos o més preceptes consecutius, és preferible incloure l'addició dels dits preceptes consecutius en un sol article.

[Article 64. Addició de les disposicions addicionals quarta, cinquena i sisena a la Llei 1/2007](#)

[...]

Si es fan diverses modificacions d'una mateixa part de la llei (per exemple, d'un mateix article), s'ha de subdividir l'article modificador en apartats, de manera que a cada apartat li correspongui una modificació o un grup homogeni de modificacions.

Si es modifica més d'una llei, s'ha de fer correspondre a cada llei una part de la llei de modificació (per exemple, un capítol per a cada llei modificada). El títol de cadascuna d'aquestes parts ha d'incloure el nom complet de la llei modificada.

II.3.1.9.3. Numeració

En el cas d'addició de preceptes, aquests han de seguir la numeració de la llei modificada si s'afegeixen al final d'una sèrie.

[S'afegeix un article, el 5, a la Llei 17/1995, amb el text següent \[...\]](#)

En canvi, si els preceptes afegits s'intercalen entre dos preceptes consecutius, s'han de numerar mantenint el número del precepte anterior de la llei modificada i incorporant-hi el numeral llatí que correspongui (vegeu l'[annex 8](#)), en cursiva.

[S'afegeixen dos articles, el 2 bis i el 2 ter, a la Llei 17/1995, amb el text següent \[...\]](#)

Tant si s'afegeixen preceptes (per exemple, un apartat) enmig d'una sèrie com si se'n suprimeixen, la reenumeració dels preceptes restants, en principi, no s'ha de fer en la mateixa llei de modificació, sinó quan es faci el text refós corresponent.

~ 1. S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 5 de la Llei 17/1995, amb el text següent [...].

2. L'antic apartat 3 de l'article 5 de la Llei 17/1995 passa a ésser l'apartat 4.

✓ S'afegeix un apartat, el 2 *bis*, a l'article 5 de la Llei 17/1995, amb el text següent [...].

Una altra tècnica possible consisteix a reproduir tota la part de la norma que està afectada per la reenumeració, com si es tractés d'una sola modificació. Això és especialment útil quan un mateix article és afectat per diverses modificacions, que poden generar confusió sobre la redacció final d'aquest. Aquesta tècnica es pot aplicar sempre que no comporti reproduir una quantitat de text desproporcionada amb relació a les modificacions introduïdes, que a vegades poden ésser mínimes.

Tampoc en aquest cas no és recomanable de reenumerar els preceptes.

Es modifica l'article 5 de la Llei 17/1995, que resta redactat de la manera següent:

1. [...]

2. [...]

2 *bis*. [...]

3. [...]

La reenumeració, en canvi, és obligatòria quan s'afegeix una lletra *a* o un apartat 1: en aquest cas no es pot fer servir l'ordinal *bis* perquè la lletra o l'apartat afegits han d'ésser els primers de la sèrie.

II.3.1.9.4. Títol de la llei de modificació

El títol d'una llei de modificació ha d'incloure el títol –o el títol breu, si n'hi ha (vegeu [3.1.5.9.4. Remissions externes: lleis i altres normes](#))– de la llei modificada, però sense la data.

[Llei 17/2008, de 23 de desembre, de modificació de la Llei 6/2008, del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts](#)

[Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya i de la Llei 15/2008, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2009](#)

Les lleis de modificació no s'han de dir «de modificació parcial», car totes les lleis de modificació són parcials; altrament, serien lleis de substitució.

~ Llei 27/2010, de 3 d'agost, [de modificació parcial](#) de la Llei 2/2009, del Consell de Garanties Estatutàries

✓ Llei 27/2010, de 3 d'agost, [de modificació](#) de la Llei 2/2009, del Consell de Garanties Estatutàries

El títol de la llei de modificació no ha d'incloure la referència als articles modificats.

~ Llei 27/2010, de 3 d'agost, de modificació dels articles 1 i 3 de la Llei 2/2009, del Consell de Garanties Estatutàries

✓ [Llei 27/2010, de 3 d'agost, de modificació de la Llei 2/2009, del Consell de Garanties Estatutàries](#)

En els casos en què es modifiquen diverses lleis, per a evitar que el títol de la llei de modificació resulti massa llarg, es pot fer una referència genèrica a llur contingut, introduïda per l'expressió *relativa a*.

[Llei 12/2006, de 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental](#)

Atès que hi ha modificacions de lleis introduïdes per lleis no específicament modificadores, sense que el títol de la llei hi faci referència, es fa molt difícil de conèixer amb seguretat el nombre exacte de modificacions que ha sofert una determinada llei. Per aquesta raó i també per motius de concisió, no és aconsellable expressar en el títol de la llei modificadora el número ordinal corresponent a la modificació en qüestió.

~ [Llei de segona modificació de la Llei 2/2000](#), del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

✓ [Llei de modificació de la Llei 2/2000, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya](#)

II.3.1.9.5. Títols dels articles

El títol dels articles que modifiquen la redacció de preceptes ha de seguir la fórmula següent: «Modificació de [precepte] de [norma]», i no ha de fer referència a apartats o lletres, sinó a l'article o la disposició que els conté.

~ Article 1. Modificació de l'apartat 2 de l'article 5 de la Llei 17/2008

✓ [Article 1. Modificació de l'article 5 de la Llei 17/2008](#)

El títol dels articles que afegeixen un precepte complet a la norma ha de seguir la fórmula següent: «Addició de [tipus de precepte] a [norma]».

[Article 4. Addició d'un article a la Llei 7/1993](#)

Tanmateix, si s'afegeixen apartats o lletres a un precepte de la norma, el títol ha de seguir la fórmula següent: «Modificació de [article o disposició] de [norma]».

~ Article 62. Addició d'un apartat 1 bis a la disposició addicional segona de la Llei 17/2008

✓ [Article 62. Modificació de la disposició addicional segona de la Llei 17/1985](#)

El títol dels articles que suprimeixen preceptes complets ha de seguir la fórmula següent: «Derogació de [preceptes] de [norma]».

[Article 3. Derogació de l'article 25 de la Llei 15/1997](#)

Tanmateix, si es deroguen parts d'un precepte, el títol ha de seguir la fórmula següent: «Modificació de [article o disposició] de [norma]».

~ Article 3. Derogació de l'apartat 2 de l'article 25 de la Llei 15/1997

✓ Article 3. Modificació de l'article 25 de la Llei 15/1997

Si se suprimeixen preceptes de diverses categories d'una mateixa part de la llei, pot ésser més pràctic recórrer a la fórmula següent: «Modificació de [part de la norma] de [norma]».

Article 3. Modificació del títol III de la Llei 15/1997

1. Es deroguen els apartats 13, 14, 15 i 16 de l'article 64 de la Llei 15/1997.
2. Es deroga l'article 65 de la Llei 15/1997.

Si en un mateix article es fan diverses classes d'alteracions (modificacions de la redacció, addicions, supressions) d'una mateixa llei o d'una mateixa part de la llei, el títol ha de seguir una de les fórmules següents, segons que correspongui: «Modificació de [norma]» o «Modificació de [part de la norma] de [norma]».

II.3.9.1.6. Modificació del títol d'una llei

Es pot modificar també el títol d'una llei. La modificació es fa seguint el mateix procediment que en les modificacions de la redacció del text de la llei.

Article 1. Modificació del títol de la Llei

Es modifica el títol de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents, que resta redactat de la manera següent:

«Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents»

II.3.2. La redacció dels altres textos parlamentaris

En la redacció dels textos parlamentaris altres que les lleis, apliquem, en general, els mateixos principis i criteris de redacció propis del llenguatge normatiu que s'apliquen en la redacció de les lleis i que s'han exposat en l'apartat [II.3.1. La redacció dels textos normatius](#), amb les particularitats que derivin de la naturalesa i les funcions de cadascun dels textos parlamentaris.

II.3.2.1. L'estructura de les resolucions i les mocions

Les resolucions i les mocions, pel que fa a llur organització i divisió internes, segueixen el model dels articles de les lleis, és a dir, es poden organitzar en apartats numerats i en enumeracions amb lletres. Les resolucions i mocions simples, amb un sol encapçalament, no tenen apartats o paràgrafs numerats, però sí que poden contenir enumeracions de lletres.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Demanar la cessió plena i sense condicions prèvies de la totalitat del recinte i dels usos del castell de Montjuïc a la ciutat de Barcelona.

b) Continuar col·laborant amb l'Ajuntament de Barcelona per tal d'evitar la duplicitat de funcions i actuacions amb l'Institut Català Internacional per la Pau.

En canvi, les resolucions i mocions complexes, amb més d'un encapçalament, s'organitzen en apartats numerats, un per cada encapçalament.

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar les accions necessàries per a la consecució dels ajuts d'Estat per a pal·liar els efectes econòmics de la tempesta de l'agost del 2009 sobre les explotacions afectades.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Concedir crèdits amb condicions favorables als titulars d'explotacions i centrals de fruita dolça.

b) Convocar d'una manera extraordinària el Pla de reconversió de la fruita dolça per a les explotacions que necessitin una replantació majoritària.

La fórmula «El Parlament de Catalunya insta el Govern a» és un encapçalament molt freqüent en resolucions i mocions. Si aquesta fórmula va seguida d'una referència al mateix Parlament, és preferible evitar la repetició lèxica, cosa que es pot fer emprant pronoms.

~ El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar a aquest Parlament un informe sobre la gestió dels incendis.

✓ El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar-li un informe sobre la gestió dels incendis.

II.3.2.2. Les resolucions

Les resolucions poden provenir d'una proposta de resolució aprovada pel Ple o per una comissió. També poden provenir d'un dictamen d'una comissió d'investigació o d'estudi aprovat pel Ple.

II.3.2.2.1. El títol de les resolucions

La forma del títol pot variar segons el caràcter de la resolució. La primera part del títol és comuna a tots els tipus de resolucions: *Resolució* [número]/[legislatura] *del Parlament de Catalunya*. La segona part del títol, separada de la primera per una coma, descriu el contingut de la resolució.

En les resolucions d'impuls de l'acció de govern, la part descriptiva s'introdueix amb la preposició *sobre*.

[Resolució 742/IX del Parlament de Catalunya, sobre l'orientació política general del Govern](#)

Les resolucions que operen algun canvi en la realitat (aproven, validen, creen), perquè és el mateix Parlament qui les executa, es construeixen amb la preposició *de*. Així mateix, les resolucions que tenen caràcter declaratiu expliciten llur sentit amb expressions com *de rebuig*, *de condemna*, *de suport*, etc.

Resolució 763/VIII del Parlament de Catalunya, [d'aprovació](#) del dictamen sobre l'adequació al principi de subsidiarietat de la Proposta de directiva del Parlament Europeu i del Consell relativa a les condicions d'entrada i residència de nacionals de països tercers a efectes d'ocupació estacional

Resolució 356/IX del Parlament de Catalunya, [de validació](#) del Decret Llei 2/2011, pel qual es modifica el text refós de la Llei de protecció dels animals aprovat pel Decret legislatiu 2/2008 i s'estableix un règim provisional de captura en viu i possessió d'ocells fringíl·lids per a la cria en captivitat, adreçada a l'activitat tradicional de cant durant el 2011

Resolució 757/VIII del Parlament de Catalunya, [de suport](#) al II Congrés Europeu del Voluntariat

En canvi, en el cas de les resolucions per les quals el Parlament elegeix membres d'alguna institució o aprova la incorporació d'experts a una comissió parlamentària, fem l'expressió *per la qual*. També fem aquesta expressió en les resolucions per les quals s'acorda de presentar una proposició de llei al Congrés dels Diputats.

Resolució 228/VIII del Parlament de Catalunya, [per la qual](#) s'elegeixen tres membres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Resolució 8/IX del Parlament de Catalunya, [per la qual](#) s'incorporen representants d'entitats i grups vinculats a l'àmbit d'actuació de la Comissió de Polítiques de Joventut

Resolució 607/IX del Parlament de Catalunya, [per la qual](#) es designen els diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de llei del Fons per a l'Homogeneïtzació, el Rescat Selectiu i la Subvenció de Peatges

Resolució 362/VIII del Parlament de Catalunya, [per la qual](#) s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, per a reduir els tipus impositius aplicats a determinats béns i serveis

II.3.2.2.2. Resolucions subsegüents a propostes de resolució

II.3.2.2.2.1. Finalitat i origen

Les resolucions que provenen d'una proposta de resolució tenen per finalitat impulsar l'acció política i de govern i es poden adreçar al Govern o als ciutadans. Les poden presentar els grups parlamentaris i els diputats.

II.3.2.2.2.2. Les propostes de resolució

Les propostes de resolució consten, normalment, d'un títol, d'una exposició de motius i de la resolució pròpiament dita. L'exposició de motius explica la situació que motiva la presentació de la proposta de resolució. Els fets o els arguments exposats s'han d'organitzar en paràgrafs seguint un ordre lògic. La redacció ha d'ésser clara i concisa.

La resolució pròpiament dita ha d'ésser breu i concisa. S'ha de limitar a exposar allò que es demana que el Govern faci. Si se li demanen diverses actuacions, aquestes s'han d'exposar en una enumeració. En general, s'aprova només aquesta part final,

però també és possible sotmetre a votació l'exposició de motius i, si escau, incorporar-la al text final de la resolució.

II.3.2.2.2.3. La resolució aprovada

Tenint en compte que la majoria de les vegades l'exposició de motius s'elimina del text final de la resolució, s'ha de vetllar perquè aquest text final sigui complet pel que fa al significat, és a dir, s'han d'evitar els sobreentesos o les al·lusions a fets o circumstàncies explicats en l'exposició de motius. S'ha de restituir, doncs, tota la informació que apareixia en l'exposició de motius i que és imprescindible per a entendre el text de la resolució.

De la mateixa manera, el fet que el títol inclogui una determinada informació no és motiu perquè en el text de la resolució es pugui ometre o sobreentendre la dita informació.

Cal tenir en compte que el títol de la proposta de resolució a vegades no és vàlid per a la resolució final, perquè el contingut d'aquesta ha pogut canviar com a conseqüència, per exemple, de l'aprovació d'esmenes. Hem de comprovar, doncs, que el títol de la resolució aprovada sigui adequat al contingut final d'aquesta.

II.3.2.2.2.4. Estructura de la resolució

Les resolucions tenen l'estructura següent: títol, encapçalament, resolució pròpiament dita, data i signatures.

El títol segueix l'estructura següent: «Resolució [núm.]/[legislatura (en nombres romans)] del Parlament de Catalunya, sobre [objecte]». (Vegeu [II.3.2.2.1. El títol de les resolucions.](#))

Resolució 459/VIII del Parlament de Catalunya, sobre el transport sanitari no urgent de persones grans o amb discapacitats físiques

L'encapçalament segueix l'estructura següent:

«[Comissió]

»La [comissió], en la sessió tinguda el dia [data completa], ha debatut el text de la [proposta de resolució] ([número de tramitació]), presentada per [diputat o diputada / grup parlamentari], i les esmenes presentades per [grups parlamentaris] ([número de registre]).

»Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

»Resolució»

COMISSIÓ DE TREBALL, INDÚSTRIA, COMERÇ I TURISME

La Comissió de Treball, Indústria, Comerç i Turisme, en la sessió tinguda el dia 29 d'abril de 2009, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la creació d'un registre d'associacions professionals de treballadors autònoms (tram. 250-01452/08), presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i les esmenes

presentades pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 44625).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent Resolució

La resolució pròpiament dita comença amb la fórmula: «El Parlament de Catalunya [acció]».

El Parlament de Catalunya insta el Govern a [...].

El Parlament de Catalunya expressa el seu suport a [...].

El Parlament de Catalunya constata [...].

El text de la resolució es pot dividir en lletres i aquestes, si cal, es poden subdividir en apartats introduïts per ordinals escrits amb l'abreviatura.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Fer les gestions pertinents davant [...].

b) Continuar complint [...].

c) Crear [...], d'acord amb els criteris següents:

1r. [...].

2n. [...].

3r. [...].

d) Impulsar [...].

Si, en la resolució, el Parlament fa més d'una acció (instar, expressar, constatar, etc.), aquestes accions s'han d'estructurar en apartats numerats amb xifres aràbigues, cadascun dels quals amb les enumeracions i subdivisions corresponents.

1. El Parlament de Catalunya dona ple suport a [...].

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a fer les gestions necessàries davant el Govern de l'Estat per a fer possible els objectius següents:

a) La condonació del deute extern.

b) La vinculació de la condonació del deute extern a la inversió en desenvolupament dels països deutors.

En el bloc final de signatures, situat després de la data, es fan constar el càrrec i el nom del president o presidenta i el secretari o secretària de la comissió. En el cas que el president o presidenta sigui absent i que el seu lloc l'ocupi el vicepresident o vicepresidenta, s'ha de fer servir la fórmula: «El vicepresident de la Comissió en funcions de president», o bé «La vicepresidenta de la Comissió en funcions de presidenta».

Palau del Parlament, 3 d'octubre de 2019

El secretari en funcions de la Comissió, Jorge Feijóo Suñol; el vicepresident de la Comissió en funcions de president, Xavier Quinquillà Durich

II.3.2.2.3. Resolucions que aproven un dictamen

Les resolucions que aproven un dictamen d'una comissió d'investigació solen ésser llargues i amb una estructura complexa. S'estructuren en parts i subparts numerades i titulades. Per a facilitar-ne la consulta, al començament solen portar un sumari.

Resolució 759/VIII del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música

Ple del Parlament

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 29 de juliol de 2010, ha conegut el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música, i ha debatut les conclusions presentades per la dita comissió.

Finalment, d'acord amb l'article 58.6, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

Sumari

1. Antecedents
 - 1.1. Creació de la Comissió
 - 1.2. Normativa aplicable
 - 1.3. Composició de la Comissió
2. Pla de treball
 - 2.1. Ordenació dels treballs
 - 2.2. Compareixences acordades
 - 2.3. Documentació demanada
 - 2.4. Col·laboració de l'Oficina Antifrau
3. Sessions tingudes
4. Documentació aportada
5. Conclusions
6. Recomanacions i propostes de millora
7. Annex - Informe elaborat per l'Oficina Antifrau de Catalunya

1. Antecedents

1.1. CREACIÓ DE LA COMISSIÓ

1.1.1. En data 26 de maig de 2010 va entrar al Registre del Parlament un escrit signat pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 71830) en què sol·licitaven, d'acord amb el

que estableix l'article 58.3 del Reglament, la creació d'una comissió d'investigació sobre les irregularitats detectades en la gestió del Palau de la Música i la possible utilització d'aquesta institució com a font de finançament irregular de la fundació vinculada a Convergència Democràtica de Catalunya.

1.1.2. La Mesa del Parlament, en la sessió de l'1 de juny de 2010, va aprovar la Resolució 719/VIII del Parlament de Catalunya, per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 252-00008/08) (BOPC 729, pàgina 10), amb el text següent:

[...]

II.3.2.2.4. Resolucions que assumeixen el contingut dels informes de fiscalització

La Comissió de la Sindicatura de Comptes assumeix, per mitjà de resolucions, els continguts dels informes de fiscalització presentats pel síndic. Aquestes resolucions solen tenir una estructura amb un o més punts numerats. El primer punt segueix la fórmula «El Parlament de Catalunya assumeix el contingut de l'Informe de fiscalització [número], sobre [matèria], corresponent a l'exercici del [any]». Els altres punts, si s'escauen, segueixen una fórmula del tipus «El Parlament de Catalunya insta el Govern a [actuació]».

Resolució 317/VIII del Parlament de Catalunya, relativa a l'Informe de fiscalització 23/2007, sobre les residències assistides per a la gent gran, corresponent a l'exercici del 2004

COMISSIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES

La Comissió de la Sindicatura de Comptes, en la sessió tinguda els dies 21 i 23 d'octubre, ha debatut les propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris, subsegüents a la presentació de l'Informe de fiscalització 23/2007, sobre les residències assistides per a la gent gran, corresponent a l'exercici del 2004 (tram. 256-00026/08).

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

1. El Parlament de Catalunya assumeix el contingut de l'Informe de fiscalització 23/2007, sobre residències assistides per a la gent gran, corresponent a l'exercici del 2004.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a seguir les observacions i recomanacions de la Sindicatura de Comptes que recull l'Informe de fiscalització 23/2007, sobre residències assistides per a la gent gran, corresponent a l'exercici del 2004.

Palau del Parlament, 23 d'octubre de 2004

El secretari de la Comissió

El president de la Comissió

II.3.2.2.5. Resolucions subsegüents a un debat general

Les propostes de resolució subsegüents a un debat general sobre l'acció política i de govern han d'ésser congruents amb la matèria que ha estat objecte del debat i no han de significar moció de censura al Govern.

Les diverses resolucions aprovades integren una resolució final única. L'ordre de les resolucions particulars ha de seguir l'ordre establert pel Ple en l'acord de creació de les comissions legislatives i d'establiment de llurs àmbits d'actuació. També és possible seguir l'ordre protocol·lari dels departaments de la Generalitat. La denominació de les diverses parts de la resolució ha de coincidir amb la de les comissions o els departaments, segons que correspongui. Així, per exemple, en la vuitena legislatura l'ordre era aquest:

I. Afers institucionals

- I.1. Desplegament de l'Estatut
- I.2. Relacions institucionals i participació
- I.3. Organització de l'Administració de la Generalitat
- I.4. Funció pública
- I.5. Administració i govern local
- I.6. Acció comunitària i de desenvolupament local

II. Justícia, dret i seguretat ciutadana

- II.1. Justícia
- II.2. Serveis penitenciaris
- II.3. Rehabilitació i justícia juvenil
- II.4. Relacions amb l'Administració de justícia
- II.5. Dret i entitats jurídiques
- II.6. Seguretat pública i trànsit
- II.7. Emergències i seguretat civil

III. Economia, finances i pressupost

- III.1. Política econòmica
- III.2. Pressupost de la Generalitat
- III.3. Finances i control financer del sector públic de la Generalitat
- III.4. Entitats de crèdit
- III.5. Mercat de valors
- III.6. Promoció i defensa de la competència
- III.7. Energia i mines
- III.8. Consum

IV. Treball, indústria, comerç i turisme

- IV.1. Polítiques d'ocupació
- IV.2. Relacions laborals
- IV.3. Economia cooperativa i social i autoocupació

IV.4. Seguretat industrial

IV.5. Innovació i desenvolupament empresarials

IV.6. Comerç

IV.7. Turisme

V. Agricultura, ramaderia i pesca

V.1. Polítiques d'agricultura

V.2. Polítiques de ramaderia

V.3. Polítiques de pesca

V.4. Desenvolupament del món rural

V.5. Producció, innovació i indústries agroalimentàries

V.6. Alimentació

VI. Política territorial

VI.1. Política i planificació territorials

VI.2. Infraestructures i mobilitat

VI.3. Urbanisme

VII. Medi ambient i habitatge

VII.1. Polítiques ambientals i de sostenibilitat

VII.2. Protecció del medi natural

VII.3. Aigua

VII.4. Residus

VII.5. Energies renovables

VII.6. Habitatge

VIII. Política cultural

VIII.1. Promoció i difusió culturals

VIII.2. Patrimoni cultural, arxius i museus

VIII.3. Indústries culturals

VIII.4. Cooperació cultural

VIII.5. Llengua

VIII.6. Esports

IX. Educació i universitats

IX.1. Polítiques educatives i planificació

IX.2. Ordenació i innovació educatives

IX.3. Formació professional i educació permanent

IX.4. Universitats i recerca

IX.5. Societat de la informació

X. Benestar i immigració

X.1. Política de serveis socials

X.2. Famílies

X.3. Atenció als infants i als adolescents

X.4. Acolliments i adopcions

X.5. Polítiques d'inclusió social

X.6. Polítiques de la gent gran

X.7. Immigració

XI. Salut

XI.1. Política i planificació sanitàries

XI.2. Serveis sanitaris

XI.3. Equipaments socio-sanitaris

Dins de cadascun dels grups d'aquesta ordenació general, les resolucions particulars s'ordenen segons la classe de resolució a què pertanyen: en primer lloc, les resolucions de caràcter solemne o afirmatiu (*El Parlament de Catalunya declara / manifesta...*); en acabat, les resolucions d'impuls de l'acció política i de govern (*El Parlament de Catalunya insta el Govern a...*). Dins de cada grup, les resolucions s'han d'ordenar de més genèrica a més particular.

Les propostes de resolució subsegüents a un debat general sobre una matèria específica (article 156 del Reglament del Parlament) integren també una resolució única. Les diverses propostes de resolució aprovades s'han d'agrupar temàticament, seguint els criteris d'ordenació exposats adés per a les resolucions dels debats generals sobre l'acció política i de govern, llevat, naturalment, de l'ordenació per departaments, que no és aplicable a les resolucions sobre matèries específiques.

El títol dels debats generals sobre matèries específiques han de fer referència de manera concisa a la matèria que ha d'ésser objecte de debat.

Debat general sobre la reforma de l'article 135 de la Constitució espanyola

El títol de la resolució adoptada en un debat general sobre una matèria específica ha de partir del títol del debat, però s'ha d'adaptar al contingut real de les propostes de resolució aprovades si aquestes tracten temes no inclosos en el dit títol.

Resolució 274/IX del Parlament de Catalunya, de rebuig de la reforma de l'article 135 de la Constitució espanyola

II.3.2.2.6. Resolucions d'investidura del president o presidenta de la Generalitat

La resolució per la qual s'investeix el president o presidenta de la Generalitat s'aprova en la sessió d'investidura que té lloc a l'inici de la legislatura. La fórmula de la resolució segueix el model següent: «El Parlament de Catalunya investeix [nom]

president / presidenta de la Generalitat i n'aprova el programa de govern.» No és recomanable precedir el nom del tractament de Molt Honorable perquè, com a candidat o candidata, encara no li correspon.

Resolució 1/IX del Parlament de Catalunya, per la qual Artur Mas i Gavarró és investit president de la Generalitat

Ple del Parlament

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda els dies 22 i 23 de desembre de 2010, d'acord amb l'article 67.2 de l'Estatut d'autonomia, l'article 4 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i els articles 127 i 128 del Reglament, ha debatut el programa de govern presentat pel candidat a la presidència de la Generalitat, Artur Mas i Gavarró, i, atès que el dit candidat ha obtingut el suport del Parlament per majoria simple en segona votació, de conformitat amb el que estableix l'article 4.4 de la Llei 13/2008, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya investeix Artur Mas i Gavarró president de la Generalitat i n'aprova el programa de govern.

II.3.2.2.7. Resolucions de designació de càrrecs i representants

Les resolucions que designen o elegeixen representants del Parlament o càrrecs institucionals han de seguir el model següent: «El Parlament de Catalunya [elegeix / designa] [nom de la persona elegida o designada] [càrrec]».

Resolució 748/VIII del Parlament de Catalunya, per la qual s'elegeix un membre del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 14 de juliol de 2010, a causa del cessament per expiració del termini del mandat com a membre del Consell de l'Audiovisual de Catalunya de Rafael Jorba i Castellví, d'acord amb els articles 4 i 7 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i la disposició addicional primera de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, i una vegada finalitzats els tràmits establerts per l'article 157 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya elegeix Carme Figueras i Siñol membre del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

La selecció del verb (*elegir* o *designar*) es fa tenint en compte el verb emprat per la norma en virtut de la qual es fa l'elecció o designació.

S'ha d'evitar que l'encapçalament inclogui informació pròpia de la part resolutiva, com el període de validesa del nomenament.

~ El Ple del Parlament, en la sessió tinguda l'1 de juny de 2011, atesa la renúncia de Ramon Companys i Sanfeliu com a representant del Parlament al Consell Social de la Universitat de Lleida, per al període de mandat restant, i d'acord amb els articles 81,

82 i 85 i la disposició transitòria primera de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya nomena Josep Gabarró Rivelles membre del Consell Social de la Universitat de Lleida.

✓ El Ple del Parlament, en la sessió tinguda l'1 de juny de 2011, atesa la renúncia de Ramon Companys i Sanfeliu com a representant del Parlament al Consell Social de la Universitat de Lleida i d'acord amb els articles 81, 82 i 85 i la disposició transitòria primera de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya nomena Josep Gabarró Rivelles membre del Consell Social de la Universitat de Lleida per al període de mandat que resta fins a la renovació del càrrec.

Si es designen més de tres persones, és preferible posar els noms en una llista, seguint l'ordre alfabètic dels cognoms.

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 18 de juliol de 2012, d'acord amb l'article 16 de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i la disposició addicional primera de la Llei 2/2012, de 22 de febrer, de modificació de diverses lleis en matèria audiovisual, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya elegeix els membres del Consell Assessor de Continguts i de Programació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals:

Agustí Argelich Gironès

Enric Bastardes i Porcel

Rosa Maria Calafat Vila

Sílvia Cànovas i Garcia

Miquel Àngel Escobar Gutiérrez

Immaculada Juan i Franch

Dolors Llobet i Maria

Manel Manzananas Garcia

Àlex Mañé i Magrí

Ima Mis i Cabeza

Mar Pons Púbul

Josep Rafecas Jané

Èrica Tarifa i Garcia

Lourdes Ventolà Mallart

Jordi Viladrosa i Clua

En els casos en què es reelegeix per al càrrec la mateixa persona que l'ocupava, seguim el model següent: «El Parlament de Catalunya reelegeix [nom] com a [càrrec]».

El Parlament de Catalunya reelegeix Núria Aymerich i Rocavert com a membre del Consell Social de la Universitat de Barcelona.

II.3.2.2.8. Resolucions de designació de diputats que han de defensar una proposició de llei

Segueixen el model següent:

«El Parlament de Catalunya designa els diputats [nom 1], del [grup 1]; [nom 2], del [grup 2] [...], perquè defensin davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei [títol de la proposició de llei].»

Resolució 607/IX del Parlament de Catalunya, per la qual es designen els diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei del Fons per a l'Homogeneïtzació, el Rescat Selectiu i la Subvenció de Peatges

[...]

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya designa els diputats Josep Rull i Andreu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Santi Rodríguez i Serra, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i Marc Sanglas i Alcantarilla, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, perquè defensin davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei del Fons per a l'Homogeneïtzació, el Rescat Selectiu i la Subvenció de Peatges.

II.3.2.2.9. Resolucions per les quals s'acorda de presentar una proposició de llei al Congrés dels Diputats

Aquestes resolucions contenen el text de la proposició de llei presentada. En el títol de la resolució, cal emprar l'expressió «presentar a la Mesa», i no pas «presentar davant la Mesa». Si la proposició de llei presentada és de modificació d'una llei de l'Estat, no s'ha d'incloure en la referència a la dita llei l'expressió «de l'Estat», per tal com el caràcter estatal de la llei queda clar pel context. Cal també tenir present l'àmbit d'aplicació de la norma proposada en la perspectiva de redacció de tot el text de la proposició de llei.

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 4 de febrer de 2015, ha debatut el dictamen de la Comissió de Cultura i Llengua sobre la Proposta per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de reforma de l'impost sobre el valor afegit sobre el sector de la cultura.

Finalment, d'acord amb l'article 154.1, 2 i 3 i els articles concordants del Reglament del Parlament, l'article 87.2 de la Constitució espanyola i l'article 61.b de l'Estatut d'autonomia, amb el suport de la majoria absoluta del Ple, el Parlament ha acordat de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei següent:

PROPOSICIÓ DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 37/1992, DE 28 DE DESEMBRE, DE L'IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT, AMB RELACIÓ AL SECTOR DE LA CULTURA

PREÀMBUL

L'impost sobre el valor afegit (IVA), regulat per la Llei 37/1992, de 28 de desembre, va ésser reformat l'any 2012 per mitjà del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, reforma que va comportar que el tipus aplicat al sector de la cultura passés d'un 8% a un 21%, amb un increment del 162%. De resultes d'aquesta modificació, l'Estat espanyol aplica en aquest àmbit el tipus impositiu més alt dels disset països de la zona euro, en la majoria dels quals l'IVA cultural se situa vora el 7%, dins la mateixa franja en què es trobava a l'Estat espanyol abans d'aquesta pujada de conseqüències dramàtiques.

[...]

ARTICLE 1. MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 91.1 DE LA LLEI 37/1992 (OPERACIONS SUBJECTES AL TIPUS DEL 10% DE L'IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT)

Se suprimeix el número 6è del punt 2 de l'article 91.1 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

[...]

II.3.2.2.10. Resolucions de creació de comissions i subcomissions i acords de creació de grups de treball

El Ple pot crear comissions legislatives, d'estudi, d'investigació i de seguiment. La resolució que crea una comissió n'estableix el nom, que ha d'ésser descriptiu i concís, i també és recomanable que n'estableixi la sigla. El text de la resolució ha d'indicar la finalitat de la comissió, llevat que la dita finalitat quedi plenament reflectida en el nom de la comissió. Aquests mateixos criteris s'apliquen a la creació de subcomissions i grups de treball.

La resolució de creació d'una comissió d'estudi pot determinar la incorporació d'especialistes en la matèria objecte d'estudi.

Les resolucions que creen comissions han de seguir el model següent:

«El Parlament de Catalunya crea [comissió]».

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 19 de gener de 2012, una vegada considerada la Proposta de resolució de creació d'una comissió específica per a la infància (tram. 252-00005/09), d'acord amb l'article 54 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya crea la Comissió de la Infància (CDI), amb l'objecte, la composició i la vigència següents:

- L'objectiu de la Comissió és aconseguir que la perspectiva d'infància es tingui en compte en qualsevol actuació del Parlament per a afavorir l'aplicació efectiva de la Convenció sobre els drets de l'infant
- La Comissió ha d'ésser integrada per un membre de cada grup parlamentari i pot acordar que hi assisteixin tècnics, especialistes i membres d'entitats dedicades a l'àmbit de la Comissió.

c) El període de vigència de la Comissió és el corresponent a la IX legislatura.

Les resolucions de creació de comissions d'investigació segueixen el model següent:

Resolució 1/XIV del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió d'Investigació sobre l'Acumulació d'Immobles per Determinades Entitats

Tram. 252-00020/13

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 22 de març de 2023, ha debatut el text de la Proposta de resolució de creació d'una comissió d'investigació sobre l'acumulació d'immobles per diverses entitats (tram. 252-00020/13), presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i el Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Finalment, d'acord amb l'article 67 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya crea la Comissió d'Investigació sobre l'Acumulació d'Immobles per Determinades Entitats (CIAIDE) i n'estableix els objectius, l'àmbit d'actuació, la composició i el pla de treball, en els termes següents:

OBJECTIUS

La Comissió d'Investigació sobre l'Acumulació d'Immobles per Determinades Entitats té els objectius següents:

a) Analitzar l'evolució del parc públic d'habitatge i de l'habitatge de protecció oficial en les darreres dècades i les principals causes de la pèrdua d'aquest parc. L'anàlisi ha d'incloure els ajuts a les promotores, els diferents preus de venda, els costos i els beneficis obtinguts, i s'han de revisar detalladament els processos de desqualificacions de l'habitatge de protecció oficial en les darreres dècades.

b) Analitzar el procés del rescat bancari i, en concret, la destinació final dels immobles provinents dels bancs rescatats amb diners públics i determinar quins immobles estan en mans de la Sociedad de Gestión de Activos Inmobiliarios Procedentes de la Reestructuración Bancaria (Sareb), les entitats financeres i llurs filials, i els grans tenidors, tal com es va aprovar en la Moció 5/XIV.

c) Aconseguir la màxima informació i dades (emplaçament, tipus, situació de la propietat, preu, data d'adquisició, quantitat acumulada, etc.) dels habitatges acumulats pels grans actors que operen i han operat a Catalunya, per a conèixer l'afectació en la disponibilitat d'habitatge i en l'expulsió de famílies de les llars per la

manca de funció social d'aquestes propietats, i també la càrrega tributària que els afecta.

d) Oferir les dades recollides al departament competent en matèria d'habitatge i a l'Agència Catalana de l'Habitatge per a cooperar en la creació d'un registre de grans tenidors, d'acord amb el que estableix la Llei 1/2022, de 3 de març, de modificació de la Llei 18/2007, la Llei 24/2015 i la Llei 4/2016 per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge.

ÀMBIT D'ACTUACIÓ

L'àmbit d'actuació de la Comissió d'Investigació sobre l'Acumulació d'Immobles per Determinades Entitats és tot allò referent a l'acumulació d'immobles que porten a terme les entitats financeres i llurs filials, els fons d'inversió, les entitats de gestió d'actius, els fons de capital risc i de titulització d'actius i similars a Catalunya i la seva incidència en l'àmbit de l'habitatge, tant en el mercat privat com en promocions qualificades com a habitatge de protecció oficial, d'acord amb el que estableix l'article 67.3 del Reglament del Parlament i tal com es va aprovar en la Moció 5/XIV.

COMPOSICIÓ

La Comissió d'Investigació sobre l'Acumulació d'Immobles per Determinades Entitats està formada per un membre de cada grup parlamentari, excepte en el cas dels grups que ocupin la presidència i la secretaria, que poden nomenar dos membres.

D'altra banda, hi poden assistir tècnics, responsables polítics, funcionaris públics i alts càrrecs de l'Administració, especialistes, membres d'entitats i altres persones que es consideri d'interès.

La composició de la Comissió i la participació d'especialistes s'han d'ajustar a les disposicions del Reglament del Parlament per a aquest tipus d'òrgan.

PLA DE TREBALL

La Comissió d'Investigació sobre l'Acumulació d'Immobles per Determinades Entitats, un cop constituïda, d'acord amb el que estableix l'article 67.4 del Reglament del Parlament, ha d'elaborar i aprovar un pla de treball que determini i concreti els diversos aspectes de la investigació.

La Comissió té una vigència de nou mesos a comptar de l'aprovació del pla de treball.

S'ha d'establir un calendari de compareixences davant la Comissió.

La Comissió ha de redactar un informe final que, si escau, serà aprovat, d'acord amb el que estableix el Reglament del Parlament.

Palau del Parlament, 22 de març de 2023

El secretari primer

La vicepresidenta primera
en funcions de presidenta

Ferran Pedret i Santos

Alba Vergés i Bosch

Les comissions poden crear subcomissions. Les resolucions que creen subcomissions han de seguir el model següent: «Es crea la [subcomissió]».

Resolució 89/VIII del Parlament de Catalunya, per la qual es crea la Subcomissió de la Infància

COMISSIÓ DE BENESTAR I IMMIGRACIÓ

La Comissió de Benestar i Immigració, en sessió tinguda el 19 de novembre de 2007, ha debatut la Proposta de resolució per la qual es crea la Subcomissió especialitzada d'Infància (tram. 251-00003/08), presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

Es crea la Subcomissió de la Infància.

A més, les comissions poden crear grups de treball. Els acords que creen grups de treball n'han d'establir els objectius, el calendari i la composició, en parts clarament diferenciades.

Acord 1/XIV del Parlament de Catalunya, de creació del Grup de Treball sobre l'LGBTI-fòbia

Tram. 251-00001/13

La Comissió d'Igualtat i Feminismes, en la sessió tinguda el dia 25 d'octubre de 2021, d'acord amb l'article 55 del Reglament del Parlament, ha aprovat la creació del Grup de Treball sobre l'LGBTI-fòbia (tram. 251-00001/13) mitjançant l'adopció del següent

ACORD

S'acorda de crear el Grup de Treball sobre l'LGBTI-fòbia (GTLGBTI), amb les característiques següents:

Objecte

L'objecte del Grup de Treball sobre l'LGBTI-fòbia és:

a) Elaborar una diagnosi sobre l'augment de les violències contra persones LGBTI per raó d'orientació sexual o d'identitat o expressió de gènere a Catalunya.

b) Establir mesures de prevenció i detecció i d'intervenció contra la LGBTI-fòbia en els diferents àmbits en què es pot produir, i potenciar el treball en xarxa entre l'Administració pública i les entitats socials i professionals en la matèria.

Composició

El Grup de Treball sobre l'LGBTI-fòbia es compon d'un representant o una representant de cadascun dels grups parlamentaris.

Funcionament

El Grup de Treball sobre l'LGBTI-fòbia ha d'establir un calendari de reunions periòdiques i pot sol·licitar que hi compareguin experts, d'acord amb l'article 57 del Reglament del Parlament.

L'objectiu dels treballs és elaborar un informe que reculli l'objecte del grup de treball, les recomanacions i conclusions corresponents, i també les propostes d'iniciatives parlamentàries, si s'escauen.

Termini de lliurament de l'informe i de les conclusions

L'informe s'ha de lliurar a la Comissió d'Igualtat i Feminismes en el termini de sis mesos a comptar de la constitució del grup de treball.

Palau del Parlament, 25 d'octubre de 2021

El secretari de la Comissió La presidenta de la Comissió

Raúl Moreno Montaña Susanna Segovia Sánchez

Així mateix, la Mesa pot acordar de constituir intergrups parlamentaris.

En la denominació de les comissions i subcomissions parlamentàries, en general, per a introduir la matèria o l'objecte de treball s'empren les preposicions *de* o *sobre*.

~ Comissió pels Drets de les Dones

~ Comissió per als Drets de les Dones

✓ Comissió sobre els Drets de les Dones

✓ Comissió de Defensa dels Drets de les Dones

✓ Comissió de Seguiment del Compliment dels Drets de les Dones

II.3.2.2.11. Resolucions d'incorporació d'experts a les comissions

El Ple pot aprovar propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris per a incorporar a una comissió representants d'entitats vinculades a l'àmbit d'actuació de la comissió.

Els títols d'aquestes resolucions no s'han de construir amb *sobre* sinó amb *per la qual*.

Resolució 8/IX del Parlament de Catalunya, per la qual s'incorporen a la Comissió de Polítiques de Joventut representants d'entitats i grups vinculats a l'àmbit d'actuació de la Comissió

El text de la resolució ha de començar amb la fórmula «S'autoritza la [nom de la comissió] a incorporar [persones que s'hi incorporen]».

S'autoritza la Comissió de Polítiques de Joventut a incorporar representants d'entitats i grups vinculats al seu àmbit d'actuació, en qualitat d'especialistes, perquè assisteixin a les reunions de la Comissió amb veu però sense vot.

II.3.2.2.12. Resolucions declaratives, commemoratives o d'homenatge

El Ple i les comissions poden aprovar resolucions declaratives, commemoratives o d'homenatge. Aquestes resolucions segueixen el model de les declaracions institucionals (vegeu [II.3.2.4. Les declaracions institucionals](#)). Atès llur caràcter declaratiu, el llenguatge emprat pot vehicular una certa càrrega emocional.

Resolució 206/VIII del Parlament de Catalunya, de condemna de les manifestacions racistes i xenòfobes

[...]

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya condemna totes les manifestacions de racisme i xenofòbia, les quals, a més d'atemptar contra la intrínseca dignitat de l'ésser humà, sols condueixen a l'odi i a l'enfrontament entre les persones.

II.3.2.2.13. Resolucions de la presidència del Parlament

La presidència del Parlament aprova diversos tipus de resolucions: de declaració del cap o la cap de l'oposició, de comunicació que el síndic o síndica de greuges passa a exercir el càrrec en funcions, de renúncies a la condició de senador o senadora, de nomenament i cessament de personal eventual, etc.

Aquestes resolucions segueixen els criteris generals aplicats a les resolucions. La fórmula pròpia d'aquestes resolucions és: «En ús de les atribucions que em confereix la normativa vigent, RESOLC:», amb les variacions adequades a cada resolució concreta.

Resolució de la presidència del Parlament per la qual es declara el diputat Oriol Junqueras i Vies cap de l'oposició

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

D'acord amb el que estableix la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que en la disposició transitòria segona regula la figura de cap de l'oposició mentre el Reglament del Parlament no en determini la condició, l'estatut i les atribucions, el càrrec de cap de l'oposició correspon al diputat o diputada que exerceix la presidència del grup parlamentari de l'oposició amb més escons.

En ús de les atribucions que em confereix la normativa vigent, i d'acord amb la dita disposició,

RESOLC:

Declarar el diputat Oriol Junqueras i Vies cap de l'oposició.

Palau del Parlament, 9 de gener de 2013

La presidenta del Parlament

Núria de Gispert i Català

II.3.2.3. Les mocions

Les mocions provenen d'una interpel·lació i són aprovades pel Ple. Les mocions han d'ésser congruents amb la interpel·lació substanciada i no poden ésser de censura al Govern.

El títol de la moció ha d'ésser coherent amb el contingut del text aprovat, que pot diferir del tema expressat pel títol de la interpel·lació de la qual prové. S'ha d'evitar que el títol de la moció arreglegui expressions i conceptes que no apareixen en el cos del text.

Interpel·lació al Govern sobre el règim del 78 i la necessitat de plena sobirania per a construir un país alliberat nacionalment i socialment

Moció 38/XII del Parlament de Catalunya, sobre la Transició i el caràcter antidemocràtic i antisocial de la Constitució espanyola, i de suport als presos polítics, els exiliats i els represaliats per l'Estat espanyol

El cos de la moció té la mateixa estructura que les resolucions subsegüents a una proposta de resolució.

Moció 53/VIII del Parlament de Catalunya, sobre la política econòmica i laboral per a crear ocupació

[...]

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Intensificar i prioritzar les mesures que afronten la reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya, dotant-lo dels recursos suficients que li permetin augmentar la intermediació entre els treballadors desocupats i les empreses.

b) Reforçar els mecanismes d'informació als treballadors desocupats respecte a l'oferta formativa disponible perquè puguin reforçar llurs capacitats professionals.

També hi pot haver mocions declaratives. En aquests casos, el títol s'introdueix amb la preposició *de*.

Moció 104/IX del Parlament de Catalunya, de suport al sistema català de salut

II.3.2.4. Les declaracions institucionals

El Parlament pot fer declaracions adreçades als ciutadans amb relació a qualsevol qüestió que sigui d'interès de la Generalitat i dels ciutadans. Sovint les declaracions responen a fets puntuals que causen una commoció general, com ara un acte cruent

o la mort d'una persona conspícua, o bé a la commemoració d'un esdeveniment o d'un personatge històric.

Les declaracions institucionals són acordades unànimement pel president o presidenta del Parlament i la Junta de Portaveus i són llegides en el Ple.

Les declaracions institucionals han de seguir tots els criteris propis dels textos parlamentaris, però, atès llur caràcter declaratiu, admeten un to més emotiu i una certa flexibilitat en l'aplicació del criteri de neutralitat.

La declaració institucional no és un text articulat, per la qual cosa és recomanable l'ús de connectors que assegurin la cohesió textual.

Una declaració institucional consta d'un títol i del cos de la declaració. El títol ha d'ésser concís i breu, ha d'identificar clarament l'objecte de la declaració i no ha de contenir expressions valoratives (vegeu el [Manual de titulacions](#)).

Els títols de les declaracions segueixen els models següents, segons que correspongui:

Declaració del Parlament de Catalunya de [suport a / condemna de / reconeixement de] [objecte]

Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu de [esdeveniment temporal]

Declaració del Parlament de Catalunya sobre [objecte]

[Declaració del Parlament de Catalunya de suport a la líder democràtica birmana Aung San Suu Kyi](#)

[Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia d'Europa](#)

[Declaració del Parlament de Catalunya sobre l'Espai Europeu d'Educació Superior](#)

El cos de la declaració té dues parts: una part explicativa i una altra de pròpiament declarativa. En la part explicativa s'exposen els fets rellevants relacionats amb l'objecte de la declaració. Aquests fets s'han d'exposar d'una manera ordenada, evitant les repeticions de continguts.

[El passat 14 de maig a les 9 del matí, Aung San Suu Kyi, guanyadora del premi Nobel de la pau i del Premi Internacional Catalunya el 2008, va ésser conduïda a la presó d'Insein sota l'acusació d'haver infringit les condicions de l'arrest domiciliari. El dilluns 18 de maig es va iniciar un judici ràpid contra ella a la mateixa presó.](#)

[El greu desenvolupament dels esdeveniments fa que el Parlament de Catalunya consideri que el règim militar està utilitzant l'incident com una oportunitat per a ampliar l'arrest il·legal contra Aung San Suu Kyi, que havia de finir el 24 de maig.](#)

[Al principi del 2009, el Grup de Treball de Nacions Unides sobre la Detenció Arbitrària va considerar que l'arrest domiciliari d'Aung San Suu Kyi és il·legal segons les lleis internacionals i les mateixes lleis birmanes. Per tant, els fets obeeixen clarament a un intent deliberat d'imputar-li nous càrrecs.](#)

La part declarativa pot constar d'un o diversos paràgrafs introduïts amb la fórmula: «El Parlament de Catalunya [declara / considera / reclama a / sol·licita a / etc.]».

Per tot això, el Parlament de Catalunya reclama a la Junta Militar Birmana que alliberi immediatament la líder democràtica electa Aung San Suu Kyi i reclama al general Than Shwe que dugui a terme totes les reformes democràtiques necessàries a les quals s'ha compromès davant de la comunitat internacional.

Finalment, el Parlament de Catalunya considera que la detenció és del tot il·legal i sol·licita al secretari general de Nacions Unides, Ban Ki Moon, que faci urgentment les gestions necessàries davant del Govern de Birmània per a salvar la vida d'Aung San Suu Kyi.

II.3.2.5. Les recomanacions

Les recomanacions són textos que aprova la Comissió de Peticions per mitjà dels quals es recomana a un òrgan administratiu o polític que accompli una determinada actuació, com ara la modificació d'un text normatiu. Aquesta recomanació és fruit de l'examen d'una petició presentada a la Comissió per un ciutadà.

La recomanació consta d'un títol, una exposició de motius i la recomanació pròpiament dita.

El títol segueix l'estructura següent: Recomanació [número] de la Comissió de Peticions, sobre [objecte de la recomanació].

Recomanació 6/VIII de la Comissió de Peticions, sobre l'adequació de la regulació de les parelles de fet a la normativa europea

L'exposició de motius fa referència als antecedents i als fets que justifiquen l'adopció de la recomanació.

Comissió de Peticions

La Comissió de Peticions va aprovar el 8 d'abril de 2008 la Recomanació 1/VIII, per la qual es demanava als grups parlamentaris i al Govern d'iniciar una modificació de la Llei 10/1998, de 15 de juliol, d'unions estables de parella, a fi de crear un registre administratiu en què es poguessin inscriure les dites unions.

El 9 de desembre de 2008, la Comissió de Peticions va aprovar la Recomanació 3/VIII, per la qual es demanava al Ministeri de Treball i Immigració la modificació de l'article 2.b del Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, per tal de precisar que el requisit de no-simultaneïtat de dos o més registres d'unions estables de parella es pot complir mitjançant l'existència d'un sistema de coordinació dels registres autonòmics i locals que permeti al Ministeri conèixer-ne el contingut i contrastar, per aquesta via, el compliment del dit requisit.

Atès que la Comissió de Peticions continua examinant peticions sobre la manca de coordinació dels registres de parelles de fet, d'acord amb l'article 60.5 del Reglament, ha adoptat la següent [...]

La recomanació pròpiament dita comença amb la fórmula següent: «La Comissió de Peticions recomana a [òrgan] [acció recomanada]...»

Recomanació

La Comissió de Peticions recomana al Ministeri de Treball i Immigració la modificació de l'article 2.b del Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, per tal de precisar que el requisit de no-simultaneïtat de dos o més registres d'unions estables de parella es pot complir mitjançant l'existència d'un sistema de coordinació dels registres autonòmics i locals que permeti al Ministeri conèixer-ne el contingut i contrastar, per aquesta via, el compliment del dit requisit, i així donar ple compliment al que determina la Directiva 2004/38/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2004 [...]

Part III. Aspectes gramaticals

III.1. Els verbs

En [l'annex 1 \(Règims verbals\)](#), es presenta una llista de verbs que sovint generen dubtes amb relació a llur règim verbal.

III.1.1. L'infinitiu

III.1.1.1. Formes preferents

Alguns infinitius presenten diverses formes normatives. En aquests casos, escollim la forma que en el DIEC apareix com a preferent (vegeu [I.1.2. Adequació a la llengua estàndard i al registre formal](#)). Així, en comptes de *cabere*, *ser*, *tindre* (i derivats) i *vindre* (i derivats), fem *cabre*, *ésser*, *tenir* (i derivats) i *venir* (i derivats).

III.1.1.2. La substantivació de l'infinitiu

L'infinitiu pot funcionar com a substantiu. Alguns infinitius han esdevingut veritables substantius (*dinar*, *ésser*, *somriure*) i, com a tals, admeten la formació del plural (*dinars*) i l'ús dels modificadors propis dels substantius (*el dinar*, *aquell dinar*).

Altres infinitius apareixen substantivats en determinats usos i en certes locucions (*en un batre d'ulls*, *el saber no ocupa lloc*).

En general, però, no es recomana la substantivació per mitjà de l'article *el*, la qual manté els modificadors típicament verbals. Aquesta substantivació es pot evitar de les maneres següents:

- a) Suprimint l'article.
- b) Usant la construcció *el fet de* + [infinitiu].
- c) Canviant l'infinitiu per un substantiu amb significat equivalent.

~ Es determina com a adscripció [el posar](#) a disposició dels organismes autònoms un bé integrat en el domini públic de la Generalitat

✓ Es determina com a adscripció [el fet de posar](#) a disposició dels organismes autònoms un bé integrat en el domini públic de la Generalitat

III.1.1.3. Subjecte de les oracions d'infinitiu

L'infinitiu és una forma impersonal. En les oracions d'infinitiu, en general, s'entén que el subjecte és el mateix que el de l'oració de la qual depèn l'oració d'infinitiu. S'ha d'anar molt amb compte, doncs, amb els casos en què el subjecte implícit de l'oració d'infinitiu és diferent del de l'oració principal perquè això pot induir a una interpretació errònia.

~ La Llei que reorganitzà [la Comissió Jurídica Assessora](#) s'aprovà [abans d'assumir](#) la funció de dictaminar [...]

✓ La Llei que reorganitzà [la Comissió Jurídica Assessora](#) s'aprovà [abans que aquesta assumís](#) la funció de dictaminar [...]

III.1.1.4. Infinitiu amb valor de recapitulació

L'infinitiu amb valor de recapitulació és una innovació que apareix sobretot en discursos i exposicions orals, però que ocasionalment pot aparèixer en algun tipus de text aprovat, com ara les declaracions institucionals i els preàmbuls de les lleis. Aquest ús de l'infinitiu com a verb principal, prescindint del verb en forma personal que l'hauria d'acompanyar, no és gens recomanable. Així, doncs, cal restituir el verb en forma personal elidit.

✗ Per a concloure, [manifestar](#) el compromís del Parlament amb la lluita per la defensa dels drets humans.

✓ Per a concloure, el Parlament [vol manifestar](#) el seu compromís amb la lluita per la defensa dels drets humans.

III.1.1.5. Construccions amb infinitiu

III.1.1.5.1. A + [infinitiu] amb valor d'obligació o d'acció pendent

Substituïm aquesta construcció per una oració subordinada amb *caldre* o *haver de*. Si l'agent de l'acció és explícit, aquest ha d'ésser el subjecte de l'oració subordinada.

~ les inversions importants [a assumir](#) per la Junta

✓ les inversions importants [que la Junta ha d'assumir](#)

En cas que la construcció *a* + [infinitiu] no tingui valor d'obligació, sinó solament el d'acció pendent, es pot mantenir la dita construcció o es pot substituir per la preposició *per* o per l'expressió *pendent de*.

[les inversions a executar](#)

[les inversions per executar](#)

[les inversions pendents d'executar](#)

III.1.1.5.2. A + [infinitiu] amb valor hipotètic o condicional

Evitem les construccions *a jutjar per*, *a no ser que* i *a no ser per*. *A jutjar per* es pot substituir per la construcció *si s'ha de jutjar per* o per *tenint en compte*, entre altres solucions. *A no ser que* es pot substituir per la locució *llevat que* o per la construcció *si no* + [ésser] + *que*. De manera semblant, substituïm *a no ser per* per *llevat de* o per *si no* + [ésser] + *per*.

~ Aquesta qüestió, [a jutjar pel](#) temps que hi dediquen els mitjans de comunicació, suscita un gran interès.

✓ Aquesta qüestió, si s'ha de jutjar pel temps que hi dediquen els mitjans de comunicació, suscita un gran interès.

* Les quanties de les sancions es graduen atenent la conducta anterior dels infractors, a no ser que ja hagués estat presa en consideració per a la qualificació de la sanció.

✓ Les quanties de les sancions es graduen atenent la conducta anterior dels infractors, llevat que ja hagués estat presa en consideració per a la qualificació de la sanció.

* Correspon al Departament d'Economia i Finances la representació de la Generalitat en tots els contractes que afectin els béns que regula aquesta llei, a no ser que la mateixa llei estableixi una altra cosa.

✓ Correspon al Departament d'Economia i Finances la representació de la Generalitat en tots els contractes que afectin els béns que regula aquesta llei, si no és que la mateixa llei estableix una altra cosa.

III.1.1.5.3. *Al* + [infinitiu]

Evitem la construcció *al* + [infinitiu], tant amb valor temporal com causal o condicional. Una construcció equivalent és *en* + [infinitiu], que pot expressar precedència immediata o causalitat. Tanmateix, en els textos parlamentaris preferim emprar, segons que correspongui, una expressió temporal, com *una vegada* + [participi] o *quan*, o una expressió causal, com *perquè* o *atès que*.

~ Al rebre la documentació, la Comissió s'ha de reunir per a estudiar-la.

✓ Una vegada rebuda la documentació, la Comissió s'ha de reunir per a estudiar-la.

~ al constatar-se que la norma ha esdevingut obsoleta

✓ atès que s'ha constatat que la norma ha esdevingut obsoleta

~ en tractar-se d'una iniciativa legislativa popular

✓ atès que es tracta d'una iniciativa legislativa popular

III.1.1.5.4. *De* + [infinitiu] amb valor condicional

Hem d'evitar l'estructura *de* + [infinitiu] amb valor condicional, que no és normativa, i substituir-la per una oració amb la conjunció *si*.

* De no presentar-se la sol·licitud en el període fixat, els recursos no es fan efectius.

✓ Si no es presenta la sol·licitud en el període fixat, els recursos no es fan efectius.

III.1.1.5.5. *De* + [infinitiu] en oracions subordinades d'infinitiu

Introduïm amb la preposició *de* les oracions subordinades d'infinitiu amb funció de subjecte posposat.

No és permès d'encendre foc a menys de cinquanta metres d'una zona forestal.

Correspon al Govern d'establir les normes de funcionament del Consell.

També introduïm amb la preposició *de* les oracions subordinades d'infinitiu amb funció de complement directe. Aquest ús de la preposició *de* davant l'infinitiu és possible quan l'oració subordinada fa de complement directe de verbs que expressen voluntat, projecte o desig. Alguns verbs d'aquest tipus que són freqüents en els textos parlamentaris són *aconsellar, acordar, decidir, demanar, desitjar, esperar, ésser important, exigir, intentar, oferir, permetre, pretendre, procurar, prohibir, proposar, recomanar, refusar, resoldre, sol·licitar*.

El síndic o síndica de greuges ha de comparèixer davant la Comissió del Síndic de Greuges si aquesta acorda de tenir una sessió informativa sobre un afer de la seva competència.

En canvi, no admeten la preposició *de* verbs com *comportar, deure, fer, gosar, implicar, necessitar, preveure, saber, soler* o *voler*.

✘ Els electors necessiten d'identificar-se.

✔ Els electors necessiten identificar-se.

La funció de complement directe d'una oració també la pot complir una oració subordinada introduïda per la conjunció *que*. En els textos parlamentaris, tanmateix, preferim la construcció amb infinitiu.

~ La Mesa acorda que s'obri el període d'esmenes

✔ La Mesa acorda d'obrir el període d'esmenes

Remarquem que l'oració d'infinitiu amb funció de complement directe ha de tenir el mateix subjecte que l'oració principal.

✘ Els membres del Govern poden sol·licitar de defensar les esmenes [els diputats] agrupades per departaments

✔ Els membres del Govern poden sol·licitar d'intervenir [ells] en qualsevol moment del debat

III.1.1.5.6. *En* + [infinitiu]

Vegeu al + [infinitiu].

III.1.1.5.7. *Ésser de* + [infinitiu]

La construcció *ésser de* + [infinitiu], en què l'infinitiu expressa un procés mental (*esperar, agrair, lamentar, suposar, etc.*), té valor passiu i és equivalent a les perífrasis d'obligació o necessitat amb *caldre* o *haver de*. En els textos parlamentaris l'evitem i la substituïm per *haver de* + [infinitiu] o per una altra construcció adequada al sentit.

~ És d'esperar que el desplegament d'aquesta llei no presenti els problemes que havia creat la llei anterior.

✔ Cal esperar que el desplegament d'aquesta llei no presenti els problemes que havia creat la llei anterior.

III.1.1.5.8. *Res que* + [infinitiu]

S'ha d'evitar la construcció *res que* + [infinitiu], que no es considera correcta. La construcció *res a* + [infinitiu] és la solució normativa.

✘ els conductors que no tinguin res que declarar no s'han d'aturar

✔ els conductors que no tinguin res a declarar no s'han d'aturar

III.1.1.6. Perífrasis d'infinitiu

III.1.1.6.1. Perífrasi d'obligació: *haver de* + [infinitiu]

Per a expressar l'obligació, fem preferentment la perífrasi *haver de* + [infinitiu]. Evitem la perífrasi *tenir de* + [infinitiu] i, naturalment, la perífrasi incorrecta *tenir que* + [infinitiu]. Recordem que la construcció *caldre* + [infinitiu] no expressa l'obligació, sinó la necessitat.

~ La planificació i la programació territorials, sectorials i urbanístiques es tenen d'elaborar amb criteris de sostenibilitat.

~ Cal elaborar amb criteris de sostenibilitat la planificació i la programació territorials, sectorials i urbanístiques.

✔ La planificació i la programació territorials, sectorials i urbanístiques s'han d'elaborar amb criteris de sostenibilitat.

III.1.1.6.2. *Poder* + [infinitiu]

La perífrasi *poder* + [infinitiu] en afirmatiu s'empra per a expressar la possibilitat o la permissió.

El Govern pot decidir sotmetre a les obligacions d'aquesta llei plans no inclosos en l'apartat 1 si motiva que hi concorren circumstàncies extraordinàries que poden comportar un risc per al medi ambient.

La perífrasi *poder* + infinitiu en negatiu s'empra per a expressar la prohibició.

La resolució sobre la memòria ambiental no pot introduir noves determinacions respecte a les indicades en el document de referència.

III.1.1.6.3. *Venir a* + [infinitiu]

La perífrasi *venir a* + [infinitiu] té valor aproximatiu. Atès el seu caràcter imprecís, aquesta perífrasi no és adequada, en general, al llenguatge normatiu, però pot aparèixer en el preàmbul.

Si no té aquest sentit d'aproximació, és preferible emprar el verb corresponent en la forma simple.

~ Aquesta llei ve a omplir un buit en la legislació

✔ Aquesta llei omple un buit en la legislació

III.1.2. El gerundi

El gerundi és una forma verbal impersonal que té valor adverbial.

III.1.2.1. Usos incorrectes

III.1.2.1.1. Gerundi de posterioritat o de conseqüència

El gerundi expressa simultaneïtat o anterioritat immediata respecte a la situació descrita per l'oració principal. Per tant, no és correcte usar-lo amb un valor de posterioritat o de conseqüència. Quan presenta aquest valor, s'ha de substituir per la forma verbal personal corresponent precedida de la conjunció *i*.

✘ Les parts han de signar l'acta rebent-ne un exemplar.

✔ Les parts han de signar l'acta i n'han de rebre un exemplar.

A vegades, el gerundi de conseqüència es reforça amb l'adverbi *així*, cosa que en facilita el reconeixement. L'adverbi hi afegeix un valor de conseqüència lògica. S'ha de substituir per la forma personal corresponent, mantenint l'adverbi.

✘ S'han de millorar els processos de control dels productes alimentaris, reforçant-ne així les garanties sanitàries.

✔ S'han de millorar els processos de control dels productes alimentaris i reforçar-ne així les garanties sanitàries.

III.1.2.1.2. Gerundi amb valor adjectiu

Amb determinats substantius, el gerundi es pot usar amb un valor adverbial de manera.

les paraules del president demanant calma

En canvi, no és adequat emprar-lo com a modificador d'un substantiu amb un valor equivalent al d'una oració de relatiu.

✘ El Govern ha d'aprovar un decret regulant la mediació.

✔ El Govern ha d'aprovar un decret que reguli la mediació.

III.1.2.2. Perífrasis de gerundi

III.1.2.2.1. *Estar* + [gerundi]

Estar + [gerundi] és una perífrasi amb valor progressiu. S'usa per a remarcar la idea de durada o de repetició. Convé, doncs, evitar-la si no es vol posar èmfasi en la durada o la repetició.

~ La nova regulació es proposa en un moment en què s'està qüestionant l'eficàcia del procediment.

✔ La nova regulació es proposa en un moment en què es qüestiona l'eficàcia del procediment.

III.1.2.2.2. *Portar/Dur* [temps] + [gerundi]

La perífrasi durativa *portar/dur* [temps] + [gerundi] no és genuïna en català. Convé substituir-la per altres construccions equivalents, per exemple amb el verb *fer* (*fer* [temps] *que*).

~ La societat catalana porta molts d'anys reclamant una solució.

✓ La societat catalana fa molts d'anys que reclama una solució.

Aquesta estructura poc genuïna també pot aparèixer amb sintagmes adjectivals i preposicionals.

~ L'autogovern porta mesos suspès.

✓ L'autogovern fa mesos que està suspès.

III.1.2.2.3. *Seguir* + [gerundi]

Les perífrasis *seguir* + [gerundi] i *continuar* + [gerundi] són perífrasis amb valor duratiu. En els textos parlamentaris, emprem preferentment la perífrasi *continuar* + [gerundi].

~ a) Seguir donant suport al sector de l'automòbil.

✓ a) Continuar donant suport al sector de l'automòbil.

III.1.2.2.4. *Venir* + [gerundi]

La perífrasi *venir* + [gerundi] amb valor duratiu no és genuïna en català i el seu ús no és acceptable. S'ha de substituir per la forma simple del verb corresponent.

* Aquest personal ha de continuar percebent les retribucions que venia acreditant fins al moment d'exercir aquest dret d'opció.

✓ Aquest personal ha de continuar percebent les retribucions que havia acreditat fins al moment d'exercir aquest dret d'opció.

Cal tenir en compte, però, que el verb *venir* pot aparèixer seguit un gerundi, sense formar-hi perífrasi. En aquest cas, *venir* manté el valor d'indicar desplaçament. Tanmateix, aquesta coincidència és poc freqüent en llenguatge normatiu.

La manifestació venia cap al Parlament. Els manifestants venien cridant consignes a favor dels presos polítics.

III.1.2.3. Construcció *tot* + [gerundi]

La construcció temporal *tot* + [gerundi] assenyala una acció simultània a l'expressada pel verb principal, amb un cert valor d'intensitat. Com que l'èmfasi no és propi dels textos normatius ni, en general, dels textos parlamentaris, hem d'evitar aquesta construcció i substituir-la pel gerundi tot sol.

~ La mediació s'ha d'exercir amb imparcialitat, tot garantint la igualtat entre les parts.

✓ La mediació s'ha d'exercir amb imparcialitat, garrint la igualtat entre les parts.

Tanmateix, en alguns textos parlamentaris no normatius, com les declaracions institucionals, es pot admetre aquesta construcció si és adequada al context i al general del text.

III.1.3. El participi

III.1.3.1. Formes preferents

Alguns participis presenten diverses formes normatives. En aquests casos, escollim la forma que en el DIEC apareix com a preferent. Així, en comptes de *sigut* o *set* fem *estat* i en comptes dels participis regulars en *-it* (*complit, establir, oferit...*) fem els corresponents participis forts en *-ert* (*complert, establert, ofert...*).

Pel que fa als participis en construcció absoluta, vegeu l'apartat [II.1.3.3. Participi passiu](#).

III.1.3.2. La concordança del participi

Els temps compostos dels verbs formats per l'auxiliar *haver* més el participi del verb conjugat admeten la concordança del participi amb el pronom personal de complement directe. Aquesta concordança és optativa, però, a part d'ésser un tret genuí del català, sovint permet desfer ambigüïtats, per la qual cosa en els textos parlamentaris és preferible fer-la.

~ El Govern ha de garantir la percepció de la prestació a les unitats de convivència que l'hagin sol·licitat.

✓ El Govern ha de garantir la percepció de la prestació a les unitats de convivència que l'hagin sol·licitada.

III.1.3.3. Perífrasis de participi

III.1.3.3.1. *Quedar* + [participi]

Vegeu [restar](#) + [participi].

III.1.3.3.2. *Restar* + [participi]

Les perífrasis *restar* + [participi] i *quedar* + [participi] s'han de substituir, sempre que sigui possible, per la forma simple del verb corresponent precedida del pronom impersonal *es*.

~ Resta derogada la Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar de Catalunya.

✓ Es deroga la Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar de Catalunya

III.1.3.3.3. *Venir* + [participi]

La perífrasi *venir* + [participi] s'ha de substituir per *ésser* + [participi], *estar* + [participi] o per una altra construcció adequada al context, que pot ésser la veu activa corresponent, si escau.

~ L'actuació de la societat civil ve marcada per la necessitat de supervivència com a nació.

✓ L'actuació de la societat civil està marcada per la necessitat de supervivència com a nació.

✓ La necessitat de supervivència com a nació marca l'actuació de la societat civil.

III.1.4. Els verbs *ésser* i *estar*

III.1.4.1. Subjectes animats

L'expressió d'estats permanents de persones, com l'estat civil o la situació de jubilació es fa, d'acord amb l'ús tradicional, amb el verb *ésser*. També s'empra el verb *ésser* amb els adjectius *viu* i *mort*.

si les persones sol·licitants són casades

si els beneficiaris dels ajuts són jubilats

si la primera persona cridada a l'herència és morta

III.1.4.2. Subjectes inanimats

En la simple atribució de qualitats transitòries a subjectes inanimats, si l'atribut és un adjectiu o un participi que admet tant *ésser* com *estar*, sense oposició de significat, fem preferentment el verb *ésser*, d'acord amb l'ús tradicional.

L'aigua de la platja de la central de Vandellòs és calenta.

El barranc és ple de la brossa arrossegada pels aiguats.

No es pot vendre tabac als llocs on és prohibit de fumar.

Si l'atribut és un sintagma preposicional o un sintagma adverbial, cal emprar el verb *estar*.

Aquesta llei es proposa que la formació contínua estigui a l'abast de tot el personal.

per bé que la societat creu que el sistema educatiu està raonablement bé i funciona correctament

III.1.4.3. Indicacions de lloc

Per a indicar la mera localització espacial o temporal d'algú o alguna cosa, fem el verb *ésser*. En canvi, si la frase té sentit duratiu o de permanència o fixació en un lloc, fem el verb *estar*.

en una hora en què normalment els ciutadans són a casa

els vehicles que estiguin més de dues hores a la zona protegida

L'alcalde de Girona està al Parlament de diputada.

L'alcalde de Girona avui és al Parlament, ja que té lloc la sessió constitutiva de la Comissió d'Asser Institucionals.

Avui, com que som a dimecres, hi ha sessió plenària.

Som en un dels dos períodes ordinaris de sessions de l'any.

III.1.5. Concordança del verb

Si el subjecte de la frase és un substantiu en singular referit a un col·lectiu, tant si es tracta d'un substantiu no determinat com d'un substantiu determinat per un complement en plural introduït per la preposició *de*, fem concordar el verb amb el dit substantiu.

~ Una majoria aclaparadora dels diputats van votar ja en aquell moment a favor de la convocatòria d'un referèndum.

✓ Una majoria aclaparadora dels diputats va votar ja en aquell moment a favor de la convocatòria d'un referèndum.

~ Perquè la constitució del Ple del Consell de Governos Locals sigui vàlida, cal que hi siguin presents la meitat dels membres del Consell.

✓ Perquè la constitució del Ple del Consell de Governos Locals sigui vàlida, cal que hi sigui present la meitat dels membres del Consell.

També deixem el verb en singular quan el nucli del subjecte és un percentatge.

~ De les 25.286,86 hectàrees de superfície que té el terme municipal de Naut Aran, el 94,07% corresponen a propietats públiques.

✓ De les 25.286,86 hectàrees de superfície que té el terme municipal de Naut Aran, el 94,07% correspon a propietats públiques.

III.2. Els substantius

III.2.1. Formació del plural dels substantius acabats en *-sc*, *-st*, *-xt* i *-ig*

Els substantius masculins acabats en *-sc*, *-st*, *-xt* i *-ig* poden fer el plural afegint la terminació *-os* o la terminació *-s*. En els textos parlamentaris, per a fer el plural dels substantius acabats en *-sc*, *-st* i *-xt*, fem la terminació *-os*.

~ boscs

✓ **bosc**os

~ pressuposts

✓ **pressupost**os

~ texts

✓ **text**os

És una excepció el cas de *test* amb el sentit de 'prova', en què fem el plural *tests*, per especialització semàntica. Reservem *testos* per al plural de *test* amb el sentit de 'vas'.

En canvi, per a fer el plural dels substantius acabats en *-ig*, fem la terminació *-s*, d'acord amb l'ús tradicional, que és força estès en la llengua escrita actual.

- ~ assajos
- ✓ **assaigs**
- ~ rajos
- ✓ **raigs**
- ~ desitjos
- ✓ **desigs**

Vegeu també [III.3.3. Formació del plural dels adjectius acabats en *-sc*, *-st*, *-xt* i *-ig*](#).

III.2.2. Formació del plural dels manlleus

En el cas dels manlleus, tant si s'han adaptat a l'ortografia del català com si no, fem el plural aplicant-hi els morfemes propis del català que corresponguin a l'estructura fonològica del mot.

- ~ curricula
- ✓ **currículums**
- ~ ikastolak
- ✓ **ikastoles**
- ~ länder
- ✓ **lands**
- ~ whiskies
- ✓ **whiskys**

III.3. Els adjectius qualificatius

III.3.1. Posició de l'adjectiu

Els adjectius qualificatius es poden anteposar o posposar al substantiu, tot i que la posició més habitual és la posposada. En general, els adjectius anteposats solen tenir un valor afectiu o emfàtic, impropis dels textos parlamentaris, per la qual cosa col·loquem els adjectius preferentment en posició posposada.

- ~ les normes dictades pels corresponents ajuntaments
- ✓ **les normes dictades pels ajuntaments corresponents**
- ~ sense la preceptiva autorització administrativa
- ✓ **sense l'autorització administrativa preceptiva**
- ~ Corresponen al director general les següents funcions [...]
- ✓ **Corresponen al director general les funcions següents [...]**

Tanmateix, si el substantiu al qual modifica l'adjectiu qualificatiu s'insereix en un sintagma nominal complex, de manera que entre el substantiu i l'adjectiu posposat s'intercalen diversos elements, pot ésser preferible d'anteposar l'adjectiu, si amb això s'afavoreix la claredat de la frase. Aquest mateix criteri es pot aplicar quan s'hagi d'emprar un adjectiu per a modificar un substantiu que ja porta un altre adjectiu posposat.

~ Els serveis socials, a l'hora de valorar la situació de les persones amb necessitats d'atenció, han de tenir compte els informes de derivació dels serveis socials bàsics corresponents.

~ Els serveis socials, a l'hora de valorar la situació de les persones amb necessitats d'atenció, han de tenir en compte els informes de derivació corresponents dels serveis socials bàsics.

✓ Els serveis socials, a l'hora de valorar la situació de les persones amb necessitats d'atenció, han de tenir en compte els corresponents informes de derivació dels serveis socials bàsics.

Així mateix, cal tenir en compte que alguns adjectius ocupen tradicionalment una posició anteposada al substantiu. En aquests casos, mantenim la posició anteposada tradicional.

[el pròxim dimarts](#)

[els possibles casos de grip](#)

III.3.2. La concordança

III.3.2.1. Substantius habilitats com a adjectius

Alguns substantius s'usen adjectivalment. En aquests casos, sovint hi ha vacil·lacions a l'hora de fer la concordança de nombre. En els textos parlamentaris no fem aquesta concordança.

~ les idees claus

✓ [les idees clau](#)

~ les formes estàndards

✓ [les formes estàndard](#)

III.3.2.2. Adjectius que modifiquen dos o més noms

Si un adjectiu modifica dos o més substantius, l'adjectiu adopta la forma plural.

[una pregunta o una interpel·lació parlamentàries](#)

En aquest exemple, queda clar que tant la pregunta com la interpel·lació són parlamentàries. En canvi, si diguéssim «una pregunta o una interpel·lació parlamentària», entendríem que només la interpel·lació té caràcter parlamentari.

Si un adjectiu modifica alhora diversos substantius de gèneres diferents, l'adjectiu adopta la forma masculina.

[el projecte i la proposició presentats](#)

III.3.3. Formació del plural dels adjectius acabats en *-sc*, *-st*, *-xt* i *-ig*

Els adjectius acabats en *-sc*, *-st*, *-xt* i *-ig* poden fer el plural afegint la terminació *-os* o la terminació *-s*. En els textos parlamentaris, per a fer el plural d'aquests adjectius, emprem la terminació *-os*.

~ foscs

✓ fosc**os**

~ justs

✓ just**os**

~ mixts

✓ mixt**os**

~ roigs

✓ roj**os**

Vegeu també [III.2.1. Formació del plural dels substantius acabats en *-sc*, *-st*, *-xt* i *-ig*](#).

III.4. Els adjectius demostratius

III.4.1. Formes i funcions

Els demostratius presenten usos dítctics i anafòrics. En els textos parlamentaris, els demostratius fan una funció anafòrica, és a dir, s'empren per a fer referència a un element aparegut anteriorment en el discurs (l'antecedent). No és propi de l'estil dels textos parlamentaris l'ús dels demostratius amb valor catafòric, és a dir, fent referència a un element que encara no ha aparegut en el discurs.

En català els demostratius presenten una diversitat de formes i funcions. En el llenguatge parlamentari en general, emprem les formes reforçades dels demostratius (*aquest*, *aquell*) i distingim només dos graus de proximitat.

Vegeu també [III.9.4. Pronoms demostratius](#).

III.4.2. Ús impropï en lloc de l'article

Els demostratius ocupen sovint abusivament la posició que correspon a l'article determinat. En els textos parlamentaris, cal evitar aquest ús abusiu.

~ en [aquelles circumstàncies](#) que puguin comportar perjudicis

✓ en [les circumstàncies](#) que puguin comportar perjudicis

III.5. Els possessius

III.5.1. Ús dels possessius

En els textos parlamentaris, en principi, només hi apareixen possessius de tercera persona. (Vegeu, pel que fa a l'ús del possessiu *nostre*, [l'apartat I.3. Neutralitat i objectivitat](#).)

Hem d'evitar l'ús dels possessius que no són necessaris perquè el sentit de possessió es dedueix del context, i també en els casos en què són fàcilment reemplaçables per pronoms febles.

~ El personal funcionari, per a prendre possessió de la seva plaça, ha de presentar les seves credencials.

✓ El personal funcionari, per a prendre possessió de la plaça, ha de presentar les credencials.

~ el director o directora ha d'exercir l'alta direcció de l'ens i supervisar la seva actuació

✓ el director o directora ha d'exercir l'alta direcció de l'ens i supervisar-ne l'actuació

Sovint el possessiu fa part d'una construcció nominal que té com a equivalent una construcció verbal sense possessiu. En aquest cas, és preferible la construcció verbal. (Vegeu [II.2.2. Nominalitzacions](#).)

~ l'admissió de la pregunta per a la seva substanciació

✓ l'admissió de la pregunta perquè sigui substanciada

III.5.2. Possessius femenins

Els possessius femenins tenen dues formes possibles, amb *v* o amb *u*: *seva* / *seves* i *seua* / *seues*. En els textos parlamentaris, femem la forma amb *v*: *seva* / *seves*.

III.5.3. Possessius àtons

En els textos parlamentaris, per raons d'adequació al registre, evitem l'ús dels possessius àtons (*son*, *sa*, *sos* i *ses*).

III.5.4. El possessiu *llur*

En els textos parlamentaris, per a referir-nos a diversos posseïdors de tercera persona, femem el possessiu *llur(s)*, perquè és adequat al nivell de formalitat molt alt propi dels textos parlamentaris, perquè ajuda a desfer ambigüitats i perquè és ambivalent pel que fa al gènere (al contrari de *el seu* / *la seva*).

~ Els centres que criïn animals d'experimentació han d'estar inscrits en el registre, com a requisit imprescindible per al seu funcionament

✓ Els centres que criïn animals d'experimentació han d'estar inscrits en el registre, com a requisit imprescindible per a llur funcionament

~ els cossos de policia i els seus agents i les seves agents

✓ [els cossos de policia i llurs agents](#)

~ Els treballadors poden gaudir del permís sempre que [el seu cap o la seva cap](#) els en doni l'autorització expressa.

✓ [Els treballadors poden gaudir del permís sempre que llur cap](#) els en doni l'autorització expressa.

III.6. Els quantificadors

III.6.1. Els numerals

Vegeu també [V.6. Els nombres](#).

III.6.1.1. Tots + [nombre]

Els nombres cardinals poden anar precedits de l'article definit (*els tres*) o del quantificador *tots* (*tots tres*) en els casos en què el sintagma nominal fa referència a entitats conegudes. L'ús de *tots* precedint un nombre cardinal presenta, però, algunes restriccions, que tenen relació amb el fet de si el nucli del sintagma nominal té o no altres complements que el determinen. En els textos parlamentaris, hem d'emprar l'estructura *tots* + [numeral] sempre que sigui possible.

~ En [els tres casos](#), cal tenir en compte els aspectes següents:

✓ En [tots tres casos](#), cal tenir en compte els aspectes següents:

Tanmateix, en el cas del numeral *dos*, existeix el quantificador *ambdós*, que, pel seu caràcter més formal, és preferible, en els textos parlamentaris, a la construcció *tots dos*.

~ Si [tots dos progenitors](#) ordenen substitució pupil·lar, subsisteixen totes dues respecte a llurs propis béns.

✓ Si [ambdós progenitors](#) ordenen substitució pupil·lar, subsisteixen [ambdues](#) respecte a llurs propis béns.

No obstant això, en alguns casos, per a evitar la coincidència cacofònica amb la preposició *amb*, és preferible d'emprar-hi *tots dos*.

~ S'estima que, en general, la coparentalitat i la responsabilitat parental compartida reflecteixen materialment l'interès del fill o filla a continuar mantenint una relació estable [amb ambdós](#) progenitors.

✓ S'estima que, en general, la coparentalitat i la responsabilitat parental compartida reflecteixen materialment l'interès del fill o filla a continuar mantenint una relació estable [amb tots dos](#) progenitors.

III.6.1.2. Un o més d'un

En els preceptes que fan referència a una quantitat variable a partir d'una xifra mínima, s'utilitza amb preferència la fórmula «[nombre] + [substantiu] o més».

En les adquisicions per causa de mort per persones de setanta-cinc anys o més s'aplica una reducció de 275.000 euros.

Per raons de precisió, si l'estructura de la frase ho aconsella, també es pot emprar la fórmula «[nombre] o més [substantiu]»:

Per al cas que sigui declarada incapaç, tota persona amb plena capacitat d'obrar pot nomenar o excloure, en escriptura pública, una o més persones perquè exerceixin els càrrecs tutelars.

Quan el numeral és *un* o *una*, es pot repetir al final de l'enunciat, d'acord amb la fórmula «*un* [substantiu] o més d'*un*».

La proposta pot ésser presentada per tots els ens locals sol·licitants o bé per un ens local o més d'un en representació autoritzada del conjunt.

III.6.2. Els indefinits

III.6.2.1. *Altre*

III.6.2.1.1. *Altre que*

L'expressió *altre que* té el significat de 'diferent de, que no és de la mateixa mena que'.

i) Els conflictes familiars entre persones de nacionalitats diferents altres que l'espanyola residents a l'Estat espanyol.

d) El respecte de la llibertat d'ensenyament, la llibertat de creació de centres, la llibertat d'elecció entre centres públics o centres altres que els creats pels poders públics, la llibertat de càtedra del professorat i la llibertat de consciència dels alumnes.

III.6.2.1.2. *D'altre*

L'expressió *d'altre*, amb les seves variants de gènere i nombre, té valor partitiu i caràcter pronominal, per la qual cosa no pot anar seguida d'un substantiu.

~ Són infraccions greus les infraccions que, malgrat ésser qualificades de lleus per aquesta llei o per d'altra normativa, hagin posat en risc la salut de les persones o hi hagin produït danys lleus.

✓ Són infraccions greus les infraccions que, malgrat ésser qualificades de lleus per aquesta llei o per altres normes, hagin posat en risc la salut de les persones o hi hagin produït danys lleus.

III.6.2.1.3. *Entre d'altres*

L'expressió *entre d'altres* és un cas particular del *d'altre* amb valor partitiu. També ací *d'altres* fa referència a una part d'un conjunt que ja ha aparegut esmentat en el discurs. Com que *altres*, en aquesta expressió, té valor pronominal, no pot anar seguit d'un nom.

~ El Servei Català de la Salut comprèn tots els serveis i establiments sanitaris públics, als quals corresponen, entre d'altres funcions, les de salut pública.

✓ El Servei Català de la Salut comprèn tots els serveis i establiments sanitaris públics, als quals corresponen, entre altres funcions, les de salut pública.

No és recomanable d'emprar aquesta expressió amb valor catafòric, és a dir, precedint el nom al qual fa referència el pronom *altres*.

~ El Servei Català de la Salut comprèn tots els serveis i establiments sanitaris públics, als quals corresponen, entre d'altres, les funcions de salut pública.

✓ El Servei Català de la Salut comprèn tots els serveis i establiments sanitaris públics, als quals corresponen, entre altres funcions, les de salut pública.

III.6.2.2. *Cadascun / cada un*

Les formes *cada un* i *cadascun* són equivalents. En els textos parlamentaris, emprem la forma *cadascun*.

III.6.2.3. *Hom*

El pronom indefinit *hom* s'usa com a subjecte indeterminat, amb el mateix valor que el pronom impersonal *es*, i és propi dels textos molt formals, com ara els textos parlamentaris. Com s'ha dit més amunt (vegeu [I.2.3. Claredat](#)), s'han d'evitar les construccions impersonals sempre que sigui possible, però, a la pràctica, aquesta mena de construccions són abundants en els textos parlamentaris. Com que, a més, l'opció estilística escollida ha d'ésser coherent i sistemàtica, l'ús constant de *hom* en lloc de *es* donaria com a resultat uns textos amb una alta freqüència d'aparició d'aquest pronom fort, cosa que faria l'estil més feixuc. Per això, és preferible reservar-ne l'ús a textos en què s'admeti una certa variació estilística, com ara les declaracions institucionals i els preàmbuls de les lleis. En els altres textos parlamentaris, el pronom *hom* s'ha de reservar per als casos en què resulta útil, com ara quan hi concorre el pronom *es* dels verbs pronominals.

En les mediacions organitzades per col·legis professionals, hom s'ha d'atenir al que disposi l'entitat corresponent

També pot ésser útil per a desfer ambigüitats en els casos en què el pronom *es* pot ésser interpretat o com a pronom impersonal o com a pronom d'un verb transitiu en ús pronominal.

~ El Consell de Garanties Estatutàries dictamina sobre l'adequació a l'Estatut dels projectes de llei que es proposa de tramitar pel procediment de lectura única.

✓ El Consell de Garanties Estatutàries dictamina sobre l'adequació a l'Estatut dels projectes de llei que hom proposa de tramitar pel procediment de lectura única.

III.6.2.4. *Mateix*

III.6.2.4.1. Valor emfàtic

L'indefinit *mateix* pot tenir un valor emfàtic, amb el qual remarca que es tracta precisament de l'entitat designada i no pas d'una altra. En aquest cas, sol aparèixer

posposat al substantiu i com a invariable en la forma masculina singular. Amb aquest mateix valor, sovint s'usa l'adjectiu *propi*, però aquest ús es considera una forma pròpia de l'espanyol que cal evitar en català.

Els usos emfàtics no són propis del llenguatge normatiu, per la qual cosa en els textos parlamentaris –amb l'excepció de les declaracions institucionals– és preferible evitar l'ús del *mateix* emfàtic.

✘ z) La promoció de la salut i la prevenció dels factors de risc per a la salut derivats de les intervencions del propi sistema sanitari, tant de les activitats de prevenció com de les curatives.

~ z) La promoció de la salut i la prevenció dels factors de risc per a la salut derivats de les intervencions del mateix sistema sanitari, tant de les activitats de prevenció com de les curatives.

~ z) La promoció de la salut i la prevenció dels factors de risc per a la salut derivats de les intervencions del sistema sanitari mateix, tant de les activitats de prevenció com de les curatives.

✔ z) La promoció de la salut i la prevenció dels factors de risc per a la salut derivats de les intervencions del sistema sanitari, tant de les activitats de prevenció com de les curatives.

III.6.2.4.2. Ús pronominal

No és correcte usar l'indefinit *mateix* amb valor pronominal. En lloc seu, es pot emprar, segons el context, un pronom feble, un pronom personal, un possessiu, un demostratiu, etc.

✘ La proposta s'ha de presentar en un sobre tancat. Els autors de la mateixa han d'acreditar que tenen la qualificació requerida.

✔ La proposta s'ha de presentar en un sobre tancat. Els autors d'aquesta han d'acreditar que tenen la qualificació requerida.

✔ La proposta s'ha de presentar en un sobre tancat. Els seus autors han d'acreditar que tenen la qualificació requerida.

Sobre l'ús del pronom demostratiu *aquest*, vegeu [III.9.4. Pronoms demostratius](#).

III.6.2.5. Tot

En les construccions amb sintagma nominal determinat, l'ús de l'indefinit *tot* és sovint redundant o emfàtic. D'acord amb els principis de concisió i neutralitat, en els textos parlamentaris evitem aquest ús de *tot*.

~ Totes les millores i tots els béns que la persona fiduciària incorpora materialment al fideïcomís s'afecten al fideïcomís.

✔ Les millores i els béns que la persona fiduciària incorpora materialment al fideïcomís s'afecten al fideïcomís.

Vegeu també [III.6.1.1. Tots + \[nombre\]](#) i, pel que fa l'expressió *la totalitat de*, [II.2.2. Nominalitzacions](#).

III.6.2.6. *Qualsevol*

L'indefinit *qualsevol* té el significat de 'una d'entre diferents persones o coses, no importa quina'. D'acord amb aquest significat, hem d'evitar d'emprar-lo quan es vol fer referència a totes les persones o coses d'un conjunt.

~ Qualsevol animal utilitzat en procediments d'experimentació ha d'ésser mantingut en les condicions que estableix l'article 6.

✓ Els animals utilitzats en procediments d'experimentació han d'ésser mantinguts en les condicions que estableix l'article 6.

III.6.2.7. *Diversos, diferents, distints, varis*

L'adjectiu *diversos* s'utilitza en plural com a adjectiu indefinit amb el sentit de 'un cert nombre de'. L'adjectiu *diferents* també pot tenir aquest valor com a indefinit, però en els textos parlamentaris l'emparam solament com a adjectiu qualificatiu, posposat al nom, amb el sentit de 'que difereix'. Una cosa semblant passa amb els adjectius *distints* i *varis*, que no s'han d'usar com a indefinits, anteposats al nom, sinó com a qualificatius, amb el sentit de 'que no són el mateix'. Com a indefinits els hem de substituir també per *diversos*.

Si es nomenen diverses persones per a la vicepresidència, s'ha d'establir un ordre de nomenament.

Un mateix document pot fer part d'expedients electrònics diferents.

~ les mesures que s'han d'adoptar d'acord amb els diferents instruments de planificació

✓ les mesures que s'han d'adoptar d'acord amb els diversos instruments de planificació

III.7. Els articles

III.7.1. Elisió impròpia

En el llenguatge jurídic hi ha una certa tendència a elidir els articles en determinats contextos. Aquesta tendència ha d'ésser rebutjada perquè no hi ha cap motiu que justifiqui l'omissió de l'article.

~ Contra aquests actes es pot interposar recurs d'alçada davant l'òrgan superior jeràrquic del que els ha dictats.

✓ Contra aquests actes es pot interposar un recurs d'alçada davant l'òrgan superior jeràrquic del que els ha dictats.

III.7.2. Elisió en enumeracions

En els textos parlamentaris, en general, per raons de formalitat, no elidim els articles que precedeixen els diversos elements de les enumeracions.

~ En la sessió informativa prèvia, les persones són assessorades sobre el valor, avantatges, principis i característiques de la mediació.

✓ En la sessió informativa prèvia, les persones són assessorades sobre [el valor, els avantatges, els principis i les característiques](#) de la mediació.

Tanmateix, en les enumeracions de més de dos elements en què la forma de l'article és sempre la mateixa, el podem elidir per raons de concisió.

[la informació sobre els avantatges, inconvenients i principis de la mediació](#)

En les enumeracions de dos o més elements que van seguits d'un complement que els afecta a tots, l'elisió de l'article afavoreix que es pugui interpretar el dit complement com a comú a tots els elements. Contràriament, el manteniment de l'article reforça la percepció que és només el darrer element el que porta el complement.

[Els infants i adolescents immigrants](#) són desviats als centres d'acolliment.

[Els infants i els adults incapacitats](#) han d'ésser assistits per una persona nomenada per l'autoritat judicial.

També podem prescindir del segon article en el cas d'enumeracions de dos elements que formen com un conjunt de significat unitari, sempre que la forma de l'article sigui coincident.

[els drets i deures dels ciutadans](#)

[la protecció dels consumidors i usuaris](#)

III.8. Els adverbis i els complements circumstancials

En [l'annex 3 \(Construccions adverbials\)](#) es recull una llista comentada de les construccions adverbials més freqüents en els textos normatius.

III.8.1. Adverbis acabats en *-ment*

III.8.1.1. Concurrència d'adverbis acabats en *-ment*

Quan concorren dos o més adverbis acabats en *-ment*, mantenim la terminació de cadascun.

* El causahavent o la causahavent no pot fer actes de disposició que, [directa o indirectament](#), produeixin una minoració del valor de l'adquisició.

~ El causahavent o la causahavent no pot fer actes de disposició que, [directament o indirecta](#), produeixin una minoració del valor de l'adquisició.

✓ El causahavent o la causahavent no pot fer actes de disposició que, [directament o indirectament](#), produeixin una minoració del valor de l'adquisició.

III.8.1.2. Adverbis en *-ment* i construccions equivalents

Els adverbis de manera acabats en *-ment* tenen com a equivalents les construccions *d'una manera* + [adjectiu], *de manera* + [adjectiu] i *de forma* + [adjectiu], entre d'altres. En els textos parlamentaris emprem preferentment l'adverbi en *-ment* o la

construcció *d'una manera* + [adjectiu] equivalent, tenint en compte en cada cas la solució que afavoreixi més la claredat expressiva.

~ L'acció inspectora s'ha de dur a terme de forma coordinada.

~ L'acció inspectora s'ha de dur a terme de manera coordinada.

✓ L'acció inspectora s'ha de dur a terme d'una manera coordinada.

~ Es reforça la implicació dels ajuntaments i dels altres ens locals, de forma consistent amb el desenvolupament dels governs territorials de salut.

✓ Es reforça la implicació dels ajuntaments i dels altres ens locals, d'una manera consistent amb el desenvolupament dels governs territorials de salut.

III.8.2. La negació

III.8.2.1. La doble negació

La normativa recomana de reforçar amb l'adverbi *no* algunes partícules i expressions de negació (*mai, cap, res, gens, ningú, enlloc, tampoc, en cap cas*, etc.). En els textos parlamentaris, d'acord amb els principis de claredat i precisió, seguim aquesta recomanació.

~ Les situacions de comunitat mai es presumeixen.

✓ Les situacions de comunitat mai no es presumeixen.

~ Els protectors poden tenir una participació en els òrgans de govern, però en cap cas poden assolir un nombre de vots que els en doni el control.

✓ Els protectors poden tenir una participació en els òrgans de govern, però en cap cas no poden assolir un nombre de vots que els en doni el control.

Cal recordar, no obstant això, que l'ús de l'adverbi *no* com a reforç de la negació és incorrecte després de *sense*, d'un altre *no*, de verbs que impliquen negació (*prohibir, evitar...*) o d'un *ni* que afecta tota la frase.

* garantir les condicions adequades perquè puguin treballar sense que ningú no els destorbi

✓ garantir les condicions adequades perquè puguin treballar sense que ningú els destorbi

III.8.2.2. L'adverbi *pas*

L'adverbi *pas* s'empra en proposicions comparatives per a reforçar el segon terme de la comparació.

La necessitat de modificar la llei sorgeix més del desenvolupament de les noves tecnologies que no pas dels problemes derivats de la seva aplicació.

III.8.3. Les expressions de freqüència i de repetició

Les expressions de freqüència es poden construir amb preposició (*a, per, cada*) o sense: *dues vegades l'any / dues vegades a l'any / dues vegades per any / dues vegades cada any*. En els textos parlamentaris construïm preferentment aquestes expressions sense preposició, llevat que l'expressió temporal sigui *el dia, el mes* o un múltiple de mes (*trimestre, semestre, etc.*), cas en què fem una preposició, la que sigui més adequada segons el context.

El Consell d'Administració es reuneix, com a mínim, dues vegades l'any.

e) Lloguer de màquina de neteja a pressió: 26,17 euros l'hora.

La tarifa aplicable per aquestes concessions és de 20 euros per metre quadrat l'any.

El Consell de Govern es reuneix en sessió ordinària almenys quatre vegades al mes.

III.9. Els pronoms

III.9.1. Pronoms personals forts

III.9.1.1. *Si mateix / ell mateix*

El pronom reflexiu fort de tercera persona presenta dues formes: *ell* (i les variants flexives) i *si*. Tant l'una com l'altra se solen reforçar amb l'indefinit *mateix*: *ella mateixa, ells mateixos, si mateix*, etc. En els textos parlamentaris fem preferentment la forma *si mateix*.

Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, han de promoure i afavorir les relacions intergeneracionals, procurant d'evitar que els diferents nivells d'edat s'aïllin en si mateixos.

III.9.1.2. *Per si mateix / per ell mateix*

En comptes de les locucions reflexives *per si mateix* o *per ell mateix* (i variants flexives), fem preferentment la locució *pel seu compte / per llur compte*.

~ Sense imposar una modalitat concreta d'organització, encoratja els progenitors a organitzar per si mateixos i responsablement la cura dels fills en ocasió de la ruptura.

✓ Sense imposar una modalitat concreta d'organització, encoratja els progenitors a organitzar per llur compte i responsablement la cura dels fills en ocasió de la ruptura.

III.9.1.3. Pronoms de tercera persona referits a coses

Els pronoms forts designen normalment persones. Els de tercera persona es poden referir, en certs casos, a entitats no animades. Tanmateix, és preferible, sempre que es pugui, recórrer a altres solucions, com els pronoms *en* i *hi*, els demostratius, els relatius o la simple elisió.

~ La comissió tècnica ha d'elaborar els estudis pertinents. Els projectes dels promotors s'han de basar en ells.

- ✓ La comissió tècnica ha d'elaborar els estudis pertinents. Els projectes dels promotors s'hi han de basar.
- ✓ La comissió tècnica ha d'elaborar els estudis pertinents, en els quals s'han de basar els projectes dels promotors.
- ~ La ponència ha de presentar un informe. En ell han de constar les esmenes dels grups.
- ✓ La ponència ha de presentar un informe. En aquest informe han de constar les esmenes dels grups.
- ~ Només s'han de prendre en consideració els documents originals, perquè ells són els únics que admet el registre.
- ✓ Només s'han de prendre en consideració els documents originals, perquè són els únics que admet el registre.

Es poden emprar els pronoms forts de tercera persona referits a coses quan tenen valor reflexiu o recíproc.

Els municipis inclosos en el programa s'han de coordinar entre si.

III.9.2. Pronoms febles

III.9.2.1. Col·locació

En el passat perifràstic i en les perífrasis verbals, els pronoms febles es poden col·locar davant o darrere el grup verbal. En els textos parlamentaris els col·loquem preferentment al davant.

~ ha de concretar-se el procediment

✓ s'ha de concretar el procediment

Tanmateix, en els casos en què, per raó de l'apostrofació del pronom, l'anteposició podria produir ambigüitat, és preferible la posposició.

~ Una mostra ha de restar a l'empresa que ha elaborat el projecte. L'empresa l'ha de conservar en condicions adequades.

✓ Una mostra ha de restar a l'empresa que ha elaborat el projecte. L'empresa ha de conservar-la en condicions adequades.

III.9.2.2. El pronom es

Davant d'un verb començat per *s-*, *ce-* o *ci-*, emprem la forma plena *se*.

~ es segueix el que estableix l'apartat 2

✓ se segueix el que estableix l'apartat 2

~ l'àmbit dels quals es circumscriu a Catalunya

✓ l'àmbit dels quals se circumscriu a Catalunya

III.9.2.3. Combinacions

En els textos parlamentaris hem d'emprar les combinacions de pronoms febles normatives i pròpies dels registres formals.

Així, en comptes de les combinacions col·loquials i dialectals *l'hi* (*li + ho*), *l'hi* (*la + hi*) i *n'hi* (*en + hi*), hem d'emprar respectivament les combinacions *li ho*, *la hi* i *li'n*. De la mateixa manera, hem d'usar les combinacions *els el*, *els la*, *els els*, *els les*, *els ho* i *els en*, segons que correspongui, i no reduir-les a la forma *els hi*.

No correspon dret a pensió periòdica en cas de defunció si s'ha pactat així en la constitució del règim de convivència, i es perd si durant el temps fixat la persona beneficiària es casa o passa a viure maritalment amb una altra persona o ha obtingut aliments de les persones obligades a [prestar-li'n](#).

En el cas de la combinació d'un pronom de datiu *li* amb les formes *el*, *la*, *els* i *les* del pronom d'acusatiu, hi ha dues solucions normatives: *li + [pronoms d'acusatiu]* (*li'l*, *li la...*) o *[pronoms d'acusatiu] + hi* (*l'hi*, *la hi...*).

L'Administració ha d'emetre la resolució i notificar-la a l'entitat sol·licitant. Si no [la hi notifica](#) dins el termini de dos mesos, s'entén que la sol·licitud ha estat acceptada.

III.9.3. Pronoms relatius

III.9.3.1. Relatius precedits de preposició

La construcció de relatiu [preposició] + [article] + *que* és incorrecta quan és equivalent a [preposició] + *què* o [preposició] + [article] + *qual / quals*. En lloc d'aquella construcció, hem d'emprar, doncs, una d'aquestes dues darreres.

* els límits [en els que](#) s'han d'emmarcar

✓ els límits [en què](#) s'han d'emmarcar

Cal tenir en compte, però, que la construcció [preposició] + [article] + *que* és correcta quan el substantiu que hauria de precedir el relatiu àton *que* resta sobreentès. Observem que, en aquest cas, aquesta construcció no es pot substituir per les construccions [preposició] + *què* o [preposició] + [article] + *qual / quals*.

La persona que és adoptada per dues persones conjuntament porta els cognoms dels adoptants en l'ordre establert per a llur primer fill o filla comú o, si no en tenen, en l'ordre que acordin o [en el que](#) disposa la llei.

III.9.3.2. Preposició + *què* / preposició + *el qual*

Les construccions [preposició] + *què* i [preposició] + *el qual / la qual...* són totes dues correctes i adequades al llenguatge dels textos parlamentaris. Podem seleccionar l'una o l'altra d'acord amb criteris estilístics i d'adequació al context. Així, en general, podem emprar la construcció amb *què*, que és més curta i carrega menys la frase, però pot ésser útil d'emprar la construcció amb *el qual* (i variants flexives)

per a desambiguar l'antecedent del relatiu o en els casos en què l'antecedent queda una mica lluny.

els diversos departaments en què s'organitza la Generalitat

el personal de l'Administració al qual s'aplica la normativa de la funció pública

III.9.3.3. Cosa que / la qual cosa

Les locucions relatives neutres *cosa que* i *la qual cosa* s'usen quan l'antecedent és tota l'oració principal. Amb aquest valor neutre no és correcte d'emprar-hi la locució *el que*.

✘ S'ha optat, per contra, per presentar un text alternatiu íntegre, el que evita les dificultats inherents a una refosa posterior.

✓ S'ha optat, per contra, per presentar un text alternatiu íntegre, cosa que evita les dificultats inherents a una refosa posterior.

✘ Molts de divorcis afecten matrimonis de durada mitjana força breu i persones relativament joves, pel que, en general, o bé ambdós hi perden semblantment o bé la convivència conjugal no ha compromès irremeiablement les oportunitats econòmiques de cap d'ells.

✓ Molts de divorcis afecten matrimonis de durada mitjana força breu i persones relativament joves, per la qual cosa, en general, o bé ambdós hi perden semblantment o bé la convivència conjugal no ha compromès irremeiablement les oportunitats econòmiques de cap d'ells.

III.9.3.4. On / [preposició] + [pronom relatiu]

Emprem el pronom relatiu *on* per a fer referència a llocs del món físic. En el cas dels llocs figurats o les indicacions temporals, fem la construcció [preposició] + [pronom relatiu].

~ estudiar els aspectes on s'ha fet evident la insuficiència de l'abast competencial

✓ estudiar els aspectes en què s'ha fet evident la insuficiència de l'abast competencial

III.9.3.5. On / a on

Quan el relatiu *on* té un valor de mera localització o de destinació, es pot usar amb la preposició *a* o sense. En els registres formals, però, és preferible d'usar-lo sense preposició.

~ les zones a on fan cap els ocells migratoris

✓ les zones on fan cap els ocells migratoris

~ els masos aïllats fins a on s'han de desplaçar els veterinaris

✓ els masos aïllats fins on s'han de desplaçar els veterinaris

III.9.3.6. [Expressió temporal] + *que* / *en què* / *en el qual*

Quan l'antecedent del pronom relatiu és un sintagma que indica una circumstància temporal, es poden emprar les formes *que*, *en què* i *en el qual*. En els textos parlamentaris, emprem preferentment les formes *en què* o *en el qual*.

~ els dies que hi ha partit a l'estadi

✓ els dies en què hi ha partit a l'estadi

III.9.4. Pronoms demostratius

Com en el cas dels adjectius i adverbis demostratius, només distingim dos graus de proximitat: *aquest* / *aquell*.

El pronom *aquest* fa referència sempre l'element que té més a prop. S'ha d'evitar, doncs, l'ús d'*aquest* pronom si hi ha un altre element intercalat entre el pronom i el seu antecedent, per tal com la claredat i la comprensió del text se'n podrien ressentir.

~ s'adscriu al departament responsable de la gestió de l'institut i actua sota les directrius d'aquest

✓ s'adscriu al departament responsable del control de l'institut i actua sota les directrius del dit departament

Quan hi ha dos possibles antecedents, el pronom *aquest* fa referència al més pròxim, mentre que *aquell* fa referència al més llunyà.

Els treballadors de l'empresa que fa fallida i els creditors que en demostrin la condició tenen dret a una indemnització. En cas d'insuficiència de recursos econòmics, aquells tenen prioritat sobre aquests.

Vegeu també [III.6.2.4. Mateix. Ús pronominal](#).

Tampoc no s'han d'usar els pronoms demostratius si no són necessaris.

~ ha d'avaluar els projectes i ha de decidir si aquests són adequats

✓ ha d'avaluar els projectes i ha de decidir si són adequats

III.10. Les preposicions

En [l'annex 3 \(Locucions prepositives\)](#), es recull una llista comentada de les locucions prepositives més freqüents en els textos parlamentaris.

III.10.1. La preposició *a* davant de complement directe

El complement directe (CD) no porta preposició, llevat que estigui format per un pronom personal tònic (per exemple: *a ell*, *a si mateix*).

* La possibilitat que la maternitat de l'esposa o companya que consent la fecundació assistida de la que serà la mare biològica es determini directament afecta als mitjans de determinació de la filiació.

✓ La possibilitat que la maternitat de l'esposa o companya que consent la fecundació assistida de la que serà la mare biològica es determini directament afecta els mitjans de determinació de la filiació.

Tanmateix, davant dels pronoms *qui, el qual, tots, tothom, algú, ningú, cada u / cadascú* i *qualsevol* l'ús de la preposició *a* és optatiu. En aquests casos, en els textos parlamentaris escrivim el CD amb la preposició.

~ Durant la fase de preparació de l'exposició oral, l'estudiant no pot veure ningú ni parlar amb ningú, excepte amb l'examinador.

✓ Durant la fase de preparació de l'exposició oral, l'estudiant no pot veure a ningú ni parlar amb ningú, excepte amb l'examinador.

També s'ha d'escriure la preposició *a* davant de quantificadors i indefinits en plural usats com a pronom (*molts, pocs, bastants, uns quants, uns, uns altres, més d'un, etc.*).

Aquesta mesura afecta a molts.

III.10.2. Les preposicions *a* i *de*

Les preposicions *a* i *de* introdueixen complements de règim preposicional d'alguns substantius i adjectius que sovint presenten vacil·lacions pel que fa a la selecció de la preposició. Alguns d'aquests substantius i adjectius prefereixen la preposició *de*, com en el cas de *diferent de*.

~ la prova de les relacions sexuals de la mare amb un home diferent al demandat

✓ la prova de les relacions sexuals de la mare amb un home diferent del demandat

En altres casos, a l'hora de seleccionar una preposició o l'altra s'ha de tenir en compte el context i mirar d'evitar ambigüitats.

la proposta de resolució de rebuig dels actes de violència contra les dones

El Parlament de Catalunya expressa el seu rebuig als actes de violència contra les dones

III.10.3. Les preposicions *a* i *en*

III.10.3.1. Indicacions de lloc

Emprem la preposició *a* en els casos següents:

a) Davant de topònims.

a Barcelona

a l'Empordà

b) Davant de l'article definit.

a la plaça

a la lleixa

al riu

c) Davant de l'adjectiu i pronom interrogatiu *quin*.

si hom no sap a quina localitat viu el beneficiari

d) Amb locucions com *a casa, a taula, a palau*.

Emprem la preposició *en* en els casos següents:

a) Davant de noms de lloc sense determinant.

en habitatges diferents

en zones protegides

b) Davant de noms de lloc amb valor social, temporal o històric.

en la Barcelona del segle XIX

en l'Europa de demà

c) Davant de l'article indefinit i davant d'indefinites, quantitatius, demostratius i relatius.

en un barri perifèric

en alguns dels municipis afectats

en altres administracions

en moltes platges

en aquesta comarca

a l'establiment en el qual hagi adquirit els drets

d) En designacions de lloc en sentit figurat.

en la Llei 1/2010

en el Decret 331/2010

en el preàmbul

en la reunió

e) Si l'ús de la preposició *a* pot originar ambigüitat.

escriure [una columna] en el diari

Diferent de:

escriure [una carta] al diari

II.10.3.2. Indicacions de temps

Emprem la preposició *a* per a indicar:

a) Les parts del dia.

[a la matinada](#)
[al vespre](#)

Vegeu també [II.2.4.2. Les hores](#).

b) Els mesos, tant si va el nom del mes tot sol com si va acompanyat d'un modificador restrictiu, i les estacions.

[al setembre](#)
[al setembre del 2021](#)
[a l'estiu](#)

També emprem la preposició *a*, si escau, quan el nom del mes està introduït per l'expressió *el mes de*, encara que, per raons de concisió, és preferible evitar aquesta expressió.

✘ El període de sessions es reprèn [el setembre](#).
~ El període de sessions es reprèn [al mes de setembre](#).
✓ El període de sessions es reprèn [al setembre](#).

c) Els segles.

[els estatuts aprovats al segle XX](#)

Emprem la preposició *en* quan la indicació de temps té un valor duratiu, és a dir, quan la preposició té un sentit equivalent a *durant*.

[en un termini de tres mesos](#)
[en els dies assenyalats](#)
[en les vacances parlamentàries](#)

Per a indicar els anys és correcte l'ús de la preposició *en*, però en els textos parlamentaris els escrivim preferentment sense preposició i sense l'expressió *l'any*.

~ en 2010
~ l'any 2010
✓ el 2010

Els complements circumstancials de temps en què la preposició és optativa els escrivim sense preposició.

~ els beneficis obtinguts [en els](#) darrers cinc anys
✓ els beneficis obtinguts [els](#) darrers cinc anys

Vegeu també [III.10.14. Les preposicions en l'expressió del temps](#).

III.10.3.3. Preposicions regides pel verb

L'ús de les preposicions *a* o *en* pot venir determinat pel règim verbal. En aquest cas, la preposició seleccionada pel verb preval sobre els altres criteris de selecció, com ara la presència d'un article definit o indefinit.

~ un túnel que permeti accedir en aquesta vall

✓ un túnel que permeti accedir a aquesta vall

~ el control de la plaga repercuteix als boscos de la comarca

el control de la plaga repercuteix en els boscos de la comarca

Vegeu també [l'annex 2 \(Règims verbals\)](#).

III.10.4. Les preposicions *amb* i *en*

Per a designar el vehicle amb el qual es fa un desplaçament, es poden fer servir les preposicions *amb* i *en*. En els textos parlamentaris hi fem preferentment la preposició *amb*.

~ facilitar els desplaçaments en bicicleta

✓ facilitar els desplaçaments amb bicicleta

III.10.5. Les preposicions *com* i *com a*

III.10.5.1. Valor comparatiu i valor delimitatiu

Emprem la forma simple *com* per a expressar el valor comparatiu ('com si fos'), i la forma composta *com a*, per a expressar el valor delimitatiu ('en qualitat de, com escau a').

han provocat una certa tendència a percebre aquest tribut com un impost que grava en excés les herències

b) Que l'entitat no tingui com a activitat principal, en els termes que estableix l'article 12, la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari.

La forma *com a*, però, s'empra solament davant de substantius i adjectius, precedits o no d'adverbi. Davant de les altres categories lèxiques s'empra *com*, fins i tot amb valor delimitatiu.

Es tracta que no sempre calgui la incapacitació i la constitució formal de la tutela, que es configura com una mesura de protecció.

III.10.5.2. Usos de la locució prepositiva *com a*

Alguns verbs, com *considerar*, *elegir*, *escollir*, *designar* i *nomenar*, van seguits d'un complement que pot ésser introduït per la locució prepositiva *com a*. En els textos parlamentaris escrivim aquests complements sense la locució prepositiva.

~ La diputada ha estat designada com a senadora.

✓ La diputada ha estat [designada senadora](#).

Els verbs *treballar* i *qualificar* no han d'anar seguits de la locució prepositiva *com a*, sinó de la preposició *de*.

~ una proposta que els municipis [van qualificar com a inoportuna](#)

✓ una proposta que els municipis [van qualificar d'inoportuna](#)

Vegeu també, pel que fa a l'ús de la preposició amb els verbs a què fa referència aquest apartat i amb el verb *renunciar*, les entrades respectives en [l'annex 2 \(Règims verbals\)](#).

III.10.6. La preposició *de* en combinació amb adjectius quantitatius

Alguns adjectius quantitatius admeten la intercalació de la preposició *de* entre l'adjectiu i el nom que el segueix. En els textos parlamentaris, podem emprar la preposició *de* darrere les formes masculines dels adjectius *molt*, *bastant*, *quant* i *tant*.

Fa [molt de temps](#) que es constata la necessitat de fer una reforma legislativa.

Vegeu també, amb relació als usos de la preposició *de*, [III.1.1.5. Construccions amb infinitiu. De + \[infinitiu\] en oracions subordinades d'infinitiu](#).

III.10.7. La preposició *davant*

La preposició *davant* s'empra sovint d'una manera abusiva, calcant l'ús de la preposició *ante* en el llenguatge juridicoadministratiu espanyol. Sempre que hi hagi una altra preposició més precisa que permeti evitar aquest ús abusiu de *davant*, hem d'emprar preferentment aquella preposició.

~ Totes les persones estan legitimades per a [exigir davant les administracions públiques](#) de Catalunya el compliment de la legislació de patrimoni històric.

✓ Totes les persones estan legitimades per a [exigir a les administracions públiques de Catalunya el compliment de la legislació de patrimoni històric](#).

Nogensmenys, cal tenir en compte que l'ús de *davant* és adequat quan té el sentit de 'en presència de'.

[han de comparèixer davant el jutge o jutgessa](#)

També emprem la preposició *davant* per a indicar l'òrgan al qual es presenta un recurs.

[Contra aquesta resolució es pot presentar un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional](#).

III.10.8. Les preposicions *damunt* i *sobre*

Denotant posició o situació, fem servir la preposició *damunt*. En sentit figurat, però, usem *sobre*.

[La persona que enderroca una construcció carregada damunt la paret mitgera l'ha de deixar en l'estat adequat per a la utilització futura](#).

la facultat de construir una planta o més, damunt o davall de l'immoble gravat
l'establiment d'un impost sobre els hidrocarburs
El programa s'ha d'elaborar sobre unes bases fermes.

No obstant això, fem la locució *per damunt de* tant amb sentit espacial com amb sentit figurat.

fer una producció per damunt dels límits que estableix l'autorització sanitària corresponent
La policia no està per damunt de les lleis.

III.10.9. Les formes *dins* i *dintre*

Emprem preferentment la forma *dins*.

la col·laboració dels organismes i les administracions públiques implicats dins llurs àmbits competencials

III.10.10. Les formes *entre* i *d'entre*

La locució *d'entre* s'origina quan un sintagma preposicional començat amb *entre* fa funció de complement nominal o de complement d'un verb de règim preposicional. Si fa de complement nominal, cal mantenir les dues preposicions.

~ Les infraccions se sancionen amb una multa entre 50 i 500 euros.

✓ Les infraccions se sancionen amb una multa d'entre 50 i 500 euros.

Si el sintagma fa de complement d'un verb de règim preposicional, l'omissió de *de* pot canviar el sentit de la frase:

rescatar el quadre d'entre les flames

(= el quadre era al mig de les flames.)

rescatar el quadre entre les flames

(= anar pel mig de les flames per a rescatar-lo.)

En llenguatge normatiu, també s'ha d'emprar la locució prepositiva *d'entre* amb els verbs *designar*, *elegir*, *nomenar* i *proposar* per a fer referència a la provisió d'un càrrec a partir d'un determinat contingent de persones. No és recomanable usar la preposició simple *entre* en aquests casos, perquè es podria entendre que té valor locatiu.

~ El Ple del Consell és integrat per onze membres, nomenats pel Parlament entre persones de prestigi reconegut en l'àmbit cultural.

✓ El Ple del Consell és integrat per onze membres, nomenats pel Parlament d'entre persones de prestigi reconegut en l'àmbit cultural.

III.10.11. Preposicions procedents d'adverbis de lloc

Alguns adverbis de lloc habilitats com a preposicions (*damunt, davall, dalt, davant, darrere, dins, fora*) admeten l'addició de la preposició *de* (*damunt de, davall de...*). L'ús d'aquesta preposició és optatiu. En els textos parlamentaris fem preferentment les dites preposicions de lloc sense la preposició *de* quan van seguides d'article o d'algun altre determinant.

c) Establir un mecanisme eficaç de detecció, alerta precoç i resposta ràpida davant els perills i riscos potencials per a la salut.

j) Gestionar els recursos econòmics, autoritzar les despeses i ordenar els pagaments dins els límits que estableix el Consell d'Administració.

III.10.12. Usos de les preposicions *per* i *per a*

III.10.12.1. *Per* i *per a* davant d'infinitiu amb valor final

Davant una oració d'infinitiu amb sentit de finalitat fem la preposició *per a*.

Aquesta llei el faculta per a intervenir en les relacions amb els educadors.

En els textos parlamentaris, alguns dels casos habituals d'oracions finals d'infinitiu introduïdes per la preposició *per a* són les que depenen de perífrasis d'obligació o de possibilitat i les que modifiquen un substantiu, un adjectiu o un adverbi.

L'autoritat judicial ha de nomenar una altra persona per a exercir el càrrec.

L'empresa organitzadora pot demanar autorització per a actuar.

l'aptitud per a exercir càrrecs tutelars

una maduresa intel·lectual i emocional suficient per a comprendre l'abast de la intervenció

si la persona requerida no té prou coneixement per a intervenir en el procediment

Tanmateix, com a excepció, si el subjecte és un agent i l'oració final fa referència a la intenció del mateix subjecte de fer una determinada acció, fem la preposició *per*. En aquests casos, la preposició es podria substituir per *perquè* + [voler]

Aquestes persones treballen per sortir de la situació d'exclusió social en què es troben. [=perquè volen sortir]

El Govern va reorganitzar l'Administració per acostar-la als ciutadans. [=perquè volia acostar-la]

III.10.12.2. *Per* davant d'infinitiu amb valor causal

Les oracions causals amb *per* presenten restriccions i en alguns casos són forçades. En els textos parlamentaris les evitem.

~ les persones sancionades per reincidir en una mateixa falta

✓ les persones sancionades perquè han reincidit en una mateixa falta

III.10.12.3. Les preposicions *per* i *per a* en complements de règim

Alguns verbs (*apostar, esforçar-se, lluitar, vetllar, etc.*) i substantius (*campanya, iniciativa, interès, lluita, respecte, etc.*) regeixen la preposició *per*, i d'altres (*servir, utilitzar, aprofitar, etc.*) regeixen la preposició *per a*.

[lluitar per la igualtat](#)

un gran [esforç per erradicar l'homofòbia](#)

la [iniciativa](#) legislativa popular [per](#) la renda garantida de ciutadania

[campanya per](#) la llibertat dels presos polítics

materials que [serveixen per a](#) la conscienciació dels joves

III.10.13. Les preposicions *vers* i *envers*

Les preposicions *vers* i *envers* són sinònimes amb els sentits de 'cap a' i 'pels volts de'. En canvi, el sentit de 'en allò que concerneix algú o alguna cosa' és exclusiu de *envers*.

~ Els proveïdors del servei han de formar el personal en el tracte adequat [vers](#) les persones amb discapacitat.

✓ Els proveïdors del servei han de formar el personal en el tracte adequat [envers](#) les persones amb discapacitat.

III.10.14. Les preposicions en l'expressió del temps

L'ús de les preposicions en l'expressió del temps ja s'ha tractat en part en l'apartat [III.10.3.2. Indicacions de temps](#). Tot seguit presentem un quadre sobre l'ús de les preposicions amb cada tipus de període.

Període	Preposició	Exemple
segles	a	al segle XXI
dècades	a	a la dècada dels noranta als anys noranta
anys	sense preposició	el 2009 el 23 de setembre de 2009
estacions	a	a la tardor
mesos	a	a l'octubre a l'octubre del 2009

Per a fer referència a l'inici d'un període, es poden fer servir diverses locucions prepositives: *al començament de*, *a l'inici de*, *a la primeria de*, etc. En comptes de les formes en plural com *a principis de* o *a començaments de*, en els textos parlamentaris fem preferentment la locució *al començament de*.

~ La memòria s'ha de presentar a principis d'octubre.

✓ La memòria s'ha de presentar al començament d'octubre.

Per a fer referència a la part central d'un període, es poden fer servir les locucions prepositives *a mitjan* i *a mig / a mitja*. En comptes de la locució *a mitjans de*, en els textos parlamentaris, fem preferentment *a mitjan*.

~ a mitjans del segle XIX

✓ a mitjan segle XIX

Per a fer referència a la fi d'un període, es poden usar diverses locucions prepositives: *a la fi de*, *a la darrera de*, *a l'acabament*, *a les acaballes de*, *al final de*, etc. No és recomanable l'expressió *a finals de*. En els textos parlamentaris, fem preferentment la locució *a la fi de*.

~ a finals de la IX legislatura

✓ a la fi de la IX legislatura

III.10.15. Coincidència de preposicions

En general, hem d'evitar la coincidència de preposicions quan dona lloc a frases estranyes. Això es pot aconseguir, segons el cas, canviant el mot que determina el règim de la preposició, repetint el verb, emprant un verb sinònim, emprant el comodí *fer-ho* o cercant una manera alternativa de redactar la frase.

~ La tutela l'exerceix una sola persona, llevat d'en els casos següents.

✓ La tutela l'exerceix una sola persona, excepte en els casos següents.

~ La notificació ha de fer referència als destinataris i al concepte de la subvenció, a més de a l'import total percebut.

✓ La notificació ha de fer referència als destinataris i al concepte de la subvenció, a més de fer referència a l'import total percebut.

✓ La notificació ha de fer referència als destinataris i al concepte de la subvenció, a més de fer-ho a l'import total percebut.

✓ La notificació ha de fer referència als destinataris i al concepte de la subvenció, i també a l'import total percebut.

Vegeu també [III.10.10. Les formes *entre* i *d'entre*](#).

En les enumeracions de preposicions seguides del mateix sintagma nominal, hem de repetir aquest sintagma amb cada preposició.

~ Un govern del i per al poble

✓ Un govern del poble i per al poble

Vegeu també [II.2.4. L'expressió del temps](#) i [III.8.3. Les expressions de freqüència i de repetició](#).

III.11. Les conjuncions

En [l'annex 4 \(Locucions conjuntives\)](#), es recull una llista comentada de les locucions conjuntives més freqüents en els textos parlamentaris.

III.11.1. Les conjuncions *i* i *o*

III.11.1.1. Concordança de nombre en les coordinacions amb la conjunció *i*

Quan tenim dos o més elements coordinats amb la conjunció *i*, el verb que té per subjecte els elements coordinats, d'una banda, i els adjectius i els altres complements que fan referència als elements coordinats, de l'altra, hi han de concordar en plural.

* d'acord amb el que estableix aquest article i la disposició transitòria

✓ d'acord amb el que estableixen aquest article i la disposició transitòria

* la permanent actualització i depuració

✓ l'actualització i la depuració permanents

III.11.1.2. Concordança de nombre en les coordinacions amb la conjunció *o*

Quan tenim dos o més elements coordinats amb la conjunció *o*, amb valor d'alternativa, el verb que té per subjecte els elements coordinats hi ha de concordar en singular, mentre que els adjectius i els altres complements que fan referència als elements coordinats hi han de concordar en plural.

~ El partit polític o la coalició electoral tenen un termini de quinze dies per a recórrer contra aquesta decisió.

✓ El partit polític o la coalició electoral té un termini de quinze dies per a recórrer contra aquesta decisió.

En el cas dels adjectius que fan referència a diversos substantius, el fet de posar-los en singular podria generar ambigüïtat, car podria fer pensar que només fan referència al darrer substantiu. Per això, en aquest cas, la concordança de nombre la fem en plural.

~ l'acció o l'omissió constitutiva de falta

✓ l'acció o l'omissió constitutives de falta

Lògicament, si el subjecte és format per dos o més elements amb un adjectiu que hi concorda en plural, aquesta marca de plural de l'adjectiu arrossega el verb cap a la concordança en plural.

[l'acció o l'omissió constitutives de falta són sancionades amb una multa](#)

III.11.1.3. Concordança de gènere en les coordinacions amb les conjuncions *i* i *o*

Si els elements coordinats són de diferent gènere, la concordança s'ha de fer en masculí.

✘ Els informes i les propostes són elevades al Govern.

✓ Els informes i les propostes són elevats al Govern.

✘ actes o operacions prohibides

✓ actes o operacions prohibits

En els casos en què pugui haver-hi ambigüïtat sobre l'abast de l'adjectiu, és a dir, que hi pugui haver dubtes sobre si l'adjectiu afecta solament el darrer substantiu o afecta tots els substantius coordinats, és preferible posar el substantiu femení al darrere seguit de l'adjectiu en masculí. D'aquesta manera és ben clar que l'adjectiu s'aplica a tots els elements coordinats.

~ les propostes i els informes elevats al Govern

✓ els informes i les propostes elevats al Govern

III.11.1.4. Ús de la combinació *i/o*

La combinació de conjuncions amb la barra inclinada (*i/o*) crea ambigüïtat i inconcreció. S'ha de substituir per una conjunció o per l'altra, segons que es vulgui remarcar una relació d'alternativa (*o*) o d'addició (*i*) entre els diversos elements.

~ Un terç ha d'ésser integrat per membres i/o funcionaris de la mateixa corporació.

✓ Un terç ha d'ésser integrat per membres o funcionaris de la mateixa corporació.

~ pel que fa als usos turístics i/o esportius

✓ pel que fa als usos turístics i als esportius

Si es vol remarcar que tant pot ésser qualsevol de les dues opcions com ambdues alhora, es pot indicar de manera explícita.

~ per mitjà de l'ús del llenguatge mimic i/o subtítolacions

✓ per mitjà de l'ús del llenguatge mimic, de subtítolacions o d'ambdós recursos alhora

III.11.1.5. Ús indegut de *o* en comptes de *i*

Cal anar amb compte amb les enumeracions d'elements que es clouen amb una conjunció *o*, que indicaria alternativa, quan en realitat el que es vol és indicar l'addició

dels diversos elements sense excloure'n cap, cosa que requereix l'ús de la conjunció *i*.

~ Les entitats afectades formen un ampli espectre de la planta administrativa: Servei Català de la Salut, Servei Meteorològic de Catalunya, Institut Cartogràfic de Catalunya, Institut Geològic de Catalunya, Agència de l'Habitatge de Catalunya, Aeroports de Catalunya, Entitat Autònoma de Jocs i Apostes, Institut Català de l'Energia o Consell de Relacions Laborals.

✓ Les entitats afectades formen un ampli espectre de la planta administrativa: Servei Català de la Salut, Servei Meteorològic de Catalunya, Institut Cartogràfic de Catalunya, Institut Geològic de Catalunya, Agència de l'Habitatge de Catalunya, Aeroports de Catalunya, Entitat Autònoma de Jocs i Apostes, Institut Català de l'Energia i Consell de Relacions Laborals.

~ f) Exercir qualsevol altra funció necessària per a la direcció de l'administració de l'Institut i les que li deleguin el Consell d'Administració o la presidència del Consell d'Administració.

✓ f) Exercir qualsevol altra funció necessària per a la direcció de l'administració de l'Institut i les que li deleguin el Consell d'Administració i la presidència del Consell d'Administració.

Part IV. Lèxic, terminologia i noms propis

Per a ampliar la informació que conté aquesta part IV, vegeu també l'apartat 4 («Lèxic i terminologia») del [Manual de titulacions](#).

IV.1. Derivació

IV.1.1. Noms d'operacions tècniques

S'ha d'evitar de formar els noms d'operacions tècniques o industrials per mitjà de la nominalització de la forma masculina del participi passat, és a dir, amb la terminació *-at*. La formació genuïna es fa a partir del participi passat femení, amb la terminació *-ada*, però sovint aquestes formes populars tenen connotacions de cosa casolana o tradicional, la qual cosa provoca formes paral·leles, de pretensió més culta o tècnica, però que es formen sovint com a calc de les formes castellanques corresponents (*rentada*, *rentat* / *lavado*). Si la derivació tradicional a partir del participi femení no és adequada al registre, cal emprar algun dels sufixos cultes que serveixen per a indicar accions o operacions tècniques (*-atge*, *-ció*, *-ment*, *-(d)ura*), tenint en compte les propostes del Termcat.

- ~ moldejat en fundició
- ✓ [emmotllament en fosa](#)
- ~ [laminat](#) en calent
- ✓ [laminatge en calent](#)
- ~ [forjat](#) amb martells
- ✓ [forja amb martells](#)
- ~ [fornejat](#) de productes ceràmics
- ✓ [enforjada](#) de productes ceràmics
- ~ [assecat](#) de gra
- ✓ [assecatge de gra](#)
- ~ [afinat](#) de metalls
- ✓ [afinament de metalls](#)

IV.1.2. Noms d'accions

Hi ha casos en què el nom d'una acció es pot expressar amb un substantiu format afegint el sufix *-ment* al verb o amb un altre substantiu de la mateixa família que sovint és polisèmic. En aquests casos, per raons de precisió, és preferible emprar el substantiu format amb el sufix *-ment* i reservar l'altre mot per als altres sentits. Per exemple, preferim emprar el terme *millorament* per a referir-nos a l'acció de millorar' i reservar *millora* per al 'fet de millorar' i 'allò en què quelcom millora'.

- ~ donar assessorament i suport a les iniciatives de [millora](#) en els centres educatius

- ✓ donar assessorament i suport a les iniciatives de [millorament](#) en els centres educatius
- ~ donar suport al [reequilibri](#) financer dels municipis
- ✓ donar suport al [reequilibrament](#) financer dels municipis

IV.1.3. Adjectius referits a col·lectius formats amb el sufix *-al*

Cal evitar l'ús dels adjectius col·lectius formats a partir del sufix *-al*.

- ~ aquest col·lectiu [funcionarial](#)
- ✓ aquest col·lectiu [de funcionaris](#)

IV.1.4. Adjectius formats amb el sufix *-ari*

Alguns adjectius formats amb el sufix *-ari* s'usen erròniament amb la terminació *-ar*, com és el cas de *aviar* i dels derivats de *disciplinari* (*interdisciplinari*, *pluridisciplinari*).

- * L'organització del personal professional de serveis socials ha de seguir un criteri [interdisciplinar](#) per a oferir una atenció integrada.
- ✓ L'organització del personal professional de serveis socials ha de seguir un criteri [interdisciplinari](#) per a oferir una atenció integrada.

IV.1.5. Adjectius derivats de noms propis estrangers

Els derivats de noms propis estrangers conserven, generalment, la grafia de l'arrel del nom propi en la llengua d'origen.

- [shakespearità](#)
- [un toc bachià](#)

IV.1.6. Verbs formats amb el sufix *-ejar*

Cal fer atenció als verbs derivats amb el sufix *-ejar* perquè sovint responen a un calc dels verbs formats en espanyol amb el sufix *-ear*. En molts de casos, aquests verbs, en català, com en les altres llengües romàniques, es formen simplement afegint la terminació d'infinitiu al nom del qual deriven.

- ~ [formatejar](#) un disc
- ✓ [formatar](#) un disc

IV.1.7. Prefixos *extra-*, *inter-*, *intra-* i *supra-*

Cal evitar l'abús dels mots formats amb els prefixos *extra-*, *inter-*, *intra-* i *supra-* quan es poden substituir per solucions més naturals i no es tracta de termes fixats.

- ~ les condicions sanitàries de la gestió [intracentres dels residus sanitaris](#)
- ✓ les condicions sanitàries de la gestió [dels residus sanitaris dins els centres](#)

També cal evitar de confondre el significat d'aquests prefixos: *inter-* 'entre', *intra-* 'dins', *extra-* 'fora' i *supra-* 'sobre'.

~ Excepcionalment, hi pot haver zones d'àmbit [intercomarcal](#).

✓ Excepcionalment, hi pot haver zones d'àmbit [supracomarcal](#).

Així mateix, s'han d'evitar les coordinacions de prefixos. Per raons de formalitat, és preferible d'emprar els mots complets, encara que pugui resultar una mica repetitiu.

~ L'Estat només es reserva la seguretat pública de [caràcter extra i supracomunitari](#).

✓ L'Estat només es reserva la seguretat pública de [caràcter extracomunitari i supracomunitari](#).

IV.1.8. Els prefixos a- privatiu i co-

Quan els prefixos a- (amb valor privatiu) i co- s'afegeixen a un mot començat per *r*, es duplica la *r*.

[arrítmia](#)

[corresponsable](#)

Vegeu també [V.1.10.1.4. El guionet en casos d'homonímia](#).

IV.1.9. Els prefixos que precedeixen sintagmes lexicalitzats, locucions o mots amb guionet

De conformitat amb l'Acord de la Secció Filològica de l'IEC del 14 de maig de 2021, escrivim els prefixos que precedeixen sintagmes lexicalitzats, locucions o mots amb guionet separats del mot que precedeixen.

[ex alt càrrec](#)

[manifestació pro dret de vaga](#)

[actitud anti nord-americana](#)

Tanmateix, si el prefix forma amb el primer component del sintagma una unitat lèxica preexistent, l'escrivim aglutinat amb aquest primer component.

[exdirector general](#)

[subdirectora general](#)

[vicesecretària primera](#)

Per a més informació sobre l'ús del prefix ex- en textos parlamentaris, vegeu l'apartat 5.2.1.a del *Manual de titulacions*.

Vegeu també [V.1.10.1.4. El guionet en casos d'homonímia](#).

IV.2. Composició

IV.2.1. Compostos sintagmàtics [substantiu] + [substantiu]

Els compostos sintagmàtics nominals formats per dos substantius en aposició fan el plural flexionant el primer substantiu.

decrets llei

contractes programa

concursos oposició

Vegeu també [III.3.2.1. Substantius habilitats com a adjectius](#).

Un cas diferent és el dels compostos sintagmàtics que fan referència a càrrecs, en què entre els dos components s'estableix una relació de coordinació. En aquest cas, la flexió de nombre i gènere afecta ambdós elements.

magistrats jutges

alcaldessa presidenta

Vegeu també [V.1.10.1. El guionet en mots formats per composició o prefixació](#).

IV.2.2. Compostos [adjectiu] + [adjectiu] (compostos a la manera culta)

Cal evitar l'abús de mots compostos a la manera culta formats per dos adjectius en què el primer adopta una forma acabada en *-o*, com si fos un prefix. En aquests casos, sovint és més natural i entenedora la mera coordinació dels adjectius.

~ valors ecologicambientals

✓ valors ecològics i ambientals

~ la situació economicofinancera

✓ la situació econòmica i financera

Vegeu també [V.1.10. El guionet](#).

IV.3. Noms propis

IV.3.1. Institucions

La taula següent recull algunes institucions el nom de les quals té formes correferents que cal evitar. Els claudàtors assenyalen formes optatives segons el context.

Formes preferents	Correferents
Administració [general] de l'Estat	Administració central
Consell General d'Aran	Conselh Generau d'Aran
Govern [de la Generalitat / de Catalunya]	Consell Executiu / Govern català
Govern de l'Estat / Govern d'Espanya	Govern central / Govern espanyol
Parlament [de Catalunya]	cambrà

Tribunal Constitucional	Alt Tribunal
-------------------------	--------------

Vegeu també [V.4.2.2. Institucions, organismes i entitats](#).

IV.3.2. Òrgans de l'Administració i polítics

A l'hora de citar els òrgans de l'Administració, cal tenir en compte que a vegades el nom de l'òrgan no en deixa clara l'adscripció. En aquests casos, per a evitar la confusió, convé completar-lo amb la indicació de l'adscripció.

~ f) Comparèixer davant la Comissió d'Empresa i Ocupació per a presentar-hi l'informe tècnic.

✓ f) Comparèixer davant la [Comissió d'Empresa i Ocupació del Parlament](#) per a presentar-hi l'informe tècnic.

~ l'acord amb la Direcció General de la Funció Pública sobre la capacitat lingüística dels funcionaris

✓ l'acord amb la [Direcció General de la Funció Pública de l'Estat](#) sobre la capacitat lingüística dels funcionaris

Quan s'afegeix un element per a aclarir l'adscripció d'un òrgan, s'ha d'anar amb compte que l'element afegit no pugui ésser interpretat com a part del nom de l'òrgan.

~ la creació de l'Intergrup de Població, Desenvolupament i Salut Reproductiva del Parlament de Catalunya

✓ la creació [com a intergrup parlamentari](#) de l'Intergrup de Població, Desenvolupament i Salut Reproductiva

IV.3.3. Òrgans parlamentaris

IV.3.3.1. Membres de la Mesa del Parlament

Els noms dels càrrecs dels membres de la Mesa del Parlament són els següents:

- el president o presidenta del Parlament
- el vicepresident primer/segon o vicepresidenta primera/segona del Parlament
- el secretari primer/segon/tercer/quart o secretària primera/segona/tercera/quarta de la Mesa [del Parlament]

✓ [Glòria Freixa i Vilardell, secretària primera de la Mesa](#)

IV.3.3.2. Grups parlamentaris

Els noms oficials dels grups parlamentaris són els que aquests han fet constar a l'inici de la legislatura en un escrit presentat a la Mesa del Parlament, llevat del Grup Mixt,

que rep aquest nom del Reglament del Parlament. Cal anar amb compte de citar-los fidelment.

Els noms dels grups parlamentaris de la xv legislatura són:

- Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar
- Grup Parlamentari de Junts
- Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
- Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya
- Grup Parlamentari de VOX en Cataluña
- Grup Parlamentari Comuns
- Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra
- Grup Mixt

Pel que fa a l'establiment de la denominació d'òrgans parlamentaris, vegeu [II.3.2.2.10. Resolucions de creació de comissions, subcomissions i grups de treball](#).

IV.3.4. Organismes i empreses

Per a referir-se a organismes o empreses públics o privats, s'ha d'evitar d'emprar marques o logotips; és preferible de fer servir la denominació oficial.

~ Acció

~ Acció 10

✓ [Agència de Suport a l'Empresa Catalana](#)

IV.3.5. Topònims

IV.3.5.1. Topònims catalans i occitans

Les obres de referència per a l'ús dels topònims són: el *Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya* i la Base toponímica de Catalunya, de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, els documents de toponímia de la Societat d'Onomàstica i de l'Institut d'Estudis Catalans i, especialment per als topònims estrangers, el *Nomenclàtor mundial* (<https://nomenclator-mundial.iec.cat/>) i, subsidiàriament, l'*Atlas universal català* i la versió en línia de la *Gran enciclopèdia catalana* (*Enciclopèdia.cat*). També es pot consultar la *Guia de topònims i gentilicis* elaborada pel Departament d'Assessorament Lingüístic del Parlament de Catalunya amb l'assessorament de l'Oficina d'Onomàstica de l'Institut d'Estudis Catalans (<https://www.parlament.cat/document/intrade/6281>) o la informació del portal ésAdir, que conté molta informació sobre exotopònims (<http://esadir.cat/toponims/altrestoponims/estats>).

Emprem la denominació oficial catalana dels municipis dels Països Catalans que en tinguin. Els municipis dels Països Catalans que no tinguin denominació oficial en català, com ara els de la Catalunya del Nord, s'han d'escriure amb llur forma catalana, encara que no sigui oficial.

Els topònims d'Aran s'han d'escriure amb llur forma oficial occitana. Els topònims de la resta d'Occitània s'han d'escriure amb la forma tradicional catalana, si en tenen. Si no tenen forma tradicional catalana, s'ha d'emprar el nom occità.

IV.3.5.2. L'expressió de la comarca

Quan citem per primera vegada en un text un municipi dels Països Catalans, n'hem d'especificar la comarca entre parèntesis.

No cal especificar la comarca, però, en els casos següents:

a) Quan el nom de la comarca deriva del nom de la població.

~ Girona (Gironès)

✓ [Girona](#)

b) Quan el nom de la població inclou el nom de la comarca.

~ Sant Fruitós de Bages (Bages)

✓ [Sant Fruitós de Bages](#)

Cal anar amb compte amb els noms de poblacions que inclouen el nom d'una comarca altra d'aquella a la qual pertanyen oficialment.

[Cassà de la Selva \(Gironès\)](#)

[Fornells de la Selva \(Gironès\)](#)

[Romanyà de la Selva \(Baix Empordà\)](#)

c) Quan el context en què apareix el nom de la població ja deixa clara la comarca a què pertany.

Quan el text fa referència a un indret o un nucli de població inferior al municipi, se n'ha d'especificar el municipi i, si escau, la comarca.

[les Ventalles, al municipi d'Ulldecona \(Montsià\)](#)

[el barri del Clot, de Barcelona](#)

No especifiquem les comarques quan s'esmenten paratges, zones o infraestructures compresos en més d'una comarca.

[el massís del Montseny](#)

[el canal Xerta-Sénia](#)

Totes les comarques duen article, llevat d'Osona. Quan s'esmenten entre parèntesis o en llistes o taules, no hi posem l'article.

En el cas d'Aran, emprem preferentment el topònim *Aran*, sense article, que és el que designa amb caràcter general aquesta entitat territorial singular.

~El Parlament de Catalunya insta el Govern a defensar per tots els mitjans administratius, jurídics i polítics la llengua i la cultura de la Val d'Aran.

~El Parlament de Catalunya insta el Govern a defensar per tots els mitjans administratius, jurídics i polítics la llengua i la cultura de l'Aran.

✓ El Parlament de Catalunya insta el Govern a defensar per tots els mitjans administratius, jurídics i polítics la llengua i la cultura d'Aran.

Quan es fa referència a dues comarques que comparteixen part del nom perquè pertanyen a una mateixa àrea geogràfica, s'han d'esmentar ambdues amb el nom complet o, segons el context, amb la part del nom que les engloba.

~ els Pallars

~ els dos Pallars

~ el Pallars Jussà i Sobirà

✓ el Pallars Jussà i el Pallars Sobirà

✓ el Pallars

IV.3.5.3. Fórmules eufemístiques

Per raons de precisió i de seguretat jurídica, s'han d'evitar les fórmules eufemístiques referides a determinades demarcacions administratives, com per exemple les províncies. És preferible emprar la denominació corresponent a la divisió administrativa oficial.

~ les comarques de Barcelona

~ la demarcació de Barcelona

✓ la província de Barcelona

IV.3.5.4. Els exotopònims

Els topònims de fora del domini lingüístic català s'han d'escriure en català si tenen forma tradicional catalana. Altrament, s'han d'escriure en llur llengua d'origen.

Quan s'esmenta un municipi de l'Estat espanyol, fora de l'àmbit lingüístic català, se n'ha d'especificar la comunitat autònoma, entre parèntesis, sense l'expressió «Comunitat Autònoma de». En el cas de les capitals de província, no cal indicar-hi la comunitat autònoma. Si s'esmenta un indret o un nucli de població inferior al municipi, se n'ha d'especificar el municipi i, entre parèntesis, la comunitat autònoma.

[Alcobendas \(Madrid\)](#)

[Conca](#)

Pel que fa als pobles i ciutats de la resta del món, se n'ha d'especificar el país o l'estat, entre parèntesis. Aquesta especificació té per finalitat ajudar a situar el topònim; per tant, en els casos en què aquest sigui molt conegut, aspecte que s'ha de valorar en cada cas, no cal indicar-ne el país o estat. Entenem que, en general, les capitals d'estat no necessiten anar acompanyades del nom de l'estat.

[Montpeller](#)

[Lisboa](#)

[Viana do Castelo \(Portugal\)](#)

Amb relació a l'ús de l'article determinat davant de noms de països i regions, respectem l'ús tradicional en català i seguim, en general, el criteri establert per l'*Enciclopèdia catalana*.

[Aragó](#)

[el Brasil](#)

[el Canadà](#)

IV.3.5.5. Els adjectius *tot* i *mig* davant de topònims

Els adjectius *tot* i *mig* es mantenen en masculí davant de noms de ciutats, nacions, etc.

[tot Barcelona](#)

[tot Catalunya](#)

[mig Europa](#)

Però si el topònim va precedit d'article, els adjectius *tot* i *mig* hi concorden en gènere.

[tota la Catalunya del Nord](#)

Pel que fa a l'ús de les majúscules i minúscules en els topònims, vegeu [V.4.2.8. Llocs](#).

Part V. Qüestions convencionals

V.1. La puntuació

En aquest apartat es tracten determinats usos dels signes de puntuació que tenen una certa rellevància amb relació a la redacció dels textos parlamentaris.

L'ús adequat dels signes de puntuació en la redacció dels textos parlamentaris és imprescindible per a garantir-ne la precisió i la comprensió. Un mal ús dels signes de puntuació pot comportar confusions i interpretacions errònies. A vegades una simple coma pot determinar un canvi radical del significat del text. Per tant, cal tenir clar d'antuvi què és el que es vol dir i expressar-ho fent un ús acurat dels signes de puntuació.

Així, és diferent:

Els pares tenen garantit el dret que llurs fills rebin la formació religiosa que vagi d'acord amb llurs conviccions a [les escoles de titularitat pública en les quals l'ensenyament és laic](#).

(El dret només es garanteix en un tipus d'escoles de titularitat pública, aquelles en què l'ensenyament és laic.)

De:

Els pares tenen garantit el dret que llurs fills rebin la formació religiosa que vagi d'acord amb llurs conviccions a [les escoles de titularitat pública, en les quals l'ensenyament és laic](#).

(El dret és garantit en totes les escoles de titularitat pública. En totes les escoles de titularitat pública l'ensenyament és laic.)

V.1.1. El punt

Els enunciats complets dins un paràgraf, és preferible separar-los amb punt i seguit, i no amb punt i coma. El punt i seguit ajuda a visualitzar més clarament l'estructura interna del paràgraf.

Pel que fa a l'ús del punt i a part i els paràgrafs, vegeu [II.3.1.5.1. Criteris generals per a la redacció dels articles](#).

En les remissions, el punt separa els articles dels apartats i els apartats de les lletres.

[l'article 55.2.a](#)

També es posa punt després del número que encapçala un apartat.

1. L'aranès, nom que rep la llengua occitana a Aran, és la llengua pròpia d'aquest territori.

En les enumeracions, posem un punt com a tancament de cada element.

2. Els objectius principals d'aquesta llei són els següents:

- a) Reconèixer, emparar i promoure l'occità.
- b) Regular l'ús oficial de l'occità.
- c) Fomentar i garantir l'ús de l'occità en les administracions.

Els números d'ordre, com els de les lleis i altres normes i els dels anys, no porten punt.

Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Autoritat Metropolitana de Barcelona

Reglament (UE) 1234/2009 de la Comissió

No es posa punt al final de les rúbriques dels articles, els capítols, els títols, etc.

Disposicions addicionals

Primera. Caràcter de la Llei

Aquesta llei té el caràcter de llei de desenvolupament bàsic de l'Estatut i s'integra en el règim especial d'aquest territori a què fan referència els articles 11 i 94 de l'Estatut.

Les abreviatures porten un punt. En les inicials dels noms de persones es deixa un espai després del punt d'abreviació.

J. V. Foix

Les sigles i els símbols, en canvi, s'escriuen sense punt.

BOPC

kg

Vegeu també [V.5.3. Els símbols](#).

En la indicació de les hores, per a separar les hores dels minuts, no fem els dos punts, sinó el punt.

10.30 h

Vegeu també [II.2.4.2. Les hores](#).

V.1.2. El punt i coma

Emprem el punt i coma per a separar elements complexos d'una enumeració que contenen comes internes. Els dos darrers elements de l'enumeració se solen separar amb les conjuncions *i* o *o* precedides d'una coma.

les lleis 7/1991, de 27 d'abril, de filiacions; 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció; 39/1991, de 30 de desembre, de la tutela i les institucions tutelars; 12/1996, de 29 de juliol, de la potestat del pare i de la mare, i 10/1996, de 29 de juliol, d'aliments entre parents

El llibre segon del Codi civil es divideix en quatre títols: el títol I regula la persona física; el títol II, les institucions de protecció de la persona; el títol III, la família, i el títol IV, les altres relacions de convivència.

També fem el punt i coma per a separar elements de la frase que formen clàusules llargues.

Per això, d'una banda, es consideren ineficaces les delacions fetes per un mateix si l'escriptura que les conté s'ha atorgat després d'haver-se instat el procés sobre la seva capacitat o després que el Ministeri Fiscal n'hagi iniciat les diligències preparatòries; i, de l'altra, es legitimen les persones cridades per la llei per a exercir la tutela o el Ministeri Fiscal per a oposar-se judicialment a la designació.

V.1.3. Els dos punts

Els dos punts s'usen per a introduir una nova redacció d'un precepte.

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 16 de la Llei 2/2009, de 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, que resta redactada de la manera següent:

«b) L'adequació a l'Estatut i a la Constitució dels projectes i les proposicions de llei sotmesos a l'aprovació del Parlament, inclosos els tramitats en lectura única.»

També s'empren per a introduir una enumeració.

Aquesta llei és aplicable a les administracions públiques de Catalunya següents:

- a) L'Administració de la Generalitat.
- b) Les entitats que integren l'Administració local.
- c) L'Administració pròpia d'Aran.

I en l'article de definicions:

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

- a) *Aliment*: tota substància destinada al consum humà, incloent-hi les begudes, l'aigua envasada i els xiclets, i també qualsevol component emprat en l'elaboració, la preparació o el tractament de les dites substàncies.
- b) *Perill*: tot agent biològic, químic o físic present en un aliment o en un pinso, o tota condició biològica, química o física d'un aliment o un pinso, que pugui causar un efecte perjudicial per a la salut.

No hem d'emprar els dos punts per a introduir els elements d'un incís si la frase continua després. En aquests casos, és preferible tancar l'incís entre guions.

~ S'empren una etapa d'adequació del dret civil a les noves realitats familiars, en la qual es va combinar la tècnica de les lleis especials: les lleis 7/1991, de 27 d'abril, de filiacions; 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats, i 10/1996, de 29 de juliol, d'aliments entre parents, amb la reforma de la Compilació.

✓ S'empren una etapa d'adequació del dret civil a les noves realitats familiars, en la qual es va combinar la tècnica de les lleis especials –les lleis 7/1991, de 27 d'abril, de filiacions; 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors

[desemparats, i 10/1996, de 29 de juliol, d'aliments entre parents– amb la reforma de la Compilació.](#)

En les indicacions d'escala cartogràfiques, que poden aparèixer en taules i annexos, s'empren els dos punts.

[escala 1:100 000](#)

Pel que fa a la indicació de les hores, vegeu [V.1.1. El punt](#).

V.1.4. Els punts suspensius

En la llengua general, els punts suspensius tenen, entre altres funcions, les d'indicar que una frase és inacabada o que una enumeració no és tancada. D'acord amb els principis de precisió i de seguretat jurídica, aquests usos no són propis dels textos parlamentaris. Hem d'evitar, doncs, les frases incompletes i les enumeracions obertes.

~ S'exclouen d'aquest règim els vehicles, el mobiliari, els aparells [domèstics...](#)

✓ S'exclouen d'aquest règim els vehicles, el mobiliari, els aparells [domèstics i els altres béns mobles destinats a l'ús familiar.](#)

Tanmateix, en alguns documents que fan part de la tramitació legislativa, com els informes de ponència, es poden usar els punts suspensius entre claudàtors per a indicar que s'omet una part d'un precepte esmentat.

[Article 111.1. Objecte i àmbit d'aplicació](#)

[Text presentat](#)

[Aquesta llei té per objecte garantir la defensa i la protecció dels drets dels consumidors i establir, en l'àmbit territorial de Catalunya, els principis i les normes que les han de regir per a millorar llur qualitat de vida.](#)

[Esmenes presentades](#)

[Esmena núm. 4](#)

[De modificació](#)

[G. P. del Partit Popular de Catalunya \(1\)](#)

[«\[...\] consumidors i usuaris en les relacions de consum, i establir, en \[...\]».](#)

V.1.5. La coma

La coma delimita incisos, que poden tenir caràcter explicatiu o d'aposició. Hem de comprovar que l'incís tingui sempre la coma d'obertura i la de tancament, si escau.

[La Llei 8/1990, de 9 d'abril, de modificació de la regulació de la llegítima, ha permès adaptar el dret català a les necessitats presents.](#)

També posem sempre coma davant una oració de relatiu explicativa:

Es modifica l'apartat 5 de l'article 8 de la Llei 1/2007, que resta redactat de la manera següent [...]

Posem coma darrere els connectors textuais que introdueixen frases o paràgrafs.

D'altra banda, les transformacions socials han fet que la família s'entengui més aviat com un àmbit en què el respecte als desitjos individuals dels membres que la componen ocupa un lloc important en la definició del projecte de vida en comú.

Finalment, avui predomina una més gran tolerància envers formes de vida i de realització personal diferents de les tradicionals.

En general, escrivim una coma darrere els complements desplaçats a l'esquerra de la frase, de les oracions subordinades avançades a l'oració principal i dels complements externs que situen la frase (marc, temps, lloc).

En matèria de formes testamentàries, se simplifiquen i s'aclareixen disposicions sobre testaments, codicils i memòries testamentàries.

Malgrat les possibilitats que ofereix la nova regulació, s'assumeix que l'ús amb relació als testaments serà reduït.

En alguns casos, però, es pot prescindir de la coma si aquests complements o oracions són molt curts i l'omissió de la coma no perjudica la claredat de la frase.

D'aquesta manera s'evita introduir un dret de tipus legitimari forçós a favor del vidu.

Una construcció freqüent en els textos parlamentaris és l'oració de participi, que sempre ha d'anar separada de l'oració principal per una coma.

El patrimoni de cadascun dels cònjuges està integrat pels béns que tingui en el moment de l'extinció del règim, una vegada deduïdes les càrregues que els afectin.

No posem mai coma entre el subjecte i el verb, encara que el subjecte sigui molt llarg. Naturalment, sí que hi posem coma si entre el subjecte i el verb hi ha un incís.

Un instrument normatiu tan important com la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea i els altres documents en matèria de consum que aplega el Tractat de Lisboa estableixen expressament que les polítiques de la Unió han de garantir un alt nivell de protecció dels consumidors.

Un instrument normatiu tan important com la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea, que s'ha integrat al Tractat de Lisboa, estableix expressament que les polítiques de la Unió han de garantir un alt nivell de protecció dels consumidors.

V.1.6. Els guions

El guió (–), que no s'ha de confondre amb el guionet (-), s'empra per a encloure incisos, amb el mateix valor que els parèntesis i les comes. Els guions, però, assenyalen un incís més marcat que les comes. En els textos normatius, en general evitem l'ús dels guions, sobretot en l'articulat. Tanmateix, a vegades l'ús dels guions pot ésser útil. Per exemple, quan tenim un incís molt llarg o que inclou altres incisos. En aquest cas, els guions faciliten la visualització de l'estructura de la frase.

Es vol evitar, així mateix, que un nombre molt important de parelles quedin fora de la regulació –segons algunes estimacions, entorn d'un 30% de les parelles heterosexuales existents a Catalunya i un nombre indeterminat de parelles homosexuals– i que les conseqüències de la ruptura s'hagin de determinar acudint a una doctrina jurisprudencial de perfils massa imprecisos.

No posem guió de tancament davant de punt.

V.1.7. Els parèntesis

Els parèntesis, com els guions i les comes, serveixen per a encloure incisos. En els textos parlamentaris reservem els parèntesis per a uns usos determinats: sigles i acrònims, citació de parts d'una norma, les comarques, els noms científics i els anys.

Es crea l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària (ACSA), que es configura com una àrea especialitzada de l'Agència de Salut Pública de Catalunya que actua amb plena independència tècnica.

No es pot impulsar la protecció dels consumidors sense tenir present la coexistència d'altres principis d'igual rellevància, com el de sostenibilitat (articles 4.3 i 45.1) o el de responsabilitat social de l'empresa (article 45.5).

Els projectes de nous establiments comercials vinculats al centre d'alt rendiment que es desenvolupen per mitjà de la modificació puntual del Pla general metropolità al Centre d'Alt Rendiment, de Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental), poden sumar, en conjunt, fins a deu mil metres quadrats de superfície de venda.

El toro (*Bos taurus*) és un animal mamífer amb un sistema nerviós molt proper al de l'espècie humana.

Darrere cada lletra d'una enumeració es posa un parèntesi de tancament.

Els objectius principals d'aquesta llei, relatius a la llengua pròpia de l'Aran, són els següents:

a) Reconèixer-la, emparar-la i promoure-la.

b) Regular-ne l'ús oficial, determinar i fer efectius els drets i deures lingüístics i fomentar-ne l'ús social.

Quan es fa una remissió a una lletra d'una enumeració, no s'hi ha de posar el parèntesi. En aquest cas, la lletra va en cursiva.

Per a iniciar el procediment d'adopció, cal la proposta prèvia de l'entitat pública competent, excepte en els casos a què fan referència l'article 235-32.1.a, b i c i l'article 235-33.

V.1.8. Els claudàtors

Les funcions dels claudàtors (indicar en la reproducció d'un text l'omissió d'algun fragment o la intervenció de qui el reproduïx) no són pròpies dels textos parlamentaris. Els textos s'han de reproduir preferentment sense omissions i sense comentaris, com es fa, per exemple, quan una llei reproduïx els preceptes que es modifiquen d'una altra llei.

Tanmateix, en els informes de ponència es poden emprar els claudàtors per a enclore els punts suspensius amb la funció d'indicar l'omissió d'una part del text reproduït. Vegeu [V.1.4. Els punts suspensius](#).

També s'empren els claudàtors en els textos consolidats de les lleis per a marcar els preceptes derogats.

b) [Proposar al Govern de la Generalitat la creació de noves empreses filials, la dissolució i la liquidació d'empreses filials existents i la inversió o desinversió en altres societats mercantils.](#)

c) [\[derogada\]](#)

d) [Nomenar i separar, a proposta del president o presidenta, el personal directiu de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i de les seves empreses filials.](#)

V.1.9. La barra inclinada

La barra inclinada s'empra en la identificació de les normes, en les quals separa el número d'ordre de l'any de promulgació.

[Reial decret 557/1991, de 12 d'abril, sobre creació i reconeixement d'universitats](#)

[Llei de l'Estat 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil](#)

Cal reservar la barra que indica l'alternança de gèneres exclusivament a les referències a categories en taules de correspondències i llistes.

En els casos en què la forma femenina es forma a partir de la masculina, s'afegeix la terminació femenina a la dreta del mot masculí, seguint el sistema que tradicionalment han utilitzat els diccionaris catalans.

La forma de la terminació femenina depèn de com es forma el mot femení. Si es forma afegint el morfema *-a* a la forma masculina o canviant les terminacions *-e* i *-o* del masculí per *-a*, sense provocar cap altre canvi gràfic en el mot, hem d'afegir la *a* després de la barra inclinada.

[president/a](#)

[uixer/a](#)

[síndic/a](#)

[mosso/a d'esquadra](#)

[arquitecte/a](#)

[psiquiatre/a](#)

En canvi, si la formació del femení provoca altres canvis gràfics, com ara canvis en l'accentuació o l'alternança o la duplicació de consonants, hem d'afegir la terminació femenina a partir de la vocal tònica.

[secretari/ària](#)

[funcionari/ària](#)

lletrat/ada
diputat/ada
interí/ina
filòleg/òloga

Tanmateix, si l'estalvi d'espai obtingut amb la terminació femenina no és significatiu, és preferible d'escriure el mot sencer.

~ soci/òcia
✓ soci/sòcia

En les taules i llistes dels annexos, també es pot fer servir la barra inclinada per a indicar la distribució d'elements.

500 l/ha
2 persones/departament

Cal anar amb compte de no emprar la barra inclinada com a equivalent de *per* amb valor de multiplicació.

* 50 watts hora / 0,31 euros
✓ 50 watts hora per 0,31 euros
✓ 50 watts hora x 0,31 euros

Vegeu també [II.3.1.5.9.5. Referències a butlletins oficials](#) i [III.11.1.4. Ús de la combinació i/o](#).

V.1.10. El guionet

V.1.10.1. El guionet en mots formats per composició o prefixació

V.1.10.1.1. L'adverbi *no*

Els conjunts formats per un substantiu o un adjectiu precedits de l'adverbi *no* s'escriuen amb guionet si estan lexicalitzats:

un pacte de no-agressió
el no-alineament
la no-discriminació

En canvi, si no estan lexicalitzats, s'escriuen sense guionet:

la no confessionalitat de l'Estat
una arma no reglamentària

Vegeu [II.2.2. Nominalitzacions](#).

V.1.10.1.2. Els prefixos davant de noms formats per dos elements

Els prefixos adjuntats a noms formats per dos elements, els escrivim amb guionet.

els ex-alts càrrecs
el vice-primer ministre

Però:

els exconsellers
la vicepresidenta

V.1.10.1.3. Els prefixos davant de mots començats amb majúscula

Els prefixos adjuntats a mots començats amb majúscula, els escrivim amb guionet.

ex-Iugoslàvia

V.1.10.1.4. El guionet en casos d'homonímia

En els casos en què l'adjunció d'un prefix donaria com a resultat una forma homònima d'un altre mot o una grafia detonant, escrivim el prefix separat del mot que precedeix.

les co rectores de la universitat
els ex portadors del virus
la pre ocupació
l'ex exiliat

V.1.10.1.5. El guionet per a evitar grafies detonants

Escrivim amb guionet els prefixos que, adjuntats a un mot sense guionet, donarien lloc a grafies inesperades, sorprenents o difícils de llegir.

el retorn dels ex-exiliats
l'ex-xa de Pèrsia

V.1.10.1.6. Els compostos sintagmàtics formats per dos substantius en aposició

Els compostos sintagmàtics formats per dos substantius en aposició s'escrueixen sense guionet.

contracte programa
concurs oposició
decret llei
bar restaurant
escola taller

Vegeu també [IV.2.1. Compostos \[substantiu\] + \[substantiu\]](#).

V.1.10.2. El guionet per a establir relacions entre termes

El guionet pot tenir una funció prepositiva o conjuntiva quan s'empra per a indicar relacions entre dos termes. Quan compleix aquesta funció s'anomena guionet prepositiu. En els textos normatius no s'ha d'abusar del guionet prepositiu. És preferible d'expressar la relació entre els termes per mitjà de les preposicions i conjuncions pertinents, llevat dels noms d'òrgans, en què el guionet pot ésser útil per raons de concisió.

~ les relacions Generalitat-Estat

✓ les relacions entre la Generalitat i l'Estat

Comissió Bilateral Generalitat-Estat

Els trams de carretera o de línia ferroviària (i els casos anàlegs), evitem d'expressar-los amb guionet. En comptes d'això, fem l'estructura: *entre* [lloc] *i* [lloc].

~ el millorament del tram Prades - Vilanova de Prades de la carretera TV-7005

✓ el millorament del tram entre Prades i Vilanova de Prades de la carretera TV-7005

Els noms fixats de canals i infraestructures anàlogues mantenen el guionet.

el canal Segarra-Garrigues

Un cas diferent és el de llocs, com ara el d'aeroports o estacions de tren o metro, que tenen un nom compost per dos elements units per un guionet. En aquest cas, lògicament, el guionet s'ha de conservar.

l'aeroport de Lleida-Alguaire

Emprem el guionet per a indicar els períodes d'anys. L'any que clou el període s'ha d'escriure complet.

~ el curs 2010-11

✓ el curs 2010-2011

Les denominacions de vies públiques formades per sigles i nombres s'escriuen amb guionet.

la carretera N-340

Els números d'article dels codis duen un guionet.

l'article 232-11.2 del Codi civil

Quan el guionet uneix dos noms i almenys un d'aquests dos noms està format per més d'un mot, deixem un espai abans i després del guionet.

el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa

En canvi, no deixem aquest espai en el cas de les sigles.

el GP d'ICV-EUiA

V.1.11. Les cometes

Generalment emprem les cometes baixes o llatines (« »). Si cal tornar a usar cometes en el text que és entre cometes, emprem les cometes altes o angleses (" "), excepte en el cas dels textos nous de les lleis modificades, en què mantenim les cometes baixes perquè així és com han d'aparèixer en el text de la llei modificada.

Les cometes simples (` `) només les fem servir per a indicar el significat d'una expressió lingüística.

Manament té el sentit general de 'acció de manar'.

En cas de coincidència de cometes de tancament i punt, evitem de posar un punt al davant i un altre al darrere de les cometes. Posem el punt fora de les cometes si el text entre cometes no conté una frase completa i independent.

En el marc de la Constitució espanyola del 1978, l'article 3.4 de l'Estatut d'autonomia del 1979 va establir que «la parla aranesa ha d'ésser objecte d'ensenyament i d'especial respecte i protecció».

Es modifica l'article 422-13 del Codi civil, en què l'expressió «la unió» se substitueix per «la parella estable».

En canvi, posem el punt dins les cometes si contenen una frase completa començada amb majúscula i es tanquen al final del paràgraf. Aquest és el cas més habitual en els articles de les lleis de modificació que introdueixen textos nous en les lleis modificades.

11. Es modifica l'apartat 2 de l'article 562-4 del Codi civil, que resta redactat de la manera següent:

«2. L'execució d'una hipoteca sobre el bé comporta l'extinció dels drets d'ús i habitació si llurs titulars van consentir a constituir-la, sens perjudici del que estableixen els articles 233-19 a 233-24 i 234-8.»

Si el text nou que va entre cometes conté més d'un paràgraf, posem cometes d'obertura al començament del primer paràgraf i cometes de tancament al començament de cadascun dels paràgrafs següents; al final del darrer paràgraf hi posem cometes de tancament.

8. Es modifiquen les lletres b i c de l'apartat 1 de l'article 531-26 del Codi civil, que resten redactades de la manera següent:

«b) Contra el cònjuge o la cònjuge o l'altre membre de la parella estable, mentre dura la convivència.

»c) Entre les persones vinculades per la potestat dels pares o per una institució tutelar, o entre la persona assistida i l'apoderada, d'acord amb el que estableix l'article 222-2.1, en l'àmbit de les seves funcions.»

A més dels textos nous de les lleis de modificació i de les reproduccions de textos o fragments de textos, també posem entre cometes:

a) Els esments d'expressions.

c) La denominació del patrimoni protegit, que s'ha de fer mitjançant l'expressió «patrimoni protegit a favor de» seguida del nom i els cognoms de la persona beneficiària.

b) Els esments de rúbriques d'articles, capítols, títols i, en general, de qualsevol part d'una norma.

El títol I, sota la rúbrica «Disposicions preliminars», se subdivideix en dos capítols.

Els precedents en el dret de Catalunya són en la part novena, «Dels afillaments e de emancipacions», del llibre vuitè dels Costums de Tortosa.

c) Els títols de comunicacions, ponències, discursos i conferències, i també d'articles d'opinió i de poemes i cançons que fan part d'una obra.

la conferència «El dret civil català i la globalització»

d) Els noms de campanyes, programes, plans, etc., que tenen forma de lema.

la campanya «Mulla't per l'esclerosi múltiple»

Vegeu també [V.3.2. La cursiva](#).

V.2. L'apostrofació

V.2.1. L'apostrofació davant de determinats mots

No s'apostrofa l'article femení *la* davant el mot *una* referit a l'hora ni davant els mots *ira* i *host*. Tampoc no s'apostrofa en el topònim *la Haia*.

L'article femení i la preposició *de* s'apostrofes davant de mots començats pel prefix negatiu *a-*.

l'anormalitat

situació d'anormalitat

V.2.2. L'apostrofació davant de s líquida

L'article masculí s'apostrofa, puix que la *s* es pronuncia precedida d'una *e*.

l'*statu quo*

L'article femení i la preposició *de* no s'apostrofes, puix que la *s* recolza en la vocal de l'article o la preposició.

la *schola cantorum*

la Universitat de Stanford

V.2.3. L'apostrofació davant de números

S'apostrofa l'article singular i la preposició *de* davant de números que, en ésser pronunciats, comencen per un so vocàlic.

de l'1 de novembre

l'XI Simposi

V.2.4. L'apostrofació davant de sigles i acrònims

Davant de sigles i acrònims que es llegeixen sil·labejats, com un mot normal, se segueix la norma general d'apostrofació. Els articles masculí i femení i la preposició *de* s'apostrofen davant de vocal, però no davant de *i* o *u* amb valor consonàntic. L'article femení no s'apostrofa davant de *i* o *u* àtones. Pel que fa a l'ús de l'article masculí o femení davant d'una sigla, vegeu [V.5.2.5. El gènere de les sigles](#).

l'OTAN

l'IVA

l'IEC

l'UNICEF

la UE

la UOC

la UNESCO

la SGAE

Els articles masculí i femení i la preposició *de* s'apostrofen davant de sigles que es lletregen, en aquells casos que, en ésser pronunciades, comencen per un so vocàlic. L'article femení no s'apostrofa davant de *i* o *u* àtones.

l'AP-7

l'N-II

l'R+D

l'FMI

la IBM

d'IBM

la ILP

la UPF

l'FM

Vegeu també [V.5.2. Les sigles i els acrònims](#).

V.2.5. L'apostrofació davant de símbols

No s'apostrofa mai davant de símbols, encara que el nom desenvolupat corresponent sí que s'apostrofi.

10 mg de As [d'arsènic]

el H [l'hidrogen]

el Rh del donant

Vegeu també [V.5.3. Els símbols](#).

V.2.6. L'apostrofació davant de mots usats metalingüísticament

La preposició *de* i l'article determinat (*el / la*) no s'apostrofen davant de mots o expressions usats metalingüísticament.

[La definició jurídica de *intermediació en adopció internacional* és establerta per llei.](#)

V.2.7. L'apòstrof davant de cometes

Davant de cometes altes o baixes s'apostrofa segons la norma general, però no apostrofa davant de cometes simples.

[L'aplicació d'aquest precepte, qualificat d'«excepcional» pel Tribunal Constitucional, ha estat sovint motiu de controvèrsia.](#)

[Manament té el sentit general de 'acció de manar'.](#)

V.2.8. L'apostrofació davant de topònims amb article masculí

Si el topònim és català o està catalanitzat, la preposició *de* es contrau amb l'article. Si el topònim no és català i no s'ha catalanitzat, la preposició *de* s'apostrofa.

[del Montsià](#)

[del Caire](#)

[d'Es Bòrdes](#)

[d'El Bierzo](#)

V.2.9. L'apòstrof davant de noms propis no toponímics

Davant de noms propis d'entitats, empreses, grups, activitats, etc., començats amb article, i en altres casos anàlegs de noms propis, la preposició *de* s'apostrofa.

[en el marc d'Els Juliols de la UB](#)

[la pàgina oficial d'Els Amics de les Arts](#)

[un programa d'El 9 TV](#)

[el tancament d'El Bulli](#)

V.2.10. L'apostrofació davant de títols de publicacions i programes

Davant de títols de publicacions i programes de ràdio o televisió començats amb article, la preposició *de* s'apostrofa.

[els lectors d'El Temps](#)

[els espectadors d'Els Matins](#)

V.3. Tipus de lletra

V.3.1. La rodona

La rodona és el tipus de lletra que fem normalment en el cos dels textos parlamentaris.

A més, cal recordar que s'escriuen en rodona:

- a) Els noms propis d'empreses o entitats, encara que siguin en una altra llengua.

[la col·laboració amb Birdlife International](#)
[el conveni signat amb DreamWorks Pictures](#)

- b) Els títols de normes, plans, programes, llibres blancs i elements anàlegs.

[Llei 35/2010, d'1 d'octubre, de l'occità, aranès a l'Aran](#)

- c) Els noms dels programes i altres aplicacions informàtiques en línia, com els cercadors.

[Cercaterm](#)
[Google](#)
[ésAdir](#)
[Optimot](#)

- d) Els noms de les xarxes socials i altres espais similars.

[Facebook](#)
[Twitter](#)

V.3.2. La cursiva

L'anomenada *cursiva d'èmfasi*, pròpia de l'anglès, que s'usa per a fer ressaltar mots dins el text, no és adequada als textos parlamentaris, que defugen tota marca d'èmfasi.

~ La societat catalana aspira a proporcionar la *millor* educació a les noves generacions i, més enllà, a continuar donant oportunitats educatives a *tothom* durant *tota* la seva vida.

✓ La societat catalana aspira a proporcionar la *millor* educació a les noves generacions i, més enllà, a continuar donant oportunitats educatives a *tothom* durant *tota* la seva vida.

Utilitzem la cursiva amb les funcions següents:

- a) Ús metalingüístic de mots i expressions.

[És per això que s'opta per fixar el concepte administratiu de *joves* en el tram d'edat de setze a vint-i-nou anys.](#)

S'escriuen en cursiva els conceptes que es defineixen en l'article de definicions.

Article 2. Definicions

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) *Polítiques de joventut*: les intervencions dels agents que atenen les necessitats en els diversos àmbits de la vida dels joves, especialment els que es troben en una situació de més vulnerabilitat social.

b) *Joves*: amb caràcter general, el conjunt de persones d'entre setze i vint-i-nou anys amb residència a Catalunya. Amb caràcter específic, en algunes polítiques es poden ampliar aquests límits d'edat per a adaptar-los a la realitat social i als objectius a assolir.

També s'escriuen en cursiva els conceptes que es defineixen de manera aïllada en qualsevol altra part de la norma.

b) La referència a lletres d'enumeracions.

el pla d'actuació a què fa referència l'article 22.2.a

Les lletres s'escriuen en cursiva quan s'esmenten, però no quan apareixen dins la llista de lletres de l'enumeració de què fan part.

c) Títols de diaris oficials, revistes, llibres, obres artístiques, himnes, pel·lícules i programes de ràdio i televisió, i també de les publicacions periòdiques en línia.

Aquesta llei entra en vigor al cap d'un mes d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

També s'escriuen en cursiva els títols de poemes i cançons si s'esmenten com a obres independents. Altrament, s'escriuen entre cometes.

d) Noms de webs i espais semblants.

També s'ha de publicar en el web Parlament.cat.

e) Noms de recursos electrònics d'internet que constitueixen, com a obra única, una arplega lingüística equiparable a un diccionari, una enciclopèdia o un glossari.

Diccionari de la llengua catalana

L'Enciclopèdia

Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya

f) Els llatinismes i els mots i locucions en llengües altres que el català.

Els dots, les tenutes, els tantumdem, els pactes d'igualtat de béns i guanys i els altres drets similars constituïts abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei es continuen regint pel text refós de la Compilació.

S'insta el Govern a revisar l'import de les subvencions que es concedeixen als clubs de taekwondo pel foment de la pràctica de l'esport infantil.

Els mots i les locucions originaris d'altres llengües que es troben en el DIEC sense indicació de procedència o que han estat acceptats pel Consell Supervisor del Termcat i els manlleus adaptats s'escriuen en rodona.

Les locucions llatines s'escriuen sempre en cursiva.

per capita

També escrivim en cursiva els numerals llatins (*bis, ter, quater...*).

Vegeu [l'annex 7 \(Locucions i expressions llatines\)](#) i [l'annex 8 \(Numerals llatins\)](#).

g) Noms científics d'espècies animals, vegetals i de fongs.

*El toro (*Bos taurus*) és un animal mamífer amb un sistema nerviós molt proper al de l'espècie humana.*

V.3.3. La negreta

Les funcions convencionals de la negreta, com ara facilitar la localització d'un mot dins un text o destacar idees o conceptes, no són pròpies dels textos parlamentaris.

V.3.4. La versaleta

S'escriuen en versaleta els numerals romans quan acompanyen un mot en minúscules (per exemple, els referits a segles, a parts d'obres o a legislatures). Per extensió, els escrivim també en versaleta si el mot que acompanya comença en majúscula per la funció demarcativa.

el segle XXI

el capítol XI

Capítol XI. Foment de les associacions

la xv legislatura

En canvi, els numerals romans s'escriuen en majúscules quan van sols (per exemple, els numerals romans per a dividir en parts el preàmbul d'una llei) o quan acompanyen mots començats en majúscules per la funció distintiva.

II

Jaume I

la Resolució 723/XIV del Parlament de Catalunya

la Moció 95/VI del Parlament de Catalunya

les XX Jornades d'Intel·ligència Artificial

També van en versaleta els ètims, els títols d'obres que se citen a si mateixes i els cognoms dels autors en les referències bibliogràfiques i les citacions en forma de nota.

V.4. Majúscules i minúscules

Com a norma general, seguim els criteris que fixa l'opuscle *Majúscules i minúscules*, de la Secretaria de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya. Tot seguit, exposem alguns dels casos particulars d'ús de majúscules i minúscules que tenen una rellevància especial a l'hora de redactar textos parlamentaris.

V.4.1. Càrrecs

S'escriuen amb minúscula inicial.

la presidenta del Parlament

el secretari primer de la Mesa

Si el càrrec va seguit de la denominació de l'òrgan al qual pertany o d'una part d'aquesta denominació, aquesta manté les majúscules.

la consellera de Salut

el secretari de Política Lingüística

En casos com *síndic de greuges* i *síndic de comptes*, entenem que «de greuges» i «de comptes» formen part del nom del càrrec i, per aquest motiu, els escrivim amb minúscules. Apliquem aquest mateix criteri als casos anàlegs.

secretari d'estat

V.4.2. Noms referits a coses

V.4.2.1. Marques i denominacions d'origen

Les marques, les denominacions oficials d'origen, les indicacions geogràfiques protegides i altres denominacions anàlogues s'escriuen amb majúscula inicial.

la marca Paradors de Catalunya

la Denominació d'Origen Protegida Arròs del Delta de l'Ebre

V.4.2.2. Institucions, organismes i entitats

Els noms propis d'institucions, organismes i entitats formalment constituïts s'escriuen amb les inicials dels substantius, adjectius, verbs i adverbis en majúscula, fins i tot en el cas que aquests noms estiguin compostos per designacions genèriques. En canvi, quan el nom no fa referència a una institució, un organisme o una entitat concrets, sinó a la categoria genèrica, s'escriu amb minúscules. També s'escriu amb minúscules quan es tracta d'un plural aglutinador.

el Departament de Justícia

l'Ajuntament de Barcelona

els Serveis d'Assessorament Lingüístic

el Grup Parlamentari de Convergència i Unió

el Jutjat de Primera Instància número 1
la Comissió Promotora de la Proposició de Llei de Mesures Urgents per a l'Habitatge
l'Associació pro Seleccions Esportives Catalanes

Però:

els departaments de la Generalitat
aquest departament
un ajuntament
el grup parlamentari majoritari
el seu grup parlamentari
el jutjat de primera instància afectat

També s'escriuen amb majúscules inicials els noms d'entitats que són com lemes.

la plataforma No als Dofinaris de l'Aquopolis

Escrivim amb majúscules els noms propis dels cossos en què s'organitza el personal de l'Administració.

Cos d'Administradors Parlamentaris del Parlament de Catalunya

La mateixa norma s'aplica als òrgans de gestió.

la Mesa del Parlament
la Mesa Ampliada
el Ple del Parlament
la Comissió d'Afers Institucionals
la Mesa de la Comissió d'Afers Institucionals

Els noms d'òrgans de vida efímera, amb una funció concreta delimitada en el temps, com les ponències legislatives, les meses de contractació o els tribunals de qualificació, s'escriuen amb minúscules.

la ponència nomenada per la Comissió de Salut
la ponència que elabora l'informe sobre el Projecte de Llei de serveis socials
la ponència redactora de la Proposta de reforma de l'Estatut d'autonomia
la taula de negociació de les condicions laborals del personal parlamentari
el tribunal qualificador de les oposicions de consultor informàtic
la mesa electoral de les eleccions al Consell de Personal

Les designacions incompletes mantenen les majúscules.

[el Parlament](#)

(per *el Parlament de Catalunya*)

[la Generalitat](#)

(per *la Generalitat de Catalunya*)

[la Corporació](#)

(per *la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals*)

[la Direcció General](#)

(per *la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques*)

Tanmateix, si el nom és tractat com un nom comú, encara que la forma coincideixi amb la del nom propi, l'escrivim amb minúscules.

[una direcció general](#)

[aquesta direcció general](#)

[aquest departament](#)

[el ple monogràfic sobre el món agrari](#)

Tot seguit, exposem diversos casos que presenten unes característiques particulars pel que fa a l'ús de majúscules i minúscules.

V.4.2.2.1. Administració

Escrivim amb majúscula inicial el mot *administració* quan es refereix al conjunt de persones i d'òrgans públics encarregats de complir la funció administrativa, tant si fa referència a la d'un determinat estat, municipi, etc., com si fa referència al conjunt de tots els nivells d'administració. Els adjectius i complements del nom que l'acompanyen s'escriuen amb minúscula, llevat que hagin d'anar amb majúscula per alguna altra raó (per exemple, *Administració general de l'Estat*).

[Els plans s'han de presentar a l'Administració amb la finalitat que aquesta els pugui supervisar.](#)

[L'Administració de la Generalitat té la condició d'administració ordinària.](#)

[l'Administració de justícia](#)

[l'Administració parlamentària](#)

[l'Administració local](#)

[l'Administració electoral](#)

Però:

[Els acords adoptats pels municipis no poden ésser objecte de control d'oportunitat per cap altra administració.](#)

[En cas de desemparament, l'administració pública competent pot acordar com a mesura de protecció l'acolliment familiar simple o permanent.](#)

El govern i [l'administració autònoma de la vegueria](#) corresponen al consell de vegueria.

[una administració eficaç](#)

[les administracions locals](#)

[l'administració electrònica](#)

V.4.2.2.2. Estat

Escrivim amb majúscula inicial el mot *estat* quan es refereix a un estat concret. Els adjectius i complements del nom que l'acompanyen s'escriuen amb minúscula.

[l'Estat espanyol](#)

[la proclamació de l'Estat català](#)

[les competències de l'Estat](#)

[el Govern de l'Estat](#)

Però:

[els estats democràtics](#)

[els estats membres de la Unió Europea](#)

[una qüestió d'estat](#)

[l'estat del benestar](#)

[l'estat de les autonomies](#)

V.4.2.2.3. Registres

Escrivim amb majúscules els substantius i adjectius que formen part dels noms dels registres quan fan referència a un òrgan o una oficina, amb personal adscrit i funcions atribuïdes. En canvi, escrivim amb majúscula només la inicial del mot *Registre* quan fan referència simplement al llibre o document en què s'anoten les dades corresponents. En els casos en què no quedi clar si es refereix a un òrgan o a un llibre, escriurem amb majúscula només la inicial del mot *Registre*.

[La presentació de documents al Registre General del Parlament s'ha de fer els dies i les hores que fixi la Mesa del Parlament.](#)

[El Registre d'interessos dels diputats del Parlament recull la informació facilitada per aquests i està sota la custòdia de la Secretaria General.](#)

V.4.2.2.4. Xarxes i sistemes

Escrivim amb majúscules inicials els substantius i adjectius que fan part dels noms d'una xarxa o un sistema quan està institucionalitzat o es tracta d'una entitat creada formalment, amb personalitat diferenciada i càrrecs propis que la representen. En canvi, escrivim amb minúscula tots els mots que en formen el nom quan fa referència simplement a un conjunt d'entitats que no disposa d'una estructura organitzativa pròpia. En els casos en què no quedi clar si es refereix a una cosa o a l'altra, l'escriurem amb minúscules.

La [Xarxa Audiovisual Local](#) és una entitat pública empresarial creada per la Diputació de Barcelona.

Aquest registre recull informació de les altes de tots els hospitals de la [Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública](#) i d'una part creixent dels altres hospitals d'aguts de Catalunya.

les universitats de la [Xarxa Vives](#)

Si hi ha una situació de risc social o perill, es pot confiar la supervisió de la relació a la [xarxa de serveis socials](#) o a un punt de trobada familiar.

Sistema d'Informació de l'Activitat Parlamentària (SIAP)

Sistema Intern d'Informació del Parlament (SIIP)

El Pla estadístic de Catalunya 2017-2020 pretén establir un marc que permeti coordinar millor els òrgans i les institucions que conformen el [Sistema Estadístic de Catalunya](#), per tal d'incrementar els estàndards de qualitat de les estadístiques.

El capítol II determina els objectius generals del Pla estadístic de Catalunya 2017-2020, que, a banda d'estar orientats a atendre la consolidació i l'ampliació de la informació disponible en el [Sistema Estadístic de Catalunya](#), també van dirigits a la gestió de la qualitat dels processos i dels productes estadístics, i també a l'impuls del [sistema d'informació estadística](#).

V.4.2.3. Fets i períodes

Escrivim amb majúscules inicials:

a) Les festivitats.

[l'Onze de Setembre](#)

[la Diada Nacional de Catalunya](#)

[Sant Jordi](#)

b) Els fets històrics singulars.

[la Guerra Civil](#)

[la Dictadura \(però: el franquisme\)](#)

[la Transició](#)

[la Segona Guerra Mundial](#)

[la Primavera Àrab](#)

S'escriuen amb minúscules inicials:

a) Les legislatures.

[la x legislatura](#)

b) Les divisions temporals.

[l'edat mitjana](#)

c) Els moviments artístics i culturals.

el romànic

el modernisme

V.4.2.4. Activitats educatives, científiques i socials

S'escriuen amb minúscules els noms de cicles educatius, estudis, disciplines, especialitats, àrees de coneixement, titulacions i càtedres, tant la part genèrica com la part específica.

l'educació secundària obligatòria

els estudis de filologia catalana

el segon cicle de lingüística

el postgrau de correcció i assessorament lingüístic

el màster en documental creatiu

el doctorat de dret urbanístic

la càtedra de programari lliure

la càtedra de cures pal·liatives de la Universitat de Vic

S'escriuen amb majúscules inicials els noms d'assignatures.

les assignatures de Dret Civil I i Dret Civil II

Si pel context tant es pot entendre que el nom fa referència a una assignatura com a la matèria o disciplina en general, el tractarem com el nom d'una matèria i l'escriurem amb minúscula.

professora d'història medieval

catedràtic de matemàtica aplicada

Els noms de cursos, tallers i seminaris s'escriuen amb la inicial del primer mot amb majúscula.

Curs d'aranès inicial

Seminari de dret parlamentari

Els noms de jornades, congressos, simposis i altres activitats anàlogues s'escriuen amb majúscules inicials.

el I Simposi Internacional de Lexicografia

les Jornades de Signatura Electrònica

el II Congrés del Tercer Sector Social

Si els noms de jornades, etc., no són descriptius, s'escriuen entre cometes i amb la inicial del primer mot amb majúscula.

la jornada «Visibilitzar o marcar? Repensar el gènere en la llengua catalana»

S'escriu amb majúscula la inicial del primer mot del títol de les comunicacions, ponències, conferències i discursos.

la ponència «Els instruments de democràcia participativa al segle XXI»

També s'escriuen amb la inicial del primer mot amb majúscula els noms de campanyes que tenen forma de lema.

la campanya «No juguis amb foc»

S'escriuen amb majúscules els noms de premis i distincions. El nom genèric s'escriu amb minúscules si no fa part de la designació específica.

el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes

els Premis Octubre

el premi Ciutat de Palma

el premi Nobel de la pau

el premi La Lletra d'Or

el premi Conviure a Catalunya

la Creu de Sant Jordi

la Medalla d'Honor del Parlament, en la categoria d'or

V.4.2.5. Títols d'obres i publicacions

Els títols de llibres, de pel·lícules i d'obres teatrals, musicals i d'arts plàstiques s'escriuen amb la lletra inicial del primer mot amb majúscula.

el llibre *Una pàtria sòlida en el temps*

la pel·lícula *Pa negre*

l'escultura *Dona i ocell*

el disc *Benvingut al paradís*

interpretació d'*Els segadors*, himne nacional de Catalunya

S'escriuen amb majúscules la inicial del primer mot i les inicials dels substantius i adjectius que componen el títol d'una publicació periòdica, tant si és en paper com en línia.

el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*

la revista *El Temps*

el web d'*El Punt Avui*

Els títols de publicacions en línia que comencen amb el segment e- (del mot anglès *electronic*) s'escriuen amb aquesta e inicial amb minúscula i amb la inicial del primer mot després d'aquesta e amb majúscula.

la revista *e-Cristians*
el diari digital *e-Notícies*

V.4.2.6. Documents oficials i normes

V.4.2.6.1. Les normes i les tramitacions corresponents

Els títols de les normes i de les tramitacions corresponents, i també els dels altres textos parlamentaris no normatius, s'escriuen amb la inicial del primer mot que designa la classe de norma amb majúscula.

el Projecte de Llei per a una nova ciutadania i per a la igualtat efectiva de dones i homes
la Llei 35/2010, d'1 d'octubre, de l'occità, aranès a l'Aran
el Codi civil de Catalunya
l'Estatut d'autonomia de Catalunya
la Moció 60/IX del Parlament de Catalunya, sobre el suport a la internacionalització de l'empresa catalana
la Resolució 762/VIII del Parlament de Catalunya, per la qual es nomena un membre del Consell Assessor de Ràdio i Televisió Espanyola a Catalunya
el Decret 142/2007, de 26 de juny, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments de l'educació primària
el Reglament del Parlament de Catalunya
la Declaració del Parlament de Catalunya de rebuig de la pena de mort, amb motiu de la condemna a Sakineh Mohammadi a l'Iran
la Declaració universal dels drets humans
l'Acta única europea
el Tractat de funcionament de la Unió Europea

Però:

els tractats de la Unió Europea

Les designacions dels dictàmens de les comissions i dels informes de les ponències s'escriuen amb la inicial del mot *dictamen* o *informe* amb majúscula si segueixen el model de denominació oficial: *Informe de la ponència de* [nom de la iniciativa legislativa] / *Dictamen de* [nom de la comissió] *sobre* [nom de la iniciativa legislativa]. En els altres casos, les escrivim amb minúscules.

l'Informe de la ponència del Projecte de Llei de l'acció exterior
el Dictamen de la Comissió d'Afers Institucionals sobre el Projecte de Llei de l'acció exterior
l'informe establert per la ponència
el dictamen aprovat per la Comissió de Política Cultural

Les designacions dels textos refosos s'escriuen amb minúscules.

el [text refós](#) sobre el comerç interior, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març

el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el [text refós](#) de la Llei d'urbanisme

En el cas dels *acords de govern* i dels *plans de govern*, escrivim amb minúscula inicial el mot *govern*, atès que l'absència d'article davant de *govern* fa que *de govern* es percebi més com un element especificador dels compostos sintagmàtics *acord de govern* i *pla de govern* que com una referència al Govern.

les directrius que estableix [l'Acord de govern](#) d'estalvi i eficiència energètica

vistos els [acords de govern](#) del 15 de maig i el 5 de juny de 2012 en matèria de convocatòries de subvencions

Les designacions de les normes s'escriuen amb minúscula quan són tractades com un nom comú.

una llei

aquest reglament

aquest decret

aquesta llei

Les expressions *per ordre*, *per decret*, *per reglament* i *per llei* s'escriuen sempre amb minúscula.

Quan el títol d'una norma (o d'un altre text aprovat) inclou el d'una altra norma, aquest manté la majúscula inicial.

Llei 22/2010, de 20 de juliol, del [Codi](#) de consum de Catalunya

Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del [Codi civil](#) de Catalunya, relatiu als drets reals

Llei 3/1993, de 5 de març, de l'[Estatut](#) del consumidor

Resolució 764/VIII del Parlament de Catalunya, sobre el [Projecte](#) de decret pel qual es constitueix el Col·legi d'Enginyers Tècnics i Perits de Telecomunicació de Catalunya

V.4.2.6.2. Altres tramitacions parlamentàries

Els títols de preguntes, interpel·lacions, sol·licituds d'audiència i de compareixença, audiències, compareixences, sessions informatives i altres tramitacions parlamentàries anàlogues s'escriuen amb minúscules.

la [interpel·lació](#) al Govern sobre les polítiques d'ensenyament

la Moció subsegüent a la [interpel·lació](#) al Govern sobre les polítiques d'ensenyament

la [pregunta](#) al Govern a respondre per escrit sobre la donació de cordó umbilical per a la recerca

debat i votació de la [sol·licitud de compareixença](#) del president de la Generalitat davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'aplicació del Fons de Liquiditat Autonòmic

la [compareixença](#) de la jutgessa degana de Barcelona davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana per a presentar la Memòria dels jutjats de Barcelona corresponent al 2006

V.4.2.6.3. Parts de les normes

S'escriuen amb minúscules.

[el preàmbul de la Llei](#)
[la lletra c de l'apartat 4](#)
[l'article 1](#)
[la disposició addicional primera](#)
[la secció segona](#)
[el capítol IV](#)
[el títol I](#)
[el llibre cinquè del Codi civil](#)

V.4.2.6.4. Plans, programes, informes, estudis i estratègies

Els títols de plans, programes, informes, estudis i altres documents anàlegs que comencen per la designació genèrica del tipus de document s'escriuen amb la inicial del mot de designació genèrica amb majúscula. Si el títol del document no comença per la designació genèrica, s'escriu amb la inicial del primer mot del títol amb majúscula.

[Programa de millora formativa de les dones d'origen estranger](#)
[programa «Empreses i parlamentaris»](#)
[programa «Europa amb els ciutadans»](#)
[programa Eurocampus](#)
[Pla de transport de viatgers de Catalunya 2008-2012](#)
[Pla Serra Húnter](#)
[pla Inicia](#)
[l'estudi «Baròmetre del clima de confiança del sector agroalimentari a Catalunya. Quart trimestre del 2007»](#)
[el Llibre blanc del sector agrari](#)
[Protocol de cooperació entre els parlaments de Catalunya i Flandes](#)
[l'Estratègia catalana per a la renovació energètica dels edificis](#)
[l'Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic](#)
[l'Estratègia d'implantació del vehicle elèctric a Catalunya](#)

V.4.2.6.5. Informes i dictàmens d'institucions i resolucions judicials

Els informes i dictàmens de diverses institucions que s'identifiquen amb un codi numèric, i també les resolucions d'òrgans judicials, s'escriuen amb la inicial de la designació genèrica del tipus de document amb majúscula.

[l'Informe de fiscalització 35/2010 \[de la Sindicatura de Comptes\], sobre la gestió dels concerts educatius del Departament d'Educació, corresponent al curs 2008-2009](#)

[el Dictamen 1/2011 del Consell de Garanties Estatutàries, sobre el Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per a fomentar la inversió i la creació d'ocupació](#)

[Sentència 1/2007 del Tribunal Constitucional](#)

V.4.2.6.6. Impostos, documents d'identitat i altres noms de documents genèrics

Les designacions d'impostos i de documents d'identitat s'escriuen amb minúscules.

[el document oficial d'identitat](#)

[l'impost sobre el valor afegit](#)

[la relació de llocs de treball del Parlament](#)

V.4.2.7. Recursos electrònics d'internet

Escrivim els mots *internet* i *intranet* amb minúscula.

[una adreça d'internet](#)

[eines de comunicació domèstiques com la televisió o internet poden ésser bons complements per a l'educació presencial a les aules](#)

[la intranet del Parlament](#)

Els noms dels recursos en línia que constitueixen, com a obra única, una arplega lingüística equiparable a un diccionari, una enciclopèdia o un glossari s'escriuen amb la inicial del primer mot amb majúscula.

[Diccionari de la llengua catalana](#)

[Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya](#)

Els noms de portals, programes, cercadors i altres aplicacions informàtiques en línia s'escriuen amb la inicial dels substantius i adjectius que els componen amb majúscula.

[la Neoloteca](#)

[el Word](#)

[el Portal de Publicacions de l'Institut d'Estudis Catalans](#)

[Google Maps](#)

Tanmateix, si l'entitat responsable del portal o l'aplicació fa un tractament diferent de les majúscules d'una manera coherent i consolidada, respectarem aquest

tractament. Així mateix, hem de respectar els usos de majúscules interiors en el cas d'expressions fusionades.

el portal ésAdir
el cercador de clips de vídeo YouTube
els vídeos de TikTok

Les denominacions que comencen amb el segment *e* o *e-* (del mot anglès *electronic*) s'escriuen amb aquesta *e* inicial amb minúscula i amb la inicial del primer mot després d'aquesta *e* amb majúscula.

el portal de subhastes eBay
el portal de la Generalitat e-Catalunya

Els noms de les xarxes socials i altres espais similars s'escriuen amb majúscula inicial.

Facebook
Twitter

Vegeu també [V.4.2.5. Títols d'obres i publicacions](#).

V.4.2.8. Llocs

V.4.2.8.1. Topònims amb article

L'article dels topònims catalans i dels topònims no catalans amb forma catalanitzada s'escriu amb minúscula i es contrau amb la preposició, si escau.

el Barcelonès
la Sagrera
de l'Ebre
al Prat de Llobregat
la Manxa
l'Havana
del Caire

L'article dels topònims en altres llengües s'escriu amb majúscula inicial i no es contrau amb la preposició.

Lo Puèi
Las Vegas
a Los Angeles
d'Es Bòrdes
d'El Bierzo

V.4.2.8.2. Topònims compostos amb guionet

El segon element dels topònims compostos amb guionet s'escriu amb minúscula inicial.

Vila-seca
el Poble-sec
Palau-saverdera
Mont-roig

V.4.2.8.3. Accidents i llocs geogràfics

S'escriu amb minúscula la designació genèrica que els acompanya.

la mar Mediterrània
el cap de Salou
la vall de Bianya (però: la Vall de Bianya, nom del municipi)
la vall d'Aran (però: Aran, nom de l'entitat territorial singular)
la península Ibèrica
el delta de l'Ebre (però: el Delta)
les illes Columbretes (però: les Illes Balears, nom de la comunitat autònoma)
el monestir de Poblet
l'ermita del Remei

Els punts cardinals s'escriuen amb minúscula, sempre que no facin part d'un topònim.

al nord-est de la parcel·la 55
en direcció sud
la cooperació al desenvolupament de l'Àfrica del Sud

V.4.2.8.4. Llocs històrics, geopolítics i geoturístics

S'escriuen amb majúscules inicials.

les Terres de l'Ebre
els Països Catalans
la Costa Vermella

També s'escriuen amb majúscules inicials les euroregions.

Euroregió Pirineus Mediterrània

V.4.2.8.5. Topònims urbans

S'escriu amb minúscula la designació genèrica que els acompanya.

el parc de la Ciutadella

la plaça de Sant Jaume

el passeig de Gràcia

la rambla de Catalunya

Però s'escriu amb majúscula inicial quan el topònim és format exclusivament per la designació genèrica, que aleshores esdevé específica.

la Rambla

V.4.2.8.6. Edificis i monuments singulars

S'escriu amb minúscula la designació genèrica que acompanya els noms d'edificis i monuments singulars, llevat que aquesta designació faci part de la denominació oficial.

monestir de Montserrat

catedral de Tortosa

Palau del Parlament

Estadi Olímpic

Torre Glòries

Recinte Modernista de Sant Pau

V.4.2.8.7. Dependències i parts d'edificis

S'escriuen amb minúscules si es designen amb mots genèrics. En el cas del Parlament s'escriuen amb minúscules els espais següents:

bar restaurant

botiga del Parlament

cos de guàrdia dels Mossos d'Esquadra

creuer central de la planta noble

despatx del president de la Generalitat

despatx presidencial

escala d'honor

hemicicle

magatzem de distribució de publicacions

rotonda

sala de la Mesa i de la Junta de Portaveus

planta noble

sala 1 (de comissions)

sala 2 (de comissions)

sala 3 / sala polivalent
sala 3 A
sala de lectura
sala de passos perduts
sala de premsa
sala de premsa per a les televisions
vestíbul d'honor

Tanmateix, s'escriuen amb majúscules inicials quan es tracta de denominacions específiques d'estances singulars. En el cas del Parlament són les següents:

Saló de Sessions
Saló dels Canelobres
Saló Gris
Saló Rosa
Auditori [del Parlament]
Sala de Grups

V.4.3. Majúscules amb funció demarcativa

Els textos parlamentaris segueixen els usos convencionals de les majúscules amb funció demarcativa. Remarquem el cas de les enumeracions amb lletres, en què cada element ha de començar amb majúscula.

Les finalitats d'aquesta llei són:

- a) Reconèixer la llengua de signes catalana com a sistema lingüístic.
- b) Regular l'aprenentatge, la docència i la interpretació de la llengua de signes catalana.
- c) Garantir el principi d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes com a principi informador que cal integrar en la interpretació de la normativa reguladora de la llengua de signes catalana.

Quan tenim dos elements units per un guionet, no escrivim amb majúscula inicial el segon element, llevat que li correspongui per altres raons.

l'aeroport de Barcelona - el Prat

V.5. Les abreviacions

En general, en els textos parlamentaris no és recomanable de fer-hi servir abreviacions. Tanmateix, se'n poden emprar en les llistes, les taules, els quadres d'equivalències i els annexos de les lleis.

Cal tenir en compte també que les lleis que creen un òrgan, una entitat, un fons, etc., n'estableixen el nom i, sovint, les sigles. En aquest cas, les sigles s'han de posar entre parèntesis al darrere del nom complet en l'article en què es crea.

En el cas que el nom propi d'un organisme o de qualsevol altra cosa sigui molt llarg i es repeteixi moltes vegades al llarg del text, es pot fer servir la sigla corresponent, sempre que, en l'article de creació, si s'escau, o la primera vegada que apareix el nom propi, s'esmenti amb el nom complet seguit de la sigla entre parèntesis.

Finalment, en el cas d'algunes abreviacions molt conegudes la forma desplegada de les quals no sigui gens usual, es pot emprar també l'abreviació corresponent.

Per als casos en què calgui emprar les abreviacions, prendrem com a obres de referència l'opuscle *Abreviacions* (2005), de la Secretaria de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya, i el *Diccionari d'abreviacions* (2001), de J. M. Mestres i J. Guillén.

V.5.1. Les abreviatures

En els textos parlamentaris, en general, evitem les abreviatures. Per raons de precisió, el mot *etcètera* i l'abreviatura corresponent (*etc.*) no són adequats als textos parlamentaris, atès que s'hi han d'evitar les enumeracions obertes.

~ d'acord amb [l'art. 26.2](#)

✓ d'acord amb [l'article 26.2](#)

~ S'ha fet evident la utilitat de disposar de dades actualitzades de demografia, d'economia, socials, etc.

✓ S'ha fet evident la utilitat de disposar de dades actualitzades de demografia, d'economia, socials i similars.

Les abreviatures dels ordinals es representen amb la xifra seguida de la darrera lletra del nom de l'ordinal i sense punt.

1r

1a

2n

2a

V.5.2. Les sigles i els acrònims

V.5.2.1. Sigles

Entenem per *sigla* l'abreviació formada amb la lletra inicial de cadascun dels mots plens (substantius, adjectius, verbs i adverbis) d'un sintagma, que pot ésser un nom comú o un nom propi. Escrivim les sigles amb totes les lletres amb majúscula i sempre en rodona, encara que l'expressió desplegada s'escrigui en cursiva.

[IEC](#) (Institut d'Estudis Catalans)

[FGC](#) (Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya)

[SA](#) (societat anònima)

[TAV](#) (tren d'alta velocitat)

[BOPC](#) (*Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*)

En les resolucions de creació de comissions, subcomissions i grups de treball s'estableix el nom de l'òrgan creat i la sigla corresponent. Si el nom de l'òrgan és molt llarg, com passa sovint amb les comissions d'investigació, i la sigla que en resulta és excessivament llarga, il·legible i poc pràctica, aquesta s'ha d'escurçar intentant, en la mesura que sigui possible, que sigui fàcil de pronunciar.

~ El Parlament de Catalunya crea la Comissió d'Investigació sobre la Gestió en l'Àmbit Sanitari i les Relacions entre el Sector Públic Sanitari i les Empreses ([CIGASRSPSE](#)).

✓ El Parlament de Catalunya crea la Comissió d'Investigació sobre la Gestió en l'Àmbit Sanitari i les Relacions entre el Sector Públic Sanitari i les Empreses ([CIGAS](#)).

Vegeu també [II.3.2.2.10. Resolucions de creació de comissions, subcomissions i grups de treball](#).

V.5.2.2. Acrònims

Entenem per *acrònim* les abreviacions formades amb lletres o segments inicials o finals dels mots que componen el sintagma. Escrivim els acrònims amb la primera lletra amb majúscula i les altres amb minúscula.

[Termcat](#) (Centre de Terminologia per a la Llengua Catalana)

Mantenim els accents dels acrònims d'empreses i entitats d'acord amb l'ús que en fan aquestes.

[Incasòl](#) (Institut Català del Sòl)

Tanmateix, escrivim l'acrònim amb totes les lletres amb majúscules si així és com l'entitat, l'òrgan o la institució corresponent manifesta que vol que s'escrigui.

[CAPCIT](#) (Consell Assessor del Parlament sobre Ciència i Tecnologia)

A l'hora d'establir la denominació abrevujada de comissions, subcomissions i grups de treball, hom ha de recórrer sovint a un acrònim o a una forma mixta entre sigla i acrònim per a facilitar-ne la pronúncia.

[GT Saser](#) (Grup de Treball de la Llei de Salut Sexual i Reproductiva)

[GT Remcie](#) (Grup de Treball de Revisió del Model dels Centres d'Internament d'Estrangers)

Vegeu també [II.3.2.2.10. Resolucions de creació de comissions, subcomissions i grups de treball.](#)

V.5.2.3. Sigles impròpies

Un cas semblant al dels acrònims és el de les sigles impròpies, que són sigles que incorporen, a més d'inicials de mots plens, inicials d'articles, preposicions o conjuncions. En aquest cas, hom pot optar per escriure totes les lletres de la sigla amb majúscula o per escriure amb majúscula totes les lletres menys les inicials d'articles, preposicions i conjuncions. Aplicarem un criteri o l'altre atenent l'ús més consolidat.

[CPNL](#) (ConSORCI per a la Normalització Lingüística)

[CIU](#) (Convergència i Unió)

V.5.2.4. Sigles i acrònims d'origen estranger

En el cas de les sigles i els acrònims d'origen estranger que tinguin una forma catalanitzada consolidada, emprarem preferentment la dita forma catalanitzada.

[ONU](#) (Organització de les Nacions Unides)

[PNB](#) (Partit Nacionalista Basc)

[OAP](#) (Organització per a l'Alliberament de Palestina)

En canvi, en el cas que no tinguin forma catalanitzada, emprarem la forma corresponent a la llengua d'origen.

[UNESCO](#) (United Nations Educational Scientific and Cultural Organization)

[UNICEF](#) (United Nations International Children's Emergency Fund)

[EA](#) (Eusko Alkartasuna)

[Renfe](#) (Red Nacional de Ferrocarriles Españoles)

V.5.2.5. El gènere de les sigles

L'ús de l'article masculí o femení davant d'una sigla depèn del gènere del substantiu que fa de nucli de l'expressió a què fa referència la sigla. Si la sigla correspon a una expressió en una altra llengua, el gènere de la sigla correspon al gènere de l'equivalent català del substantiu que fa de nucli de l'expressió.

[l'UNICEF](#) (United Nations International Children's Emergency Fund) [Fons Internacional de les Nacions Unides d'Auxili a la Infància]

V.5.2.6. El plural de les sigles

El plural de les sigles es fa en l'article o en els altres elements de la frase que concorden amb el nombre de la sigla. En els textos parlamentaris, en què les sigles tenen un ús molt limitat, són peregrins els casos de sigles que puguin induir a confusió pel que fa al nombre. Per això, no emprarem cap marca gràfica per a indicar un eventual plural d'una sigla: ni l'addició d'una *essa* ni la duplicació de les lletres.

~ ONGs (organitzacions no governamentals)

~ ONG's

✓ ONG

~ RRHH (Recursos Humans)

✓ RH

Vegeu també [V.2.4. L'apostrofació davant de sigles i acrònims](#).

V.5.3. Els símbols

En general, reservem els símbols per a les llistes i les taules. Ara bé, és adequat l'ús de símbols en les lleis de caràcter molt tècnic o científic. Així mateix, els percentatges els expressem sempre amb xifres i amb el símbol %, llevat que es tracti del cinquanta per cent o del cent per cent, casos en què és preferible emprar expressions com *la meitat* o *el total*, respectivament.

Els símbols, a diferència de les abreviatures, no duen punt al final i són invariables. S'ha de deixar un espai entre el valor numèric i el símbol corresponent, excepte en el cas del símbol %.

2.500 €

16 h

150 m

20 °C

75%

Vegeu també [V.2.5. L'apostrofació davant de símbols](#).

V.5.4. Els codis de les línies de transport

Per a fer referència a les línies del servei ferroviari de rodalia (Rodalies de Catalunya o Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya), emprem el codi alfanumèric corresponent, seguint el model següent:

la línia R4

la línia S1

es poden evitar duplicitats i ineficiències entre serveis alternatius específics i línies regulars d'autobús, com les que és probable que es produeixin amb el tall previst de [la línia R3](#)

Si el context no és prou clar, s'hi pot afegir la indicació de l'empresa corresponent o l'expressió genèrica «del servei de rodalia».

[la línia R4 de Rodalies de Catalunya](#)

conflueixen [la línia R8 de Rodalies de Catalunya](#) amb les línies de Ferrocarrils de la Generalitat que connecten Barcelona amb Terrassa (S1) i Sabadell (S2)

Per a fer referència a les línies de metro i tramvia no fem servir símbols ni codis (del tipus L5 o T1), sinó que fem servir l'expressió desplegada corresponent.

[connectar de manera directa i accessible l'estació de tren amb l'estació de la línia 9 del metro](#)

V.6. Els nombres

V.6.1. Xifres i lletres

Expressem amb xifres:

a) Els números que indiquen ordre, com ara el dia del mes i els anys.

[l'1 de gener de 2008](#)

[l'article 122](#)

b) Les quantitats de diners.

[una bonificació de 3 euros](#)

c) Els nombres que s'escriuen amb més de dos mots. En els nombres que s'escriuen amb guionet, cada element del mot compost, llevat de la conjunció *i*, compta com a mot. Si en un mateix text hi concorren nombres que, d'acord amb aquest criteri, s'haurien d'escriure amb lletres amb altres que s'haurien d'escriure amb xifres, per raons de coherència els escrivim tots amb xifres.

[121 dies](#)

[entre 100 i 250 treballadors](#)

[Aquesta llei consta de 152 articles.](#)

d) Els nombres decimals.

[una mitjana de 0,3 infraccions per vehicle](#)

e) Els percentatges.

[un increment del 10%](#)

f) Les unitats dels milions en les quantitats rodones.

[25 milions d'anys](#)

[4.000 milions d'euros](#)

g) En les lleis de caràcter econòmic, tècnic o científic, els nombres seguits del nom o del símbol d'una unitat física.

les peces de més de 5 kg

h) Les quantitats que apareixen en quadres, taules i llistes.

i) Els capítols pressupostaris.

els capítols 4 i 7 de despeses del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural corresponent a l'exercici del 2014

Expressem amb lletres:

a) Els nombres que s'escriuen amb un o dos mots, si no alternen amb nombres més llargs. No hi comptem la conjunció *i*.

menors de divuit anys

entre trenta i seixanta dies

Aquesta llei consta de vint-i-dos articles.

El mateix criteri s'aplica als ordinals:

el quarantè aniversari

el tres-centè aniversari

el 153è aniversari

b) El nom de les dècades.

la dècada dels setanta

V.6.2. Xifres romanes

Expressem amb xifres romanes:

a) Els números dels capítols i els títols, llevat del capítols pressupostaris.

el capítol IV

b) Els segles.

el segle XXI

Annex 1. Vocabulari i taula de col·locacions lèxiques

Aquest annex inclou les formes lèxiques l'ús de les quals pot presentar algun dubte o dificultat. En alguns casos, s'indica d'entre diversos mots sinònims quin és el que hem d'emprar de manera preferent en els textos parlamentaris, d'acord amb els principis generals del llenguatge normatiu exposats en la part I i amb els criteris d'estil del Parlament. Lògicament, la llista no és exhaustiva, però cal recordar, per als casos no recollits ací, que, com a criteri general, fem preferentment el mot al qual remeten les altres formes sinònimes en el DIEC (vegeu [I.1.2. Adequació a la llengua estàndard i al registre formal](#)).

Al final de la llista de vocabulari s'inclou una taula amb les combinacions o col·locacions lèxiques més freqüents en els textos que aprova el Parlament.

Així mateix, cal recordar que les qüestions relatives a [règims verbals](#), [construccions adverbials](#), [locucions prepositives](#), [locucions conjuntives](#) i [connectors textuais](#) són tractades en apartats específics.

1. Vocabulari

abarcar

Castellanisme que s'ha de substituir per *abraçar, comprendre, contenir o incloure*, segons el context.

* El capítol V, relatiu a la filiació, abarca tant la filiació per naturalesa com l'adoptiva, que el Codi de família regulava en títols separats.

✓ El capítol V, relatiu a la filiació, abraça tant la filiació per naturalesa com l'adoptiva, que el Codi de família regulava en títols separats.

abastar

No és correcte quan té el sentit de 'abraçar, comprendre'. En aquest cas, s'ha de substituir per *abraçar, comprendre, contenir o incloure*, segons el context.

* El cinquè tram, que és nou, abasta la base liquidable general compresa entre els 120.000,20 euros i els 175.000,20 euros.

✓ El cinquè tram, que és nou, inclou la base liquidable general compresa entre els 120.000,20 euros i els 175.000,20 euros.

acabar amb

L'expressió *acabar amb* és correcta quan indica la manera d'acabar.

L'acte va acabar amb la interpretació de l'himne nacional a càrrec d'un quartet de vent.

Però és incorrecta quan té el sentit de 'posar fi a'.

* perquè es pugui acabar amb les llistes d'espera

- ✓ perquè es pugui [posar fi a](#) les llistes d'espera
- ✗ El repte principal de la humanitat és [acabar amb](#) la fam
- ✓ El repte principal de la humanitat és [erradicar](#) la fam

acollida

Vegeu [acolliment](#).

acolliment

Especialitzem els termes *acolliment* i *acollida*. Emprem *acolliment* en el sentit jurídic de 'acte de convivència pel qual una persona és acollida a casa d'altri' i *acollida* en el sentit general de 'acció d'acollir'.

Catalunya s'ha anat fent en el decurs del temps amb les aportacions d'energies de moltes generacions, de moltes tradicions i cultures, que hi han trobat una terra [d'acollida](#).

El pacte [d'acolliment](#) consisteix en la vinculació d'una persona, una parella casada o unida de manera estable, o una família monoparental, per raó de l'edat o bé d'una discapacitat, a una persona o a una parella casada o unida de manera estable, que han d'ésser més joves si [l'acolliment](#) és per raó de l'edat.

acomodar

És incorrecte quan fa referència a l'adaptació de normes. S'ha de substituir per *adaptar* o *adequar*, segons el context.

- ✗ [acomodar](#) la Compilació a les necessitats de la societat catalana
- ✓ [adequar](#) la Compilació a les necessitats de la societat catalana

acomplir

S'acompleixen tasques, activitats, encàrrecs i missions.

El Parlament de Catalunya [ha acomplert una tasca](#) remarcable en l'àmbit del dret de la persona i de família.

Vegeu també [complir](#) i [donar compliment](#).

acordar

Acordar és una acció que fan diverses persones que arriben a un acord. Una persona tota sola no pot *acordar*, sinó que, segons el cas, pot *ordenar* o *disposar*.

- ✗ El jutge o jutgessa [ha d'acordar](#), en benefici i interès del fill o filla menor, la recuperació de la titularitat de la potestat quan hagi cessat la causa que n'havia motivat la privació.

✓ El jutge o jutgessa [ha d'ordenar](#), en benefici i interès del fill o filla menor, la recuperació de la titularitat de la potestat quan hagi cessat la causa que n'havia motivat la privació.

acta

Les actes *s'estenen* o *s'aixequen*.

El notari [ha d'estendre acta](#) de l'actuació.

activitat

Les activitats es poden *acomplir*, *exercir* o *dur a terme*, segons el context. Parlant d'activitats, preferim aquests verbs a *realitzar* o *desenvolupar*.

~ els béns que estiguin directament destinats [al desenvolupament de la seva activitat](#)

✓ els béns que estiguin directament destinats [a l'exercici de la seva activitat](#)

actuació

Les actuacions *es duen a terme* o *s'executen*, segons el context.

Si un ens local no [duu a terme l'actuació](#) a què l'obliga la llei, el Govern el pot substituir.

adient

Quan no té el sentit de 'que va bé amb una altra cosa', s'ha de substituir per *adequat*, *pertinent* o *necessari*, segons el context.

~ La possibilitat d'abusos reclama l'establiment de mecanismes de control [adients](#).

✓ La possibilitat d'abusos reclama l'establiment de mecanismes de control [adequats](#).

adoptar

S'adopten acords, mesures, resolucions i normes. En aquest sentit, no són recomanables els verbs *establir* i *prendre*.

~ L'article 7 estableix que es poden [establir mesures](#) orientades a reduir la producció de residus.

~ L'article 7 estableix que es poden [prendre mesures](#) orientades a reduir la producció de residus.

✓ L'article 7 estableix que es poden [adoptar mesures](#) orientades a reduir la producció de residus.

Vegeu també [dictar](#).

adreçar

Els verbs *adreçar*, *dirigir* i *destinar*, tot i no ésser sinònims absoluts, tenen significats pròxims i sovint s'usen indistintament. En el llenguatge normatiu, d'acord amb els

principis de precisió i claredat, convé especialitzar-ne els usos. Així, fem el verb *adreçar* quan té el sentit de 'fer anar a algun lloc' i en l'expressió *adreçar la paraula (a algú)*. D'altra banda, fem el verb *destinar* quan preval el sentit de finalitat. Finalment, reservem el verb *dirigir* per als sentits no coincidents amb els d'*adreçar*: dirigir una nau, una companyia, etc.

Les iniciatives legislatives s'han d'adreçar a la Mesa del Parlament.

Les polítiques destinades a la reducció de la desocupació juvenil [...]

Una part del pressupost es destina a la construcció del pont.

Ha de tenir el suport dels serveis de documentació i dels serveis tècnics, tots ells dirigits administrativament per funcionaris del Parlament.

afany de lucre

Vegeu ànim de lucre.

afer

Preferim *afer* a *assumpte*.

Correspon al Ple del Consell General d'Aran exercir accions administratives o judicials en afers de la seva competència.

afrontar

Preferim *afrontar* a *fer front a*.

~ el deure de garantir que es faci front de manera integral a totes les formes de violència contra les dones

✓ el deure de garantir que s'afrontin de manera integral totes les formes de violència contra les dones

A vegades s'empra el verb *afrontar* amb valors semàntics que no li són propis.

~ instruments que permetin als ajuntaments afrontar les competències que les lleis els encomanen

✓ instruments que permetin als ajuntaments exercir les competències que les lleis els encomanen

aixecar

Vegeu acta i estendre.

ajuda

Especialitzem els termes *ajut* i *ajuda*. Fem *ajut* en el sentit econòmic i *ajuda* per als altres sentits.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a continuar la tasca que aconsegueix perquè durant la novena legislatura es regularitzi definitivament i es faci efectiu el pagament dels [ajuts](#) per a la mobilitat.

La Llei 19/1998 va regular les relacions convivencials constituïdes per persones simplement unides per vincles d'amistat que, sense constituir una família nuclear, comparteixen l'habitatge i posen en comú el treball domèstic amb voluntat d'[ajuda mútua](#).

ajut

Vegeu [ajuda](#).

ànim de lucre

Forma preferent a *afany de lucre* i a *finalitat de lucre*. S'empra sobretot en les expressions *amb ànim de lucre* i *sense ànim de lucre*. Prové de la locució llatina *animus lucrandi*, que encara es pot trobar emprada en documents jurídics, però que és preferible substituir per la forma catalana.

La Llei estableix un règim molt semblant per al cas de promocions privades d'habitatges amb protecció oficial promogudes per cooperatives d'habitatges o per entitats sense [ànim de lucre](#) la naturalesa de les quals determini que els habitatges hagin d'ésser assignats als socis.

Vegeu també [Annex 7. Locucions i expressions llatines](#).

aplicació

Vegeu [ésser d'aplicació](#).

articular

S'usa sovint amb un valor semàntic difús ('fer, elaborar, dur a terme') que no li és propi. En aquest cas, s'ha de substituir per un altre verb més precís que sigui adequat al context.

~ [articular](#) un pla

✓ [elaborar](#) un pla

~ El Govern ha d'[articular](#) una consulta als pagesos relativa als organismes modificats genèticament

✓ El Govern ha de [fer](#) una consulta als pagesos relativa als organismes modificats genèticament

assentar

És correcte en els sentits de 'posar sobre una base' (també en sentit figurat) i de 'inscriure' o 'anotar', i també, com a verb pronominal, en el sentit de 'establir-se en un territori'.

El principi de publicitat i transparència és un dels pilars fonamentals en què [s'assenta](#) aquesta llei.

En canvi, quan té el sentit merament de 'establir' i fa referència a jurisprudència, precedents, premisses, bases, condicions i altres casos anàlegs, és preferible d'emprar-hi *establir* o *fixar*.

~ La sentència del Tribunal Constitucional [assenta un precedent](#).

✓ La sentència del Tribunal Constitucional [estableix un precedent](#).

assetjament

Els termes *assetjament psicològic* i *assetjament escolar* són els termes normalitzats equivalents als anglicismes *mobbing* i *bullying*, respectivament. Segons els àmbits on es produeix l'assetjament també podem parlar d'*assetjament immobiliari* i *assetjament rural*. Encara dins el grup de termes formats amb el mot *assetjament* tenim *assetjament sexual*.

associació d'ens locals

Nom amb què es designen les organitzacions que agrupen municipis i altres ens locals.

~ El Govern, amb la participació activa de les [entitats municipalistes](#), ha d'aprovar un pla de desenvolupament de l'ús dels mitjans electrònics del sector públic.

✓ El Govern, amb la participació activa de les [associacions d'ens locals](#), ha d'aprovar un pla de desenvolupament de l'ús dels mitjans electrònics del sector públic.

assumpte

Vegeu [afer](#).

atendre

Vegeu [atenir-se](#).

atenir-se

No s'ha de confondre amb el verb *atendre*. *Atenir-se* significa 'ajustar-se a alguna cosa', és sempre intransitiu i pronominal, i regeix la preposició *a*. En canvi, *atendre* pot tenir els sentits de 'fer atenció a alguna cosa' (intransitiu) o 'tenir en compte' (transitiu).

El verb *atenir-se* es conjuga com *abstenir-se*, mentre que *atendre* ho fa com *pretendre*.

✘ Si la diputada no s'atén al Reglament, serà cridada a l'ordre i podria perdre el torn de paraula.

✔ Si la diputada no s'até al Reglament, serà cridada a l'ordre i podria perdre el torn de paraula.

✘ La Junta de Govern ha d'admetre a tràmit totes les sol·licituds que atenguin el que estableix l'article 22.

✔ La Junta de Govern ha d'admetre a tràmit totes les sol·licituds que s'atinguin al que estableix l'article 22.

atur

Preferim el terme *desocupació*.

Vegeu [desocupació](#).

aturat

Preferim el terme *desocupat*.

Vegeu [desocupat](#).

***bullying**

Assetjament escolar. Vegeu [assetjament](#).

buscar

Vegeu [cercar](#).

caire

Té el sentit de 'aspecte'. S'ha d'evitar quan s'empra amb el sentit de 'caràcter'. En aquest cas, s'ha de substituir per *caràcter* o *tipus*, o bé, si el context ho permet, se'n pot prescindir.

~ de manera que esdevé una norma de caire encara més tuitiu

✔ de manera que esdevé una norma encara més tuitiva

~ les funcions de caire jurídic

✔ les funcions jurídiques

Vegeu també [caràcter](#).

caldre

Caldre no té valor d'obligació, sinó de necessitat. Per a expressar l'obligació fem la perífrasi *haver de* + [infinitiu].

Vegeu també [ésser necessari](#) i [fer falta](#).

caràcter

D'acord amb el criteri de concisió, evitem l'abús de la construcció *de caràcter* + [adjectiu] si es pot substituir per l'adjectiu tot sol.

~ El dret a la compensació és compatible amb altres drets de caràcter econòmic.

✓ El dret a la compensació és compatible amb altres drets econòmics.

Vegeu també [caire](#).

càrrec

Els càrrecs *s'exerceixen*.

S'ha revisat el règim del retiment de comptes durant l'exercici del càrrec.

S'incideix també en l'aptitud per a exercir els càrrecs tutelars.

Vegeu també [exercir](#).

casc antic

Expressió que cal substituir per *nucli antic*.

casc urbà

Expressió que cal substituir per *nucli urbà*.

celebrar

Se *celebren* els actes sotmesos a rituals o normes, com els funerals, els judicis o els congressos. Les reunions, les sessions dels òrgans, les eleccions i els referèndums es poden *celebrar* o *tenir*.

En el cas concret de les reunions i sessions dels òrgans, fem preferentment *tenir* o *tenir lloc*, segons el context. El participi corresponent és *tingut -uda*. Tanmateix, la forma nominalitzada *tinguda* (de reunions o de sessions) sovint resulta poc natural. En aquest cas, es pot substituir per *celebració*.

Pel que fa a les eleccions i els referèndums, emprarem un verb o l'altre (i les formes derivades respectives) tenint en compte la forma que resulti més natural i entenedora en cada context.

~ El Ple del Parlament, en la sessió celebrada el 13 de desembre de 2010, ha adoptat la resolució següent [...]

✓ El Ple del Parlament, en la [sessió tinguda](#) el 13 de desembre de 2010, ha adoptat la resolució següent [...]

~ El títol IV regula el procediment de convocatòria i [tinguda](#) de les consultes populars.

✓ El títol IV regula el procediment de convocatòria i [celebració de les consultes populars](#).

~ les reunions que [se celebrin](#) a la seu oficial de la institució

✓ les reunions que [tinguin lloc](#) a la seu oficial de la institució

✓ les reunions que [es tinguin](#) a la seu oficial de la institució

Amb relació als contractes, els convenis i els tractats, és preferible, en lloc de *celebrar*, emprar verbs com *concertar*, *convenir*, *establir*, *estipular*, *fer*, *formalitzar*, *signar* o *subscriure*, segons el context.

~ Ports de Catalunya pot [celebrar convenis](#) amb altres administracions.

✓ Ports de Catalunya pot [establir convenis](#) amb altres administracions.

~ L'Institut Cartogràfic de Catalunya pot [celebrar contractes](#) amb altres entitats.

✓ L'Institut Cartogràfic de Catalunya pot [fer contractes](#) amb altres entitats.

✓ L'Institut Cartogràfic de Catalunya pot [signar contractes](#) amb altres entitats.

Els tractats internacionals ni *se celebren* ni *se subscriuen*, sinó que, en funció de la fase en què es troben, *es negocien*, *s'adopten*, *se signen* o *es ratifiquen*. En textos internacionals doctrinals s'empra també, amb caràcter genèric, el verb *concloure*.

~ Els òrgans competents poden [celebrar tractats](#) internacionals.

~ Els òrgans competents poden [subscriure tractats](#) internacionals.

✓ Els òrgans competents poden [signar tractats](#) internacionals.

cercar

Emprem preferentment el verb *cercar* en lloc del sinònim *buscar*.

certificació

Vegeu [certificat](#).

certificat

Un certificat és un document, mentre que la certificació és una acció, l'acció de certificar. No s'han de confondre, doncs, aquests dos termes.

* Les actes, els informes i [les certificacions](#) emeses pel personal tècnic habilitat de les entitats col·laboradores en l'exercici de les funcions d'inspecció i control tenen la

mateixa validesa jurídica que els emesos pel personal de l'Administració encarregat d'aquestes funcions.

✓ Les actes, els informes i [els certificats](#) emesos pel personal tècnic habilitat de les entitats col·laboradores en l'exercici de les funcions d'inspecció i control tenen la mateixa validesa jurídica que els emesos pel personal de l'Administració encarregat d'aquestes funcions.

cessament

El cessament és una acció que no pot ésser imposada per altri. Si volem fer referència al fet que algú ha estat separat del càrrec que ocupava, hem d'emprar els termes *separació*, *destitució* o *remoció*.

L'eventual [cessament](#) en la destinació adjudicada en comissió de serveis comporta l'adscripció a un lloc de treball vacant de la zona educativa on es tenia la darrera destinació definitiva.

Correspon al consell escolar intervenir en la designació i la [separació](#) del director o directora del centre.

cessar

Vegeu [Annex 2. Règims verbals \(cessar\)](#).

ciutadania

D'acord amb el principi de precisió, no és recomanable d'usar el nom col·lectiu *ciutadania*, atès el caràcter polisèmic del mot –té el doble significat de 'conjunt de ciutadans' i de 'qualitat de ciutadà'–, que pot donar lloc a ambigüitats. És preferible emprar *ciutadans* per a la primera accepció i *ciutadania* per a la segona.

~ El Parlament de Catalunya insta el Govern a donar resposta a les necessitats bàsiques [de la ciutadania en risc o en situació d'exclusió social](#).

✓ El Parlament de Catalunya insta el Govern a donar resposta a les necessitats bàsiques [dels ciutadans en risc o en situació d'exclusió social](#).

L'article 15.3 de l'Estatut d'autonomia estableix la possibilitat que els drets que el mateix Estatut reconeix als [ciutadans](#) de Catalunya, és a dir, als catalans com a persones que gaudeixen de la [ciutadania](#) de Catalunya –bo i entenent aquesta condició com la dels nacionals espanyols amb veïnatge administratiu al territori català–, s'estengui també «a altres persones».

comandament

Vegeu [comandar](#).

comandar

Els mots *comandar* i *comandament* s'empren normalment en contextos referits a l'àmbit militar. En l'àmbit dels organismes civils, són preferibles *dirigir* i *direcció*.

~ El director o directora general exerceix el comandament del personal.

✓ El director o directora general exerceix la direcció del personal.

cometre

Es cometen infraccions, faltes i delictes.

Vegeu també [infracció](#).

competent

Quan significa 'que té competència en una matèria', s'ha d'expressar sempre la matèria a què es fa referència.

~ a) Vuit membres en representació de l'Administració de la Generalitat, nomenats pel conseller o consellera competent.

✓ a) Vuit membres en representació de l'Administració de la Generalitat, nomenats pel conseller o consellera competent en matèria de treball.

~ El títol III crea l'Agència de Migracions de Catalunya com una entitat de dret públic, adscriu al departament competent.

✓ El títol III crea l'Agència de Migracions de Catalunya com una entitat de dret públic, adscriu al departament competent en matèria d'immigració.

complir

Es compleixen funcions, finalitats, condicions i requisits. També *es compleixen* les normes i les resolucions.

una institució tutelar que compleix una funció d'ajustament de les altres institucions de protecció

Són empreses familiars agràries les que compleixen els requisits que estableix aquesta llei.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a complir la Resolució 409/VIII.

Vegeu també [acomplir](#) i [donar compliment](#).

compondre

Té els sentits de 'formar, combinar', 'crear, elaborar' i 'arranjar'. No s'ha de confondre amb *composar*. El participi de *compondre* és *compost*.

els membres que componen la comissió delegada

[un capítol compost de tres seccions](#)

Vegeu també [composar](#).

composar

Té els sentits de 'imposar arbitràriament una contribució o una multa' i 'captar-se amb algú imposant-li la nostra voluntat'. No s'ha de confondre amb *compondre*.

✘ Pel que fa als documents que han de [composar](#) els plans d'ordenació urbanística municipal, s'hi inclou la memòria social, que ha de contenir la definició dels objectius de producció d'habitatge protegit.

✔ Pel que fa als documents que han de [compondre](#) els plans d'ordenació urbanística municipal, s'hi inclou la memòria social, que ha de contenir la definició dels objectius de producció d'habitatge protegit

comptar amb

Comptar amb té el sentit de 'confiar en (algú o alguna cosa)'. Amb els sentits de 'tenir' i de 'tenir en compte', és preferible d'emprar *tenir* o *incloure* i *tenir en compte*, respectivament.

~ Instar el Govern de l'Estat perquè, en la presa de decisions que afectin el sistema financer, aquestes [comptin amb](#) l'acord de la Generalitat.

✔ Instar el Govern de l'Estat perquè, en la presa de decisions que afectin el sistema financer, aquestes [tinguin](#) l'acord de la Generalitat.

~ L'autorització de les despeses ha de [comptar amb](#) el vistiplau del tresorer.

✔ L'autorització de les despeses ha de [tenir](#) el vistiplau del tresorer.

confegir

Verb que sovint s'usa impròpiament en el sentit de 'confeccionar, fer', però que, en realitat, té el sentit de 'refer una cosa trencada'.

✘ Els dits centres [han de confegir](#) periòdicament els indicadors sanitaris i econòmics.

✔ Els dits centres [han d'elaborar](#) periòdicament els indicadors sanitaris i econòmics.

conformar

És correcte amb el sentit de 'fer conforme a una norma, a allò que és necessari'.

[conformar les lleis a la voluntat del poble](#)

No és correcte quan té el sentit de 'compondre, formar'. En aquest cas, s'ha de substituir per *compondre* o *formar*.

✘ les persones que [conformen](#) la junta directiva

✓ les persones que formen la junta directiva

consideració

Vegeu considerar.

considerar

Les normes no *consideren* ni *fan consideracions*, sinó que directament estableixen preceptes. Amb aquest sentit, és preferible substituir *considerar* per *ésser*.

~ Les signatures que no compleixin els requisits que aquesta llei estableix es consideren nul·les.

✓ Les signatures que no compleixin els requisits que aquesta llei estableix són nul·les.

~ Els béns adscrits a l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana tenen la consideració de béns de domini públic.

✓ Els béns adscrits a l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana són béns de domini públic.

En les definicions es fa servir la fórmula «S'entén per».

~ Es considera sessió el temps parlamentari dedicat a esgotar un ordre del dia.

✓ S'entén per sessió el temps parlamentari dedicat a esgotar un ordre del dia.

Vegeu també III.1.4. Règims verbals (considerar).

consistori

Preferim *ajuntament*.

constituir

El verb *constituir* té diverses accepcions, com 'formar una institució política o social', 'ésser parts d'un tot' o 'formar l'essència d'alguna cosa'. Amb aquests sentits propis no hi sol haver problemes.

Les juntes electorals s'han de constituir en el termini de quinze dies

Però sovint es fa un ús abusiu de sentits derivats, per extensió de significat, generalment equivalents a *ésser*. En aquests casos, és preferible emprar el verb *ésser*, especialment en les tipificacions i definicions.

~ Els projectes de carreteres, pel fet que constitueixen obres públiques d'interès general, no estan sotmesos a llicència municipal.

✓ Els projectes de carreteres, pel fet que són obres públiques d'interès general, no estan sotmesos a llicència municipal.

~ El cobrament addicional de despeses no justificades constitueix una infracció lleu.

✓ El cobrament addicional de despeses no justificades és una infracció lleu.

constitutiu

La locució *ésser constitutiu de* és equivalent a la forma simple *constituir*. S'empra especialment en llenguatge jurídic amb relació a les infraccions. En aquests casos, és preferible emprar el verb *ésser* o, si aquest no és adequat al context, la forma simple *constituir*.

~ Correspon als jutjats d'instrucció investigar si [la campanya és constitutiva de delicte](#).

✓ Correspon als jutjats d'instrucció investigar si [la campanya constitueix un delicte](#).

Vegeu també [constituir](#).

contemplar

S'ha d'evitar l'ús de *contemplar* quan té els sentits de 'preveure', 'tenir en compte', 'ordenar' o 'complir'.

~ Així mateix, es [contempla](#) la possibilitat que l'Agència estableixi un contracte programa amb el departament competent en matèria de cultura per a articular el seu sistema de relacions.

✓ Així mateix, es [preveu](#) la possibilitat que l'Agència estableixi un contracte programa amb el departament competent en matèria de cultura per a articular el seu sistema de relacions.

convalidar

Convalidar s'aplica només a títols acadèmics, i no pas a normes. No s'ha de confondre amb *validar*.

~ la resolució del Parlament per la qual es [convalida](#) el Decret Llei 1/2010

✓ la resolució del Parlament per la qual es [valida](#) el Decret Llei 1/2010

Vegeu també [validar](#).

coordinar

Coordinar té els sentits de 'posar en ordre diversos elements perquè formin un conjunt' i 'combinar harmònicament diversos elements per a una acció comuna'. L'objecte de la coordinació, doncs, sempre s'ha de referir a diversos elements, que poden ésser accions, persones, òrgans, parts d'un tot, esforços, iniciatives, idees, etc. No es pot coordinar una sola cosa simple o una sola acció. Sí que es pot coordinar, però, una cosa composta de diverses parts, perquè se sobreentén que el que es coordina són les diverses parts que la componen. Exemple: *coordinar [els membres d'] un equip d'investigació*.

~ l'òrgan que ha de coordinar amb el Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada la formació dels responsables de serveis comuns

✓ l'òrgan que s'ha de coordinar amb el Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada per a controlar la formació dels responsables de serveis comuns

~ b) Coordinar l'activitat de gestió del Centre i supervisar-ne el desenvolupament del programa d'actuació, d'inversions i de finançament.

✓ b) Coordinar les activitats de gestió del Centre i supervisar-ne el desenvolupament del programa d'actuació, d'inversions i de finançament.

cop

Vegeu [vegada](#).

corporació municipal

Preferim *ajuntament*.

***córrer a càrrec de**

La locució verbal «córrer a càrrec de» és incorrecta. S'ha de substituir per *ésser a càrrec de* o *anar a càrrec de*.

✘ Les despeses ocasionades pel compliment de les obligacions que imposa l'apartat 1 corren a càrrec de l'herència o del llegat fideïcomesos.

✓ Les despeses ocasionades pel compliment de les obligacions que imposa l'apartat 1 són a càrrec de l'herència o del llegat fideïcomesos.

cultiu

Segons el context, són preferibles les formes *cria* o *conreu*. En canvi, en l'àmbit de la biologia, emprem el terme *cultiu*: *cultius de laboratori*, *brou de cultiu*, etc.

~ Cada instal·lació d'aqüicultura només es pot dedicar al cultiu de l'espècie expressament autoritzada.

✓ Cada instal·lació d'aqüicultura només es pot dedicar a la cria de l'espècie expressament autoritzada.

~ les zones de més risc on es recuperin zones de cultiu

✓ les zones de més risc on es recuperin zones de conreu

decretar

Hem de reservar l'ús d'aquest verb per als casos en què té el sentit de 'ordenar per mitjà d'un decret'.

✘ La privació de la potestat parental s'ha de decretar en un procés civil o penal i és efectiva des que la sentència esdevé ferma.

✓ La privació de la potestat parental s'ha de declarar en un procés civil o penal i és efectiva des que la sentència esdevé ferma.

depenent

És el gerundi del verb *dependre*. A vegades s'usa incorrectament com a adjectiu en lloc de *dependent*.

✘ La inscripció al Registre d'empreses audiovisuals de Catalunya comporta la inscripció al Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques, depenent de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales del Ministeri de Cultura.

✔ La inscripció al Registre d'empreses audiovisuals de Catalunya comporta la inscripció al Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques, dependent de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales del Ministeri de Cultura.

desenvolupar

Es *desenvolupen* els plans, els projectes, els programes, les polítiques i altres coses anàlogues. En canvi, les lleis no es *desenvolupen*, sinó que es *despleguen*. Tampoc no es *desenvolupen* les mesures, que, una vegada *adoptades*, s'*apliquen*.

~ El Govern té com a objectiu aprofundir en el desenvolupament de les disposicions estatutàries

✔ El Govern té com a objectiu aprofundir en el desplegament de les disposicions estatutàries

~ El Parlament de Catalunya insta el Govern a desenvolupar les mesures polítiques necessàries per a fer prevaler la decisió a què fa referència l'apartat 1.

✔ El Parlament de Catalunya insta el Govern a adoptar les mesures polítiques necessàries per a fer prevaler la decisió a què fa referència l'apartat 1.

Vegeu també [acomplir](#) i [complir](#).

desocupació

Forma paral·lela a *ocupació*, *ocupacional*, *ocupabilitat*, etc., i que és preferent a *atur*.

~ El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar un pla de xoc contra l'atur juvenil.

✔ El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar un pla de xoc contra la desocupació juvenil.

desocupat

Forma preferent a *aturat*, *parat*, *persona en situació d'atur* i *persona a l'atur*.

~ El Parlament de Catalunya rebutja amb contundència la reducció de les polítiques actives d'ocupació en el moment més crític de la crisi, que comportarà la desatenció dels aturats.

✔ El Parlament de Catalunya rebutja amb contundència la reducció de les polítiques actives d'ocupació en el moment més crític de la crisi, que comportarà la desatenció dels desocupats.

No obstant això, si la forma *desocupat* no és adequada al context (per exemple, per raons cacofòniques), és preferible *persona en situació d'atur* a *persona aturada*, *persona a l'atur* o *persona en atur*.

~ El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar un projecte de llei d'ocupació que permeti donar resposta a les necessitats de formació ocupacional dels desocupats.

~ El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar un projecte de llei d'ocupació que permeti donar resposta a les necessitats de formació ocupacional de les persones en atur.

✓ El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar un projecte de llei d'ocupació que permeti donar resposta a les necessitats de formació ocupacional de les persones en situació d'atur.

desplegar

Les lleis es *despleguen* per mitjà de reglaments.

El Govern ha de dictar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per a aplicar i desplegar aquesta llei en el termini de dos mesos.

Vegeu també desenvolupar.

destinar

Vegeu adreçar.

dictar

Es *dicten* normes, resolucions judicials (sentències, interlocutòries, etc.) i administratives, i actes jurídics i administratius. Amb aquest sentit s'ha d'evitar l'ús del verb *establir*.

~ El Govern, en el termini de quinze dies, ha d'establir les normes necessàries per a desplegar aquesta llei.

✓ El Govern, en el termini de quinze dies, ha de dictar les normes necessàries per a desplegar aquesta llei.

L'incompliment de les instruccions o de les ordres de servei no afecta per si sol la validesa dels actes dictats pels òrgans administratius.

Les administracions públiques catalanes estan obligades a dictar una resolució expressa en tots els procediments.

Vegeu també adoptar.

diferent

D'acord amb el principi de concisió, s'ha d'evitar l'ús redundat d'aquest adjectiu.

~ Quan parlem de consultes populars hem de distingir dues categories diferents.

✓ Quan parlem de consultes populars hem de distingir dues categories.

Vegeu també [III.6.2.7. Diversos, diferents, distints, varis](#).

dirigir

Vegeu [adreçar](#).

discapacitat

Vegeu [persona amb discapacitat](#).

disminuït

Forma que hem d'evitar perquè té connotacions negatives. La forma preferent és *persona amb discapacitat*.

disposar

Vegeu [acordar](#) i [establir](#).

distint

Vegeu [III.6.2.7. Diversos, diferents, distints, varis](#).

divers

Vegeu [III.6.2.7. Diversos, diferents, distints, varis](#).

donar compliment

Expressió equivalent a *complir*. És preferible la forma simple *complir*.

~ les mesures per a [donar compliment a](#) la sentència del Tribunal Suprem

~ les mesures per a [acomplir](#) la sentència del Tribunal Suprem

[les mesures per a complir](#) la sentència del Tribunal Suprem

Vegeu també [acomplir](#) i [complir](#).

donar trasllat

Expressió equivalent a *traslladar* ('fer arribar una comunicació escrita amb les pretensions o els al·legats d'una de les parts litigants a l'altra part'). És preferible la forma simple *traslladar*. Si no té el sentit judicial esmentat, cal substituir-la per *comunicar*, *notificar*, *trametre*, *fer arribar*, *donar compte* o *fer saber*, segons el context.

~ L'òrgan que ha atorgat l'autorització n'ha d'acordar la suspensió i [ha de donar trasllat de](#) l'acord a l'òrgan judicial competent.

✓ L'òrgan que ha atorgat l'autorització n'ha d'acordar la suspensió i [ha de trametre](#) l'acord a l'òrgan judicial competent.

~ La incoació dels expedients comporta, des del moment en què se'n dona trasllat a l'ajuntament, la suspensió de la tramitació.

✓ La incoació dels expedients comporta, des del moment en què es notifica a l'ajuntament, la suspensió de la tramitació.

dret

El substantiu *dret* pot dur un complement d'infinitiu introduït per les preposicions *a* o *de*. Si el substantiu s'integra en la locució verbal *tenir dret*, la preposició regida és *a*.

El poble de Catalunya té dret a decidir el seu futur.

També emprem la preposició *a* quan el complement d'infinitiu va precedit d'un complement que especifica el posseïdor del dret o d'algun altre complement especificatiu.

el dret del poble de Catalunya a decidir el seu futur

el dret inalienable a decidir el propi futur

dur a terme

Es poden *dur a terme* idees, projectes i actuacions. Les activitats i les tasques es poden *dur a terme* o *acomplir*.

~ El Govern ha de realitzar el projecte de l'institut.

✓ El Govern ha de dur a terme el projecte de l'institut.

Per a la tercera persona del present d'indicatiu preferim la forma *duu* (en lloc de *du*).

Vegeu també acomplir.

efecte

Cal tenir en compte que les normes no estableixen efectes, sinó que els efectes són el resultat del que les normes estableixen.

~ L'Administració ha de comunicar a l'ens local corresponent l'incompliment de l'obligació, als efectes establerts en la legislació urbanística.

✓ L'Administració ha de comunicar a l'ens local corresponent l'incompliment de l'obligació, als efectes del que estableix la legislació urbanística.

efectuar

S'ha d'evitar l'abús d'aquest verb comodí. Sovint es pot reemplaçar simplement per *fer*.

~ la possibilitat d'efectuar adquisicions conjuntes oneroses amb pacte de supervivència

✓ la possibilitat de fer adquisicions conjuntes oneroses amb pacte de supervivència

~ El director o directora de l'establiment on s'efectuï l'internament l'ha de comunicar a l'autoritat judicial.

✓ El director o directora de l'establiment on es faci l'internament l'ha de comunicar a l'autoritat judicial.

Tanmateix, l'ús del verb *efectuar* és adequat quan es parla de pagaments i d'operacions econòmiques en general.

El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per endavant.

electe

L'adjectiu *electe* s'aplica a les persones elegides per a un càrrec públic mentre encara no han pres possessió del càrrec. Per a fer referència als càrrecs una vegada se n'ha pres possessió, és preferible emprar l'expressió *càrrec d'elecció pública*.

~ Aquesta llei contribuirà a una relació més propera entre els ciutadans i els càrrecs electes.

✓ Aquesta llei contribuirà a una relació més propera entre els ciutadans i els càrrecs d'elecció pública.

emplaçar

No és correcte quan vol dir 'convocar algú perquè comparegui en un procediment judicial'. Amb aquest sentit la forma correcta és *citar*. Pel que fa al terme espanyol *emplazar*, té com a equivalents en català *citar (a termini)* i *requerir a comparèixer*.

* En els procediments contenciosos administratius s'entén que el Govern hi ha estat emplaçat quan li és reclamat l'expedient.

✓ En els procediments contenciosos administratius s'entén que el Govern hi ha estat citat quan li és reclamat l'expedient.

* Si el tercer ha estat emplaçat com a demandat, s'ha de declarar pare aquell dels demandats la paternitat del qual resulti més versemblant.

✓ Si el tercer ha estat citat com a demandat, s'ha de declarar pare aquell dels demandats la paternitat del qual resulti més versemblant.

Tampoc no és correcte l'ús de *emplaçar* amb el sentit de 'instar'.

* El Parlament de Catalunya emplaça el Govern a complir completament la Resolució 168/IV.

✓ El Parlament de Catalunya insta el Govern a complir completament la Resolució 168/IV.

Emplaçar és correcte quan vol dir designar el lloc que ha d'ocupar (un edifici o un monument)'.
L'Ajuntament ha emplaçat l'equipament en un seti del polígon est.

Vegeu també instar i ubicar.

emprar

Considerem *emprar* i *usar* com a preferents en lloc dels sinònims *utilitzar* i *fer servir*.

emprendre

Vegeu [endegar](#).

encomanar

Vegeu [instar](#).

endegar

Una de les accepcions del verb *endegar* és 'emprendre, engegar'. Amb aquest sentit, per raons de precisió, preferim els verbs *emprendre* o *iniciar*, segons el context.

~ Poc després, [s'endegà](#) una etapa d'adequació del dret civil a les noves realitats familiars.

✓ Poc després, [s'emprenqué](#) una etapa d'adequació del dret civil a les noves realitats familiars.

~ segueix el camí [endegat](#) per la Llei 11/1996

✓ segueix el camí [iniciat](#) per la Llei 11/1996

~ en la línia [endegada](#) per altres ordenaments europeus

✓ en la línia [iniciada](#) per altres ordenaments europeus

Sí que el podem emprar, però, amb el sentit de 'donar a quelcom una direcció adequada'.

Els usufructuaris de conjunts d'arbres destinats a una funció d'esbarjo o d'ornament d'una finca, a fer ombra, a fixar la terra, a [endegar](#) les aigües, a donar fertilitat al sòl o a altres usos accessoris del terreny, diferents del d'obtenir fusta, n'han de respectar la destinació originària.

ens local

Forma preferent a *entitat local*.

entendre

La construcció «*s'entén* + [adjectiu]» és habitual en el llenguatge jurídic, però és preferible de substituir-la per una estructura amb una oració subordinada («*s'entén que...*»), que dona més cohesió al text.

~ Una vegada vençut aquest termini sense que s'hagi presentat el resultat analític, s'entén acceptat el resultat de l'anàlisi inicial.

✓ Una vegada vençut aquest termini sense que s'hagi presentat el resultat analític, s'entén que el resultat de l'anàlisi inicial ha estat acceptat.

entitat local

Vegeu [ens local](#).

entitat municipalista

Vegeu [associació d'ens locals](#).

erradicar

D'ençà de l'aparició de la *Gramàtica de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans (2016), l'antiga forma *eradigar* ha estat substituïda per *erradicar*. Naturalment, aquest canvi ortogràfic també afecta els derivats d'aquest mot, com *erradicació* o *erradicable*.

[l'aprovació d'una llei per a erradicar l'homofòbia](#)

escola bressol

Vegeu [llar d'infants](#).

esgotar

Vegeu [exhaurir](#).

***ésser d'aplicació**

Locució que s'ha de substituir per *ésser aplicable*.

* En matèria de retiment dels comptes de la tutela, són d'aplicació els articles 222-30 i 222-31.

✓ En matèria de retiment dels comptes de la tutela, són aplicables els articles 222-30 i 222-31.

ésser constitutiu de

Vegeu [constitutiu](#).

ésser necessari

Si el context ho permet, s'ha de substituir per *caldre*.

~ rehabilitar les masies que sigui necessari preservar per raons arquitectòniques

✓ rehabilitar les masies que calgui preservar per raons arquitectòniques

establir

Les normes i els preceptes *estableixen*. En general, preferim *establir* a *disposar*.

sens perjudici del que [estableix la legislació processal](#)
sempre en el marc general que [el llibre segon estableix](#) per a aquests
llevat que [les lleis que els regulin estableixin](#) una altra cosa
necessita el complement de capacitat per als actes que [estableix l'article 211](#)

Vegeu també [adoptar](#), [assentar](#) i [dictar](#).

estar a

Aquesta construcció, quan va seguida d'una oració substantiva amb l'estructura *el/que + [verb]*, s'ha de substituir per *ajustar-se a* o *atenir-se a*. En el cas concret de la construcció *estar al que resulta de*, s'ha de substituir per *ajustar al que estableix* o *atenir-se al que estableix*.

✘ Si la possessió deriva, en canvi, d'un títol contractual, [s'ha d'estar al que resulti d'aquest](#), sens perjudici de la possibilitat de subrogació que preveu la legislació d'arrendaments.

✔ Si la possessió deriva, en canvi, d'un títol contractual, [hom s'ha d'ajustar al que estableix](#) aquest, sens perjudici de la possibilitat de subrogació que preveu la legislació d'arrendaments.

estar obligat a

L'expressió *estar obligat a* s'ha de substituir per *tenir el deure de* si en el precepte és jurídicament rellevant el concepte de deure o, simplement, per la perífrasi d'obligació (*haver de + [infinitiu]*) si té el sentit de mera obligació.

~ Els registradors [estan obligats a](#) col·laborar amb els liquidadors.

✔ Els registradors [tenen el deure de](#) col·laborar amb els liquidadors.

~ La persona interessada [està obligada a comunicar](#) qualsevol canvi en la seva situació.

✔ La persona interessada [ha de comunicar](#) qualsevol canvi en la seva situació.

Tanmateix, en oracions negatives, l'expressió *no estar obligat a* té un sentit de 'no-obligació', diferent del sentit de 'obligació de no fer' que transmet la perífrasi d'obligació negativa.

En cap cas [no està obligat a](#) tornar l'import dels aliments percebuts.

estendre

S'*estenen* les actes, les escriptures i els documents en general. L'expressió *estendre acta* té com a forma sinònima *aixecar acta*.

[S'ha d'estendre acta de la reunió.](#)

El secretari o secretària [ha d'estendre](#) el document en què constin els acords de l'assemblea.

executar

S'executen les ordres, les instruccions, els acords, les sentències, els contractes, els plans, els actes, les actuacions, les operacions, les obres i altres elements anàlegs. No *s'executen* les activitats ni les tasques.

El Departament de Cultura pot [executar](#) directament [les intervencions arqueològiques](#).

El Govern ha [d'executar el desdoblament](#) de la carretera C-1411.

~ amb l'objectiu d'executar les activitats

✓ amb l'objectiu [d'acomplir](#) les activitats

Vegeu també [activitat](#) i [tasca](#).

exercir

S'exerceixen accions, autoritats, competències, càrrecs, drets, funcions, pretensions, representacions i altres elements anàlegs.

persones cridades per la llei per a [exercir](#) la tutela

[exercir](#) la potestat disciplinària

El dret a la compensació econòmica només es pot [exercir](#) en el primer procediment.

Vegeu també [afrontar](#), [complir](#), [exercitar](#) i [ostentar](#).

exercitar

Per a referir-nos a l'exercici d'un dret, una acció, una potestat, una autoritat, una competència, un càrrec o una pretensió (i d'altres elements anàlegs), en lloc de *exercitar* hem d'emprar *exercir*.

~ restablir la filiació només del progenitor que [ha exercitat](#) l'acció

✓ restablir la filiació només del progenitor que [ha exercit](#) l'acció

exhaurir

Per a indicar que un procediment jurídic o administratiu ha arribat a la fi, emprem preferentment el verb *exhaurir*, i evitem el verb *esgotar* i l'expressió *posar fi a*.

~ la resolució que [esgota](#) la via administrativa

~ la resolució que [posa fi a](#) la via administrativa

✓ la resolució que [exhaureix](#) la via administrativa

existir

En els casos en què sigui possible, l'hem de substituir per *haver-hi*.

~ En els casos en què no existeixi cap risc de violència, els responsables del punt de trobada familiar poden proposar a l'autoritat judicial la derivació del cas a una sessió informativa de mediació familiar.

✓ En els casos en què no hi hagi cap risc de violència, els responsables del punt de trobada familiar poden proposar a l'autoritat judicial la derivació del cas a una sessió informativa de mediació familiar.

faltar

Vegeu [mancar](#).

fer avinent

Té el sentit de 'fer present, recordar'. No s'ha d'emprar amb el sentit de 'comunicar'.

~ La presidenta del Parlament fa avinent que el síndic de greuges passa a exercir el càrrec en funcions

✓ La presidenta del Parlament comunica que el síndic de greuges passa a exercir el càrrec en funcions

fer falta

Si el context ho permet, s'ha de substituir per *caldre*.

~ les polítiques que fa falta modificar

✓ les polítiques que cal modificar

Vegeu també [caldre](#).

fer front a

Vegeu [afrontar](#).

fer servir

Vegeu [emprar](#).

finalitat de lucre

Vegeu [ànim de lucre](#).

finalització

Vegeu [finiment](#).

finalitzar

Vegeu [finir](#).

finances

El terme *hisenda* fa referència al conjunt de béns i riqueses que té una persona física o jurídica. En el llenguatge normatiu català, aquest concepte aplicat a les administracions públiques, és preferible designar-lo amb el terme *finances*.

departament competent en matèria de finances

les finances de la Generalitat

~ La hisenda local es regeix pels principis d'equitat i suficiència de recursos.

✓ Les finances locals es regeixen pels principis d'equitat i suficiència de recursos.

finiment

La forma *finiment*, pròpia dels registres més formals, és preferible a *finalització*.

~ La finalització de l'acolliment familiar, a més de per les causes que estableix l'article 124, es pot produir per mort, incapacitat o voluntat de la família acollidora.

✓ El finiment de l'acolliment familiar, a més de per les causes que estableix l'article 124, es pot produir per mort, incapacitat o voluntat de la família acollidora

finir

La forma *finir*, pròpia dels registres més formals, és preferible a *finalitzar*.

fomentar

Vegeu promocionar.

formar part

Aquesta locució verbal té com a alternatives possibles, segons el context, *ésser part*, *fer part*, *integrar* o *ésser membre*.

Els funcionaris que han impartit cursos no poden formar part dels òrgans de selecció.

Els funcionaris que han impartit cursos no poden fer part dels òrgans de selecció.

el deure d'assistir a les sessions de les comissions de què són membres

els centres que integren la Biblioteca Nacional

Prendre en consideració els nomenaments dels consellers metropolitans que han estat elegits per cada municipi dels que integren l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

funció

Les funcions *s'atribueixen* i *es compleixen* o *s'exerceixen*.

Les funcions tutelars s'atribueixen en un procediment de jurisdicció voluntària.

El patronat, mentre [compleix les funcions](#) de gestió del patrimoni, pot sol·licitar auditories externes anuals.

glera

Vegeu [llit](#).

gradació

El terme que s'empra per a titular l'article d'una norma que gradua les infraccions és *gradació* (i no pas *graduació*).

~ [Graduació de les sancions](#)

✓ [Gradació de les sancions](#)

En els textos legislatius del Parlament s'ha afavorit aquesta especialització del terme *gradació* per a etiquetar la classificació per graus de les sancions, una especialització que respon a la mateixa distribució de les accepcions dels termes *gradació* i *graduació* en el *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans.

Així, direm que, quan hom fa la *graduació* de les infraccions (l'acció de *graduar-les*) el que obté és una *gradació* (una ordenació per graus), que és un terme que reflecteix més bé el concepte de classificació, d'escalat jeràrquic.

graduació

Vegeu [gradació](#).

guardar relació amb

S'ha d'evitar quan té el sentit de 'tenir relació amb'.

~ El contingut eventual es limita a matèries que [guarden relació directa amb](#) les previsions d'ingrés.

✓ El contingut eventual es limita a matèries que [tenen relació directa amb](#) les previsions d'ingrés.

guarderia

Vegeu [llar d'infants](#).

hisenda

Vegeu [finances](#).

implementar

Sovint es fa un ús abusiu d'aquest terme. L'hem de reservar per a l'àmbit informàtic. Quan té el sentit general de 'posar en pràctica', preferim emprar *posar en pràctica*, *aplicar* o alguna altra forma adequada al context.

~ i) Dissenyar, aprovar, implementar i supervisar les accions relatives a la seguretat de la informació del departament competent en matèria de salut.

✓ i) Dissenyar, aprovar, posar en pràctica i supervisar les accions relatives a la seguretat de la informació del departament competent en matèria de salut.

indret

Els mots *indret*, *lloc* i *paratge* els fem amb sentits especialitzats: *paratge*, dins l'expressió *paratge natural*; *indret*, per a fer referència a llocs determinats que hom pren en consideració dins un àmbit espacial més ampli, i *lloc*, per a indicar una porció determinada de l'espai, sense més matisos.

Aquesta llei declara paratge natural d'interès nacional una part de la vall del monestir de Poblet.

Els indrets que es protegeixen són en unes comarques que van viure l'esplendor del romànic.

L'agermanament es regeix pel costum del lloc.

inequitat

El mot derivat *inequitat* ('manca d'equitat'), format en adjuntar el prefix *in-* al mot *equitat*, està ben format i és del tot correcte, malgrat que no consti en el *Diccionari de la llengua catalana* de l'IEC. El diccionari normatiu, però, sí que recull altres derivats de la mateixa família, com ara *inequitatiu*, *inequitable*, *inequítivament* o *inequítivament*.

Un mot de significat pròxim és *iniquitat*, derivat de *inic* ('mancat en absolut d'equitat, de justícia'). Com veiem, *iniquitat* expressa un grau més elevat de manca d'equitat. Per tant, no l'hem d'emprar quan vulguem referir-nos simplement, d'una manera neutra, a la manca d'equitat, cas en què escau d'emprar-hi *inequitat*.

~ la iniquitat en l'aplicació de les normes invalida el procés

✓ la inequitat en l'aplicació de les normes invalida el procés

iniquitat

Vegeu inequitat.

infracció

Les lleis *tipifiquen* les infraccions. Les persones en *cometen*.

Vegeu també II.3.1.5.8. Règim sancionador.

iniciar

Vegeu endegar.

instar

La selecció del verb *encomanar* o del verb *instar* depèn de les relacions de jerarquia que hi hagi entre les institucions implicades.

El Parlament de Catalunya [insta](#) el Govern a elaborar un pla.

El Parlament de Catalunya [encomana](#) al Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals l'emissió d'un programa en llengua de signes.

Els governs, entre ells, tampoc no es poden *instar*. Segons el cas, podem dir que un govern *reclama* o *demana* alguna cosa a un altre.

El Parlament de Catalunya [insta el Govern a reclamar al Govern de l'Estat que negociï amb els representants del sector pesquer una sortida raonable a la problemàtica generada arran del tancament de ports.](#)

Vegeu també [l'annex 2. Règims verbals \(instar\)](#).

instrumentalitzar

Verb que significa 'servir-se abusivament d'algú o d'alguna cosa com a instrument per a aconseguir un fi'. N'hem d'evitar els usos impropis.

* El Govern [instrumentalitza](#), per mitjà dels casals catalans, l'exercici de les competències en matèria de difusió de la cultura catalana.

✓ El Govern [exerceix les competències](#) en matèria de difusió de la cultura catalana per mitjà dels casals catalans.

instrumentar

Verb que, en l'àmbit jurídic, significa 'fer constar un acte o un negoci jurídics en una escriptura'. Tanmateix, sovint s'empra amb sentits impropis o molt vagues, com un verb comodí. En cap cas, no té el sentit de 'crear', 'organitzar' o 'disposar dels recursos necessaris'. S'ha de substituir, segons el context, per *organitzar*, *vehicular*, *crear* o *dur a terme* o per una paràfrasi que reculli el sentit que hom hi vol donar en aquell context.

* la comunitat internacional s'ha proposat d'[instrumentar](#) la fi de les hostilitats

✓ la comunitat internacional s'ha proposat de [posar els mitjans necessaris per a assolir](#) la fi de les hostilitats.

* d) [Instrumentar](#) un sistema d'auditoria cultural dels equipaments públics que tingui en compte la promoció de la cultura i el seu retorn social.

✓ d) [Organitzar](#) un sistema d'auditoria cultural dels equipaments públics que tingui en compte la promoció de la cultura i el seu retorn social.

✘ El tràmit d'audiència es pot instrumentar per qualsevol mitjà que l'instructor acordi de manera motivada.

✔ El tràmit d'audiència es pot dur a terme per qualsevol mitjà que l'instructor acordi de manera motivada.

integrar

Com a terme jurídic, l'expressió *integrar un contracte* significa 'suplir la informació necessària per a l'aplicació d'un contracte que aquest no conté seguint determinats principis o criteris jurídics'. Per exemple, l'article 65 del text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors diu:

Article 65. Integració del contracte

Els contractes amb els consumidors s'han d'integrar d'acord amb el principi de bona fe objectiva, també en els supòsits d'omissió d'informació precontractual rellevant.

Per a altres usos de *integrar*, vegeu *formar part*.

interessar

No és correcte quan té el sentit de 'sol·licitar'. Amb aquest sentit incorrecte, sovint apareix acompanyat d'un complement indirecte introduït per la preposició *de*. Cal substituir *interessar* per *sol·licitar* o *demanar* i, si escau, canviar la preposició *de* del complement indirecte per *a*.

✘ La presidenta del Consell ha d'interessar del president del Parlament l'ordenació de pagaments.

✔ La presidenta del Consell ha de demanar al president del Parlament l'ordenació de pagaments.

✘ El Departament va interessar del Ministeri poder negociar amb ENESA.

✔ El Departament va sol·licitar al Ministeri poder negociar amb ENESA.

✘ El Ministeri Fiscal ha d'interessar la constitució de la tutela.

✔ El Ministeri Fiscal ha de demanar la constitució de la tutela.

interposar

Significa 'posar una cosa entre dues coses' i, per tant, és aplicable al recurs, que se situa entre una resolució judicial i el nou tràmit generat arran del recurs.

No és adequat emprar el verb *interposar* per a referir-se a demandes, querelles o denúncies. En aquest cas, és preferible d'emprar-hi el verb *presentar*.

✘ L'article 4 de les Normes internes indica que no poden ésser objecte del dret de petició les queixes que es fonamentin en un interès legítim per a la satisfacció del qual l'ordenament jurídic estableix un procediment específic diferent del dret de petició. En aquest cas es pot interposar una denúncia.

✓ L'article 4 de les Normes internes indica que no poden ésser objecte del dret de petició les queixes que es fonamentin en un interès legítim per a la satisfacció del qual l'ordenament jurídic estableix un procediment específic diferent del dret de petició. En aquest cas es pot [presentar una denúncia](#).

llar d'infants

Preferim *llar d'infants a escola bressol* i *guarderia*.

*lleï d'Hondt

Aquesta expressió prové del llenguatge periodístic. En el llenguatge normatiu és preferible el terme *fórmula d'Hondt*.

llengua

Per a referir-se a una llengua, la forma simple del seu nom és preferible a la construcció *llengua* + [adjectiu].

~ les llengües catalana i occitana

✓ [el català i l'occità](#)

llera

Vegeu [llit](#).

llit (fluvial)

Els mots *llit*, *llera* i *glera* s'empren per a designar la depressió del terreny per on s'esmunyen les aigües d'un riu o una riera. Les lleres o gleres, però, són llits secs i plens de còdols. Amb el sentit general amb què normalment s'empra en els textos parlamentaris, és preferible l'ús del terme *llit (fluvial)*.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a restaurar el [llit](#) del Cardener per a recuperar-ne la morfologia original.

lloc

Vegeu [indret](#).

lucre

Vegeu [ànim de lucre](#).

major

S'ha d'evitar l'ús abusiu dels adjectius *major* i *menor*, especialment quan equivalen a *més/menys* o *màxim/mínim* o a expressions del tipus *més gran / més petit* o *més important / menys important*.

~ estudiar amb major profunditat

✓ estudiar amb més profunditat

~ promoure els serveis necessaris per a aconseguir la major eficàcia en l'acompliment de les activitats pesqueres

✓ promoure els serveis necessaris per a aconseguir la màxima eficàcia en l'acompliment de les activitats pesqueres

~ un període durant el qual es pot produir un major deteriorament psicosocial

✓ un període durant el qual es pot produir un deteriorament psicosocial més gran

Cal tenir en compte, però, que hi ha un seguit d'expressions lexicalitzades amb els mots *major* o *menor* que es poden emprar amb normalitat: *la major part, causa major, major d'edat, menor d'edat, força major*, etc.

manament

No s'han de confondre *manament* i *mandat*. *Manament* té el sentit general de 'acció de manar' i, en l'àmbit polític, el sentit específic (derivat del dit sentit general) de 'obligació que estableix una norma o una ordre d'un superior jeràrquic'. *Mandat*, en canvi, és 'el període durant el qual els diputats i els membres del Govern exerceixen llur càrrec en virtut d'una elecció'.

✓ El mandat legal és de quatre anys. Es poden renovar els membres dos mesos abans d'expirar el mandat.

~ el mandat legal perquè el Govern presenti al Parlament un projecte d'adequació de la llei

✓ el manament legal perquè el Govern presenti al Parlament un projecte d'adequació de la llei

✓ En compliment d'aquest manament legal, la Comissió d'Afers Institucionals, en la sessió tinguda el 3 de juliol de 2019, ha adoptat la resolució següent.

mancar

Preferim *mancar* a *faltar*.

~ Si falta el consentiment, la persona titular pot demanar l'autorització judicial.

✓ Si manca el consentiment, la persona titular pot demanar l'autorització judicial.

mandat

Vegeu manament.

menor

Vegeu [major](#).

meritar

Significa 'tenir dret a alguna cosa per raó d'un servei'. A vegades es confonen els usos dels verbs *meritar*, *produir* i *acreditar*, confusió afavorida pel fet que en determinats contextos tots tres verbs tenen el mateix equivalent en espanyol (*devengar*). Una persona pot *meritar* una quantitat de diners (hi pot tenir dret), però una quantitat no pot *meritar* un interès, sinó que el pot *produir* o *reportar*.

✘ En la declaració, s'hi ha d'incloure la part de l'impost que s'ha deixat de pagar, juntament amb els [interessos de demora meritats](#).

✔ En la declaració, s'hi ha d'incloure la part de l'impost que s'ha deixat de pagar, juntament amb els [interessos de demora produïts](#).

D'altra banda, *acreditar* s'usa amb el sentit de 'justificar el pagament d'un tribut'.

✘ La taxa [es devenga](#) en el moment de la inscripció, però l'ingrés corresponent ha d'ésser previ a la sol·licitud d'inscripció.

✔ La taxa [s'acredita](#) en el moment de la inscripció, però l'ingrés corresponent ha d'ésser previ a la sol·licitud d'inscripció.

mesura

Les mesures *s'adopten* i, una vegada adoptades, *s'apliquen* o *es posen en pràctica*.

[la posada en pràctica progressiva del paquet de mesures adoptades en l'àmbit cultural](#)

minusvalidesa

Les formes *minusvalidesa* i *minusvàlid* s'han d'evitar perquè tenen connotacions negatives. Les formes preferents són *discapacitat* i *persona amb discapacitat*, respectivament.

***mobbing**

Assetjament immobiliari. Vegeu [assetjament](#).

multa

Les multes *s'imposen* i l'import de les multes *se satisfà*. Evitem l'ús dels verbs *pagar* i *abonar* quan es fa referència a multes.

Vegeu també [satisfer](#).

naturalesa

Evitem l'abús del mot *naturalesa* quan té el sentit de 'caràcter' o 'tipus'.

~ El Consell Assessor és un òrgan de naturalesa consultiva.

✓ El Consell Assessor és un òrgan consultiu.

Vegeu també [caràcter](#).

obra

En l'àmbit de la construcció, diem que les obres *s'executen*. En aquest cas, evitem l'ús de verbs com *realitzar* o *fer*.

Vegeu també [executar](#).

***oferir**

Oferir és un verb no normatiu que, en els textos parlamentaris, apareix a vegades amb el sentit de 'oferir'. En aquests casos, cal substituir-lo per *oferir*.

✗ La perfecció d'un contracte relatiu a serveis accessoris és obligatòria per a obtenir el crèdit o préstec o per a obtenir-lo en les condicions ofertades.

✓ La perfecció d'un contracte relatiu a serveis accessoris és obligatòria per a obtenir el crèdit o préstec o per a obtenir-lo en les condicions ofertes.

operatiu

Operatiu és un adjectiu que sovint s'empra inadequadament com a substantiu, formant part de sintagmes com «l'operatiu policial». En aquests casos, s'ha de reemplaçar per *operació* o *dispositiu*, segons el context.

~ l'operatiu dels Mossos d'Esquadra en la jornada de vaga

✓ el dispositiu dels Mossos d'Esquadra en la jornada de vaga

oportú

Oportú significa 'que ve a propòsit'. Amb el sentit de 'apropiat al fi que hom persegueix', hem d'emprar *pertinent*.

~ També pot adoptar les mesures oportunes per a assegurar el pagament dels aliments futurs.

✓ També pot adoptar les mesures pertinents per a assegurar el pagament dels aliments futurs.

ostentar

Tot i que el verb *ostentar* pot significar 'estar en possessió (d'un títol o d'un càrrec)', per a expressar aquesta idea és preferible l'ús d'altres verbs, com ara *ocupar* o *exercir*. Reservem *ostentar* per al sentit de 'mostrar amb afectació'.

~ El president o presidenta ostenta les funcions següents: [...].

✓ El president o presidenta compleix les funcions següents: [...].

~ les mutualitats i les persones que hi ostenten càrrecs

✓ les mutualitats i les persones que hi ocupen càrrecs

~ El president o presidenta de la Junta de Residus n'ostenta la representació.

✓ El president o presidenta de la Junta de Residus n'exerceix la representació.

pacte en contra

Forma preferent a «pacte en contrari», que és un calc de l'espanyol. Aquesta locució apareix en fórmules com «llevat de pacte en contra». La fórmula corresponent que considerem preferent és «si no hi ha pacte en contra».

* Són béns comuns els fruits i les rendes de tots els béns, llevat de pacte en contrari.

✓ Són béns comuns els fruits i les rendes de tots els béns, si no hi ha pacte en contra.

*** pacte en contrari**

Vegeu [pacte en contra](#).

parat

Vegeu [desocupat](#).

paratge

Vegeu [indret](#).

perllongar

Vegeu [prolongar](#).

persona amb discapacitat

El terme *persona amb discapacitat* és preferible a *minusvàlid* i a *disminuït*. També és preferible a *discapacitat*.

personar-se

Terme jurídic, propi de l'àmbit judicial, que té el sentit de 'comparèixer en un judici per a constituir-se com a part'.

L'Administració de la Generalitat es pot personar en els procediments penals per a perseguir extraterritorialment la pràctica de l'ablació.

En el sentit més general de 'comparèixer en un lloc', s'ha d'emprar *presentar-se*.

✘ Els patrons de les fundacions tenen el deure de col·laborar amb el Protectorat i, a requeriment d'aquest, s'han de personar en el lloc, el dia i l'hora assenyalats per a la pràctica de les actuacions.

✓ Els patrons de les fundacions tenen el deure de col·laborar amb el Protectorat i, a requeriment d'aquest, s'han de presentar en el lloc, el dia i l'hora assenyalats per a la pràctica de les actuacions.

pertinent

Vegeu [oportú](#).

plurianual

Plurianual és un terme de la família de *bianual*, *trianual*, etc., que vol dir 'que s'esdevé diverses vegades l'any'. És un terme molt imprecís que, si és possible, cal substituir per *bimestral*, *trimestral*, *quadrimestral*, etc., segons que correspongui.

No s'ha de confondre amb *pluriennal*.

Vegeu també [pluriennal](#).

pluriennal

Pluriennal és un terme de la família de *biennal*, *triennal*, etc., que vol dir 'que dura diversos anys' o 'que s'esdevé cada cert nombre d'anys'.

No s'ha de confondre amb *plurianual*.

✘ El Departament ha de sotmetre a l'aprovació del Govern un programa plurianual, que ha de tenir cada any la dotació pressupostària corresponent en els pressupostos de la Generalitat.

✓ El Departament ha de sotmetre a l'aprovació del Govern un programa pluriennal, que ha de tenir cada any la dotació pressupostària corresponent en els pressupostos de la Generalitat.

Vegeu també [plurianual](#).

portar a terme

Emprem preferentment la locució *dur a terme*.

posar en coneixement

En comptes de la construcció *posar en coneixement*, emprem preferentment *comunicar*, *fer saber*, *fer conèixer*, *informar* o *assabentar*, segons el context.

~ S'ha de posar en coneixement dels ajuntaments l'aportació de la Generalitat per a aquest curs.

✓ S'ha de comunicar als ajuntaments l'aportació de la Generalitat per a aquest curs.

* **posar de relleu**

Vegeu [posar en relleu](#).

posar en relleu

Significa 'fer ressortir'. Amb aquest sentit s'ha d'evitar l'expressió «posar de relleu».

✘ serveixen per a [posar de relleu](#) les dificultats a l'hora d'interpretar el text normatiu

✔ serveixen per a [posar en relleu](#) les dificultats a l'hora d'interpretar el text normatiu

posicionament

Terme incorrecte quan vol dir 'posició adoptada davant d'una qüestió'. S'ha de substituir per *posició, opinió o parer*.

Vegeu també [posicionar-se](#).

posicionar-se

Terme de l'àmbit de l'enginyeria que sovint s'empra incorrectament amb el sentit de 'adoptar una posició, una opinió, davant d'una qüestió'. S'ha de substituir per *prendre posició, pronunciar-se* o per alguna altra expressió adequada al context.

✘ Amb aquesta resolució el Parlament [es posiciona](#) en contra de l'especulació.

✔ Amb aquesta resolució el Parlament [pren posició](#) en contra de l'especulació.

possibilitar

És preferible l'expressió *fer possible*.

~ estudiar el sistema més adequat per a [possibilitar](#) que aquestes unitats estiguin en contacte amb els hospitals de referència

✔ estudiar el sistema més adequat per a [fer possible](#) que aquestes unitats estiguin en contacte amb els hospitals de referència

precisar

Significa 'determinar amb precisió'. No s'ha d'usar amb el sentit de 'necessitar' o 'requerir'.

✘ Aquestes activitats no [precisen](#) autorització administrativa.

✔ Aquestes activitats no [necessiten](#) autorització administrativa.

prendre possessió

Aquesta expressió, quan s'aplica a càrrecs, sempre ha d'anar acompanyada del complement que fa referència al càrrec.

~ El director o directora ha de prendre possessió en el termini d'un mes des de la data de la publicació del nomenament en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

✓ El director o directora ha de prendre possessió del càrrec en el termini d'un mes des de la data de la publicació del nomenament en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

prestar

Els serveis i altres actuacions anàlogues *es presten*.

~ les persones que duen a terme serveis en l'àmbit de l'esport

✓ les persones que presten serveis en l'àmbit de l'esport

~ la unitat on es realitza l'assistència

✓ la unitat on es presta l'assistència

preveure

Les normes no *preveuen*, sinó que *estableixen, disposen, regulen* o *determinen*. Sí que poden *preveure*, en canvi, els programes, els plans i altres documents anàlegs.

~ d'acord amb el que preveu l'article 36

✓ d'acord amb el que estableix l'article 36

~ els casos previstos en la Llei

✓ els casos que regula la Llei

Vegeu també previsió.

previsió

Les normes no contenen previsions, sinó preceptes o disposicions. Sí que en poden contenir, en canvi, els programes, els plans i altres documents anàlegs.

~ el compliment de les previsions contingudes en aquesta llei

✓ el compliment dels preceptes que conté aquesta llei

Vegeu també preveure.

procedir

La construcció *procedir a* + [infinitiu] / [substantiu] és una construcció semànticament buida que, d'acord amb els principis de concisió i claredat, hem d'evitar.

~ S'ha de procedir al nomenament dels vocals.

✓ S'han de nomenar els vocals.

~ Els administradors provisionals procediran a convocar l'assemblea general.

✓ Els administradors provisionals han de convocar l'assemblea general.

Amb el sentit de 'escaure', no hem d'emprar el verb *procedir*, sinó les formes *escaure* o *ésser procedent*.

* L'òrgan gestor ha de dictaminar quina mesura procedeix en cada cas.

✓ L'òrgan gestor ha de dictaminar quina mesura és procedent en cada cas.

* El sistema d'intervenció administrativa i, si procedeix, el sistema d'avaluació de l'impacte ambiental que estableix aquesta llei s'apliquen a les activitats de titularitat pública emplaçades a Catalunya.

✓ El sistema d'intervenció administrativa i, si escau, el sistema d'avaluació de l'impacte ambiental que estableix aquesta llei s'apliquen a les activitats de titularitat pública emplaçades a Catalunya.

Vegeu també [II.1.6. Construccions amb verbs buits](#).

prolongar

Prolongar i *perllongar* són sinònims parcials. Amb el sentit de 'allargar en el temps o en l'espai' és preferible *prolongar*. *Perllongar* té també el sentit de 'ajornar'; amb aquest sentit és preferible *ajornar*. Quan s'aplica a horaris, és preferible *ampliar*.

promocionar

Es poden *promocionar* productes comercials o marques (és a dir, fer-ne promoció). En canvi, si es tracta de campanyes, iniciatives o actuacions no comercials (per a incentivar un ús, una activitat o un sector), preferim emprar els verbs *promoure* o *fomentar*, segons el context.

~ una campanya per a promoure els productes tradicionals

✓ una campanya per a promocionar els productes tradicionals

~ c) Coordinar i promocionar la lectura pública a la comarca.

✓ c) Coordinar i fomentar la lectura pública a la comarca.

promoure

Vegeu [promocionar](#) i [propiciar](#).

propiciar

Significa 'fer favorable'. No s'ha de confondre amb *promoure*.

~ Aquesta llei propicia una política de gestió dels residus.

✓ Aquesta llei promou una política de gestió dels residus.

quantia

Una *quantia* és una `quantitat, especialment quant al fet d'ésser més o menys important'. Té, doncs, un matís valoratiu que la fa desaconsellable per als textos normatius. És preferible de substituir-la per *quantitat* o, si parlem de quantitats econòmiques, *import*.

~ Tenen accés a cassació davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya les accions i pretensions d'una quantia superior a 120.000 euros.

✓ Tenen accés a cassació davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya les accions i pretensions d'un import superior a 120.000 euros.

quedar

Vegeu restar.

realització

Substantiu emprat sovint com a comodí que s'ha de substituir, sempre que sigui possible, per un altre substantiu amb un significat més precís i més adequat al context, com ara *elaboració*, *execució* o *acompliment*.

~ Els poders públics han de fomentar la realització i divulgació de treballs de recerca.

✓ Els poders públics han de fomentar l'elaboració i divulgació de treballs de recerca.

~ Els responsables hospitalaris han de promoure la realització d'activitats de joc i d'acompanyament.

✓ Els responsables hospitalaris han de promoure l'acompliment d'activitats de joc i d'acompanyament.

realitzar

Verb comodí que s'ha de substituir, sempre que sigui possible, per un altre verb amb un significat més precís i més adequat al context, com ara *elaborar*, *executar*, *establir* o *cometre*. Si això no és possible, és preferible emprar *fer* o *dur a terme*, segons el context.

~ realitzar una infracció greu

✓ cometre una infracció greu

~ El Govern ha de realitzar el projecte de l'institut.

✓ El Govern ha de dur a terme el projecte de l'institut.

~ El pagament del deute tributari s'ha de realitzar per endavant.

✓ El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per endavant.

~ Les mutualitats poden realitzar operacions d'assegurança

✓ Les mutualitats poden fer operacions d'assegurança

reclamar

Vegeu [instar](#).

recolzar

No és correcte quan té el sentit de 'donar suport a'. En aquest cas, s'ha d'emprar l'expressió *donar suport a*.

* El programa ha de recolzar les iniciatives privades que garanteixin l'assoliment dels objectius.

✓ El programa ha de donar suport a les iniciatives privades que garanteixin l'assoliment dels objectius.

resoldre

Usat com a verb intransitiu és un castellanisme. S'ha de substituir per *pronunciar-se*, *dictaminar*, *adoptar una resolució* o *dictar una resolució*, segons el context.

* En cas de desacord sobre aquesta qüestió, l'autoritat judicial ha de resoldre d'acord amb el que estableix l'article 222-27.

✓ En cas de desacord sobre aquesta qüestió, l'autoritat judicial ha de dictar una resolució d'acord amb el que estableix l'article 222-27.

resolució

Les resolucions *s'adopten* o, en el cas dels òrgans unipersonals i judicials, *es dicten*.

En els procediments administratius instruïts per a adoptar resolucions que obliguin a executar obres per a conservar els edificis, s'ha de donar audiència als ocupants legals.

Els actes i les resolucions dictats per la persona titular del departament competent en matèria de salut i les resolucions dels recursos d'alçada dictades pel director o directora de l'Agència de Salut Pública de Catalunya exhaureixen la via administrativa.

restar

Quan és equivalent a *quedar*, preferim *restar*.

~ Si després de la segona prova només queda un candidat o candidata, no cal fer l'entrevista.

✓ Si després de la segona prova només resta un candidat o candidata, no cal fer l'entrevista.

~ Es modifica la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 15/1990, que queda redactada de la manera següent [...]

✓ Es modifica la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 15/1990, que resta redactada de la manera següent [...]

Per a les perífrasis *quedar* + [participi] i *restar* + [participi], vegeu també [III.1.3.3. Perífrasis de participi](#).

resultar

Quan s'empra com a equivalent de *ésser*, s'ha de substituir per aquest darrer verb.

~ L'impost resulta exigible a tots els usuaris.

✓ L'impost és exigible a tots els usuaris.

reunió

Vegeu [celebrar](#).

reunir

Les condicions i els requisits no *es reuneixen*, sinó que *es compleixen*.

~ Són empreses familiars les que reuneixen els requisits que estableix aquesta llei.

✓ Són empreses familiars les que compleixen els requisits que estableix aquesta llei.

Vegeu també [complir](#).

sanció

Les lleis *estableixen* sancions i en *fixen* l'import.

Les sancions establertes per aquesta llei són independents de la caducitat de la concessió.

Vegeu també [II.3.1.5.8. Règim sancionador](#).

satisfacció

Vegeu [satisfer](#).

satisfer

Hem d'evitar l'abús de *satisfer* i *satisfacció* amb el sentit general de *pagar* i *pagament*. Reservem *satisfer* i *satisfacció* per a allò que hom es veu constret a pagar, com multes i sancions.

~ Pel que fa a la forma de satisfacció, el crèdit de participació s'ha de satisfer en efectiu, llevat que les parts acordin una altra cosa.

✓ Pel que fa a la forma de pagament, el crèdit de participació s'ha de pagar en efectiu, llevat que les parts acordin una altra cosa.

seguir

Se *segueixen* línies (d'actuació) i criteris.

~ en la línia que duen a terme els països socialment avançats

✓ en la línia que segueixen els països socialment avançats

Vegeu també dur a terme i, per a la perífrasi *seguir* + [gerundi], [III.1.2.2. Perífrasis de gerundi](#).

separar

Quan té el sentit de 'destituir', regeix un complement preposicional que indica el càrrec del qual hom és separat. Aquest complement, doncs, ha d'aparèixer en la frase. Solament se'n pot prescindir si el verb *separar* apareix coordinat amb *nomenar* (o un altre verb de valor equivalent).

Els vocals del Consell de Direcció són separats del càrrec pel conseller o consellera competent en matèria de salut.

Els consellers del Consell d'Administració, que no poden ésser més de tretze, són nomenats i separats pel Govern.

També s'ha de tenir en compte de no incloure la regulació referent a la separació del càrrec en la del nomenament perquè pot donar lloc a una redacció confusa.

~ El president o presidenta del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya és nomenat i separat pel Govern d'entre persones amb reconegut prestigi en els àmbits socioeconòmic i acadèmic.

✓ El president o presidenta del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya és nomenat pel Govern d'entre persones amb reconegut prestigi en els àmbits socioeconòmic i acadèmic. Si escau, és separat del càrrec pel Govern.

Vegeu també [Annex 2. Règims verbals \(cessar\)](#).

servei

Vegeu prestar.

seu

Mot emprat sovint amb un sentit vague per a referir-se a un àmbit o una matèria. Amb aquest sentit, s'ha de substituir per *àmbit*, *matèria* o un altre mot adequat al context.

~ En [aquesta seu](#), s'ha optat per suprimir la intervenció de l'entitat de crèdit com a garant de l'operació financera.

✓ En [aquest àmbit](#), s'ha optat per suprimir la intervenció de l'entitat de crèdit com a garant de l'operació financera.

Aquest mot també apareix usat amb el seu sentit propi en l'expressió *presentar en seu parlamentària*, que es fa servir quan es vol indicar que algú (sovint el Govern) ha de comparèixer en alguna comissió parlamentària o en el Ple per a presentar als diputats un informe, un pla, un programa, etc. Cal distingir aquest cas de quan el que es fa és presentar una iniciativa al Registre del Parlament perquè sigui tramitada per aquest. En aquest cas, no hem d'emprar l'expressió esmentada, sinó l'expressió *presentar al Parlament*.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a [presentar en seu parlamentària](#), en el termini de tres mesos, la proposta de desplegament del Pla d'equipaments culturals i a obrir un procés de treball conjunt amb els grups parlamentaris per a consensuar-lo.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a [presentar en seu parlamentària](#), en el termini de sis mesos, un pla d'ensenyaments artístics.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a [presentar-li](#), en el termini de sis mesos, el Projecte de Llei de mecenatge i patrocini, per a incentivar les aportacions privades amb mesures fiscals.

Vegeu també [l'annex 4 \(en seu de\)](#).

solucionar

Quan és equivalent de *resoldre*, és preferible emprar aquest darrer verb.

~ les modificacions normatives necessàries per a [solucionar](#) els problemes de reconeixement de les adopcions

✓ les modificacions normatives necessàries per a [resoldre](#) els problemes de reconeixement de les adopcions

sortir al pas

Quan té el sentit de 'aturar', s'ha de substituir per *posar fre* o per alguna altra forma adequada al context.

~ L'Administració ha d'actuar amb celeritat per a [sortir al pas](#) de les pràctiques abusives de les grans superfícies.

✓ L'Administració ha d'actuar amb celeritat per a [posar fre](#) a les pràctiques abusives de les grans superfícies.

subrogar

Té el sentit de 'assumir un dret, una obligació o una funció d'altri'. Es pot usar com a transitiu o com a intransitiu.

Els propietaris d'habitatges amb protecció oficial en règim de lloguer poden transmetre llurs drets sobre els habitatges a societats que incloguin en llur objecte social l'arrendament d'habitatges, sempre que els adquirents subroquin els drets i les obligacions dels venedors.

En cas de traspàs de la propietat, la part compradora se subroga a la part venedora en tots els contractes d'arrendament vigents.

suposar

Per raons de precisió, quan és equivalent de *comportar*, *significar* o *implicar*, és preferible substituir-lo per un d'aquests verbs, tenint en compte el context.

~ un benefici que suposa lucre o guany mercantil

✓ un benefici que comporta lucre o guany mercantil

~ Un segon nivell és la participació en el risc, que ja és un vincle de dependència, la qual cosa suposa que es comparteix el risc de pèrdues.

✓ Un segon nivell és la participació en el risc, que ja és un vincle de dependència, la qual cosa significa que es comparteix el risc de pèrdues.

tasca

Les tasques no es *realitzen*, sinó que *s'acompleixen* o *es fan*.

les universitats catalanes i els centres, serveis i establiments que acompleixen tasques de formació

Vegeu també acomplir.

tema

Allò que se sotmet a la consideració dels òrgans d'un ens són *qüestions*, *punts* o *aspectes*, segons el context, no pas *temes*.

~ El president o presidenta de la Junta convoca i presideix les reunions i porta la iniciativa dels temes que li han d'ésser sotmesos.

✓ El president o presidenta de la Junta convoca i presideix les reunions i porta la iniciativa de les qüestions que li han d'ésser sotmeses.

tenir

Vegeu celebrar.

tipificar

Vegeu infracció.

tractat internacional

Els tractats internacionals passen per diverses etapes: la negociació, l'adopció del text, l'autenticació del text, la signatura, la ratificació i la publicació.

A partir del dret intern estatal i el dret internacional, no té sentit de distingir entre convenis i tractats internacionals.

~ La Generalitat ha d'adoptar les mesures necessàries per a executar les obligacions derivades dels tractats i els convenis internacionals ratificats per Espanya.

✓ La Generalitat ha d'adoptar les mesures necessàries per a executar les obligacions derivades dels tractats internacionals ratificats per Espanya.

Vegeu també [celebrar](#).

tràfic

El mot *tràfic* fa referència al comerç, a l'intercanvi de mercaderies. No s'ha de confondre amb *trànsit*.

Aquestes entitats poden alienar els béns adquirits per elles mateixes per a retornar-los al [tràfic](#) jurídic privat.

Es prohibeixen la pesca, el [tràfic](#) i l'exhibició pública d'exemplars d'espècies protegides.

Vegeu també [trànsit](#).

trànsit

El mot *trànsit* fa referència al pas de vehicles per una via pública. No s'ha de confondre amb *tràfic*.

[reduir la freqüència i la gravetat dels accidents de trànsit](#)

Vegeu també [tràfic](#).

traslladar

Vegeu [donar trasllat](#).

treure

L'expressió «això no treu que» no és recomanable. S'ha de substituir per «això no impedeix que», «això no és obstacle perquè» o alguna altra expressió adequada al context.

~ [Això no treu, tanmateix, que l'autoritat judicial hagi](#) de prendre una decisió d'acord amb les circumstàncies de cada cas i en funció de l'interès concret dels fills.

✓ [Sens perjudici d'això, l'autoritat judicial ha](#) de prendre una decisió d'acord amb les circumstàncies de cada cas i en funció de l'interès concret dels fills.

ubicació

Són preferibles els mots *situació*, *emplaçament* o *instal·lació*, segons el context.

- ~ la ubicació de les zones d'estacionament
- ✓ l'emplaçament de les zones d'estacionament

Vegeu també [ubicar](#).

ubicar

S'ha d'evitar l'abús d'aquest verb. És preferible emprar els verbs *situar*, *emplaçar* o *instal·lar*, segons el context. Hi pot haver altres solucions adaptades al context.

- ~ l'àmbit territorial en què està ubicada l'empresa
- ✓ l'àmbit territorial en què és situada l'empresa
- ~ la zona en què el Govern ha ubicat l'abocador
- ✓ la zona en què el Govern ha emplaçat l'abocador

usar

Vegeu [emprar](#).

utilitzar

Vegeu [emprar](#).

validar

Validar vol dir 'declarar vàlid (un document)'. Així, per exemple, el Parlament pot validar un decret llei aprovat pel Govern. No s'ha de confondre amb *convalidar*.

Els decrets llei que no siguin validats expressament pel Parlament en el termini establert resten derogats.

Vegeu també [convalidar](#).

vari

Vegeu [III.6.2.7. Diversos, diferents, distints, varis](#).

vegada

Forma preferent a *camí*, *cop*, *pic* o *volta*.

2. Taula de col·locacions lèxiques

2.1. Col·locacions verb + complements

acomplir	tasques, activitats, encàrrecs, missions
adoptar	acords, mesures, resolucions, normes
adreçar	la paraula
aixecar	acta
ampliar	horaris
anul·lar	resolucions
aplicar	mesures
atribuir	funcions
causar	costes (processals)
cometre	infraccions, faltes, delictes
complir	funcions, finalitats, condicions, requisits, normes, resolucions
concertar	contractes, convenis, tractats
concloure	tractats internacionals
convalidar	títols acadèmics
convenir	contractes, convenis, tractats
deixar sense efecte	sancions
desenvolupar	pactes, plans, projectes, programes, polítiques
desplegar	lleis
dictar	normes, sentències, interlocutòries, resolucions judicials i administratives, actes administratius
dur a terme	actuacions, activitats, tasques, idees, projectes
efectuar	pagaments

elaborar	informes
emetre	informes
establir	precedents, contractes, convenis, tractats
estendre	acta, una escriptura, un document
estipular	contractes, convenis, tractats
executar	ordres, instruccions, acords, sentències, contractes, plans, actes, actuacions, operacions, obres
exercir	càrrecs, accions, autoritats, competències, drets, funcions, pretensions, potestats, representacions
expedir	certificats
exonerar	d'una obligació, d'un delictes
fer	contractes, convenis, tractats
formalitzar	contractes, convenis, tractats; demandes
formular	demandes
imposar	multes, sancions
integrar	contractes
interposar	recursos
negociar	tractats internacionals
ocupar	càrrecs
perfer	un contracte
personar-se	en un procediment
posar en pràctica	mesures
practicar	diligències
presentar	denúncies, demandes, querelles

prestar	serveis
preveure	possibilitats
promulgar	lleis, edictes
ratificar	tractats internacionals
recomanar	esmenes (la ponència)
recusar	un membre d'un tribunal
resoldre	un contracte
satisfer	multes, sancions
seguir	línies, criteris
signar	contractes, convenis, tractats
subscriure	contractes, convenis
tenir	reunions, sessions
tipificar	infraccions
transposar	directives europees
validar	decrets llei

2.2. Col·locacions a partir del substantiu

acció	s'exerceix
acord	s'adopta; s'executa
acta	s'estén, s'aixeca
acte	es dicta; s'executa
activitat	s'acompleix, s'exerceix, es duu a terme
actuació	es duu a terme, s'executa
autoritat	s'exerceix
càrrec	s'exerceix, s'ocupa

certificat	s'expedeix
competència	s'exerceix
condició	es compleix
contracte	es concerta, es convé, s'estableix, s'estipula, es fa, es formalitza, se signa, se subscriu; s'íntegra; es perfà; s'executa; es resol
conveni	es concerta, es convé, s'estableix, s'estipula, es fa, es formalitza, se signa, se subscriu
costes (processals)	es causen
criteri	se segueix
decret llei	es valida
delicte	es comet; se n'exonera (algú)
demanda	es presenta
denúncia	es presenta
diligències	es practiquen
directiva europea	es transposa
dret	s'exerceix (una llei / un tractat) reconeix, estableix
edicte	es promulga
encàrrec	s'acompleix
escriptura	s'estén
esmena	es recomana (la ponència)
falta	es comet
finalitat	es compleix
funció	s'atribueix; es compleix, s'exerceix
horari	s'amplia
idea	es duu a terme

informe	s'elabora, s'emet
infracció	es tipifica; es comet
instrucció	s'executa
interlocutòria	es dicta
legislatura	s'inicia; fineix
línia	se segueix
lleï	es promulga / es desplega / estableix, disposa, regula, determina
mesura	s'adopta, s'aplica, es posa en pràctica
missió	s'acompleix
multa	s'imposa; se satisfà
norma	s'adopta, es dicta; es compleix / estableix, disposa, regula, determina
obligació	se n'exonera (algú)
obra	s'executa
operació	s'executa
ordre	s'executa
pagament	s'efectua
pla	es desenvolupa / preveu
política	es desenvolupa
possibilitat	es preveu
potestat	s'exerceix
precedent	s'estableix
precepte	estableix
pretensió	s'exerceix
programa	es desenvolupa / preveu

projecte	es desenvolupa, es duu a terme
querella	es presenta
recurs	s'interposa
representació	s'exerceix
requisit	es compleix
resolució	s'adopta; es compleix; s'anul·la
resolució judicial o administrativa	es dicta
reunió	es té, té lloc
sanció	s'imposa; se satisfà; es deixa sense efecte
sentència	es dicta; s'executa
servei	es presta
sessió	es té, té lloc
tasca	s'acompleix, es duu a terme, es fa
títol acadèmic	es convalida
tractat	es concerta, es convé, s'estableix, s'estipula, es fa, es formalitza, se signa, se subscriu
tractat internacional	es conclou / (segons la fase) es negocia; s'adopta; s'autentica; es ratifica

Annex 2. Règims verbals

Vegeu també [II.1.8. Coordinació de verbs amb règims diferents](#).

En aquest apartat s'inclouen els verbs el règim verbal dels quals pot presentar alguna dificultat d'ús. Immediatament després de cada entrada es dona l'esquema d'ús preferent de cada verb amb relació als complements que el poden acompanyar. Els esquemes d'ús que es donen fan referència només al sentit o a l'accepció del verb que es pren en consideració, sens perjudici que amb altres valors o usos el verb pugui adoptar altres esquemes d'ús.

acompanyar

acompanyar un document amb un altre document

acompanyar un document d'un altre document

Acompanyar és un verb transitiu que té com a complement directe el document principal que s'envia i com a complement preposicional introduït amb les preposicions *amb* o *de* el document secundari (adjunt).

✘ Els justificants s'han d'acompanyar a l'auditoria.

✔ L'auditoria s'ha d'acompanyar amb els justificants.

adjuntar

adjuntar un document a un altre document

Adjuntar és un verb transitiu que té com a complement directe el document secundari (adjunt) i com a complement preposicional introduït amb la preposició *a* el document principal.

Els obligats tributaris [han d'adjuntar a la sol·licitud](#) una proposta de valoració motivada.

annexar

annexar un document a un altre document

Annexar és un verb transitiu que té com a complement directe el document secundari (annexat); el document principal s'introdueix amb la preposició *a*.

La documentació necessària per a acreditar els fets investigats [es pot annexar als informes de la inspecció](#).

apel·lar

apel·lar a una autoritat contra [una sentència, una resolució]

Apel·lar, amb el sentit de 'interposar un recurs', és un verb intransitiu. Sol portar un complement introduït per la preposició *contra* que indica la resolució o sentència contra la qual es presenta el recurs.

✘ La persona demandada pot apel·lar la resolució dictada pel jutge o jutgessa.

✔ La persona demandada pot apel·lar contra la resolució dictada pel jutge o jutgessa.

cessar

cessar en un càrrec

Cessar és un verb intransitiu: una persona pot cessar en un càrrec o la poden *fer cessar*, però no la poden cessar. Si l'acció d'abandonar el càrrec no és voluntària, hem d'emprar altres formes, com *separar*, *destituir*, *remoure* o *fer cessar*, segons el context.

✘ El conseller o consellera pot nomenar i cessar els alts càrrecs.

✔ El conseller o consellera pot nomenar i separar els alts càrrecs.

✔ El conseller o consellera pot nomenar i destituir els alts càrrecs.

✔ El conseller o consellera pot nomenar i remoure els alts càrrecs.

✔ El conseller o consellera pot nomenar i fer cessar els alts càrrecs.

Vegeu també [dimitir](#).

complir

complir [una ordre, una obligació, etc.]

complir amb [el propi deure, les pròpies promeses]

La combinació *complir amb* té uns usos molt restringits. S'ha d'evitar quan envaeix abusivament l'ús transitiu del verb.

~ L'òrgan de gestió pot contreure obligacions a càrrec del patrimoni per a complir amb la finalitat per a la qual es va constituir.

✔ L'òrgan de gestió pot contreure obligacions a càrrec del patrimoni per a complir la finalitat per a la qual es va constituir.

considerar

considerar algú [una persona amb una determinada qualitat]

considerar alguna cosa una cosa determinada

En els textos parlamentaris, no introduïm el complement que segueix el verb amb la preposició *com* (*a*), sinó que l'escrivim sense preposició.

~ Si hi ha diversos béns en comunitat ordinària indivisa i un dels membres de la parella ho demana, l'autoritat judicial els pot considerar com una massa comuna a efectes de la formació de lots.

✓ Si hi ha diversos béns en comunitat ordinària indivisa i un dels membres de la parella ho demana, l'autoritat judicial els pot considerar una massa comuna a efectes de la formació de lots.

continuar

continuar una cosa

No és correcte introduir el complement directe de *continuar* amb la preposició *amb*.

* El Parlament insta el Govern a continuar amb el procés de construcció de l'hospital de Vilanova i la Geltrú.

✓ El Parlament insta el Govern a continuar el procés de construcció de l'hospital de Vilanova i la Geltrú.

contravenir

contravenir a [una norma, un pacte, etc.]

* És falta greu alliberar exemplars d'espècies de fauna al medi natural si es contravé el que estableix la lletra c.

✓ És falta greu alliberar exemplars d'espècies de fauna al medi natural si es contravé al que estableix la lletra c.

delegar

delegar [funcions, poders, etc.] (en algú)

delegar algú per a fer alguna cosa

La presidència pot delegar en la gerència les seves competències.

La vicepresidència de la Comissió d'Urbanisme correspon al president o presidenta de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que pot delegar aquest càrrec en el vicepresident executiu o vicepresidenta executiva.

designar

designar un càrrec

designar una persona [càrrec]

una persona, ésser designada [càrrec]

designar algú per a [funció]

El complement que segueix el verb no s'ha d'introduir amb la preposició *com a*, sinó que s'ha d'escriure sense preposició.

* Si es designen com a substitutes diverses persones i no s'especifica l'ordre de substitució, es prefereix la designada en el document posterior.

✓ Si es designen substitutes diverses persones i no s'especifica l'ordre de substitució, es prefereix la designada en el document posterior.

En terminologia jurídica, generalment, *es nomena* per a un càrrec i *es designa* per a una funció.

Vegeu també [nomenar](#).

dictaminar

dictaminar sobre [una causa, un expedient, etc.]

dictaminar que...

emetre (un) dictamen sobre [objecte]

✘ El Consell ha de dictaminar els expedients administratius.

✔ El Consell ha d'emetre un dictamen sobre els expedients administratius.

✔ El Consell ha de dictaminar sobre els expedients administratius.

dimitir

dimitir un càrrec

dimitir d'un càrrec

un càrrec, dimitir

[si el president o presidenta dimiteix el càrrec](#)

[si dimiteix del càrrec de president o presidenta](#)

[si el president o presidenta dimiteix](#)

elegir

elegir un càrrec

algú, ésser elegit [càrrec]

elegir algú [càrrec]

En els textos parlamentaris, no introduïm el complement que segueix el verb amb la preposició *com a*, sinó que l'escrivim sense preposició.

~ La diputada és elegida com a presidenta.

✔ La diputada és elegida presidenta.

encaixar

encaixar amb

encaixar en

Convé emprar la preposició adequada segons si es tracta de dos elements que encaixen entre si (*encaixar amb*) o d'un element que s'insereix dins un altre (*encaixar en*).

- * el projecte que és objecte d'aquest dictamen no encaixa a l'ordenament estatutari
- ✓ el projecte que és objecte d'aquest dictamen no encaixa en l'ordenament estatutari
- * els intents de fer encaixar l'oferta nocturna de lleure al dret dels veïns al descans
- ✓ els intents de fer encaixar l'oferta nocturna de lleure amb el dret dels veïns al descans

escollir

- escollir un càrrec
- algú, ésser escollit [càrrec]
- escollir algú [càrrec]

En els textos parlamentaris, no introduïm el complement que segueix el verb amb la preposició *com a*, sinó que l'escrivim sense preposició.

- ~ la persona que sigui escollida com a membre de la Comissió
- ✓ la persona que sigui escollida membre de la Comissió

excedir

- excedir [algú / alguna cosa] en una magnitud
- excedir un límit
- excedir-se en una cosa

Evitem els complements introduïts per *de*.

- ~ El mandat no pot excedir de cinc anys.
- ✓ El mandat no pot excedir els cinc anys.

- ~ en els supòsits en què els beneficis de la infracció excedeixin de la sanció imposable
- ✓ en els supòsits en què els beneficis de la infracció excedeixin la sanció imposable

informar

- informar sobre una cosa
- emetre un informe sobre una cosa

És incorrecte l'ús transitiu de *informar* amb el sentit de 'emetre un informe sobre'.

- * La direcció ha d'informar favorablement el projecte, si escau.
 - ✓ La direcció ha d'emetre un informe favorable sobre el projecte, si escau.
-
- * c) Informar les propostes de creació d'universitats.
 - ✓ c) Emetre un informe sobre les propostes de creació d'universitats.

✘ Ha d'informar qualsevol tramitació que se sotmet a dictamen de la Comissió.

✔ Ha d'elaborar un informe sobre qualsevol tramitació que se sotmet a dictamen de la Comissió.

✘ r) Designar els síndics que han de comparèixer davant la Comissió de la Sindicatura de Comptes del Parlament per a informar els informes de fiscalització que es presentin.

✔ r) Designar els síndics que han de comparèixer davant la Comissió de la Sindicatura de Comptes del Parlament per a informar sobre els informes de fiscalització que es presentin.

instar

instar algú a fer alguna cosa

És preferible l'estructura *instar a* + [infinitiu] a *instar que* + [verb en subjuntiu].

El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar-li, en el termini de sis mesos, el Pla econòmic i financer de reequilibri pressupostari actualitzat per al període 2010-2012.

necessitar

necessitar una cosa

Necessitar és un verb transitiu. S'ha d'evitar la construcció «necessitar de».

✘ La tramitació de l'expedient necessita d'autorització prèvia de l'autoritat competent.

✔ La tramitació de l'expedient necessita autorització prèvia de l'autoritat competent.

nomenar

nomenar un càrrec

nomenar algú [càrrec]

El complement que segueix el verb no s'ha d'introduir amb la preposició *com a*, sinó que s'ha d'escriure sense preposició.

✘ El Govern ha nomenat com a directora general la candidata proposada pel consell rector.

✔ El Govern ha nomenat directora general la candidata proposada pel consell rector.

En terminologia jurídica, generalment, *es nomena* per a un càrrec i *es designa* per a una funció.

Vegeu també [designar](#).

qualificar

qualificar de [condició]

El verb *qualificar* no ha d'anar seguit de la preposició *com a*, sinó de la preposició *de*.

✘ Les accions tipificades com a infracció en matèria de defensa dels consumidors tenen la qualificació inicial de lleus, llevat que es puguin qualificar com a greus d'acord amb el que estableix aquest capítol.

✔ Les accions tipificades com a infracció en matèria de defensa dels consumidors tenen la qualificació inicial de lleus, llevat que es puguin qualificar de greus d'acord amb el que estableix aquest capítol.

recórrer

recórrer contra [una sentència, una decisió, un acord...]

El verb *recórrer*, en la seva accepció jurídica de 'interposar un recurs', és sempre intransitiu.

Si el registre denega totalment la inscripció, es pot recórrer contra l'acord, en el termini de quinze dies, a la direcció general competent.

Com a verb intransitiu, tampoc no permet l'ús en veu passiva o en forma de participi passiu concordat amb un substantiu.

✘ l'acord pot ésser recorregut

✔ es pot recórrer contra l'acord

✘ les sentències recorregudes

✔ les sentències contra les quals s'ha recorregut

renunciar

renunciar una cosa

renunciar a una cosa

renunciar al càrrec de

El verb *renunciar* pot funcionar com a transitiu i com a intransitiu. En els textos parlamentaris l'emprem preferentment com a intransitiu.

si els hereus renuncien a l'herència

En les renunciacions a càrrecs, s'ha d'evitar d'introduir el càrrec amb la preposició *com a*.

~ El conseller ha renunciat com a president de la comissió.

✔ El conseller ha renunciat al càrrec de president de la comissió.

requerir

requerir una cosa a algú

Hem d'evitar d'introduir amb la conjunció *perquè* l'oració subordinada que indica la cosa requerida.

~ La persona o l'empresa sol·licitant pot requerir la Ponència Ambiental perquè es manifesti sobre el contingut mínim de l'estudi d'impacte ambiental.

✓ La persona o l'empresa sol·licitant pot requerir a la Ponència Ambiental que es manifesti sobre el contingut mínim de l'estudi d'impacte ambiental.

sol·licitar

sol·licitar una cosa a algú

La persona o l'òrgan que rep la sol·licitud és el complement indirecte i s'introdueix amb la preposició *a*, no pas amb la preposició *de*.

✗ L'entitat pot sol·licitar de l'òrgan competent la rehabilitació de l'autorització.

✓ L'entitat pot sol·licitar a l'òrgan competent la rehabilitació de l'autorització.

treballar

treballar de [professió, ofici]

El verb *treballar* no ha d'anar seguit de la preposició *com a*, sinó de la preposició *de*.

treballar de cap de gabinet

Annex 3. Construccions i locucions adverbials

a escala + [adjectiu]

Indica un estadi determinat dins una jerarquia o gradació. Aquesta construcció és preferible a *a nivell* + [adjectiu].

✗ les organitzacions que actuen a nivell municipal

✓ les organitzacions que actuen a escala municipal

Vegeu també [l'annex 4 \(a nivell de\)](#).

*a l'actualitat

Variante mal formada de *en l'actualitat*.

Vegeu [en l'actualitat](#).

a l'efecte

S'ha de substituir per altres locucions com *a aquest efecte* o *amb aquesta finalitat*.

~ La pesca en aigües privades únicament es pot practicar en les zones delimitades a l'efecte

✓ La pesca en aigües privades únicament es pot practicar en les zones delimitades a aquest efecte

Vegeu també [a l'efecte de](#).

a nivell + [adjectiu]

Vegeu [a escala + \[adjectiu\]](#).

*a tal efecte

Locució adverbial no admesa pel DIEC que hem de substituir per *a aquest efecte* o *amb aquesta finalitat*.

✗ La societat ha pres cada vegada més consciència de la necessitat de conèixer els riscos associats al nivell de desenvolupament i, a tal efecte, s'ha anat dotant dels instruments normatius necessaris per a fer-hi front.

✓ La societat ha pres cada vegada més consciència de la necessitat de conèixer els riscos associats al nivell de desenvolupament i, a aquest efecte, s'ha anat dotant dels instruments normatius necessaris per a fer-hi front.

a tots els efectes

No substituïm aquesta locució per *amb caràcter general*, com proposa el *Diccionari Castellà-Català* d'Enciclopèdia Catalana, perquè es perd la noció de 'efecte jurídic' que sovint hi va associada.

Els actes signats per autorització de signatura es consideren dictats, a tots els efectes, per l'òrgan titular de la competència.

al cap de + [període]

La locució prepositiva *al cap de* significa 'després de'. Amb aquest valor, hem d'evitar la construcció incorrecta *al* + [període].

✘ L'acció de reclamació prescriu als tres anys de l'extinció del termini fixat per al retiment

✓ L'acció de reclamació prescriu al cap de tres anys de l'extinció del termini fixat per al retiment

al dia següent

La locució *l'endemà* és preferible a les locucions *al dia següent* i *el dia següent*.

~ Aquestes mesures han d'ésser confirmades, modificades o aixecades per mitjà d'un acord de l'òrgan competent en el termini més breu possible i, en cap cas, en un termini superior a quinze dies a partir del dia següent al dia en què s'hagin adoptat.

✓ Aquestes mesures han d'ésser confirmades, modificades o aixecades per mitjà d'un acord de l'òrgan competent en el termini més breu possible i, en cap cas, en un termini superior a quinze dies a partir de l'endemà del dia en què s'hagin adoptat.

al més + [adverbi] + possible

La construcció *al més* + [adverbi] + *possible* (per exemple, «al més aviat possible») és equivalent a les construccions *com més* + [adverbi] / [adjectiu] + *millor* («com més aviat millor») i *tan* + [adverbi] / [adjectiu] + *com sigui possible* / *com es pugui* («tan aviat com sigui possible», «tan aviat com es pugui»). La *Gramàtica de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans també admet la construcció sense preposició *el més* + [adverbi] + *possible*.

En els textos parlamentaris preferim la construcció *tan* + [adverbi] / [adjectiu] + *com sigui possible* / *com es pugui*.

Les construccions *al més* + [adjectiu] + *possible* i *el més* + [adjectiu] + *possible* no es consideren correctes.

✘ Cal, doncs, posar les bases perquè aquest procés sigui al més breu i poc traumàtic possible.

✓ Cal, doncs, posar les bases perquè aquest procés sigui tan breu i tan poc traumàtic com sigui possible.

al respecte

Locució que, d'acord amb el principi de genuïnitat, cal substituir per *sobre això*, *referent a això*, *sobre aquesta qüestió*, *pel que fa a aquesta qüestió*, *pel que fa al cas* o alguna altra expressió adequada al context.

~ la situació dels plans de reconversió de la vinya i les previsions del Govern al respecte

✓ la situació dels plans de reconversió de la vinya i les previsions del Govern sobre aquesta qüestió

al seu dia

En la part expositiva de les lleis i en les declaracions institucionals apareixen a vegades les locucions *al seu dia*, *en el seu dia*, *al seu moment* i *en el seu moment*. És preferible substituir-les per adverbis o locucions com *llavors* o *arribat el moment*, segons el cas.

~ Fins a la data d'aprovació d'aquesta llei, la gestió de la pesca s'ha basat en la Llei per la qual es regula el foment de la pesca, de 20 de febrer de 1942. Aquesta norma va constituir, al seu dia, una eina innovadora quant a la gestió de la pesca.

✓ Fins a la data d'aprovació d'aquesta llei, la gestió de la pesca s'ha basat en la Llei per la qual es regula el foment de la pesca, de 20 de febrer de 1942. Aquesta norma va constituir, llavors, una eina innovadora quant a la gestió de la pesca.

al seu moment

Vegeu al seu dia.

al temps de

Hem d'evitar l'ús de l'expressió *al temps de* quan és equivalent a *en el moment de*.

~ llevat que s'acrediti que, al temps de l'adquisició, el matrimoni estava separat judicialment

✓ llevat que s'acrediti que, en el moment de l'adquisició, el matrimoni estava separat judicialment

amb anterioritat

D'acord amb els criteris de concisió i claredat, és preferible substituir les expressions *amb anterioritat* i *amb posterioritat* per *abans* i per *després* o *posteriorment*, respectivament.

~ que ha estat punt de referència obligat per a tots els textos constitucionals promulgats amb posterioritat

✓ que ha estat punt de referència obligat per a tots els textos constitucionals promulgats posteriorment

amb caràcter + [adjectiu]

La construcció *amb caràcter* + [adjectiu] equivalent a un adverbi de manera o que confereix mera modalitat és una construcció típica del llenguatge jurídic de la qual convé no abusar.

~ la resolució que dicta la Junta amb caràcter previ a la liquidació del cànon

✓ la resolució que dicta la Junta prèviament a la liquidació del cànon

amb efectes de + [data]

Per a indicar el moment a partir del qual un precepte comença a produir efectes, es poden emprar les construccions *amb efectes de* + [data] i *amb efectes a partir de* +

[data]. En els textos parlamentaris, per raons de concisió, fem preferentment la primera.

[Amb efectes de l'1 de gener de 2003](#), la reducció a què fa referència la lletra *b* de l'article 2 de la Llei 21/2001 es fixa en 570.000 euros.

amb posterioritat

Vegeu [amb anterioritat](#).

com més + [adverbi] + millor

Vegeu [al més + \[adverbi\] + possible](#).

d'ara en endavant

Vegeu [en endavant](#).

d'ençà de + [moment]

En els textos parlamentaris, fem les construccions amb l'adverbi *ençà* (*d'ençà de* + [moment]; *de* + [moment] + *ençà*) en comptes de les construccions equivalents amb la preposició *des de* (*des de* + [moment]). Tanmateix, ja que aquesta mena de construccions impliquen un terme que s'identifica amb el moment present, llur ús en els textos parlamentaris és poc freqüent, per tal com, en general, aquests textos no admeten referències díctiques temporals.

d'una manera + [adjectiu]

Construcció preferent a *de manera* + [adjectiu] i *de forma* + [adjectiu]. En comptes seu també es pot usar l'adverbi en *-ment* equivalent.

de comú acord

Les locucions *de comú acord* i *de mutu acord* són equivalents. En els textos parlamentaris fem preferentment *de comú acord*.

de forma + [adjectiu]

Vegeu [d'una manera + \[adjectiu\]](#).

de manera + [adjectiu]

Vegeu [d'una manera + \[adjectiu\]](#).

de + [moment] + ençà

Vegeu [d'ençà de + \[moment\]](#).

de mutu acord

Vegeu [de comú acord](#).

de tot ordre

L'expressió *de tot ordre* s'ha de substituir per *de tot tipus* o *de tota mena*, segons el context.

~ la impossibilitat de preveure els canvis de tot ordre que es poden produir a Catalunya

✓ la impossibilitat de preveure els canvis de tot tipus que es poden produir a Catalunya

el dia següent

Vegeu [al dia següent](#).

en aquest moment

La forma *en aquest moment*, en singular, és preferible a *en aquests moments*.

~ El Parlament de Catalunya es declara favorable a les diverses iniciatives legislatives que es tramiten en aquests moments en el Congrés dels Diputats

✓ El Parlament de Catalunya es declara favorable a les diverses iniciatives legislatives que es tramiten en aquest moment en el Congrés dels Diputats

en avant

Hom emprà a vegades la locució *en endavant* amb un valor no estrictament temporal sinó espaciotextual. En els textos parlamentaris, amb aquest valor, és preferible la locució *en avant*. Tanmateix, cal tenir en compte que l'ús d'aquesta mena de locucions no és propi del text articulat, però que sí que poden aparèixer en text seguit, com ara en el preàmbul d'una llei.

~ D'ara en endavant, tota referència al patrimoni és comprensiva del dit conjunt de béns.

✓ En avant, tota referència al patrimoni és comprensiva del dit conjunt de béns.

Vegeu també [en endavant](#).

en cas necessari

És preferible l'expressió *si cal*.

~ d) Assessorar sobre l'adopció i, en cas necessari, fer el seguiment de les adopcions.

✓ d) Assessorar sobre l'adopció i, si cal, fer el seguiment de les adopcions.

*en el seu cas

Vegeu [si escau](#).

*en el seu defecte

En lloc d'aquesta locució incorrecta, hem d'emprar les locucions *si no n'hi ha*, *si no hi és (present)* o *si manca*, segons el context.

* les repoblacions s'han de fer amb espècies autòctones o, en el seu defecte, amb ecotips de la màxima similitud genètica possible

✓ les repoblacions s'han de fer amb espècies autòctones o, si no n'hi ha, amb ecotips de la màxima similitud genètica possible

en el seu dia

Vegeu [al seu dia](#).

en el seu moment

Vegeu [al seu dia](#).

en endavant

La locució *en endavant* té valor temporal i significa 'a comptar des d'ara'. L'expressió *d'ara en endavant* no és adequada al registre formal. Són locucions sinònimes *d'ara en avant* i *d'ara endavant*. En els textos parlamentaris empram la locució *en endavant*.

~ El títol preliminar defineix el sistema universitari de Catalunya com el que és integrat per les universitats establertes a Catalunya i per les que siguin creades d'ara en endavant pel Parlament.

✓ El títol preliminar defineix el sistema universitari de Catalunya com el que és integrat per les universitats establertes a Catalunya i per les que siguin creades en endavant pel Parlament.

Vegeu també [en avant](#).

en l'actualitat

En general, en els textos parlamentaris s'han d'evitar les expressions díctiques temporals, com *en l'actualitat*, però, si en algun cas és justificat de fer-ne servir, preferim l'adverbi *actualment*.

***per al seu coneixement**

La locució *per al seu coneixement* és un calc de l'espanyol. És preferible emprar altres locucions, com *perquè en prengui(n) coneixement* o *perquè en tingui(n) coneixement*.

* Els acords s'han de remetre a la subcomissió d'urbanisme per al seu coneixement.

✓ Els acords s'han de remetre a la subcomissió d'urbanisme perquè en prengui coneixement.

per llei

La locució *per llei* es fa servir per a indicar que una qüestió es regula o s'ha de regular per mitjà d'una norma amb rang de llei.

L'audiència es realitza directament amb els ciutadans o mitjançant les entitats reconegudes per llei que els agrupen o els representen.

per reglament

La locució *per reglament* es fa servir per a indicar que una qüestió es regula o s'ha de regular per mitjà d'una norma amb rang de reglament. En els textos parlamentaris, aquesta locució és preferible a la locució equivalent *per via*

reglamentària. S'ha d'evitar l'ús amb aquest valor de l'adverbi *reglamentàriament*, que significa 'd'una manera reglamentària' i que no al·ludeix necessàriament a una norma jurídica.

~ La composició, les funcions i l'organització dels equips territorials de salut pública s'han de delimitar per via reglamentària.

✓ La composició, les funcions i l'organització dels equips territorials de salut pública s'han de delimitar per reglament.

per via reglamentària

Vegeu [per reglament](#).

previ + [substantiu]

És preferible evitar l'ús de l'adjectiu *previ* en construcció absoluta, anteposat a un substantiu amb valor preposicional.

~ les anàlisis s'han de fer prèvia notificació a la persona interessada

✓ les anàlisis s'han de fer havent-ho notificat prèviament a la persona interessada

✓ les anàlisis s'han de fer amb la notificació prèvia a la persona interessada

reglamentàriament

Vegeu [per reglament](#).

respectivament

L'adverbi *respectivament* s'utilitza per a relacionar els elements de dues sèries, de manera que cada element d'una sèrie es correspongui amb un element de l'altra sèrie, seguint l'ordre d'enunciació dels elements.

Els antics apartats 3, 4 i 5 passen a ésser els apartats 4, 5 i 7, respectivament.

No és correcte, doncs, usar aquest adverbi quan tots els elements d'una sèrie es corresponen amb una mateixa cosa.

* Els funcionaris dels grups B i C de l'Administració de la Generalitat poden, respectivament, integrar-se en la nova especialitat d'educació social del Cos [...]

✓ Els funcionaris dels grups B i C de l'Administració de la Generalitat es poden integrar en la nova especialitat d'educació social del Cos [...]

si escau

La locució *si escau* significa 'si és procedent'. No s'ha de confondre amb *si s'escau*, que significa 'si es produeix (una cosa)'. La locució *en el seu cas*, usada sovint com a equivalent tant de *si escau* com de *si s'escau*, no és correcta en cap cas.

Es faculten el Govern i, si escau, el conseller de Governació per a fer el desplegament reglamentari d'aquesta llei.

La denegació de la subvenció, si s'escau, ha d'anar acompanyada d'un escrit justificatiu.

si s'escau

Vegeu [si escau](#).

tan + [adverbi] / [adjectiu] + com sigui possible

En els textos parlamentaris, la construcció *tan* + [adverbi] / [adjectiu] + *com sigui possible* / *com es pugui* és preferible a les altres construccions amb valor equivalent.

Vegeu [al més + \[adverbi\] + possible](#).

Annex 4. Locucions prepositives

a càrrec de

Vegeu [córrer a càrrec de](#).

a escala de

Indica un estadi determinat dins una jerarquia o gradació.

[les decisions preses a escala de barri](#)

Vegeu també [l'annex 3 \(a escala + \[adjectiu\]\)](#).

***a expenses de**

S'ha de substituir per *a càrrec de*, *a compte de*, *a costa de* o *valent-se de*, segons el context.

✘ La interpretació de la norma no pot fer-se [a expenses dels](#) interessos dels particulars afectats per l'actuació administrativa.

✓ La interpretació de la norma no pot fer-se [a costa dels](#) interessos dels particulars afectats per l'actuació administrativa.

a falta de

És preferible l'ús de l'expressió *si no hi ha*.

~ A [falta de](#) previsió expressa en el contracte, s'aplica la normativa general vigent.

✓ [Si no hi ha](#) previsió expressa en el contracte, s'aplica la normativa general vigent.

a favor de

La forma *a favor de* és preferible a *en favor de*.

~ El llibre segon inclou una norma sobre la delegació de la custòdia dels pares [en favor de](#) tercers.

✓ El llibre segon inclou una norma sobre la delegació de la custòdia dels pares [a favor de](#) tercers.

a fi i efecte de

Locució amb valor de finalitat calcada del llenguatge administratiu espanyol. És preferible l'ús d'altres solucions, com *per a*, *a fi de* o *amb la finalitat de*.

~ Aquesta llei crea el Servei Català de la Salut a fi i efecte de garantir els serveis sanitaris.

✓ Aquesta llei crea el Servei Català de la Salut [amb la finalitat de](#) garantir els serveis sanitaris.

a instància de

Vegeu [a petició de](#).

a instàncies de

Vegeu [a petició de](#).

a l'efecte de

Emprem aquesta locució quan fa referència a un efecte jurídic concret. Per contra, quan s'empra amb un valor genèric de finalitat, és preferible substituir-la per altres solucions, com *per a* i *a fi de*.

S'han de determinar per reglament les condicions que han de complir els elements patrimonials per a ésser considerats afectes a l'activitat econòmica [a l'efecte de la reducció](#) que estableix aquesta secció.

~ l'establiment de provisions [a l'efecte del finançament del](#) crèdit a què fa referència l'article 2

✓ l'establiment de provisions [per a finançar el](#) crèdit a què fa referència l'article 2

a l'empara de

Emprem aquesta locució solament quan volem remarcar el sentit d'emparament. Altrament, és preferible substituir-la per *d'acord amb*.

les modificacions que conté aquesta llei, dictada [a l'empara de](#) l'article 15 de l'Estatut d'autonomia

la instal·lació que es vol modificar [a l'empara de](#) la corresponent resolució d'autorització administrativa

~ Les empreses distribuïdores han de disposar d'equips auxiliars d'emergència per a atendre incidències excepcionals, [a l'empara del](#) que estableixi el pla d'actuació davant incidències.

✓ Les empreses distribuïdores han de disposar d'equips auxiliars d'emergència per a atendre incidències excepcionals, [d'acord amb el](#) que estableixi el pla d'actuació davant incidències.

a manca de

Aquesta locució no és recollida pel DIEC. Vegeu [a falta de](#).

a nivell de

Les locucions *a nivell de* i *a nivell* + [participi] / [adjectiu], si no fan referència a un grau d'elevació, és preferible de substituir-les per altres locucions, com *en l'àmbit de*, *a escala de* o *pel que fa a*. La selecció de la locució més adequada dependrà del context.

actuacions a nivell de la capa freàtica

~ continuar el desplegament dels recursos de salut mental a nivell de l'atenció primària

✓ continuar el desplegament dels recursos de salut mental en l'àmbit de l'atenció primària

Tanmateix, podem emprar les locucions formades amb *a nivell* quan volem fer referència a diversos nivells de la jerarquia administrativa.

Són mesures que es discuteixen a nivell comunitari, però que, per raons de distribució competencial, s'han d'adoptar a nivell local.

Vegeu també a escala de i en l'àmbit de.

a petició de

Aquesta locució és preferible a les locucions sinònimes *a instància de* i *a instàncies de*.

a través de

Emprem aquesta locució quan significa 'travessant, d'un costat a l'altre'. En canvi, quan significa 'per, per mitjà de', preferim emprar la locució *per mitjà de*.

~ L'inici d'un projecte de vida en comú no es fa únicament a través del matrimoni.

✓ L'inici d'un projecte de vida en comú no es fa únicament per mitjà del matrimoni.

En altres casos, pot ésser preferible emprar altres recursos.

~ emprendre accions a través dels mitjans de comunicació

~ emprendre accions per mitjà dels mitjans de comunicació

✓ emprendre accions en els mitjans de comunicació

✓ emprendre accions en l'àmbit dels mitjans de comunicació

~ obtenir, a través de convalidació, un títol que permeti l'exercici de la professió

~ obtenir, per mitjà de convalidació, un títol que permeti l'exercici de la professió

✓ obtenir, per convalidació, un títol que permeti l'exercici de la professió

al si de

Vegeu [en el si de](#).

al voltant de

Les locucions *al voltant de* i *entorn de* (o *a l'entorn de*) són sinònimes, tant amb valor espacial com amb valor abstracte. En els textos parlamentaris fem preferentment la locució *al voltant de*. Tanmateix, quan tenen el sentit de 'a propòsit de', és preferible emprar la preposició *sobre*.

la construcció del quart cinturó [al voltant de](#) Barcelona

L'activitat de l'Oficina gira [al voltant de](#) dos eixos fonamentals.

una reflexió [sobre](#) la prostitució

als efectes de

Emprem aquesta locució només en el cas que vulguem fer referència a diversos efectes jurídics.

No compta [als efectes dels terminis](#) per a recollir les signatures i per a lliurar-les.

En canvi, quan s'empra amb un valor genèric de finalitat, és preferible substituir-la per *per a* o *a fi de*.

~ [Als efectes del finançament del crèdit](#) a què fa referència l'article 2, l'import s'incrementa en 1.000 euros.

✓ [Per a finançar el crèdit](#) a què fa referència l'article 2, l'import s'incrementa en 1.000 euros.

Vegeu també [a l'efecte de](#).

***als sols efectes de**

Locució que s'ha d'evitar. Vegeu [als efectes de](#).

amb anterioritat a

Locució que és preferible de substituir per *abans de*.

~ Es destaca com a criteri per a determinar la custòdia individual la dedicació als fills que la mare o el pare hagin tingut [amb anterioritat a](#) la ruptura.

✓ Es destaca com a criteri per a determinar la custòdia individual la dedicació als fills que la mare o el pare hagin tingut [abans de](#) la ruptura.

amb data

Indica la data de creació o d'inscripció d'un document. No s'ha de confondre amb *en data*.

una carta [amb data](#) 30 de març de 2012

Vegeu també [en data](#).

***amb ocasió de**

Locució que s'ha de substituir per *en ocasió de*.

amb posterioritat a

Locució que és preferible de substituir per *després de*.

~ L'autoritat judicial pot, amb posterioritat a la constitució de la tutela, acordar l'extinció del poder.

✓ L'autoritat judicial pot, després de la constitució de la tutela, acordar l'extinció del poder.

amb relació a

Les locucions prepositives *amb relació a* i *en relació amb* es poden considerar sinònimes quan signifiquen 'pel que fa a, amb referència a, quant a'. Ara bé, cada una d'aquestes locucions té un significat diferent en altres casos. La locució *amb relació a* també significa 'envers'.

el respecte amb relació als superiors

Igualment, la locució *en relació amb*, a més de 'pel que fa a', pot tenir un altre significat: 'en connexió amb, en correspondència amb'. En aquest cas, la locució sol dependre de verbs com *estar* o *posar*: *estar en relació amb*, *posar en relació amb*. Aquests verbs poden ésser implícits.

L'índex d'èxit està en relació amb el nivell educatiu de la família.

L'article 5, en relació amb l'annex 1, inclou els plans i els programes exigibles.

En els textos parlamentaris, per raons de precisió, especialitzem l'ús d'aquests locucions i fem sempre *amb relació a* amb el significat de 'pel que fa a' o 'envers', i *en relació amb*, amb el significat de 'en connexió amb'.

D'altra banda, la forma híbrida *en relació a* no es considera correcta en cap cas.

✗ si el conflicte d'interessos també hi és en relació a la persona que l'hauria de substituir

~ si el conflicte d'interessos també hi és en relació amb la persona que l'hauria de substituir

✓ si el conflicte d'interessos també hi és amb relació a la persona que l'hauria de substituir

amb vista a

Locució que significa 'amb la intenció de' i que no s'ha de confondre amb 'en vista de'.

Correspon als plans d'ordenació urbanística municipal, com a mínim, classificar el sòl, [amb vista a](#) l'establiment del règim jurídic corresponent.

Vegeu també [en vista de](#).

***amb vistes a**

Locució incorrecta que cal substituir per *amb vista a*.

✘ encarregar un dictamen sobre el vot electrònic [amb vistes a](#) l'elaboració de la Proposició de Llei electoral

✔ encarregar un dictamen sobre el vot electrònic [amb vista a](#) l'elaboració de la Proposició de Llei electoral

Vegeu també [amb vista a](#).

***arrel de**

Locució que cal substituir per *arran de*.

✘ Es pot acordar el fraccionament del pagament de les autoliquidacions practicades [arrel de](#) la transmissió per herència dels béns a què fan referència les seccions tercera a desena del capítol I.

✔ Es pot acordar el fraccionament del pagament de les autoliquidacions practicades [arran de](#) la transmissió per herència dels béns a què fan referència les seccions tercera a desena del capítol I.

conforme a

Vegeu [conformement a](#).

conformement a

El mot *conforme* en l'expressió *conforme a* pot ésser adjectiu o adverbi. Quan és adverbi, substituïm l'expressió *conforme a* per *conformement a* o *d'acord amb*.

~ els actes que pugui fer la persona tutelada d'acord amb la seva capacitat natural i, en la tutela de menors, els relatius a béns propis de la seva edat, [conforme als](#) usos socials

✔ els actes que pugui fer la persona tutelada d'acord amb la seva capacitat natural i, en la tutela de menors, els relatius a béns propis de la seva edat, [d'acord amb els](#) usos socials

conjuntament amb

Els elements d'aquesta locució tenen un sentit redundant. S'ha de substituir per *juntament amb*.

~ En l'àmbit patrimonial, la persona titular de l'assistència ha d'intervenir, conjuntament amb la persona protegida, en els actes jurídics inclosos en l'àmbit de funcions de l'assistència.

✓ En l'àmbit patrimonial, la persona titular de l'assistència ha d'intervenir, juntament amb la persona protegida, en els actes jurídics inclosos en l'àmbit de funcions de l'assistència.

de conformitat amb

Locució equivalent a *d'acord amb*. En els textos parlamentaris fem preferentment *d'acord amb*. La locució *de conformitat a* no es considera correcta.

~ l'exclusió de la compensació per raó de treball de conformitat amb l'article 231

✓ l'exclusió de la compensació per raó de treball d'acord amb l'article 231

degut a

En alguns casos *degut a* és la mera combinació d'un participi o adjectiu i la preposició *a*.

La qualificació urbanística de sòl ha de respectar el règim jurídic dels habitatges preexistents en els casos en què l'enderroc d'un edifici sigui degut a una operació de substitució amb reallotjament dels residents.

Però *degut a* també pot ésser una locució prepositiva equivalent a *a causa de*. En aquest cas, fem preferentment altres formes sinònimes, com la mateixa *a causa de*, *per raó de* o *per culpa de*.

~ la persona que pateix l'exclusió social efectiva degut a barreres socials o de dificultats personals per a viure d'una manera autònoma

✓ la persona que pateix l'exclusió social efectiva a causa de barreres socials o de dificultats personals per a viure d'una manera autònoma

✓ la persona que pateix l'exclusió social efectiva per culpa de barreres socials o de dificultats personals per a viure d'una manera autònoma

diferent a

La forma preferible és *diferent de*.

~ la prova de les relacions sexuals de la mare amb un home diferent al demandat

✓ la prova de les relacions sexuals de la mare amb un home diferent del demandat

***en base a**

Locució que hem de substituir per expressions com *basant-se en*, *sobre la base de* o *d'acord amb*, segons el context.

* inclou instruments que, en base al lliure desenvolupament de la personalitat, serveixen per a protegir les persones

- ✓ inclou instruments que, basant-se en el lliure desenvolupament de la personalitat, serveixen per a protegir les persones
- * El cost total de les obres i els serveis es calcula en base a les quantitats consignades.
- ✓ El cost total de les obres i els serveis es calcula sobre la base de les quantitats consignades.

en data

Locució que indica la data en què es presenta un document o la data en què té lloc un fet. No s'ha de confondre amb *amb data*.

els funcionaris que tenien la condició d'alt càrrec en data 1 d'abril de 2011

Vegeu també amb data.

***en defecte de**

S'ha de substituir per *si no hi ha* o s'ha d'evitar reformulant la frase.

- * En defecte d'una distribució de les responsabilitats convinguda pels cònjuges en el pla de parentalitat, l'autoritat judicial les ha de distribuir d'una manera compartida
- ✓ Si no hi ha una distribució de les responsabilitats convinguda pels cònjuges en el pla de parentalitat, l'autoritat judicial les ha de distribuir d'una manera compartida
- ✓ Si els cònjuges no han convingut una distribució de les responsabilitats en el pla de parentalitat, l'autoritat judicial les ha de distribuir d'una manera compartida

en el si de

També pot presentar la forma *al si de*. Aquesta locució, en la majoria de contextos, és semànticament buida. En els textos parlamentaris, d'acord amb el principi de concisió, s'ha d'evitar.

~ El Parlament de Catalunya manifesta la seva voluntat d'ésser present en el si de les institucions consultives de la Unió Europea.

✓ El Parlament de Catalunya manifesta la seva voluntat d'ésser present en les institucions consultives de la Unió Europea.

en favor de

La forma preferible és a favor de.

en l'àmbit de

Indica un àmbit concret dins una classificació o un àmbit més gran. Amb aquest sentit s'ha d'evitar la locució *a nivell de*.

~ la mediació a nivell del dret privat

✓ la mediació en l'àmbit del dret privat

***en ordre a**

Locució amb valor de finalitat que s'ha de substituir per *amb vista a* o *per a*, segons el context.

✘ assegurar l'eficiència de la despesa pública en ordre a les actuacions patrimonials del sector públic

✔ assegurar l'eficiència de la despesa pública amb vista a les actuacions patrimonials del sector públic

en ocasió de

S'ha d'evitar la forma «amb ocasió de».

✘ Amb ocasió del retiment de comptes, cal informar detalladament dels canvis rellevants que s'hagin produït en la persona incapacitada tutelada des de l'anterior retiment de comptes.

✔ En ocasió del retiment de comptes, cal informar detalladament dels canvis rellevants que s'hagin produït en la persona incapacitada tutelada des de l'anterior retiment de comptes.

en poder de

Locució que sol aparèixer en combinació amb verbs com *estar*, *trobar-se* i *ésser*. En els textos parlamentaris fem preferentment l'expressió *estar en poder de*. Hem d'evitar l'expressió «obrar en poder de».

~ la documentació política de la Generalitat republicana que es troba en poder d'institucions públiques de Catalunya

✔ la documentació política de la Generalitat republicana que està en poder d'institucions públiques de Catalunya

***en quant a**

Locució incorrecta que cal substituir per *quant a* o per alguna altra locució sinònima.

✘ En quant a l'estructura, el Codi de consum es divideix en tres llibres.

✔ Quant a l'estructura, el Codi de consum es divideix en tres llibres.

***en relació a**

Vegeu [amb relació a](#).

en relació amb

Vegeu [amb relació a](#).

***en seu de**

Locució incorrecta que adopta significats molt diversos segons el context. Cal substituir-la en cada cas per la forma més adequada al context.

✘ famílies reconstituïdes, que, si deixem de banda alguna norma aïllada en seu de despeses familiars i adopció, gairebé no havien tingut reflex normatiu

✓ famílies reconstituïdes, que, si deixem de banda alguna norma aïllada en matèria de despeses familiars i adopció, gairebé no havien tingut reflex normatiu

✘ s'ha suprimit la intervenció dels dos parents en seu de curatela

✓ s'ha suprimit la intervenció dels dos parents amb relació a la curatela

en virtut de

Locució amb el significat de 'per l'acció de'.

actuen en virtut dels acords de la Comissió

A vegades s'usa com a equivalent de *d'acord amb*. En aquest cas, és preferible emprar directament la locució *d'acord amb*.

~ en virtut del que estableix la Llei 9/2009

✓ d'acord amb el que estableix la Llei 9/2009

Altres vegades la trobem usada amb un valor merament causal. En aquest cas, l'hem de substituir per *a causa de* o *per raó de*.

~ provocar pagaments indeguts per mitjà de l'expedició de documents en virtut de funcions atribuïdes

✓ provocar pagaments indeguts per mitjà de l'expedició de documents per raó de funcions atribuïdes

en vista de

Locució que significa 'considerant, atenent' i que no s'ha de confondre amb 'amb vista a'.

En vista dels arguments exposats, la integració d'aquestes funcions dins el títol «Treball i relacions laborals» no és *a priori* descartable.

Vegeu també amb vista a.

***enfrent a**

Locució que cal substituir per *enfrent de* o per una altra solució adequada al context.

✘ prioritzar les polítiques de prevenció de la contaminació de l'aigua enfrent a la gestió de l'aigua ja contaminada

✓ prioritzar les polítiques de prevenció de la contaminació de l'aigua enfrent de la gestió de l'aigua ja contaminada

✘ La situació mostra un predomini de les operacions de disposició del rebuig enfront a les de valorització.

✔ La situació mostra un predomini de les operacions de disposició del rebuig per damunt de les de valorització.

***entorn a**

Locució amb valor aproximatiu que cal substituir per *entorn de* o *al voltant de*.

✘ Es vol evitar que un nombre important de parelles –segons algunes estimacions, entorn a un 30% de les parelles heterosexuales– quedin fora de la regulació.

✔ Es vol evitar que un nombre important de parelles –segons algunes estimacions, al voltant d'un 30% de les parelles heterosexuales– quedin fora de la regulació.

Vegeu també al voltant de.

entorn de

Vegeu al voltant de.

***junt a**

Vegeu juntament amb.

junt amb

Vegeu juntament amb.

juntament amb

Locució que s'ha d'emprar en comptes de la incorrecta *junt a* i la redundent *conjuntament amb*. La forma *juntament amb* també és preferible sobre la forma *junt amb*.

✘ La proposta de consulta ha d'ésser tramesa a la Mesa junt a la documentació a què fa referència l'article 6.

~ La proposta de consulta ha d'ésser tramesa a la Mesa junt amb la documentació a què fa referència l'article 6.

✔ La proposta de consulta ha d'ésser tramesa a la Mesa juntament amb la documentació a què fa referència l'article 6.

per part de

En comptes d'aquesta locució, per a introduir el complement agent d'una passiva perifràstica, preferim la preposició *per*.

~ l'adequació estatutària ha d'ésser controlada per part del Consell de Garanties Estatutàries

✔ l'adequació estatutària ha d'ésser controlada pel Consell de Garanties Estatutàries

Recordem, d'altra banda, que les passives pronominals no han de portar complement agent. No obstant això, a vegades s'explicita l'agent com a adjunt, introduït amb la locució *per part de*, que més que indicar l'agent sembla que indica la provinença. Amb tot, d'acord amb els principis de claredat i de genuïnitat, convé evitar aquesta construcció. En aquest cas, podem reconvertir la passiva pronominal en passiva perifràstica o, si escau, en oració en veu activa.

~ l'adequació estatutària s'ha de controlar per part del Consell de Garanties Estatutàries

✓ l'adequació estatutària ha d'ésser controlada pel Consell de Garanties Estatutàries

✓ el Consell de Garanties Estatutàries ha de controlar l'adequació estatutària

Tampoc no és adequat l'ús de *per part de* en combinació amb altres construccions impersonals perquè pot originar ambigüitat.

~ e) No respectar l'horari de la visita establert per part de vaixells i capbussadors.

✓ e) No respectar, els vaixells i els capbussadors, l'horari de visita establert.

En canvi, és admissible l'ús de *per part de* quan depèn d'un substantiu.

u) Continuar reivindicant la reclamació històrica de la dotació per part de l'Estat d'un fons de rescat dels peatges.

per tal de

Locució de finalitat, equivalent a *amb la finalitat de*. Només es pot fer servir per a introduir complements que depenen de verbs d'acció voluntària.

El Govern va aprovar el decret llei per tal d'afrontar els problemes de tresoreria.

En canvi, no s'ha d'utilitzar per a introduir complements de verbs que no són d'acció voluntària ni per a introduir complements de noms, adjectius o adverbis.

* Les mesures per tal d'impedir el tràfic il·legal de llet en pols s'han d'adoptar en el termini de dos mesos.

✓ Les mesures per a impedir el tràfic il·legal de llet en pols s'han d'adoptar en el termini de dos mesos.

respecte a

Preferim aquesta locució a *respecte de*.

comporta un canvi significatiu respecte al model actual

Cal tenir en compte, però, que en alguns casos l'ús d'aquesta locució pot donar lloc a construccions carregoses que es poden substituir per d'altres de més simples.

~ t) Respecte als detinguts o els presos que custodiïn, conculcar llurs drets i subministrar-los estupefaents.

✓ t) Conculcar els drets dels detinguts o dels presos custodiats i subministrar-los estupefaents.

respecte de

Vegeu [respecte a](#).

sens perjudici de

Forma lexicalitzada que preferim a *sense perjudici de*.

Si, com a conseqüència de l'ocupació, es destrueixen o es deterioren els terrenys, els subjectes passius, [sens perjudici del](#) pagament de la taxa, estan obligats al reintegrament del cost total de les despeses de reconstrucció.

sense perjudici de

Vegeu [sens perjudici de](#).

simultàniament a

Vegeu [simultàniament amb](#).

simultàniament amb

Preferim aquesta forma a *simultàniament a*.

Les sancions de multa o de pèrdua del partit es poden imposar [simultàniament amb](#) qualsevol altra sanció.

sobre la base de

Vegeu [en base a](#).

Annex 5. Locucions conjuntives

a menys que

Locució que substituïm per *si no és que* o *llevat que*.

~ La substitució de medicaments no ha d'interferir en els períodes de subministrament contractats, a menys que signifiqui una millora substancial.

✓ La substitució de medicaments no ha d'interferir en els períodes de subministrament contractats, si no és que significa una millora substancial.

~ El fill o filla, mentre està sota la potestat del pare i de la mare, els ha d'obeir, a menys que intentin imposar-li conductes indignes.

✓ El fill o filla, mentre està sota la potestat del pare i de la mare, els ha d'obeir, llevat que intentin imposar-li conductes indignes.

així com

Locució que evitem quan té sentit copulatiu o continuatiu. En lloc seu, podem emprar la locució *i també* o simplement la conjunció *i*, segons el context.

~ L'autorització inclou les mesures necessàries per a protegir el medi ambient, així com les corresponents a la prevenció d'incendis.

✓ L'autorització inclou les mesures necessàries per a protegir el medi ambient i les corresponents a la prevenció d'incendis.

~ el conjunt d'actuacions destinades a analitzar les dades sanitàries relatives als éssers vius, els aliments, l'aigua i el medi, així com l'estat de salut de les persones considerades col·lectivament

✓ el conjunt d'actuacions destinades a analitzar les dades sanitàries relatives als éssers vius, els aliments, l'aigua i el medi, i també l'estat de salut de les persones considerades col·lectivament

***amb tal que**

Locució condicional que cal substituir per *amb la condició que* o per una altra conjunció condicional adequada al context.

* La pèrdua sobtevinguda de capacitat no comporta l'extinció del poder, amb tal que s'hagi atorgat en previsió d'una possible situació d'incapacitat.

✓ La pèrdua sobtevinguda de capacitat no comporta l'extinció del poder, amb la condició que s'hagi atorgat en previsió d'una possible situació d'incapacitat.

com també

Locució amb valor continuatiu. Amb aquest valor preferim emprar la locució *i també* o la conjunció *i*, segons el context.

~ les infraccions comeses en la zona protegida, com també en l'àrea protegida

✓ les infraccions comeses en la zona protegida i en l'àrea protegida

~ Els adquirents tenen dret a conèixer les característiques de construcció i les pròpies de les instal·lacions, com també la descripció dels materials emprats.

✓ Els adquirents tenen dret a conèixer les característiques de construcció, les característiques pròpies de les instal·lacions i la descripció dels materials emprats.

Vegeu també [i també](#).

donat que

Locució causal que substituïm per *atès que* o per alguna altra expressió adequada al context.

~ L'empara legal per a reconèixer la condició d'associació interessada prové del mateix article 31, donat que l'interès legítim d'aquestes associacions és inqüestionable.

✓ L'empara legal per a reconèixer la condició d'associació interessada prové del mateix article 31, atès que l'interès legítim d'aquestes associacions és inqüestionable.

en tant que

Locució conjuntiva que vol dir 'en la mesura que'.

Les propostes de resolució, en tant que només expressen aquesta voluntat, poden tenir un contingut molt més ampli que les iniciatives legislatives.

És incorrecte l'ús d'aquesta conjunció amb els valors de 'com a' i de 'mentre'.

✗ La constatació, en tant que resultat de la supervisió administrativa, de l'incompliment greu de les obligacions a què estan subjectes les entitats habilitades faculta l'òrgan competent per a acordar la suspensió de l'habilitació a l'entitat col·laboradora.

✓ La constatació, com a resultat de la supervisió administrativa, de l'incompliment greu de les obligacions a què estan subjectes les entitats habilitades faculta l'òrgan competent per a acordar la suspensió de l'habilitació a l'entitat col·laboradora.

i també

Locució conjuntiva que preferim a *així com* i *com també*.

En altres casos, s'afegeixen nous supòsits d'exempció, i també se suprimeixen alguns fets imposables i es creen noves taxes.

ja sigui... o...

Locució distributiva que substituïm per *sia... sia..., sia... o..., o... o..., sigui... sigui...* o, simplement, pel verb amb la conjunció *o*.

~ El servei públic de radiodifusió, ja sigui en l'àmbit local o en l'autonòmic, ha d'ocupar un lloc central en l'espai català de comunicació audiovisual.

✓ El servei públic de radiodifusió, sia en l'àmbit local sia en l'autonòmic, ha d'ocupar un lloc central en l'espai català de comunicació audiovisual.

***sempre i quan**

Locució condicional que cal substituir per *si* o *sempre que*, segons el context.

✗ La comissió promotora pot ésser indemnitzada per les despeses degudament justificades que hagi efectuat amb motiu de la recollida de signatures, sempre i quan les presentades s'hagin considerat vàlides.

✓ La comissió promotora pot ésser indemnitzada per les despeses degudament justificades que hagi efectuat amb motiu de la recollida de signatures, sempre que les presentades s'hagin considerat vàlides.

Vegeu també sempre que.

sempre que

Aquesta locució pot tenir valor condicional o temporal. Amb valor condicional va seguida d'un verb en subjuntiu. En aquest cas, és preferible substituir-la, per raons de claredat, per la conjunció *si* seguida d'un verb en indicatiu.

~ g) Exercir la potestat disciplinària sobre totes les persones que intervinguin en la celebració del referèndum i corregir les infraccions sempre que no constitueixin un delictes.

✓ g) Exercir la potestat disciplinària sobre totes les persones que intervinguin en la celebració del referèndum i corregir les infraccions si no constitueixen un delictes.

sense que

Locució conjuntiva amb valor alhora concessiu i negatiu ('encara que no') que a vegades s'usa impròpiament amb valor consecutiu. Aquest mal ús es pot evitar prescindint de la locució i separant amb un punt i seguit les dues oracions que la dita locució unia.

✗ Durant l'exercici del 2011, es deixa sense efecte la prestació econòmica per infant a càrrec, sense que en aquest període es puguin meritjar drets derivats d'aquesta prestació.

✓ Durant l'exercici del 2011, es deixa sense efecte la prestació econòmica per infant a càrrec. En aquest període no es poden meritjar drets derivats d'aquesta prestació.

***tal i com**

Locució que cal substituir per *tal com* o, simplement, *com*, segons el context.

- ✘ El que disposa la Llei orgànica 2/1980 no és aplicable a les consultes populars en l'àmbit municipal, tal i com estableix la seva disposició addicional.
- ✔ El que disposa la Llei orgànica 2/1980 no és aplicable a les consultes populars en l'àmbit municipal, tal com estableix la seva disposició addicional.

Annex 6. Els connectors textuais

Per a una explicació general sobre l'ús dels connectors en els textos normatius, vegeu [II.2.3. Els connectors](#).

així mateix

Vegeu [tanmateix](#).

conseqüentment

Té valor de conseqüència i s'empra fent referència a una cosa que s'ha dit. No s'ha de confondre amb *conseqüentment*, que vol dir 'd'una manera conseqüent' i s'aplica a l'actuació de les persones.

✘ El règim de cessió de tributs determina que l'Estat és el titular de l'impost que grava les successions i, [conseqüentment](#), no permet a les comunitats autònomes suprimir aquest import.

✓ El règim de cessió de tributs determina que l'Estat és el titular de l'impost que grava les successions i, [conseqüentment](#), no permet a les comunitats autònomes suprimir aquest import.

conseqüentment

Vegeu [conseqüentment](#).

d'altra banda

La locució adverbial *d'altra banda*, amb el sentit de 'a més', és preferible a *per altra part* o *per altra banda*.

~ [Per altra banda](#), la modificació de la legislació estatal reguladora de determinades matèries ha afectat la distribució competencial.

✓ [D'altra banda](#), la modificació de la legislació estatal reguladora de determinades matèries ha afectat la distribució competencial.

d'una banda... de l'altra...

La locució conjuntiva distributiva *d'una banda... de l'altra...* és preferible a *per una part... per l'altra...*, *per una banda... per l'altra...*, *d'una banda... d'una altra banda*, o qualsevol altra combinació.

[S'ha fiscalitzat la documentació relativa als procediments relacionats amb la contractació d'obres realitzada per l'entitat en el decurs dels anys fiscalitzats, d'una banda, i la referida a la contractació del personal directiu, de l'altra.](#)

Tanmateix, quan les dues parts de la locució estan molt allunyades i l'ús de l'expressió *de l'altra* pot ésser confús, és preferible de completar la locució amb la forma *de l'altra banda*.

en qualsevol cas

Locució adverbial, equivalent a *en tot cas*, que es pot emprar amb valor concessiu o amb el sentit de 'en tots els casos'. Quan té aquest sentit, per raons de claredat i precisió, és preferible substituir-la per *sempre* o *en tots els casos* o, si escau, prescindir-ne.

~ En els casos en què s'estableix la prohibició de les activitats cinegètiques, es poden consentir excepcions temporals quan es tracta d'espècies excedents. [En qualsevol cas](#), cal l'informe previ del Consell de Protecció de la Natura.

✓ En els casos en què s'estableix la prohibició de les activitats cinegètiques, es poden consentir excepcions temporals quan es tracta d'espècies excedents. [En tots els casos](#) cal l'informe previ del Consell de Protecció de la Natura.

en tot cas

Locució adverbial, equivalent a *en qualsevol cas*, que es pot emprar amb valor concessiu o amb el sentit de 'en tots els casos'. Quan té aquest sentit, per raons de claredat i precisió, és preferible substituir-la per *sempre* o *en tots els casos* o, si escau, prescindir-ne.

~ [En tot cas](#), l'[expedient](#) és tramitat per un instructor o instructora, designat per l'Institut d'Estadística de Catalunya.

✓ [En tots els casos](#), l'[expedient](#) és tramitat per un instructor o instructora, designat per l'Institut d'Estadística de Catalunya.

✓ [L'expedient](#) és tramitat per un instructor o instructora, designat per l'Institut d'Estadística de Catalunya.

no obstant això

Aquesta locució adverbial, formada amb el gerundi del verb *obstar*, necessita, en el registre formal, l'expressió explícita del subjecte, sovint representat pel pronom *això*. També pot anar seguida d'un sintagma nominal amb article definit (*el, la, els, les*), d'una oració introduïda per *que* o d'una oració en infinitiu compost equivalent a *malgrat*.

~ A diferència d'altres països del voltant de Catalunya, [no obstant](#), la freqüència de la convivència no matrimonial és relativament baixa.

✓ A diferència d'altres països del voltant de Catalunya, [no obstant això](#), la freqüència de la convivència no matrimonial és relativament baixa.

per altra banda

Vegeu [d'altra banda](#).

***per últim**

Locució que, amb valor ordinatori a l'inici de frase o de paràgraf, s'ha de substituir per *finalment* o per algun altre connector adequat al context.

✘ Per últim, les disposicions transitòries fixen un termini de tres anys perquè es duiguin a terme les actuacions que aquesta llei estableix.

✔ Finalment, les disposicions transitòries fixen un termini de tres anys perquè es duiguin a terme les actuacions que aquesta llei estableix.

tanmateix

Tanmateix és un adverbi amb valor adversatiu que no s'ha d'usar amb sentit continuatiu, com a equivalent de la locució *així mateix*.

L'actuació legislativa del Parlament en matèria de persona i família, tanmateix, no s'esgotà en el Codi de família, sinó que va tenir altres fites molt significatives, com la Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents.

✘ Es reconeix explícitament el dret dels adoptats a conèixer la informació sobre llur origen i s'imposa als adoptants l'obligació d'informar el fill o filla adoptat sobre l'adopció. Tanmateix s'estableix un procediment confidencial de mediació que ha de permetre fer efectiu el dit dret.

✔ Es reconeix explícitament el dret dels adoptats a conèixer la informació sobre llur origen i s'imposa als adoptants l'obligació d'informar el fill o filla adoptat sobre l'adopció. Així mateix, s'estableix un procediment confidencial de mediació que ha de permetre fer efectiu el dit dret.

Annex 7. Locucions i expressions llatines

En el llenguatge jurídic és freqüent l'ús de locucions llatines. Tanmateix, en els textos normatius, en general, d'acord amb el principi de claredat, preferim emprar l'equivalent en català.

Les locucions llatines s'escriuen en cursiva.

Es pot consultar el darrer compendi elaborat pel Departament d'Assessorament Lingüístic del Parlament de Catalunya, en col·laboració amb el Termcat, titulat *Diccionari de locucions i expressions llatines de l'àmbit parlamentari*, en aquest enllaç: < <https://www.termcat.cat/ca/diccionaris-en-linia/274>>.

Annex 8. Numerals llatins

Els numerals llatins es fan servir en les lleis de modificació, quan s'afegeixen apartats o articles a la llei modificada sense fer-ne la reenumeració. També s'empren per a numerar apartats o articles que s'afegeixen a l'articulat d'un projecte o proposició de llei quan encara està en tramitació (informes de les ponències legislatives i dictàmens de les comissions).

Es pot consultar el document elaborat pel Departament d'Assessorament Lingüístic del Parlament de Catalunya, titulat *Els numerals llatins en els textos normatius*, en aquest enllaç: < <https://www.parlament.cat/document/intrade/6268>>.

Referències bibliogràfiques

ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA. *Gramàtica normativa valenciana*. València: Publicacions de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, 2006. 410 p. (Textos Normatius; 2). ISBN 978-84-482-4422-2. També disponible en línia: <<https://docs.google.com/viewer?url=http://www.avl.gva.es/va/documents-normatius/destacadoImagen/0/document/GNV.pdf>> [consulta: 17 desembre 2012]

Acord sobre l'ús no sexista de la llengua [en línia]. Barcelona: Parlament de Catalunya; Generalitat de Catalunya; Universitat de Barcelona; Grup d'Estudi de Llengües Amenaçades, 2010. Fitxer PDF (2 p.). <<http://www.parlament.cat/document/intrade/6239>> [consulta: 7 desembre 2016]. [Document elaborat pel grup de treball constituït arran de la jornada «Visibilitzar o marcar», Universitat de Barcelona, 2010]

ASOCIACIÓN ESPAÑOLA DE LETRADOS DE PARLAMENTOS. *La técnica legislativa a debate*. Madrid: Tecnos, 1994. 332 p.

BADIA I MARGARIT, Antoni M. *Gramàtica de la llengua catalana: descriptiva, normativa, diatòpica, diastràtica*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1994. (Biblioteca Universitària; 22). ISBN 84-7739-751-1

CLARITY. *Advocating clear legal language* [en línia]. <<http://www.clarity-international.net/>> [consulta: 25 febrer 2012]

COL·LEGI D'ADVOCATS DE BARCELONA. *Diccionari jurídic català*. 1a ed., 4a reimpr. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 2003. 496 p. ISBN 84-85194-79-9

COMISSION EUROPEA. *Guía práctica común del Parlamento Europeo, del Consejo y de la Comisión, dirigida a las personas que contribuyen a la redacción de los textos legislativos en las instituciones comunitarias*. Luxemburgo: Oficina de Publicaciones Oficiales de las Comunidades Europeas, 2003. 1 fitxer pdf (93 p.). ISBN 92-894-4059-7. També disponible en línia: <<http://eur-lex.europa.eu/es/techleg/index.htm>> [consulta: 27 febrer 2013]

– *Guía del Departamento de Lengua Española. I. Redacción y presentación* [en línia]. Bruselas y Luxemburgo: Dirección General de Traducción, 2010. 1 fitxer pdf (128 p.). <http://ec.europa.eu/translation/spanish/guidelines/documents/styleguide_spanish_dqt_es.pdf> [consulta: 27 febrer 2013]

COMITÈ ASSESSOR PER A L'ESTUDI DE L'ORGANITZACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ. *Manual d'elaboració de les normes de la Generalitat de Catalunya*. Barcelona: Generalitat de

Catalunya. Departament de Governació, 1992. 132 p. ISBN 84-393-1840-5. També disponible en línia: <http://www20.gencat.cat/docs/portalljuridic/07%20-%20Eines/Documents/Arxius/manual_elaboracio_normes_1992.pdf> [consulta: 17 desembre 2012]

COROMINA POU, Eusebi. *El 9 Nou / El 9 TV. Manual de redacció i estil*. Vic: Premsa d'Osona, 2008. 497 p. ISBN 84-612-3931-8

CORPORACIÓ CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS. *ésAdir: El portal lingüístic de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA)* [en línia]. <<http://esadir.cat/>> [consulta: 17 desembre 2012]

– *Llibre d'estil de la CCMA* [en línia]. <<http://www.ccma.cat/lilibredestil/>> [consulta: 17 desembre 2012]

DEPARTAMENT D'ASSESSORAMENT LINGÜÍSTIC. *Locucions i expressions llatines* [en línia]. Parlament de Catalunya, 2018. 1 fitxer pdf (64 p.). <<https://www.parlament.cat/document/intrade/242673>> [consulta: 20 febrer 2018]

DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA. *Autoaprenentatge de llenguatge jurídic* [curs en línia]. Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia.

– *Terminologia jurídica i administrativa* [en línia]. Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia, 2004. 1 fitxer pdf (32 p.).

DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA, DRETS I MEMÒRIA. «Legislació estatal en català» <<https://justicia.gencat.cat/ca/departament/llengua/lexcat/>> [consulta: 27 gener 2023]

DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA I INTERIOR. *Manual de llenguatge judicial*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia i Interior, 2003. 212 p. ISBN 84-393-6204-8.

DIRECCIÓ GENERAL DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA. *Criteris de traducció de noms, denominacions i topònims* [en línia]. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Direcció General de Política Lingüística, 1999. 33 p. (Criteris Lingüístics; 3). <<http://www20.gencat.cat/docs/Llengcat/Documents/Publicacions/Altres/Arxius/criteri%281%29.pdf>> [consulta: 17 desembre 2012]

DUARTE, Carles. *Llengua i administració: estudis sobre la llengua, el dret i l'administració*. Barcelona: La Magrana, 1986. 139 p.

– *Introducció al llenguatge jurídic*. Barcelona: Escola d'Administració Pública de Catalunya, Departament de Justícia, Generalitat de Catalunya, 1990.

DUARTE, Carles [et al.]. *Manual de llenguatge administratiu*. Barcelona: Generalitat de Catalunya, Escola d'Administració Pública, 1993

ENCICLOPÈDIA CATALANA. *Enciclopèdia.cat* [en línia]. <<http://www.enciclopedia.cat/>> [consulta: 17 desembre 2012]

– *Llibre d'estil* [en línia]. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 2009. 1 fitxer pdf (79 p.) <<http://editor.enciclopedia.cat/ajuda/Llibreestil.pdf>> [consulta: 17 desembre 2012]

ESPALLARGAS MAJÓ, Agustí. «Aspectes del tractament de la terminologia en els textos aprovats pel Parlament de Catalunya: les definicions en les lleis». En: *Indexació, terminologia i llenguatge jurídic*. Lluç Potrony i Joan Maria Romaní (cur.). Barcelona: Scaterm: Societat Catalana d'Estudis Jurídics, 2011. P. 105-120. (Memòries de la Societat Catalana de Terminologia; 3). ISBN 978-84-996-5089-0. També disponible en línia:

<<http://www.parlament.cat/departaments/docs/29061113401380.pdf>> [consulta: 17 desembre 2012]

FABRA, Pompeu. *Gramàtica catalana*. Barcelona: Teide, 1956. 179 p.

FERRÉ PAVIA, Carme; NOGUÉ REGÀS, Anna. *Llibre d'estil: Agència Catalana de Notícies*. Barcelona: Editorial UOC, 2010. 238 p. (Manuals; 163). ISBN 978-84-9788-922-3

FRANQUESA, Ester; TRIADÚ, Joaquim (coord.). *Llibre d'estil jurídic*. Centre d'Estudis Garrigues: Thomson Reuters: Aranzadi, 2010. 402 p. ISBN 978-84-9903-557-4

GÉMAR, Jean-Claude (dir.). *Langage du droit et traduction: Essais de jurilinguistique = The language of the law and translation: Essays on Jurilinguistics*. Montréal: Éditeur Officiel du Québec, 1982. També disponible en línia: <http://www.cslf.gouv.qc.ca/bibliotheque-virtuelle/publication-html/?tx_iggcpplus_pi4%5Bfile%5D=publications/pubf104/f104p1ch1.html> [consulta: 17 desembre 2012]

GENERALITAT DE CATALUNYA; INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS. *Nomenclàtor oficial de toponímia major de Catalunya*. 2a ed. rev. i ampl. Barcelona: Generalitat de Catalunya; Institut d'Estudis Catalans, 2009. ISBN 978-84-393-8146-4. També disponible en línia:

<<http://www20.gencat.cat/portal/site/territori/menuitem.dbf7b17bb47cda345f13ae92b0c0e1a0/?vgnnextoid=32f04413c1548210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnex>>

[tchannel=32f04413c1548210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD>](#) [consulta: 17
desembre 2012]

GINEBRA, Jordi; MONTSERRAT, Anna. *Diccionari d'ús dels verbs catalans: règim verbal i canvi i caiguda de preposicions*. Barcelona: Grup Editorial 62: Educaula, 2009. 492 p. (Aula; 12). ISBN 978-84-92672-21-9

GOVERN D'ANDORRA. *Flaixos de llengua* [en línia]. Govern d'Andorra. Servei de Política Lingüística.
<http://www.catala.ad/index.php?option=com_content&view=category&id=5&Itemid=58> [consulta: 25 febrer 2013]

GOVERN DE LES ILLES BALEARS. *Llibre d'estil* [en línia]. Govern de les Illes Balears. Presidència, 2006. 1 fitxer pdf (614 p.).
<<http://sgtreinst.caib.es/lilibrestil/00index.html>> [consulta: 25 febrer 2013]

GRUP D'ESTUDIS DE TÈCNICA LEGISLATIVA (GRETTEL). *La forma de les lleis*. Barcelona: Bosch Casa Editorial, 1986. 318 p. ISBN 84-7676-012-4

– *Curso de técnica legislativa: serie de técnica legislativa I*. Madrid: Centro de Estudios Constitucionales, 1989. 323 p. (Cuadernos y Debates. Serie de Técnica Legislativa I; 14)

– *La redacció de les lleis*. Barcelona: Escola d'Administració Pública de Catalunya, 1995. 352 p. ISBN 84-393-3691-8

– *Manual d'adequació jurídic-formal: llibre d'estil per a l'elaboració de disposicions jurídiques*. Ministeri de Justícia de la República Federal d'Alemanya. Barcelona: Atelier, 2001. 187 p. ISBN 84-9545825-X

– *Manual per a la preparació de disposicions jurídiques i administratives*. Ministeri de l'Interior de la República Federal d'Alemanya. Barcelona: Atelier, 2001. 190 p. ISBN 84-95458-26-8

INSTITUT CARTOGRÀFIC DE CATALUNYA. *Base toponímica de Catalunya* [en línia].
<<http://www.icc.cat/cat/Home-ICC/Mapes-fotos-aeries/Toponimia-noms-de-lloc>>
[consulta: 17 desembre 2012]

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS. *Documents de la Secció Filològica, I*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1990. 158 p. (Biblioteca Filològica; 19). ISBN 84-7283-156-6

– *Documents de la Secció Filològica, II*. 3a ed. rev. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1996. 118 p. (Biblioteca Filològica; 27). ISBN 84-7283-320-8

– *Documents de la Secció Filològica, III*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 1996. 179 p. (Biblioteca Filològica; 30). ISBN 84-7283-309-7

– *Diccionari de la llengua catalana*. 2a ed. Barcelona: Edicions 62: Enciclopèdia Catalana, 2007. 1762 p. ISBN 84-297-5977-8 / 84-412-1454-5

– *Gramàtica de la llengua catalana* [en línia, en curs d'elaboració] <<http://www.iecat.net/institucio/seccions/filologica/gramatica/>> [consulta: 17 desembre 2012]

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS; SOCIETAT CATALANA D'ESTUDIS JURÍDICS. *Diccionari jurídic català* [en línia]. Salvador Alegret i Sanromà (dir.). Barcelona: Institut d'Estudis Catalans i Societat Catalana d'Estudis Jurídics, 2010. DOI 10.2436/10.3004.03.1 <<http://cit.iec.cat/DJC/default.asp?opcio=0>> [consulta: 14 febrer 2013]

INSTITUT INTERUNIVERSITARI DE FILOLOGIA VALENCIANA. *Guia d'usos lingüístics 1. Aspectes gramaticals*. València, 2002. 1 1 fitxer pdf (154 p.). ISBN 84-370-5344-7. També disponible en línia: <<http://web.ua.es/iifv/Guiausos.pdf>> [consulta: 3 desembre 2014]

JOSEPH, John E. *Language and Politics*. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2006. 170 p.

MESTRES, Josep M. [et al.]. *Manual d'estil: La redacció i l'edició de textos*. 4a ed. Vic: Eumo; Barcelona: Associació de Mestres Rosa Sensat: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona: Universitat Pompeu Fabra, 2009. 1087 p. ISBN 978-84-9766-342-7 (Eumo)

MESTRES, Josep M.; GUILLÉN, Josefina. *Diccionari d'abreviacions. Abreviatures, sigles i símbols*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 2001. 748 p. ISBN 978-84-4120-734-8

MINISTERIO DE LA PRESIDENCIA. «Resolución de 28 de julio de 2005, de la Subsecretaría, por la que se da publicidad al Acuerdo del Consejo de Ministros, de 22 de julio de 2005, por el que se aprueban las Directrices de técnica normativa». *Boletín Oficial del Estado*. Núm. 180 (29 juliol 2005), p. 26878-26890. També disponible en línia: <<http://www.boe.es/boe/dias/2005/07/29/pdfs/A26878-26890.pdf>> [consulta: 17 desembre 2012]

PAGANO, Rodolfo. *Introduzione alla legistica: L'arte di preparare le leggi*. 3 ed. Milano: Giuffrè, 2004. 397 p. ISBN 978-88-1411-330-7

PAYÀ, Marta. «*Les persones estem preocupats i preocupades*» (?!): criteris per a un ús no sexista del llenguatge en els textos del Parlament de Catalunya [en línia]. Actes de la V Jornada «Confonem gènere i sexe? Llenguatge no sexista: fenomen, límit i aplicació». Barcelona: Comissió Interuniversitària de Llenguatge Administratiu i Jurídic. Universitat de Barcelona, 2005.

<http://www.ub.edu/sl/cilaj/actes/VJornada/6_Paya.pdf> [consulta: 17 desembre 2012]

PAYRATÓ, Lluís; CASALS, Maria (coord. i red.). *Llibre d'estil*. Barcelona: Grup Promotor Santillana, 2003. 173 p. ISBN 84-8435-411-3

Plain English Campaign [en línia] Regne Unit. <<http://www.plainenglish.co.uk/>> [consulta: 17 desembre 2012]

PLAIN LANGUAGE ACTION AND INFORMATION NETWORK (PLAIN). *Plain Language* [en línia]. Govern dels Estats Units d'Amèrica, 2011.

<<http://www.plainlanguage.gov/index.cfm>> [consulta: 17 desembre 2012]

PUJOL, Josep M.; SOLÀ, Joan. *Ortotipografia: manual de l'autor, l'autoeditor i el dissenyador gràfic*. Barcelona: Columna, 2000. 426 p. ISBN 978-84-7809-632-9

RUAIX, Josep. *Observacions crítiques i pràctiques sobre el català d'avui / 1*. Moià: Josep Ruaix, 1994. 176 p. ISBN: 84-604-9712-7

– *Observacions crítiques i pràctiques sobre el català d'avui / 2*. Moià: Josep Ruaix, 1995. 160 p. ISBN:84-920619-0-1

– *Diccionari auxiliar*. Moià: Josep Ruaix, 1996. 432 p. ISBN 84-920619-9

– *Català complet / 1*. Barcelona: Editorial Claret, 2006 [1a ed., 1997]. 320 p. ISBN 978-84-8297-983-0

– *Català complet / 2*. Barcelona: Editorial Claret, 2007 [1a ed., 1998]. 206 p. ISBN 978-84-8297-979-3

– *Català complet / 3*. Barcelona: Editorial Claret, 2000. 232 p. ISBN 978-84-8981-217-8

– *Nou diccionari auxiliar*. Barcelona: Editorial Claret, 2011. 336 p. ISBN 978-84-9846-195-4

SÁINZ MORENO, Fernando; DA SILVA OCHOA, Juan Carlos (coord.). *La calidad de las leyes*. Parlamento Vasco: Vitoria Gasteiz, 1989. 402 p.

SANGLES I MOLES, Ramon. *Compendi de normes d'estil*. Barcelona: Llengua Nacional, 2008. 183 p. ISBN 84-612-7122-1. També disponible en línia: <<http://www.llenguanacional.cat/pdf/compendi.pdf>> [consulta: 17 desembre 2012]

SANJAUME, Margarida. «Quan les paraules són llei». En: *III Seminari de Correcció de Textos: la terminologia i la correcció de textos*. Josep Vigo i Bonada i Josep M. Mestres i Serra (cur.). Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 2006. P. 85-104. ISBN 84-7283-828-5. També disponible en línia: <http://www.parlament.cat/portal/pls/portal/intradescc.descarrega?p_id=6277> [consulta: 1 febrer 2013]

– «L'assessorament lingüístic al Parlament: de la llengua dels debats a la llengua de les lleis». En: *L'assessorament lingüístic: funcions i criteris*. Neus Nogué, Òscar Bladas i Lluís Payrató (cur. i ed.). Barcelona: Universitat de Barcelona, PPU, SA, 2010. P. 125-138. ISBN 978-84-477-1100-0. També disponible en línia: <http://www.parlament.cat/web/documentacio/recursos-linguistics/contingut?p_id=6196> [consulta: 27 febrer 2013]. [Comunicació presentada a la Jornada sobre Experiències Sectorials en Assessorament Lingüístic. 16è Col·loqui Lingüístic de la Universitat de Barcelona]

– «L'assessorament lingüístic al Parlament: ús i difusió de la terminologia legislativa». En: *Jornada Espais Terminològics (4a: 2012: Barcelona) Difusió i ús dels termes: actes de la Jornada del 28 de juny de 2012*. Rosa Colomer i Artigas (dir.) i F. Xavier Fargas Valero (coord. i cur.). Vic: Eumo Editorial, Termcat, Centre de Terminologia, 2012. P. 91-100. ISBN 978-84-9766-461-5 (Eumo), 978-84-393-8958-3 (Termcat). També disponible en línia: <http://www.parlament.cat/web/documentacio/recursos-linguistics/contingut?p_id=6196> [consulta: 27 febrer 2013]

SECRETARIA DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA. *Majúscules i minúscules*. 3a ed. Barcelona: Generalitat de Catalunya: Departament de la Presidència. Secretaria de Política Lingüística, 2004. (Criteris Lingüístics; 1). 31 p. ISBN 84-393-6544-6. També disponible en línia: <<http://www20.gencat.cat/docs/Llengcat/Documents/Publicacions/Altres/Arxius/majus.pdf>> [consulta: 26 febrer 2013]

- *Abreviacions*. 2a ed. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de la Presidència. Secretaria de Política Lingüística, 2005. (Criteris Lingüístics; 2). També disponible en línia:

<<http://www20.gencat.cat/docs/Llengcat/Documents/Publicacions/Altres/Arxius/abrevia.pdf>> [consulta: 26 febrer 2013]

SECRETARIA DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA; TERMCAT. *Criteris de traducció de textos normatius del castellà al català*. Barcelona: Secretaria de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya: Termcat, 2010. (Biblioteca Tècnica de Política Lingüística; 7). 124 p. ISBN 978-84-393-8662-9. També disponible en línia: <http://www20.gencat.cat/docs/Llengcat/Documents/Publicacions/BTPL/arxius/7_CriterisTraduccioNorm.pdf> [consulta: 17 desembre 2012]

SERVEIS D'ASSESSORAMENT LINGÜÍSTIC DEL PARLAMENT DE CATALUNYA. *Informe tecnicolingüístic sobre el text de l'Estatut d'autonomia de Catalunya* [en línia]. Barcelona: Parlament de Catalunya. Serveis Jurídics i Serveis d'Assessorament Lingüístic, 2006.

<http://www.parlament.cat/portal/pls/portal/intradesca.descarrega?p_id=6405> [consulta: 1 febrer 2013]

- *Criteris per a evitar usos lingüístics androcèntrics en els textos del Parlament de Catalunya* [en línia]. Barcelona: Parlament de Catalunya. Serveis d'Assessorament Lingüístic, 2010. 1 fitxer pdf (7 p.).

<http://www.parlament.cat/portal/pls/portal/intradesca.descarrega?p_id=6242> [consulta: 1 febrer 2013]

- *Manual de titulacions: manual de redacció dels títols de les iniciatives parlamentàries* [en línia]. Barcelona: Parlament de Catalunya. Serveis d'Assessorament Lingüístic, 2012. 1 fitxer pdf.

<<http://www.parlament.cat/document/intrade/6414>> [consulta: 25 abril 2016]

SERVEIS LINGÜÍSTICS DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA. *Criteris de la Universitat de Barcelona (CUB)* [en línia]. <<http://www.ub.edu/criteris-cub>> [consulta: 17 desembre 2012]

- *Un tip de trucs. Apunts d'assessorament lingüístic i de terminologia* [en línia]. Universitat de Barcelona. Serveis Lingüístics. Blog.

<<http://www.ub.edu/sl/ca/alt/recursos/blog/?p=1375>> [consulta: 17 desembre 2012]

SOLÀ, Joan. *Qüestions controvertides de sintaxi catalana*. Barcelona: Edicions 62, 1989. 249 p. ISBN 978-84-2972-644-2

SOLÀ, Joan [et al.] (ed.). *Gramàtica del català contemporani*. 3a ed. Barcelona: Empúries, 2002. 3 vol. ISBN 84-7596-869-4

SPARER, Michel; SCHWAB, Wallace. *Rédaction des lois: rendez-vous du droit et de la culture*. Québec: Conseil de la Langue Française, 1980. També disponible en línia: <http://www.cslf.gouv.qc.ca/bibliotheque-virtuelle/publication-html/?tx_iggcpplus_pi4%5Bfile%5D=publications/pubbb101/b101ch1.html> [consulta: 17 desembre 2012]

STEFANO, Constantin; XANTHAKI, Helen. *Manual in legislative drafting*. London: Department for International Development, 2005

UNIÓ EUROPEA. *Interinstitutional Style Guide* [en línia]. <<http://publications.europa.eu/code/en/en-000500.htm>> [consulta: 17 desembre 2012]

UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS. *Declaració sobre el gènere* [en línia]. Palma: Universitat de les Illes Balears. Departament de Filologia Catalana i Lingüística General, 2009. 1 fitxer pdf (2 p.). <<http://www.uib.es/depart/dfc/gresib/declaraciogenere.pdf>> [consulta: 17 desembre 2012]

UNIVERSITAT OBERTA DE CATALUNYA. *Guia lingüística* [en línia]. Barcelona: Universitat Oberta de Catalunya. Servei Lingüístic, 2007. 1 fitxer pdf (198 p.). <http://www.uoc.edu/serveilinguistic/pdf/Guia_catalana_NOVEMBRE-2007.pdf> [consulta: 17 desembre 2012]

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA. *Guia lingüística pràctica 1: Dubtes lingüístics més freqüents*. Barcelona: Universitat Politècnica de Catalunya. Servei de Llengües i Terminologia, 1996. ISBN 84-7653-603-8. També disponible en línia: <<http://llenguacat.wikispaces.com/file/view/GUIA+LING%C3%9C%C3%8DSTICA+PR%C3%80CTICA+1.pdf>> [consulta: 25 febrer 2013]

UNIVERSITAT POMPEU FABRA. *Llibre d'estil de la Universitat Pompeu Fabra* [en línia]. Barcelona: Universitat Pompeu Fabra, 2005. <<http://www.upf.edu/leupf/>> [consulta: 17 desembre 2012]

VILAWEB. *Llibre d'estil* [en línia]. 1 fitxer pdf (121 p.). <<http://10anys.vilaweb.com/llibrestil>> [CONSULTA: 17 desembre 2012]

WYDICK, Richard C. *Plain English for Lawyers*. Durham: Carolina Academic Press, 1998. ISBN 978-1594601514